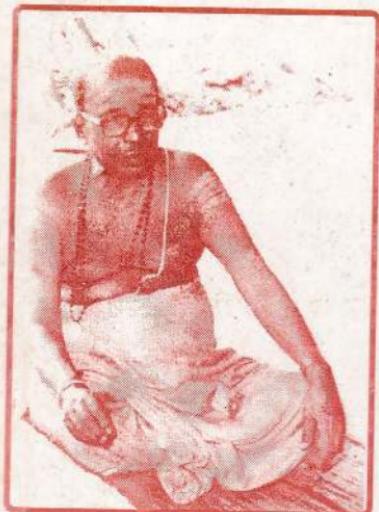

என் சர்தும்
AUTOBIOGRAPHY
OF
PROF. DR. K. KAILASANATHA KURUKKAL

BY

Late, K. KAILASANATHA KURUKKAL.

M.A. (Ceylon) Ph.D (Poona) D. Litt (Hon Causa)
Emeritus Professor, University of Jaffna, Sri Lanka.

Sivan Temple, Nallur.

22 - 10- 2000

வாழ்நாட்பேராசிரியர் கலாநிதி சிவபூர் கா. கைலாசநாதகுருக்கள் நினைவு வெளியீடு - 3

என் சரிதம்

(Autobiography of Prof. Dr. K. Kailasanatha Kurukkal)

எழுதியது: என்னவாகிற் தெரிவிக்க வில்லை

K. KAILASANATHA KURUKKAL

M. A. (Ceylon), Ph. D. (Poona), D. Litt. (Hon. Causa)
Emeritus Professor, University of Jaffna, Sri Lanka.

വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ

ஸ்ரீ கமலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீ கைலாசநாதசுவாமி

தேவஸ்தானம்

(சிவன்கோவில்)

நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

22. 10. 2000

புதிப்புறிமையுடையது

முன்னுரை

எமது குருநாதர் வாழ்நாட்பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி சிவாஜி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள் தமது சுயசரிதத்தை (Autobiography of Prof. K. Kailasanatha Kurukkal) தயாரித்து அதனைத் தாமே வெளியிட எண்ணம் கொண்டிருந்தார். திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டு எதிர்பாராதவிதமாக அவர்களின் மறைவு ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்தே அவர்கள் எழுதிய சுயசரிதத்தை 'என் சரிதம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபடி வெளியிட்டுவைக்கின்றோம்.

தமது வயதுமுதிர்ந்த காலத்திலேயே எழுதுவதற்கு எண்ணங் கொண்டு தூண்டப்பட்டவராக இதனை 1998-ம் ஆண்டுமுதலாக எழுதிவந்தார்கள். 1999-10-4-ல் குருநாதரின் அங்பு மனைவி ஸ்ரீமதி திரிபுரகந்தரி அம்மாளின் மறைவும் அவரை நன்கு பாதித்தது, இவற்றினை 'என் சரித' த்தில் தெளிவாக நோக்கமுடிகின்றது.

தமது சுயசரிதத்தில் இறுதி அத்தியாயங்கள் அமைவது பற்றியும் அவற்றுள் இறுதி இரண்டு அத்தியாயங்களுமே முக்கியமான பகுதிகளான உபதேசங்கள், வாழ்க்கையின் பெறுபேறுகள் பற்றி அமைய இருப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அவை முழுமைபெறாது போனது நாம் செய்த தவக்குறைவேயாம்.

குருநாதரின் வாழ்க்கையில் இறுதி ஒரு மாத காலங்களே குறிப்பிடவில்லை. 30-6-2000 அன்று Vanclause Hospital இல் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுவந்தார்கள். 31-7-2000 அன்று முதலாக நிலையிழந்த நிலையில் இருந்து 7-8-2000 அன்று காலை 8-17 மணியளவில் புன்சிரிப்புடன் தமது வாழ்வை நிறைவு செய்து கொண்டார்கள். 10-8-2000 அன்று இறுதிக் கிரியைகள் மெல்போன் நகரில் நடைபெற்றன. 13-8-2000 அன்று அல்தி குருநாதரின் விருப்பப்படி முன்னேஸ் வரம் மாயவனாற்றில் கரைக்கப்பட்டது. தசாகம், ஏகோதிஷ்டம், சமிண்மைகரணம், மாசிகம் ஆகிய கிரியைகள் தென்னிந்தியா சென்னை கிருஷ்ணதீர்த்தத்தில் 16-8-2000 - 18-8-2000 வரை மூன்று நாட்கள் மஜூர்லேத கனபாடிகளால் நடாத்தி வைக்கப்பட்டது. 24-8-2000 அன்று முனீஸ்வரத்தில் கிருக்யஞ்சுமும், முனீஸ்வரம், நல்லூர் சிவன் கோவில் இரண்டிலும் ஆத்ம சாந்தியின் பொருட்டு விசேட அபிஷேகங்களும் இடம் பெற்றன.

எமது குருநாதரின் மகன் பிரம்மழீ கை, ஸ்ரீதரசர்மா எமக் குக் கைவளித்த இந்த சயசரிதத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமகிழ்வடக்கின்றோம். இது வேறொருவர் எழுதும் வாழ்க்கை வரலாற்றைவிட பூரணமான பல அம்சங்களைக் கொண்டு விளங்கும் என்பதைத் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

10 இந்த சயசரிதத்தைப் பதிப்பிப்பதற்கு பல வழிகளில் உதவிய அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இந்நாலை அச்சப்பதித்துத்தந்த போஸ்கோ அச்சகத்தினர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எமது குருநாதர் ஸ்ரீகமலாம்பிகா கமேத ஸ்ரீ கௌலாசநாத சுவாமிகளின் பாதகமலங்களுடாக என்றும் ஆசீர்வதிப்பார் எனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சிவன்கோவில்,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.
22-10-2000

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணானந்த சர்மா
ச. பத்மநாபன்,
(பத்மாப்பராய்)

08	...	ஓய்வுச மாத .01
49	...	(பத்மாப்பராய்) மூட்டு .11
501	...	(பத்மாப்பராய்) மூட்டு .11
511	...	(பத்மாப்பராய்) மூட்டு .11
511	...	முதலாடத்துடி மாதிரிமூட்டு .11 (ஏற்குடி கூடமு நடவு)
511	...	வத்தியாது மாதிரிமூட்டு .11 (ஏற்குடி மபியாதிரி மக்கு) (ஏற்குடி நியாய நியாய)
511	...	ஏற்குடி நியாய - மாதிரிமூட்டு .11

கால நூல்களில் காட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறை இடமில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது என்றால் அது காட்டுப்படுத்தப்படுவது விரைவாக நடைபெறும் நிலையாக இருக்கிறது. எனவே இந்த நூலில் காட்டுப்படுத்தப்படும் நிலை காட்டுப்படுத்தப்படுவது என்றும் கீழே பக்கம்

01.	குழில்	01
02.	குடும்ப வரலாறு	08
03.	தந்தை	12
04.	பாலப்பருவம்	29
05.	ஆரம்பக்கல்வி	35
06.	கல்லூரிக்கல்வி	39
07.	பல்கலைக்கழகக் கல்வி	50
08.	பல்கலைக்கழக உத்யோகம்	65
09.	பல்கலைக்கழக உத்யோகம் (யாழ்ப்பாணம்)	75
10.	சமய ஈடுபாடு	80
11.	ஓய்வு (யாழ்ப்பாணத்தில்)	94
12.	ஓய்வு (கொழும்பில்)	103
13.	ஓய்வு (அவுஸ்திரேலியாவில்)	115
14.	அவுஸ்திரேலியா நிரந்தரவாசம் (முதல் உலகச் சுற்றுலா)	118
15.	அவுஸ்திரேலியா குடியுரிமை (முதல் ஐரோப்பிய சுற்றுலா, மணவி மறைவு)	120
16.	அவுஸ்திரேலியா - அமைதி வாழ்க்கை ...	126

என் சரிதம்

பேராசிரியர் - இலக்கிய கலாநிதி
கலாநிதி சிவஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
எழுதியது

1. சூழல்

பரந்த பாரத தேசத்துக்கு மிக அருகாமையில் அமைந்து விளங்குவது ஸமநாடு. ஸமீ என்றால் ‘பொன்’ என்று பொருள் படும். இது பொன்னை நிகர்க்கும் பொருள்கள் கொழிக்கும் நாடாதலால் இப்பெயர் முற்றிலும் இந்நாட்டிற்குப் பொருந்தும். இலங்கை என அழைக்கப்படும் ஸமநாடு இந்து சமுத்திரத்தில் விளைந்த விலையுயர்ந்த முத்து என்றும் இந்நாட்டை வருணிப்பர்.

கடல் குழந்ததனால், இந்நாட்டின் கரையோரப் பகுதிகள் யாவும் செழிப்புமிக்கு விளங்குவன். இலங்கையில் பெரும்பாலும் சிங்களமக்கள் வசித்த பகுதிகளைச் சிங்களமக்கள் அரசாண்ட அர். தமிழர் பெரும்பாலும் வசித்த வடபகுதிகள், கிழக்குப் பகுதிகள் ஆகியனவற்றை தமிழ்மன்னர் ஆண்டுவந்தனர். அநுராதபுரம், கண்டி, கொழும்பு முதலிய பட்டணங்கள் சிங்கள மக்ஞக்குத் தலைநகரங்களாக இருந்துவந்தன. யாழிப்பாணம், மன்னார், மூல்லைத்தீவு, திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்கள் தமிழ்மக்கள் வசிக்கும் இடமாகத் திகழ்ந்தன. யாழிப்பாணக் கலாச்சாரம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களிற் பரவி அவற்றை வளமுற வைத்தது.

இலங்கை எனப் பெயர்பெற்ற இந்நாட்டுக்குச் சிகரமென்ற திகழ்வது யாழிப்பாணம். யாழிப்பாணம் முழுவதுமே இலங்கைத் தீவின் தலையாக விளங்கிவந்தது. உடல் முழுவதிலும் உள்ள உறுப்புகளில் பிரதானமானது தலைதுண்டோ? இவ்வணமப்புக்குப் பொருத்தமாக தலைசிறந்த மேதாவிகள் எல்லோரும் இப்பகுதியிலே தோன்றினார்களோ என்று ஐயுறும் வண்ணம் இந்நாடு பெரிதும் விளங்கிறது.

இசைக் கருவியான யாழோடு இன்னத்து விளங்கும் யாழிப் பாணம் என்னும் பெயர் தமிழிலைத்தினதும் சிகரமாக விளங்கும் இப்பகுதி இசைக்கலையைப் பெரிதும் வளர்த்தது என்றால் மிகையாகாது. சமீபத்தில் இருக்கும் தாயகத்தின் நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாக இசைக்கலை இங்கு ஒங்கி வளர்லாயிற்று. இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழுமே இங்கு வளர்ந்தது என்னலாம். யாழிப்பாணத் தமிழுக்குத் தனிமதிப்பு இருந்து வருகிறது. தமிழ் உரைநடை கைவந்த வல்லாளரான ஆறுமுக தாவரல் தோன்றியதும் இவ் யாழிப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள நல்லூரிலே என்பது பிரசித்தம். ஈழத்திலே பிறந்து தமிழ்நாடு சென்று தமிழ் வளர்த்தவர்களுள் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் எனும் புலவருக்குத் தனி இடமுண்டு. ஈழநாட்டில் சிறந்த புலவர் பரம்பரையே உண்டு. இவர் வரலாற்று விபரங்களை ‘�ழநாட்டுப் புலவர்கள் சரிதம்’ எனும் நூலிற் காணலாம். இவர்களிற் பலர் தாய்நாட்டிலும் பெரும்புழு ஈட்டியவர்கள்,

இசையை மாத்திரமல்லது தமிழழ வளர்த்த இந்நாடு சமயத் தையும் பேணிப்போற்றி வந்தது. பல தேவாவயங்கள் இலங்கை முழுவதிலும் அங்கங்கே தோன்றின. இசை வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், சமய வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக விளங்கியது ஈழத்தமிழும். பாரதத்துக்குச் சமீபத்தில் இருந்து வந்ததனால் ஏற்பட்ட தொடர்பு ஈழநாட்டில் உள்ள ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் பாரதத்துக்குச் சமீபத்தில் இருந்து வரும் யாழிப்பாணத்திற்கே சிறப்பாக உரியது என்னலாம்.

இந்தியாவிலிருந்து பெளத்தமும் இவங்கையிற் பரவியது. இலங்கையை ஆண்ட சிங்கள மன்னர்களும் இந்தியாவிடங்களை தொடர்புபெற்று விளங்கினர். சிங்கள மக்களின் நாகரிகமான வாழ்க்கைகளுறை கேரளமக்களது வாழ்க்கை முறையோடு பின்னிப்பினைந்து விளங்குவது அவதானத்துக்குரியது. கேரள தேசத்துப் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் இலங்கை - மலைநாடு களைச் சேர்ந்த கண்டி எனும் நகரத்து மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களுடன் ஒத்து இருந்து வருவதை உற்று நோக்குமிடத்து கண்டியமக்களின் நடனம் பெருமளவில் கேரளமக்களின் கதக்களியோடு தொடர்புபெற்று இருப்பதைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். நடனம் செய்பவர்களின் உடுப்பு, அணி, அலங்காரங்கள், வாத்தியங்கள் ஒரே தன்மைத்தாகிப் பெரும் பாலும் ஒத்து இருக்கின்றன. கண்டியில் பெரும் வழிபாடாகத் திகழும் தலதா மாளிகையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஊர்வலங்களில் பெருமளவில் யானைகள் இடம்பெறுகின்றன.

யானைகள் ஒரே வகையாக அலங்கரிக்கப்பெறுகின்றன. இதே போன்றே குடும்ப உறவுகளில் பழக்கவழக்கங்கள், ஆடை, அணி, உணவுகளில் ஒரே வகையாக அமைந்து ஒற்றுமையைப் பேணுகின்றன. இவ்வாறு இவ்விரு நாடுகளில் நிலவும் பொதுப் பண்புகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

தென்னிந்திய ஆதினத்தால் கெளரவிக்கப்பட்ட நாவலர், தமிழை வளர்த்துப் புகழிட்டியவர்களுள் வித்துவான் கணேச ஜூயர் குறிப்பிடத்தக்கவர். தொல்காப்பியம் - எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்று அதிகாரங்களைத் தனித்தனிப் புத்தகங்களாக குறிப்புக்கணுடன் முதன்முதல் அச்சேற்றி வெளியிட்ட பெருமை இவருக்கு உண்டு.

பல்கலைத்துறைகளில் சிறந்த இந்தியக் கலைஞரோடு இணையாக ஈழக்கலைஞர்கள் விளங்கினார்.

பொன். இராமநாதன், பொன். அருணாசலம், கங்கசனை. G.G. பொன்னம்பலம் போன்றவர்களும் அவர்கள் வழிவந்தவர் களுமான தலைசிறந்த அரசியல்வாடிகளையும், அரசியல் நிபுணர் களையும் தோற்றுவித்தது யாழிப்பாணம். பெரும் தனிகர் களையும் கொடைவள்ளல்களையும் அளித்துப் பெருமையுறுவது யாழிநாடு.

இப்பெருமை முழுவதும் வரண்டழை எனக் கூறப்படும் யாழிப்பாணத்திற்கு உரியது. அடர்ந்துபடர்ந்த புல்பற்றைகள் நிரம்பிய தரைகளை அங்கங்கே நாடு முழுவதும் காணலாம். காய்த்துக் குலுங்கிக் கம்பீரமாகத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் பணைமரங்களும், காய்க்காதுவிடினும் வேறுவிதமாகப் பயன் தரும் ஆண்பணை வடவிகளும் வீரவியகாணிகள் பல அங்கங்கே பரந்துகிடக்கின்றன. சில இடங்களில் நெற்காணிகளும் இருக்கின்றன. வெயிந்காலத்தில் புழுதிநிரம்பிய காணிகளில் உரம் இட்டு வளப்படுத்தி நெல்விதைகளை விதைத்தது மழையை எதிர் நோக்கிநிற்கும் வயற்காணிகளும் பல. காய்கறிகள் வளரும் காணிகளும் உண்டு. வகைவகையர்கள் வாழுமரங்கள், பயன் தரும் மாமரத்தின் பல இனங்கள், பலாமரங்கள் விதம் விதமான இனத்தைச் சேர்ந்து மக்களுக்கு பழங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு பலவகைகளில் பயன்தரவல்ல காணிகள் அங்கங்கே பரந்துகிடக்கும் யாழிப்பாணத்துக்கு ஒரேகுறை வற்றாது என்றென்றால் தன்னீரைத் தந்துகொண்டிருக்கும் ஆறுகள் இல்லை என்பதே இப்பெரும்குறை. ‘ஆறில்லா

ஷரி நடவடிகைப்பிடிக்கொட்டு, ராய்களை ஏற்ற வேண்டும் அருக்கு அழு பாழ்' என்று பாடல் ஒன்று கூறினும், மக்களின் அயராத உழைப்பினால், அவர்கள் கைவண்ணத்தால் ஆறுகள் ஒடினால் எவ்வாறு நிலம் வளமுறுமோ அவ்வாறு வளம் கொழித்து பலவித நலன்களையும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது யாற்நாடு.

இவ்வாறு சிறப்புற்ற யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் தலை நகராக விளங்கியது நல்லூர். சங்கிலி மன்னனுடன் தொடர்பு படுத்தப்படுவது, நல்லூர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அணிசெய்து முக்கிய ஸ்தலமாக விளங்கிவருவது. நல்லூரை முக்கியமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ள கடைகள், கடைவிதிகள், சந்தைகள், பாடசாலைகள், சமய நிறுவனங்கள், மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகள் அணிசெய்கின்றன. என்றும் வற்றாத நீர் நிரப்பிய யமுனை ஏரி இங்கு பிரசித்தமானது. இறைவனின் உறைவிடங்களாகத் திகழும் ஆலயங்களும் பல இங்கு உள். ஆலயங்கள் அங்கங்கே அமைந்து விளங்குவன. இவ்வாலயங்களுக்கு நடுவே சிறந்து விளங்கும் கந்தனாலயம் வணப்புயிக்கது. நல்லூர் முழுவதையுமே காத்துநிற்பது கந்தகவாமி கோவில். இது மிகவும் புராதனமானது. கோவில் முறையாக அமையவில்லை, கருவறை விமானம் முறையாக அமைந்த சிலா விக்கிரகம் மூல ஸ்தானத்தில் இல்லை. முருகனின் சக்தியாகிய வேலாயுதப் பெருமானே கருவறையில் எழுந்தருளியுள்ளார். கோபுரங்கள் பிற்காலத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. கோவில் மடாலய மாகவே அமைந்துள்ளதெனினும் சுற்றிலும் மதிறசுவர்கள் எழுப்பப்பட்டு கோவில்மைப்பைப் பெறுகிறது. நல்லூர்க் கந்தன் தமிழ்மக்களுக்குப் பெரும் தெய்வம். வேல் மூல ஸ்தானத்தில் அமையினும் ஆறுமுகர், குமாரகவாமி, தண்டா யுதபாணி ஆகிய முருகன் மூர்த்திபேதங்கள் அங்கே நிறுவப் பட்டுள்ளன. எல்லா விழாக்களும் விசேஷங்களும் இங்கு நடை பெறுகின்றன. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கொடியேறி 25 நாட்கள் உற்சவம் நடைபெறும். குறிப்பாகத் தேர்த்திருவிழாவன்று இங்கு கூடி முருகனை வழிபடும் சிறப்பு உண்டு. இவ்வாலயத் தின் மேற்கு வீதியில் விநாயகர் ஆலயமும், சிறிது தாரத்தில் பருத்தித்துறை வீதியை அண்டி சிவன் கோவிலும் அமைந்துள்ளன. நல்லூர் எல்லையில் வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலும், வாயுழுவையில் சுற்றுத் தொலைவில் தலங்காவற் பிள்ளையார் கோவிலும், கிழக்கே சட்டநாதர் கோவிலும், தென்.மேற்கே கைலாசபிள்ளையார் கோவிலும் இருக்கின்றன. நல்லூர்க் கந்தனாலயம் மிகப்பிரசித்திபெற்ற ஆலயமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. கோவிலில் உள்ள பெரிய மணிகளின் ஒசை சுற்று

வட்டாரத்தில் பல மைக்கள் தூரம் பரவி ஒவிக்கும். கைலாச நாதர் புராணம்யாத்த புலவர் கற்பனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நல்லூர் ஆலய அமைப்பு வரலாற்றைப் பாடியுள்ளார்.

ஒரு சமயம் திருக்கைலாயத்தில் சிவப்பிரான் ஆஸ்தான மண்டபத்தில் அழகுற பரிவாரங்கள் புடைகுழு ஆறுதலாக வீற்றிருந்தார். அவ்வமயம் மகாவிஷ்ணு தரிசனத்திற்காக அங்கு வந்திருந்தார். வெறுங்கையோடு இவ்வாறு செல்லுதல் முறையில்லை. எனவே, கையில் மாங்களி ஒன்று இருந்தது. அதை அங்கு வந்ததும் சிவபெருமாளிடம் சமர்ப்பித்தார். அதை அண்ணவின் குமாரர்கள் கணபதியும், முருகனும் கண்ணுற்ற ஓர். இருவருக்கும் அக்கனியைப் பெறுவதில் நாட்டம் ஏற்பட்டது. இதைக் குறிப்பாக உணர்ந்த அப்பன், இவ்விலகை இதோ எவர் முழுவதாக வலம் வந்து என்னை முதல்முதல் அடை கிறாரோ அவர்க்கே இக்கனி உரித்தாகும் என நிபந்தனை விதித்தார். இதைச் செலியுற்ற முருகன் மயில்மீது இவர்ந்து உலகம் வலம் வரப் புறப்பட்டார். தமிழி இவ்வாறு புறப்பட்டதும் அண்ணன் தாய்தந்தையரை அணுகி கூப்பிய கரங்களுடன் இருவரையும் வலம் வந்தால் உலகை திகர்ப்பவர்கள் அம்மையும் அப்பனும் ரோ! அவரிருவரையும் வலம்வந்தால் உலகை வலம்வந்ததற்கு நேரிதாகும். உலகை வலம்வந்த தனக்கு இக்கனி உரியதென கனிக்காகக் கையை நீட்டினார். கனியும் அவர்க்குக் கிட்டியது.

முருகன் புறப்பட்டு நெடுங்காலம் ஆனது. மைந்தன் திரும்பி வராததைக் கண்ணுற்ற அம்மை தமிழைத் தேடி சென்றலைத்து வர அண்ணனை ஏவினாள். கணபதியும் எவிமீது ஏறி உலகெங்கனும் முருகனைத் தேடிக்கொண்டு நல்லூர் வந்த தடைந்தனர். நல்லூரின் குழல் முருகனை மிகவும் கவர்ந்து விட முருகன் அங்கேயே நிரந்தரமாகக் குடிகொண்டுவிட்டார். முருகனைத் தேடிவந்த கணபதியும் நல்லூர் வனப்பினால் கவரப்பட்டு அங்கேயே தங்கிவிட்டார். மைந்தரிருவரையும் காணாத கைலாசநாதர் புறப்பட்டு எல்லா இடமும் மக்களைக் காணாது நல்லூர் வந்தடைந்தனர். இரு புதல்வரும் அங்கு இருப்பதையும், நல்லூர் பொவிவுடன் விளங்குவதையும் கண்டு நல்லூரிலேயே கோவில்கொண்டு எழுந்தருள்ளர். இதுவே முன்று கோவில்களும் அண்மையில் தெருங்கி அமைந்த விளக்க வரலாறு.

இவ்விதம் விளக்குவிற்கு கைவாசநாதர் புராணம் முதலாவது சருக்கம். இவ்வாறு தெய்வங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கோவில் கொண்டு எழுந்தருளவல்ல வனப்புமிக்க சிராமம் நல்லூர். அழகான சோலைகள் குழ இவ்வாலயங்கள் அமைந்துள்ளன; பயன்தரு மரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்த சோலைகள் பல வாண்ணாலி வளர்ந்து நிற்க குளிர்ச்சி முழுவதும் பரவி எப்போழுதும் பச்சைப்படசெல் என செறிந்துநிற்கும் ஊர் நல்லூர்.

இவ்வரலாறு தொடங்கும் காலத்துக்கு ஏற்குறைய ஏழு தலைமுறைகள் முண்ணே தென்னிந்தியாவில் மாயவரம் எனும் ஷாரிவிருந்து வந்து குடிவேறியது ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜயர் குடும்பம். அக்குடும்பம் இங்கு வேறுள்ளிப் பரவி சிராமம் முழுவதிலும் குறிப்பாகக் கந்தன் கோவிலடியில் பிராமணக் குடும்பங்கள் குடிவேறிற்று. இக் குடும்பத்தினர், இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன், பிள்ளையார். முருகன் கோவில்களுக்கு தமிழை அரப் பணித்து நித்திய நெயித்தியங்களில் பங்குகொண்டு வாழ்ந்து வரலாயினர்.

அந்தக்காலத்தில் கந்தனாலயம் விரிவாகக் கட்டப்படவில்லை. ஒவ்வொக்கை வேய்ந்த சிறு கொட்டிலில், வேல் தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. புராணபடானதிகள் நடந்து வந்தன: வழிபாடுகளும் பெரும் அளவில் நடைபெற்று வந்தன. அப்பொழுது இன்று நிலவும் ஆலயம் சிறு அளவில் அமைக்கப்பட்டு கட்டடங்களும் ஏற்றவாறு உருவாகிக் கொண்டிருந்தன. திட்டரென ஒவ்வொரு வேயப்பட்ட ஆலயம் திப்பற்றிக் கொள்ளவே, அங்கு குடியிருந்த கிருஷ்ண ஜயர் தாம் உணவு உண்டுகொண்டிருந்த நிலையில் ஓடி விரைந்து இடது கையால் எரிந்து கொண்டிருந்த கொட்டிலில் இருந்த வேலை எடுத்து அவசரமாக கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த புதுக் கோவிலில் அமைத்துவிட்டார். அதுவே ஸ்திரமான பிரதிஷ்டை ஆகிவிட்டது என்ற வரலாறு கீர்ண பரம்பரையாக வழங்கி வருகிறது. கிருஷ்ண ஜயர் பரம்பரையில் வந்தவர்களே முருகன் ஆலய அர்ச்சகர்களாக நெடுங்காலம் இருந்து வந்தது எல்லோரும் அறிந்ததே.

இவ் வரலாற்றுக்கு உள்ள ஆதாரங்கள் 1940 ம் ஆண்டு நாவலர் அச்சக்கூடத்தில் வை. முத்துக்குமாரகவாயி எனும் ஆசிரியரால் பிரகரிக்கப்பட்ட நான்காம் வகுப்புச் சரித்திரபாட வாசகம் எனும் புத்தகத்தில் காணலாம். அது பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில் 1929-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10-ந் திதித் தொடக்கம் இந்து மக்களுக்குப் பொது வாய் கோவில் என்றும், அதைப் பரிபாலிப்பவர்கள் காலத்திற் குக்காலம் பொதுமக்களுக்குக் கணக்குக் காட்டவேண்டும் என்றும் கோட்டாரால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அத்தீர்மானம் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தன்காலத்தில் பல ஆண்டுகளாக ஏடுத்துவந்த அரும் முயற்சிகளின் பயனேயாம்.

அறுபத்தாறு ஆண்டுகளுக்குமுன் (1873-ம் ஆண்டு) ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் அக்கோயிற் திருப்பணியைக் கருங்கற்களால் கட்டவேண்டும் என விரும்பினார். மேலும், அக்கோவில் பொதுச் சபையோரால் நடத்தப்படவேண்டும் என்றும் நோக்க முடையவராய் கோவிலில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடாத்தினார். காக்கொடுத்துக் கருங்கற்கள் அழைப்பித்தனர். அக்கற்கள் வீதியில் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தற்போதிருக்கும் கந்தசவாமி கோவில் கட்டும்பொழுது ஒரு மூஸ்லிம் பெரியாரின் சமாதி உள்ளீடிக்குள் அகப்பட்டு விட்டது. தமக்குத் தொழுவதற்கு வசதி இன்னம்யால் கோவிலுக்கு மேல்பாகத்தில் அக்காலத்தில் குடியேறி இருந்த மூஸ்லிம் மக்கள் கலகம்செய்தனர். பின்பு அக்கோவிலின் மேற்குவீதியில் ஒரு வாசல்வைத்து சமாதியை அனுகி வணங்கிவர அவர்களுக்கு இடம்கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு இன்றும் உள்ள அந்த வாசற கதவு சாட்சியாக உண்டு. சிலகாலத்துக்குமுன்வரையும் அதன் அருகே உள்ள வெளிப்புறத்தில் பந்தல் இட்டு அங்கு மூஸ்லிம் களால் தொழுகை நடத்தப்படவேந்தது.

கந்தசவாமி கோவில் பேரர்த்துக்கேயரால் தற்காலிகமாகப்பட்டது. இப்போதுள்ள கந்தசவாமி கோவில் 1793-ம் ஆண்டில் நல்லூர் கிருஷ்ணஜயர் என்பவரால், ஒல்லாந்தர் அரசாட்சியார் அனுமதியுடன் தாயிக்கப்பட்டது. கோவிற் கட்டடம் இப்போதுள்ள இடத்தில், ஓர் ஒலைக்கொட்டிலை அமைத்து வெள்ளி வேலாயுதத்தை வைத்துப் பூசித்து வந்தார். கிருஷ்ணஜயர் மகன் சுப்பையருக்கு கோவிற்குருக்கள் என்றும் தியமனப்பட்டோலை ஒன்று ஆங்கில அரசாட்சியின் தொடக்கத்தில் தோர்த் தோகிபதியின் கைச்சாத்துடன் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் சந்ததியில் உள்ளவரும் சுப்பையரின் பூட்டவின் மகனும் நல்லூர் சிவன்கோவில் ஸ்தாபகருமாகிய ந. வே. கார்த் திகேயக் குருக்களிடத்தில் சந்ததிமுறையாக வந்துள்ள வானும் தியமனப்பட்டோலை முதலியணவும் இன்றும் உண்டு; இவ்வாறு விபரிக்கின்றது அந்த சரித்திரவாசகம்.

இங்கு மேலே கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட ந. வே. கார்த்தி கேயக் குருக்களே எனது தந்தையாவர், என்சரிதம் இவ்வாறு பெருமையிக்க பின்னணியில் ஆரம்பமாகிறது. யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் 1921-ம் ஆண்டு ஆகஸ்த் மாதம் பிறந்த நான் என் வரலாற்று விரிவில் தந்தையின் வாழ்க்கைப் பெருமை அமைத்திருப்பதனால் அதுவே இவ்வரலாற்றில் முதலில் இடம்பெற விரும்புகிறேன்.

2. குடும்ப வரலாறு

மாயவரத்திலிருந்து கிருஷ்ண ஜயர் என்பவர் வந்து தல்லூரில் குடியேற்றனர் என்ற விவரம் மாத்திரம் தெளிவாகத் தெரியும். இப்பொழுது நல்லூர் கந்தசவாமி கோயிலை அடுத்து குறிப்பாக கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு ஆகிய பகுதிகளில் பிராமணைக் குடும்பங்கள் பரவலாக நெடுங்காலம் பரவிவாழ்ந்து வந்தன. இவ்வாறு வாழ்ந்துவருவதற்குக் காரணம் கிருஷ்ண ஜயரே என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இப்பகுதிகளில் காணிகளை வாங்கி வீடுகளை அமைத்து வசதியாக கிருஷ்ண ஜயரும் அவர் பரம்பரையினரும் வாழ்ந்துவரலாயினர். வீதியின் இரு மருங்கிலும் வீடுகள், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தண்ணீர் என்றும் வற்றாத கிணறுகளும், பயன்தரும் மாபவா, தெண்ண, கழுகு மரங்களும் இருந்தன.

அந்திய அரசாங்கத்தினால் தங்கள் மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கத்துடனும், சைவ மதத்தை அழிக்கும் நோக்குடனும் புராதன இந்துக்கோவில்கள் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு இருக்கலாம். அவ்வேளை சைவமக்கள் தங்கள் சமயாசாரப்படி வணங்கி வழிபடக் கோவில் இல்லாது கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர்கள் இரகசியமாகத் தங்கள் வளவுகளில் ஏதோ நிறுவி வழிபட்டு வந்தார்கள் என்பது அறியமுடிகிறது. சிவன், வைவார் ஆகிய தெய்வங்களை அவரவர்களின் ஆயுதங்களையே அவர்களுக்குப் பதிலாக நிறுத்தி வழிபடும் வழக்கம் நிலவிவந்தது. குலம், வேல், சக்ரம் ஆகிய சின்னங்களின் வழிபாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிவந்தது. இந்த வழக்கத்தை அனுசரித்துப்போலும் முருகனுடைய ஆயுதமான வேலை அக்காலம் நல்லூரில் அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர்.

கிருஷ்ண ஜயர் குடும்பத்தினரே, அவர் வழித்தோன்றான் களே நல்லூர்க்கந்தனுக்கு நித்திய பூஜைகள் செய்துவந்தனர். அவர்கள் கோவில் குழலில் குடியிருந்தனர். கிருஷ்ண ஜயர்

மகன் கப்பையர், அவர் மகன், மகனின் மகன் பெயர்கள் இன்று அறியமுடியாது இருக்கிறது. அந்தப் பரம்பரைத் தொடக்கத்தில் அறியக்கூடிய பெயர் கண்பதி ஜயர். கண்பதி ஜயரின் புத்திரன் வேங்கடேசவர ஜயர். இவரின் புதல்வனே கார்த்திகேய ஜயர். இவ்வாறு பரம்பரையாக இவர்கள் பூஜை செய்துவந்தனர். வேங்கடேசவர ஜயர் மனைவி சுந்தரமா. தந்தை, பிறந்த சிறிது காலத்திலேயே இவர் இறந்துவிட தகப்பனாரே எல்லோரையும் வளர்த்து வந்தனர்.

இங்கு மூன்று பெரும் குடும்பங்களின் வரலாறு இணைந்து இருக்கிறது. இக்குடும்பத்தினர் மிகவும் நெருங்கியவர் எனினும் மூன்று குழுக்களாக வசிக்கத்தலைப்பட்டனர்.

என் தந்தையின் தந்தையார் குழந்தைகளுடன் ஒருங்கு வாழ்ந்துவந்தனர். முத்து ஜயர் வீடு எனக்கூறப்படும் தேரடிக்கு நேரியதாக தெற்கே இருந்த பெரும் வளவில் இன்னொரு குடும்பமும். கந்தகவாமி கோவிலுக்கு மேற்கே முத்துவிநாயகர் கோவிலிலிருந்து மேலும் மேற்குநோக்கி தனித்தனி வீடுகளில் இன்னொரு குடும்பமும் ஆக மூன்று பெருங்குடும்பங்கள் நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துவந்தனர். எல்லோருமே கிருஷ்ணஜயரின் வழித்தோன்றல்கள்.

இவர்களில் சிலர் பிரிந்து வண்ணார்பன்னையிலும், ஆணைக்கோட்டை, நவாலி, மானிப்பாய் வேலக்கை, வட்டுக் கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்குப் பரந்துசென்று வீடுகளைமைத்து வளமாக வாழ்ந்துவந்தனர். அவர்கள் நல்லொழுக்கம் மிக்கவராய், ஆசாரைசீர்களாய் பரந்து விரிந்து வாழ்ந்துவந்த இடத்து விசேஷங்களின்போது ஒன்றுகூடி அளவளாவிவந்தனர்.

முத்துவிநாயகர் கோவிலுக்கு மேற்குப்பக்கங்களில் வாழ்ந்து வந்த ஒன்முகக்குருக்களின் புத்திரர்கள் தனித்தனியே பிரிந்து, கப்பையாக்குருக்கள் தனி வீட்டிலும், அவரோடு உடன்பிரிந்த தியாகராஜக்குருக்கள் அடுத்த வீட்டிலும், என் தந்தையாரின் தாய்மாணான கனகசபாபதி பண்டிதர் அதையடுத்த வீட்டிலும், அப்பா ஜயர் என வழங்கிய இராமசாமி ஜயர் முத்து விநாயகர் ஆலயத்தை அண்டி மேற்கே அமைந்த வீட்டிலும் வசித்துவந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் கந்தகவாமி கோவிலில் அர்ச்சகர்களாக விளங்கிவந்தவர்களே. கப்பையாக்குருக்கள் வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் ஓர் ஒழுங்கையை அண்டி மேலும் மேற்கே இருந்த வளவு நீலப்பிள்ளை வளவு என வழங்கி வந்தது. அவவளவில் உள்ள வீடும், வேங்கடேசவர ஜயர் வீட்டுக்குக் கிழக்கே இருந்த வீடும் முருகேச ஜயருக்குச் சொந்தமாக இருந்துவந்தன.

மாயவரம் கிருஷ்ண ஜீயர் புத்திரன் கார்த்திகேய ஜூபர், அவர் புத்திரர்கள் கணபதி ஜீயர், முருகேச ஜீயர், குமாரகவாயி ஜீயர் எனும் மூவர். கணபதி ஜீயர் புத்திரன் நாகேஸ்வர ஜீயருக்கும் காளி அம்மாவுக்கும் ஜூந்து குழந்தைகள். இவர்களில் இரண்டாவது புத்திரன் கணபதி ஜீயர் ஆறு குழந்தைச் செல் வங்களைப் பெற்றெடுத்தவர். மூத்தவர் கணகசபாபதி ஜீயர், இரண்டாவது கமலம்மா, மூன்றாவது வாலாம்பா, நான்காவது யோகம்மா, ஐந்தாவது நீலாம்பிகை, ஆறாவது கார்த்திகேய ஜீயர். இவர்களில் கணகசபாபதி ஜீயருக்கு வாலாம்பிகை, மனோன்மணி, ஜூன்கி, ராஜேஸ்வரி என்னும் நானு பெண்கள். இரண்டாவது கமலம்மாவுக்கு குழந்தைகள் இல்லை. வாலாம்பா என்பவர் அனந்தசுப்பிரமணிய ஜீயரை விவாகம்செய்து சபாரத்தினம் எனும் குழந்தையைப் பெற்றார். அடுத்தவர் யோகம்மா, அப்பா ஜீயரின் மகனான சுப்பிரமணிய ஜீயரை விவாகம்செய்தார். அவர் தங்கை நீலாம்பிகை மேற்குறிப்பிட்ட சுப்பிரசுப்பிய ஜீயர் தமிழ் சாமி ஜீயரை விவாகம்செய்தார். கடைசிப் புத்திரன் கார்த்திகேய ஜீயர் தியாகராஜக்குருக்கள் மகள் லக்ஷ்மியை விவாகம்செய்தார். யோகம்மா - சுப்பிரமணிய ஜீயருக்கு ராமசாமி ஜீயர், மீனாட்சி எனும் இரு குழந்தைகள், இவ்விதமாக இக்குடும்பம் பெருவிவளர்ந்து நன்கு பரவி இருந்தன.

இந்தியாவிலிருந்து இன்னொரு குடும்பம் முனீஸ்வரத்தில் வந்து குடியேறியது. இவர் பெயர் சிவராமகிருஷ்ண ஜீயர்; இவர் மலையாளம் என்னும் கேரளதேசத்தில் இருந்து வந்த படியால் மலையாளத்தையீர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டார். அவருடன் மனைவி சுப்பம்மாவும் கூடவந்தார். அத்தம்பதியிருக்கு ஆறு குழந்தைகள். முத்த குழந்தை வடிவாம்பா தேவராஜ் என்பவரையும், மூன்றாமவள் நீலாம்பாள் நாகபட்டினத்தி லிருந்து வந்து குடியேறிய கிருஷ்ண ஜீயரையும், கடைசிப் புதல்வியாகிய சுந்தரம்மா என் தந்தையையும் விவாகம்செய்தனர். இப்பெண்கள் மூவருடனும் பிறந்தோர் சுப்பிரமணிய ஜீயர், சாம்பசிவ ஜீயர், பத்மநாப ஜீயர் என மூவராவர். இது என் தாய் வம்சாவளி. சிவராமகிருஷ்ண ஜீயர் மலையாளத்தில் எங்கிருந்து வந்தார், அவர் பூர்விகம் பற்றிய விபரங்கள் ஒன்றும் தெரியாது. அவர் முனீஸ்வரத்தையே உறைவிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்துவந்தார். இந்தியா நாகபட்டினத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கிருஷ்ண ஜீயர், முனீஸ்வரத்தில் வசிக்கும் நாளில் சிவராமகிருஷ்ண ஜீயரின் இரண்டாவது மகள் நீலாம்பிகையை விவாகம்செய்தார். நடராஜ ஜீயர், பாலசுப்பிரமணிய

ஜயர், கமலாம்பிகை என்று இவர்களினுவருக்கும் மூன்று குழந்தைகள் இருந்தனர். முத்தவராகிய நடராஜ ஜயரையே என்தந்தை சுவீகாரம் செய்து வளர்த்துவரலாயினர். அதற்குப்பிறகு தான் நான் பிறந்தேன். அவர் தங்கை கமலாம்பிகையையும் அவ்வாறே வளர்த்துவந்தார் என் தந்தை.

எங்கள் குடும்பம் நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில் சுற்று வட்டாரத்தை அளரவி விளங்குவது, முத்துஸ்வாமி ஜயர், சுப்பையாக் குருக்கள் குடும்பம், தியாகராஜக் குருக்கள் குடும்பம், பொன்னுச்சாமி ஜயர் குடும்பம், அப்பா ஜயர் குடும்பம், ரோட்டிற்கு தெற்குப்பக்கத்தில் எங்கள் கார்த்திகேயக் குருக்கள் குடும்பம் வரிசையாக ஒருங்கு வசித்துவந்தது:

தேரடிக்கு நேர் தெற்குப்பக்கத்தில் இருக்கும் வீட்டில் முத்து ஜயர் வீட்டில் பழைய முத்துஜயர் குடும்ப வழித்தோன் ரல்களும் வசித்து வந்தனர், கோவிலுக்குக் கிழக்கே பன்றிக் கோடு சுப்பிரமணிய ஜயர் வீட்டிலே அவரின் முத்தமகன் குடும்பம் இருந்தது. நேரே மூலை வீட்டில் அயிரதவல்லி அம்மா, சுந்தரவல்லி அம்மாவும் இருவளர்ப்புக் குழந்தைகளான பரமேஸ்வரன், சர்வேஸ்வரன் வளர்ந்து வந்தனர். அதற்குப் பக்கத்திலே இரு வயது முதிர்ந்தவர் - மாம்பழப்பாட்டி என் அழைக்கப் படும் உறவினர் - இருந்தனர். இதுவே நல்லூர் கோவில் சுற்றுவட்டாரத்தில் அழைந்த அக்ரஹாரத்தின் வரலாறு.

இதைவிட்டு வெளியேறியவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை வட்டாரத்திற்கு குடியேறினர். வெள்ளாந்தெறுவில் பெரியப்பாவின் மனைவி இரத்தினம்மா, வெண்ணாடை உடுத்தி இருந்து வந்தா, அவர் தங்கை மனிக்குருக்கள் மனைவியும் அங்கு வசித்து வந்தார். பெரிய சொர்ணம், சிங்க சொர்ணம் என இருவரும் வண்ணார்பண்ணை பன்றிக் கோட்டில் வீட்டமைத்து வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் வீட்டிற்கு அருகே குமாரசாமிக்குருக்கள் - புருஷாத்தமர் - என்பவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். மூலைவீட்டில் லேழை சைக்கிள் வைத்திருந்த இராசாக்குருக்கள் வாழ்ந்துவந்தார். அவர் அடிக்கடி வீட்டிற்கு வருவார். அவர் உதவி வெளி இடங்களுக்கு விசேஷங்களுக்காகப் பேருகும்வேளைகளில் அவசியம் வேண்டப்படும். அவருக்குப் படிப்பினால் வந்த அனுபவங்களைக் காட்டிலும் நடைமுறையினால் ஏற்படும் அனுபவங்கள் மிகவும் பயன்தந்தது எனக் கூறலாம். திருகோணமலை கும்பாபிஷேகம், யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் நடைபெறும் கும்பாபிஷேகம், இந்தியாவில் கொடைக்

கானவில் நிகழ்ந்த கும்பாபிஷேகம் ஆகியவற்றிற்கு அப்பாவோடு வந்து நின்று தன்கடமைகளைச் செய்ததை என்றால் நினைவு கூரலாம்.

இவ்விதமாக விரிந்த எனது முன்னார்களின் குடும்ப வரலாற்றில் அடுத்து விளங்குவது எனக்குப் பெருமைகளைத் தேடித்தந்த எனது தந்தையின் வரலாறு. அதுவே என் சரித்த தில் முன்றாவதாக இடம்பெறுகிறது.

3. தந்தை

என் வரலாற்றுக்குப் பின்னணியாக விளங்குவது என்தந்தையார் வரலாறு. வெறுமனே தாய்தந்தையர் பெயரைக் குறிப் பிட்டு இன்னாராகிய பெற்றோரின் புதல்வன் நான் என்று என் சிறப்பைப்பற்றிக் கூறி வரலாறு எழுதத்தொடங்குவது முறை எனினும், தந்தையாரின் வாழ்க்கைப் பின்னணி கூறவேண்டியது அவசியமாகிறது. கம்பீரமாகச் சிறப்புற வாழ்ந்த தந்தையார் வாழ்க்கைச் சிறப்புகளை முதல் கூறத்தொடங்குகிறேன். தந்தையாரின் தொடக்க வாழ்க்கைபற்றி குறிப்புகள் முற்றிலும் கிடைக்காவிட்டனும் கிடைத்த அளவு மிகவும் சிறப்பாக அமைவதனால் அதைக்கூற விரும்புகிறேன்.

காச்யப கோத்திரத்து கிருஷ்ணஜயர் பரம்பரையில் ஐந்தாவது சந்ததியில் தோன்றியவர் கணபதிஜயர். அவர் புதல்வர் வெங்கடேசவர ஜயர். இவர் தொடக்கத்தில் தேரடியில் நேரே தெற்கில் பருத்தித்துறை நோட்டுக்கு தென்புறத்தில் கிருந்த பெரியவீடு முத்துஜயர் வீடு என வழங்கிவந்தது. அவ் வீட்டில் ஞாதிகளுடன் ஒருங்கு வசித்துவரும் நாள் கந்த ரம்மாவை விவாகம் செய்து இல்லறம் நடாத்திவந்தார். சந்தரம்மாவுக்கு சீதனமாக வழங்கப்பட்ட வீடு பருத்தித்துறை வீதி, செட்டித்தெரு இரண்டும் சந்திக்கும் மூலைவீடு. அங்கு சூடிபுகுந்தார்; அந்தவீட்டில் அவர்களுக்கு குழந்தைகள் பிறந்தனர். மூத்தகுழந்தை பெண், அன்னபூரணி. அடுத்துப் பிறந்தது விசாலாட்சி. முன்றாவதாகப் பிறந்தவள் அமிர்தவல்லி. இம்மூன்று புதல்வியரை அடுத்துப் பிறந்தவர்கள் மூன்று ஆண்மக்கள். இவ்வாண்மக்களுள் மூத்தவர் சுப்பிரமணிய ஜயர். அதன்பின் பிறந்தவர் விசுவநாதஜயர், கடைசியாகப் பிறந்தவர் கார்த்திகேயஜயர். இவரைச் செல்லமாக தம்பையா எனவும் அழைத்ததனால் கார்த்திகேயர் என்ற பெயருடன் தம்பையா எனும் பெயரும் நினைத்துவிட்டது. கடைசி மெந்தனான எனது

தந்தை பிறந்து சிறிது காலத்தில் தாயார் சுந்தரம்மா கால மாதிரிட வேங்கடேகவரஜயரே என்னாக் குழந்தைகளையும் வளர்த்து வந்தார்.

நாள்டைவில் மூத்தபுதல்வியான் அன்னபூரணி உறவினரான சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சார்யாரை விவாகம் செய்து கணவருடன் வட்டுக்கோட்டையில் வாழ்ந்து வந்தார். இரண்டாவது புதல்வியான் விசாலாட்சியை பருத்தித்துறை விசுவநாதையர் விவாகம் செய்து நவாவியில் குடிபுகுந்தனர். நல்லூரில் வசித்துவுந்த அப்பாசாமி ஜயர் மூன்றாவது புதல்வியான் அமிர்தவல்லியைத் திருமணம் செய்து அங்கேயே வசித்தனர். அவர்களுக்குத் தம்பிகளான சுப்பிரமணியஜயர் இரத்தி னப்மாவை விவாகம் செய்து வாழ்ந்துவரும்காலை இன்னொரு தம்பி விசுவநாதஜயர் வேலக்கை இரத்தினம்மாவை விவாகனு செய்தார். கடைசியாகப் பிறந்த என்னத்தை கார்த்திகேய ஜயரின் வளர்ப்புத் தாயார் தந்தையார் எனும் ஆளாக்கும் பொறுப்பு தந்தை வேங்கடேகவரஜயர் மீது இருந்தது. பாட்டனாரும் காலமாக, தந்தையும் அங்கே வளர்ந்து வருகையில் கோதரர் மூலரும், மூத்தவர் சுப்பிரமணியஜயர் அரவணைப் பில் இருந்தனர். கைதடியில் ஒரு கோவிலிலும் பூநகரியில் பிள்ளையார் கோவிலிலும் இவர்கள் பூசை செய்து வரலாயினர். கைதடி கோவிலிலுக்குப் போகும்வழியில் பாம்புதிண்டி மூத்தவர் சுப்பிரமணியஜயர் காலமாகிவிட, தம்பியர் விசுவநாதரும் கார்த்திகேயரும் பூசைசெய்து வரலாயினர். அக்காலம் வண்ணார்பண்ணையில் பன்றிக்கோட்டில் வசித்துவுந்த குமாரசவாமிக்குருக்கள் மகன் முத்துசாமிக் குருக்களின் புதல்விகமலாம்பிகையை தந்தையார் விவாகம் செய்தார். அங்கு இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் தாளில் ஒருநாள் பூநகரியில் இருந்த ஒலையால் வேயப்பட்ட கொட்டகைகாண்ட கோவில் தீப பற்றி எரிந்து சாம்பராயிற்று. நிராதரவாக இருந்த அன்னன் விசுவநாதரும் தம்பி கார்த்திகேயரும் சிவநாட்களில் யாழ்ப் பாணத்தைவிட்டு நீங்கி கொழும்பில் குடிபுகுந்தனர்.

அப்பொழுது குமாரசவாயிக்குருக்கள் ஜிந்துப்பிடியில் இருக்கும் சுப்பிரமணியகவாமி கோவிலில் குடியிருந்தார். கொழும்பில் அவருக்கு நிரம்ப செல்வாக்கு இருந்தது. சிங்களமக்கள் ஆதரவும் இருந்தது. இவர் கோவிற்கிரியகள் செய்வதில் திறமைபெற்று இருந்தார். யாழ்ப்பாளத்திலும் கொழும்பிலும் இருந்த கோவில்களில் கும்பாபிஷேகம், கொடியேற்றம் மூதலிய கிரியைகளை இவர் செய்து பெரும்புசற் சட்டினார்.

மேறும் இவருக்கு சோதிடக்கலையில் மிகவும் தேர்ச்சி இருந்தது. சிங்களத்தில் ஒரு பஞ்சாங்கத்தையும் கணித்து வெளியிட்டுவைத்த இவர் காலையில் வெளித்தின்னணயில் உட்கார்ந்து, வருபவர்களுக்கு அவர் ஜாதகங்களைக் கணித்தோ ஆரூடம் சொல்லியோ வருங்காலம் பற்றி விபரிப்பார். இவ்வாறு பொழுது போய்விடும். சிங்களமக்களும் இவ்வாறு வந்து போவார்கள். கொழும்பில் நல்ல பெயரும் புகழும் பெற்றிருந்தார். அரசாங்கத்தினர் இவர் திறமையை அறிந்தே இவசிடம் சிலாபத்தில் இருக்கும் முனீஸ்வரம் கோவிலையும் மன்னாரின் இருக்கும் திருக்கேதிஸ்வரம் கோவிலையும் திருப்பி அமைத்து புனருத்தாரணம் செய்யும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தனர். இவ்விருக்கோவில்களும் முதலில் போர்த்துக்கேயராலும் பின் ஒல்லாந்தராலும் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டிருந்தன. பழைய திலைக்கு இவ்விருகோவில்களையும் கொண்டுவரும் பொறுப்பில் பெரும் வெற்றி கண்டார். இவர் மகன் முத்துச்சாமிக்குருக்களும் இவருக்குத் துணையாக இருந்து வந்தார். தந்தையார் குமாரசுவாமிக்குருக்கள் இருக்கும் பொழுதே முத்துச்சாமிக்குருக்கள் காலமாகிவிட்டார். முத்துச்சாமிக்குருக்கள் புதல்வன் சோமாஸ்கந்தக்குருக்களை வளர்க்கும் பொறுப்பு பாட்டனாரிடம் இருந்தது. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் இளம்பராயத்தினராய் இருக்கும்பொழுதே குமாரசுவாமிக்குருக்கள் காலமாகிவிட்டார். இருக்குதும் அவருக்கு வேண்டிய பயிற்சியும் தந்து கல்விடைக்குறிச்சியில் இருந்து மகோபாத்யாயர் சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிகளைத் தருவித்து கல்விப்பயிற்சி அளித்து ஆளாக்கினார். இளம்பராயத்திலேயே சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள் ஜிந்துப்பிடிட்டுக் கோவில் பொறுப்பையும் முனீஸ்வரம் பொறுப்பையும் கவனிக்கும் நிலை உண்டாயிற்று.

குமாரசுமாமிக் குருக்கள் இருக்கும் பொழுதே கொழும்பு வந்து சேந்த தந்தையாரும் தமையனார் விகவநாதரும் ஜிந்துப்பிடிட்டியில் பூசை செய்து வரும் வேளையில் முன்னேற்றம் கருதி பொள்ளம்பலவாணேசர் கோவிலில் சேவைசெய்யும் நோக்குடன் அக்கோவிலைப் பரிபாளித்து வந்த குமாரசுமாமியுதலியாரை அணுகினர். அப்பொழுது குமாரசுவாமி முதலியார் நிர்வாகத்தின்கீழ் பொள்ளம்பலவாணேசர் ஆலயமும் செட்டியார் தெரு முத்துவிநாயகர் ஆலயமும் சிறப்புற விளங்கி இருந்தன. ஆகமமுறை வழுவாது நித்திய நெமித்தியங்கள் கண்ணும் கருத்துமாக பரிபாளிக்கப்பட்டுவந்த இரு கோவில்களிலும் நேரம் தவறாத பூசை, பூசை நேரம் தவறினால் யாரால் தாமதமாயிற்றோ அவர் செலவில் பிராயச்சித்தம் என ஒழுங்காகவும் மிகவும் கெடுப்பிடியாகவும் நிர்வாகம் நடைபெற்றுவந்தது.

பொன்னம்பலவாணேசர் கோவிலில் கார்த்திகேயக் குருக் களளையும் முத்துவிநாயகர் கோவிலில் விசுவநாதக் குருக்களையும் நியமித்து குமாரசுவாமி முதலியார் ஆதரித்து வந்தார். இவ்வாறு இருவரது இளமைப் பருவமும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

இவ்விருவரும் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் காலத்திலோ பின் கொழும்பில் இருக்கும் காலத்திலோ வாழ்க்கை என்வாறு கழிந்தது என்ற விபரம் தெரியவில்லை. இளமைப் பருவத்தில் யாரிடம் கல்விகற்றார்கள் என்ற விபரமும் சரிவரத் தெரியாது. அனுபவபூர்வமான கல்வி பெருமளவில் பெற்றிருந்ததை அவர்களுள் கொழும்பு வாழ்க்கையை காசதோயினால் விட்டு யாழ்ப் பாணம் செல்ல குமாரசுவாமியார் நிர்வாகத்தில் தந்தையார் தொடர்ந்து பொன்னம்பலவாணேசர் கோவிலில் கடமைசெய்து வந்தார்.

நாளைடவில் குமாரசாமி முதலியார் இறந்தபின் இராம நாதர் ஆண் சந்ததியில் மூத்தவர் என்ற நிலையில் பொறுப்பு ஏற்றார். அப்பொழுது அவருக்கு அக் கோவில் நிர்வாக அனுபவம், கோவிலில் சடுபாடு, ஈஸ்வரபக்தி என்பன பெருமளவில் மிகவும் குறைவு என்றே ஊகிக்க முடிகின்றது.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இராமநாதர் பதவிக்கு வந்ததும் மிகவும் ஆராய்ந்து கோவில் செலவினங்கள் குறைக்கப்பட்டதோடு விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்ட நிலையில் சுவாமி அபிஷேகத்துக்குரிய திரவியங்களும், கடமையாற்றும் ஐந்து குருமார்களும் நான்குபேராக மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. ‘நானேயஜுமான்’ என தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

இக்கட்டான நிலையில் என் தந்தையார் தனியாக இருந்த போது ஒரு விசேஷ சங்காபிஷேகத்திற்கு யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து தந்தி மூலம் மூன்று குருமார் வரவழைக்கப்பட்டு அதிக செலவு செய்த வேலையில் ‘உலுத்தனுக்கு ஒன் வீண் செலவு’ என்பதை இராமநாதருக்கு மனதில் படிய வைத்தார். இச்சம்பவத்தின் பின் கோவில் பரிபாலனத்தில் படிப்படியான தெய்வ நம்பிக்கை வழுத்தும், தேவகாரியங்களில் சடுபாடும் அதிகரித்துக் கொண்டுவந்தன.

இராமநாதன் ஜாதகத்தை அவதானித்து அவருக்கு நேரஇருக்கும் இன்னவ்களை நிக்கவேண்டி என்னதந்தையார் பாரிஹார சாந்திகள் அவ்வப்போது செய்து வந்தார். ஒரு முறை மிகவும் கஸ்டகாலம், உயிருக்கே ஆபத்து என் ஜாதகத்தில்

கண்ட தந்தையார் பெரிய சாந்திசெப்ய நிச்சயித்தார். சாந்திக்கு ஒழுங்குகள் நடைபெற்றன. சாந்தியில் முக்கிய அம்சம் ஒரு ஆட்டுக்கூடா தானம். தானம் ஏற்க ஒதுவர் நியமிக்கப் பட்டார். முறைப்படி பூசை ஜபம் ஹோமம் எல்லாம் நிகழ்ந்தன. தானத்திற்குரிய ஆட்டின் கொம்பு குளம்பு முதலிய உறுப்புகள் எல்லாம் தங்கத்தட்டால் மருவி அலங்கிக்கப்பட்டு பெருந்தொகை தக்கிணையுடன் தானம் கொடுக்கப்பட்டது. தானம் வழங்கிய தோழம்; கங்காஸ்நானம், பிராமண போஜை எம் என்பவற்றாலும் நெய்னிக்கு ஏற்றுவதாலும் நீங்கும் என்பதற்கேற்ப இராமநாதனால் தானம் வாங்கியவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சாந்தி நிறைவேற தானம் ஏற்ற பிராமண தம்பதியர் காசிக்குச் சென்றும் உரிய செலவுகள் மற்றும் பிராயக்சித்தத்தைச் செய்யாது திரும்பிவிட இராமநாதருக் குரியதாக சாதகப்படி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தானம் வாங்கிய பிராமணர் திடீரென இறந்தார்.

இந்திமீவு இராமநாதன் மனதில் தெய்வ நம்பிக்கையை மேலும் உண்டாக்கி பயபக்கியை அதிகரிக்கச் செய்தது. தொடர்ந்து அவரின் ஜாதகரித்யாக கஷ்டங்கள் நீங்கி நன்மைகள் பெருக அவ்வப்போது இதுபோன்ற சாந்திகள், பூஜைகள் பல எனது தந்தையால் நடாத்தப்பட்டு வந்தன.

இராமநாதன், கோவிற் பொறுப்பேற்ற சமயம் என் இவ்வளவு செலவு வீணாகச் செய்யவேண்டும்? இவ்வளவு பால் தயிர் முதலிய அபிஷேகப் பொருட்கள் அபிஷேகமாகி கோருமை வழி வெளியே போவதில் என்ன பிரயோஜனம்? என சந்தேகத் தடன் வினவிய காலம் அறவே மாறி தெய்வ நம்பிக்கை பிறந்தது. இந்திலை சாதாரணமாக கட்டிடங்களாற் குழு அமைந்த கோவிலைத் திருத்தி புதிதாக கருங்கல் திருப்பணி யால் செல்வனே சீராக அமைக்கும்படி தூண்டிற்று. எனது தந்தையின் வழிகாட்டவின்படி காரணாகமம் கூறும் விதிமுறை களுக்கமைய இந்தியாவிலிருந்து சிறந்த சிற்பிகள் வரவழைக் கப்பட்டனர்; மகாவலிபுரத்தில் முதன்முதல் தலைமைதாங்கி சிற்பாடசாலை நடத்திய கண்பதி ஸ்தபதியின் தந்தை வைத்ய நாத ஸ்தபதியின் முத்த தமையனான மகிழவளம் ஸ்தபதியும் அவர் குழுவினரும் இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்டு பொன்னம் பலவாணேசர் கோவில் கருங்கல்லாலேயே முழுவதும் திருப்பீ அமைக்கப்படும் திருப்பணி நிறைவேற்றத் தீர்மானித்து வேண்டிய ஒழுங்குகளை இராமநாதன் மேற்கொண்டார். பெரும் பெரும் கருங்கற்றளிகள் இலங்கையிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் வந்துசேர இரவு பக்காக உழைத்ததன் பயணாக திருப்

பணி நிறைவேறியது. இலங்கையில் வேறெங்கனும் காணமுடியாத அழகுவாய்ந்த கோவில், இந்தியர்கள் அங்கங்கே தரிசிக்கும் கோஞ்சகளை நிகர்த்து உருவாகியது. இராமநாத வள்ளுவின் ஞாபகம், தனியொருவரின் செல்வச் சிறப்பு என்பன அரிய திருப்பணிமூலம் உருவாகிய அழகிய கோவிலாகப் பரிசீலித்தது. கோவிலுக்குப்போய் வலம் வந்தால் இந்திய சிறப்பு மிகுந்த இக்கோவிலைக் கண்டு தரிசிக்கலாம்; இன்றும் இவ்வகையில் கருங்கற்றளிகளால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட ஒரே கோவிலாக இது சிறந்து விளங்குகின்றது. பொன்னம்பல வாணேசர் ஆலயத்தின் உருவாக்கத்திற்கும் சிறந்த முறையில் நடைபெற்ற குப்பாபிழேஷுகத்திற்கும் தொடர்ந்து ஆலய நிதி திய நெமித்தியங்கள் நடைபெறுவதற்கு குருக்களாகவும் ஆலோசகராகவும் விளங்கிய தந்தையிடத்தில் பெருமதிப்படும் நம்பிக்கை விசுவாசம் என்பன மேலும் அதிகரித்து வந்தது; கோவிலும் சிறந்த முறையில் பரிபாளிக்கப்பட்டுவேந்தது.

இவ்வேளை யாழ்ப்பாணத்தில் கண்ணாகம் என்னும் கிராமத்தில் பல ஏக்கர்கள் கொண்ட நிலம் விலைக்கு வாங்கப் பெற்றது. ஒரு பெரிய பாடசாலை அமைக்கப்பெற்றது. தமிழ் சைவப்பெண்கள் தங்கள் காலச்சாரப்படி கல்விகற்க ஏற்றவாறும் அங்கு தங்கிப்படிக்க வசதிகளும் செய்யப்பட்டு சிறந்த கலாசாலையாக அமைந்தது. இக்கல்லூரியை அடுத்து இராமநாதன் குடும்பம் வசிப்பதற்குரிய அழகிய பங்களாவும் அமைந்தது. சிறந்த ஆசிரியர்கள் கல்விகற்பதற்காக அமர்த்தப்பட்டனர். இதையடுத்து ஆண்மக்கள் கல்விகற்பதற்காக ஒரு கல்லூரி திருதெல்வெலியில் பல ஏக்கர் கொண்ட விஸ்தீரணமான வளவில் அமைக்கப்பட்டது. தெற்குநோக்கிய தகழினாழுர்த்தியின் அம்சமாக விளங்கும் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரரே பரமேஸ்வராக கல்லூரியில் மையம். இராமநாதன் கல்லூரியையும் பரமேஸ்வராக கல்லூரியையும் தன் இருக்கங்களாக மதித்து பரிபாளித்து வந்தனர். இராமநாதன் இங்கு கற்பிப்பதற்கு சிறந்த இந்திய பட்டதாரிகளையும் கல்வியில் சிறந்த இந்திய பட்டதாரிகளையும் கல்வியில் சிறந்த நிபுணர்களையும் நியமித்து சைவ அடிப்படையில் கல்வி வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

ஒருமுறை விடுமுறைத்தினங்களைக் கழிக்க இந்தியா போய்வர நேரிட்டது. அவ்வமயம் கோவிலைத் தன் முத்தமைந்தன் மகேசனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு சில தினங்கள் இந்தியாவில் கொடைக்காணவில் வசிக்கப் புறப்பட்டார். கோவிலைப் பரிபாளிக்கத்தொடங்கிய மகேசன், கோவிலில்

செலவாகும் சில செலவினங்களை மட்டுப்படுத்தத்தொடங்கி னார். கொம்பனித்தெருவுக்கு கிழமைக்கு ஒருவராக மாதம் ஒருமுறை குருக்கள் போய்வரும் வழக்கம் இருந்துவந்தது. தந்தையார் முறையில் போய்வரும் ரிக்ஷா செலவு கோயிலில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருந்தது. மகேசன் இச்செலவை ஆட்சேபித்து செலவுகளை மறுத்தபொழுது வாக்குவாதம் நடைபெற்றது. இத்தாரணமாக, 'செலவைத் தாமே செய்ய முன்வரும் குருக்களை நியமித்துக்கொண்டு தன்னைக் கோவிற் சேவையிலிருந்து விலத்திக்கொள்ளுமாறு' தந்தையார் கூறிவிட்டார்.

இராமநாதன் கொழும்பு திருப்பியதும் அவரது மகன் நிகழ்ந்த சம்பவங்களைச் சுருக்கிக்கூறி குருக்கள் வேறு ஒருவரை நியமித்து தன்னை விலத்திவிடுமாறு கூறியதாக முறையிட்டார்.

இந்தியா சென்றுவந்ததும் அன்று கேரளிலுக்கு இராமநாதன் வந்து சுற்றிக் கோவிலை வலம்வந்து வெளியே வந்ததும் தந்தையை மகிழ்மரத்தடியில் சந்திக்க நேரிட்டது. சம்பாஷணை தொடங்கியது.

இராமநாதன்: நீங்கள் கோயிலில் இருந்து விலகிக்கொள்ளப்போவதாக மகனிடம் கூறினீர்களாமே?

தந்தை: நான் கூறியதைச் சரிவர உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறக்கூட உங்கள் மகனுக்குப் பயிற்சிதராதது வருத்தத்திற்கு உரியது. குறிப்பிட்டரிக்ஷா போக்குவரத்துச் செலவு கொடுக்க முடியாததனால், அப்படி வரும் செலவுகளைத் தாமே ஏற்றுக் கொள்ளும் யாரையாவது நியமித்து என்னை விலத்திவிடுமாறு கூறினேனே ஒழிய நான் விலகுவதாக நான் கூறவில்லை.

இராமநாதன்: விலகவேண்டும் என்னும் என்னைம் உங்களுக்கு இருக்கும்பட்சத்தில் நீங்கள் விலகிக்கொள்ளலாம்.

தந்தை: உங்களுக்கு என்னை விலத்தவேண்டும் என்னும் என்னைம் இருக்கும்பட்சத்தில் நான் விலகிக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதன் காரடிக்குச் சென்று காரில் ஏற விரைந்தார். காரின் கதவைப் பற்றியபடியே 10, 15 நிமிழங்கள் அசையாமல் செயலற்று நின்றுவிட்டார். பின் தந்தையை நோக்கி,

இராமநாதன்: நான் விலத்தினால் உலகம் முழுவதும் உங்களை விலத்திவிட்டதற்குச்சரி.

தந்தை: சுசவரன் எங்களெல்லாரையும் சிருஷ்டித்து உங்கள் கையில் ஒப்படைத்துள்ளார் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் விலத்தினால் உலகமே விலத்திலிடும் என்று நினைக்கிறீர்கள். குழந்தைகளுக்குப் பொம்மையை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அதைச் சரித்துப் படுக்கவைத்தால் அது தூங்கும்; நியிர்த்தினால் கண்விழிக்கும் அதுமாதிரி எங்களை உங்களிடம் இறைவன் ஒப்படைத்துள்ளார். சரித்தால் கண் மூடவும் நியிர்த்தினால் கண்விழிக்கவும் செய்வோம். எங்கள் எல்லாரையும் படைத்து பொத்தானை அழுத்தினால் செயற் படும், பின் தட்டிவிட்டால் செயற்றுப்போகவும் இறைவன் உங்களிடம் பொறுப்பை ஒப்புவித்துள்ளார் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்.

இராமநாதன்: (நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் போய்விடுவீர்களா என பொருள்பட) நீங்கள் இங்கிருந்து போய்விடுவீர்களா?

தந்தையார்: என்னையும் சற்று அனுசரித்துப் பேசுங்கள், இது யார் இருக்கும் இடம்? தம்பையாக் குருக்கள் இருக்கும் இடம் என உங்களை நிகர்க்க பெரியவர்கள் அச்சத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் போரும்வண்ணம் கொடிகட்டி வசிக்க நினைத்திருக்கும் என்னைப் போய்விடுவீர்கள் எனச் சந்தேகத்துடன் வினவுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இராமநாதன்: விலகிவிட விரும்பும் நீங்கள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

காரில் விரைந்துஏற்றிப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அன்றுமுதல் இரண்டு மாதங்களுக்குக் கோயில் கடமை கள் புரிய தந்தை செல்லவில்லை. ஒருநாள் கணக்குப்பிள்ளை குத்திரூர்த்தி தந்தையாரிடம் வந்து, இரண்டுமாதமாகப் பூஜைசெய்யாது வீட்டில் இருந்ததற்காக வீட்டுவாடகை ரூபா அறுபது வாங்கி பாங்கில் போடும்படி எஜமான் உத்தரவு எனக் கூறினார். தபால் ஒன்று எழுதி செக்குத்தகத்தில் செக்கில் வெளியே வைத்து கையெழுத்திட்டு உள்ளே சென்று செக்கை எடுத்துவிட்டு தபாலை மாத்திரம் உள்ளேவைத்து கவரை ஓட்டி விலாசமிட்டு கணக்குப்பிள்ளையிடம் கொடுத்துவிட்டார். கணக்குப்பிள்ளையும் கடிதத்தை இராமநாதனிடம் சேர்ப்பித் தார். அதை வாங்கி வாசித்து சுங்கோபமுற் ற இராமநாதன் கடிதத்தை பலதுண்டுகளாகக் கிழித்து கணக்குப்பிள்ளையின் மீது வீசிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அந்த மடலில் எழுதிய விபரம்: “கணம்தங்கிய எஜமான் சமூகத்திற்கு! தங்கள் கணக்குப்பிள்ளை வந்து இரண்டுமாதம் இருந்ததற்கு வாடகை 30. 30 ஆக தொகை 60 வாங்கி பாங்கில் சீசர்ப்பிக்கும்படி தங்கள் உத்தரவு என்று கேட்டதையிட்டு சிந்தித்துப் பார்த்தேன்.

இப்படிப்பட்ட எளிய போக்கிரித்தனமான என்னம் உங்களுக்குள் எப்படி வந்து புகுந்ததென்பதை நீங்களுக்கு ஆச்சரியப்பட்டேன். பிறப்பினால் இல்லை, சஹவாசதோசத் தினால் இன்னை பெருந்தன்மை உடைய உங்களுக்கு இந்த எண்ணம் வந்திராது. கணக்குப்பிள்ளையின் செயலாக இருக்கலாம்” என்று கடித்ததை முடித்து இருந்தார்.

இச்சம்பவம் நிசம்நிது சில தினங்களில் இடத்தைக் காலி செய்து தம்பையா முதலியார் சத்திரத்தில் இவரது மகள் அழைத்ததற்கு இணங்க அங்கு விசித்துவரலாயினர். அங்கு ஒரு ரிக்ஷோவண்டியும் இவரது போக்குவரத்துக்காக வசதிசெய்து கொடுத்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சிங்களவர்களுக்கும் சோனகர்களுக்கும் இடையே கலகம் ஏற்பட்டு கொழும்பு நகரமே அமைதியற்று இருந்தது. அப்பொழுது கலகம் சிறிதாக ஓய்ந்தது. இவ்வேலை ஒருநாள் இராமநாதருடைய கார் சத்திரம் வெளிவாசலை அடைந்து அங்கு ஒரு காகிதத்துண்டில் ‘உங்களைப் பார்க்க மிகவும் ஆவல் உள்ளவனாக இருக்கிறேன்: எப்பொழுது எங்கே உங்களைச் சந்திக்கலாம் என அறிவிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்’ என எழுதியனுப்பியிருந்தார். அதற்குப் பதிலாக தந்தையார், ‘இப்பொழுது பார்க்கமுடியாது’ என்று பதில் எழுதி அனுப்பி விட்டார்.

சிலநாட்கள் ஆயின். நெடுகப் பகைமையை வளர்க்க விரும்பாதவராய் இராமநாதனைப் பார்க்க தந்தையார் சென்றார். ஆவரை வரவேற்று உபசரித்து பின் இராமநாதன் வினவினார்:

இராமநாதன்: நாங்கள் ஒருமுறை கொடைக்கானவில் இருந்தபொழுது என் ஜாதகத்தைக் கணித்து சில பலன்களை எழுதியிருந்தது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம், அது நடக்குமோ?

தந்தையார்: நான் சாமியாடி ஆவேசம்வந்து எழுத வில்லை. இருவிகள் கூறிய வரீங்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு நடக்கப்போபவைபற்றி எழுதி இருந்தேன். அவை நடக்கவே நடக்கும்.

இராமநாதன்: அங்கு பிரயாணம் செய்யவேண்டிவரும் என்றும், பல இன்னல்கள் ஏற்படலாம் என்றும், அவற்றைத் தவிர்க்க சாந்தி செய்யவேண்டும் என்றும் எழுதியிருந்தீர்களோ! அவற்றைச் செய்யவேண்டுமோ?

தந்தையார்: பலனை விரும்பில் செய்யலாம்; விரும்பா விடில் செய்யாதுவிடலாம்.

இராமநாதன்: அந்த சாந்தியை யார் செய்வது?

தந்தை: உங்கள் கோவிலில் இருக்கும் குருக்கள் ஒருவர் செய்யலாம்.

இராமநாதன்: நீங்கள் யார்?

தந்தை அதற்குமேல் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. அத்துடன் வாக்குவாதத்தை முடித்துக்கொண்டார்.

அப்பொழுது கொழும்பில் நடந்த கலகத்தின் விளைவாக பல சிங்களப் பிரமுகர்கள் பாதிக்கப்பட்டு ஜெயிலில் இருந்ததை ஒட்டி இலங்கை மக்கள், குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் - நஸ்மையைக் கருத்திற்கொண்டு - இங்கிலாந்து புறப்பட நேரிட்டமையாலும் அங்வேளை உலகயுத்தம் மூண்டு கடல்பிரயாணம் செய்யாத படி குண்டு வீச்சுக்களும், நீர்மூழ்கி கப்பல்களாலும் பிரயாணஞ்சு செய்யவர்க்கு ஆபத்து நேரிடலாம் என்றதாலும் பிரயாணம் ஆபத்துகள் நீங்கி கழுகமாக அமைவதற்காக சாந்தி செய்து கிரகங்களின் அனுகூலத்தைப்பெற்று சமூகப்பிரயாணம் செய்து திரும்பும் நோக்குடன் சாந்தி செய்வதற்கு நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சாந்தி விமர்சையாக நடைபெற்றது. சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிகள் சாந்திசெய்யும் பொழுது அங்கு ஒத்தாசையாக இருந்தார்.

அக்காலத்தில் தந்தையார் ஹிப்ணடிசம் செய்வதில் திறமையுற்று இருந்தார். சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிகள் தந்தை யோடு அளவளாவிய வேளை, எங்கே என்னை ஹிப்ணடிசம் மூலம் வசப்படுத்த முடியுமா? என வினவ, அவர் சொற்படியே அவரை ஹிப்ணடிசம் மூலம் வசப்படுத்தினார். கையைத் தட்டி னால் தூங்கவும், கையைச் சுண்டினால் வீழிக்கவும் சமஞ்சனதை கொடுத்து இருந்தார். இது நடந்து பலநாளைக்குப்பின் சந்திதி யில் நியாசம் பண்ணி கையைத் தட்டியதும் சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிகள் தூங்கிவிட்டார். அவ்வேளை தந்தையார் சொல் மட்டுமே அவருக்கு தெரியும். அச்சமயம் சர்வேஸ்வர சாஸ்திரி

கள் உங்களைப்பற்றி பல விபரங்கள் சொல்லுங்கள் எனத் கூறி தியானத்தில் அமர்ந்து விட்டார். சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிக் குப் பல நுணுக்கமான இரகசிய விளக்கங்களைக்கூற இராமநாதர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

தியானம் முடிந்து திக்பற்தனம் செய்து சுன்டவும் சர்வேஸ்வர சாஸ்திரிகள் விழித்துக் கொண்டார். தான் என்ன செய்தேன் என்று அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

சாந்தி முடிந்தது. பெரிய தாம்பாளத்தில் பட்டுவேட்டி. உபசாரப்பொருள்கள், பெருந்தொகை தட்சணைப் பணம் ஏந்தி தந்தையிடம் சமர்ப்பிக்க வந்தார். இதெல்லாம் எதற்கு? உலகம் விலத்தினதுக்குச் சமமாக நீங்கள் என்னை விலத்தி வைத்து இப்பொழுது என்னை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதே போதுமான தட்சணை என வாங்க மறுத்தார். இராமநாதரும் தட்சணையை மீண்டும் வற்புறுத்தி தந்தையிடம் கையாளித்தார்.

இராமநாதன் இவண்டன் சென்று வெற்றிகரமாக சில மாதங்களில் திரும்பிவந்ததும் அவருக்கு அளவிடமுடியாத மதிப்பு மிக்க ஐங்கள் கப்பல் துறைமுகத்தில் இருந்து குதிலர் களை அவிழ்த்துவிட்டு அவரை வண்டியில் வைத்துத் தாங்களை இழுத்து தெருவில் பவனியாக வீடு சேர்ப்பித்து நன்றியைத் தெரிவித்தனர்.

தந்தையார் சத்திரத்தில் இருக்கும் பொழுதுதான் அவரது இரண்டாவது வாழ்க்கைத் துணைவியாக இருந்த மீணாம்பினக் மரணமானார். அதன்பின் சில மாதங்களில் எனது தாயாளர் விவாகஞ் செய்தார். சில நாட்களில் கொழும்பு வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் சென்றார். அங்கு என் தாயாருடனும் தாயாரின் தமக்கையார் பின்னையான நடராஜஜயருடனும் குடி அமர்ந்தார். மடாஸயம் ஆக அமைந்திருந்த ஆலயத்தை முறைப்படி அமையும் ஆலயமாக அமைக்க விரும்பி சுதந்த வேண்டிய ஆயத்தங்களில் சுடுபட்டார். அங்கு வசித்துவரும் காலையில் அவரது முத்த சகோதரியும் அவர் கணவர் சிவகப்பிரமணிய சிவாச்சாரியரும் அங்கு அவருடன் வசித்துவரலாயினர்.

என் தந்தையார் முதலில் 16வது வயதில் முனீஸ்வரம் சோமஸ்கந்தக்குருக்களின் சகோதரியான கமலாம்பாள் எனும் என் பெரியம்மாவை விவாகம்செய்து புத்திரப்பேறு கிட்ட வில்லை. கொழும்பில் வசித்துவந்த காலையில் என் தந்தையார் நெடுங்காலமாக ஆண்மகப்பேற்றைத் தமது உள்ளத்தின்

திருக்பதித்து தவமிருந்தார். சில மாதங்கள் கழித்து பெரியம்மா மறைந்தபின் இன்னொரு விவாகமாக மீணாம்பிளை எனும் என் பெரியம்மாவை விவாகம்செய்த தந்தைக்கு ஒரு பெண்மகவு கிட்டிற்று. பெற்று சிலகாலத்தில் மறைந்துவிடவே மூன்றாவது மனைவியாக மூனீஸ்வரம் சிவராமசிருஷ்ண ஜூபரின் மகளான சுந்தரம்மா எனும் எனது தாயை விவாகம்செய்தார்.

'ஏருது கும்பம் வித்தகை ஒரையார்க்கு விளம்புங்கால் மைந்தரில்லை' என்று சோதிட ரூல் அடித்துக்கூறினும், சோதிட வித்தகரான என் தந்தைக்கு தாம் கோவில்கட்டி அதில் பரிவார மூர்த்தங்களுடன் கைவாசநாதசுவாமியையும் கமலாம்பிளையையும் நிரந்தரமாக எழுந்தருளச்செய்ததன் பயனாக ஆண்மகவு பிறக்கும் என்பது முழு நம்பிக்கை. இது எனது தந்தையாருக் கிருந்த ஆழ்ந்த தெய்வபக்தி, சோதிடம் மூலமான மற்றும் பரிகாரம், நுனுகிய ஆகமம் சார்ந்த அறிவு என்பவற்றைச் சுட்டிநிற்கின்றது.

முதன்முதலாக நளவருடம் வரை மடாலயமாக இப்பேர் திருக்கும் இடத்திலேயே கிழக்குநோக்கியதாக நல்லூர் சிவன் கோவிலை எனது தந்தையார் மடாலயமாகக் கட்டி கும்பாபி ஷேகம் செய்தார். அதன்பின் தான் கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப் பாணம் நிரந்தரமாக வளிக்க வந்ததையடுத்து வடக்குநோக்கிய தாக சரவணை ஸ்தபதிகளைக்கொண்டு கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்த மண்டபம் முதலிய மண்டபங்களுடன் அமைக்கும் எண்ணம் வேறுஞ்றலாயிற்று. இராமநாதனின் உதவி பெருமளவில் இருந்தது. மூலமூர்த்திகள் இராமநாதனின் செல்வாக்கினால் தஞ்சா வூரிலிருந்து பெறமுடிந்தது. அத்தோடு பெரும் கருங்கற்களினையும் சிவப்பணிக்காக என் தந்தைக்கு இராமநாதன் கொடுத்தார். இராமநாதன் கொடுத்த கருங்கற்கள் மூலஸ்தானத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மாறாத சின்னமாக ஏதோ ஒரு சூழ்சினால் எழுதப்பட்ட PR என்னும் சின்னம் இன்றுவரை சாட்சியாக கட்டி நிற்கிறது. தந்தையின் பெரும் திருப்பணிக் குரிய எண்ணம் வேறுஞ்றலாயிற்று. தீவிரமாக இம்முயற்சியில் ஈடுபடலாயினர். பொதுமக்களிடம் பணம் வகுலசெய்து திருப்பணி செய்வது எனத் தீர்மானித்தார்.

வகுவித்து பணம்சேர்க்கும் திட்டம் உருவாயிற்று. வெளிக் கிட்டு பல பிரமுகர்களை, இது சம்பந்தமாகச் சந்திக்கும் நோக்கத்துடன் புறப்பட்டார். மட்டக்களப்பில் பெரும் பொருளீட்டித் தனிகராக விளங்கும் மார்க்கண்டு முதலாளியை முதல் சந்திக்கத் தீர்மானித்தார்; வட்டுக்கோட்டையில் குடியிருந்த

அன்றை வீட்டை அணுகினார். வெளிவாயிலில் இருந்து உள் விடுவரை நடந்து சென்றலையேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு வீட்டை அணுகும் வேளை முதலாளி பக்கத்தில் இருப்பவரிடம் கூறியது காதில் விழுந்தது. “அதோ ஜூர் ஒருவர் வருகிறார்; பணம்திரட்டும் நோக்கத்துடன் வருவதுபோல் தெரிகிறது. இப்பொழுது சந்திக்கமுடியாது, பின்னர் ஒருமுறை பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று கூறும்படி ஏவியதும் தந்தையார் சட்ட பெண்த திரும்பிவந்து காரில் ஏறி வீட்டிற்கு விரைந்தார். கையெழுத்து வாங்கும் நோக்குடன் எடுத்துச்சென்ற நோட்டுத்தகத்தை குறுக்காகக் கிழித்து கோயில்வாயிலில் நின்றபடியே உள்ளே வீசினார். அங்கு பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருந்த தெய்வத்தை விளித்து, “நீ இவ்வாத இடம் இல்லை. சுற்றிவளைத்துச் சுவர் எழுப்பி நடுவில் உண்ணே இருக்கும்படி குடிபுகுத்தவேண்டிக் கோயில் கட்டுவதற்காக இப்படி வீடுவீடாகச் சென்று பழிப்புக்கு ஆளாக நான் ஏன் ஆகவேண்டும்? நீயே நேரடியாக எனக்குப் பொருள் தந்தால் கோயிலைக் கட்டி எழுப்புவேன். நீ வேறு ஒருவருக்குக் கொடுத்த பொருள் ட என்னும் எழுத்துப்போல் அவரைச் சென்று அடைந்து பின் என்னிடம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லையே. இனி கோயில் தேவைக்கென யாசகம் செய்ய வெளிக்கிடுவது இல்லை” எனக் கூறி உறுதிபூண்டார். அங்கிருந்த உயர்மான மேசையின் கால்களை அரிந்து அதை ஆதாரமாகவைத்து ஆராமரா அமர்ந்தார். கால்களை அரியும் வேளை, ‘அழகிய மேசையின் கால்களை அரிகிறீர்களே’ என்று குறை இராமநாதருக்கு. ‘மேசையின் கால்கள் இல்லை என் கால்களையே அரிகிறேன்; இனி ஒரு இடமும் பொருள்தேடிச் செல்வதில்லை’ என்றார்.

நான் அறிந்து நூபகத்தில் பதித்தவரை என் தந்தையார் பொருள்தேடி எவ்வரையும் சென்றலைந்து பெற்றது நினைவில் இல்லை. பொருளை என்றும் அவாவினது இல்லை. தேடிச் சென்று மற்றவர்களிடம் கேட்டுப் பெறவில்லை. தர்மசாஸனம் செய்யும்பொழுதுகூட, சுவாமி அம்பாளுக்கு யாராவது ஏதாவது நன்கொடையாக வழங்கினும் ஏற்கக்கூடாது என்று சாஸனத்தில் அழுத்திக் குறிப்பிட்டுள்ளார். செல்வம் அமோகமாக வந்துகொண்டே இருந்தது. அவரும் செல்வத்தைச் சேகரித்துக் குவித்து வைக்காமல் அவ்வப்போது திருப்பணியில் செலவிட்டுக் கொண்டே இருந்தார்.

தம் மனைவியரான என் தாயாரை, குழந்தைகளாகிய எங்களை எனக்கு நினைவு செல்லும் அளவிற்கு உடன்வைத்து வளர்த்தெடுத்தும், எங்களுக்கு நன்கநட்டுக்களோ, விதம்விதமான

ஆட்டகளோ, வீட்டில் ஆடம்பரப்பொருட்களை வாங்கியோ நான் அறியேன். தன் உழைப்பு முழுவதையும் கோவிலுக்கே அர்ப்பணித்த பெரும் தியாகி என்று துணித்து கூறலாம். அழகான கோயிலைக் கட்டி எழுப்பினார்; எனினும் கோவில் பரிபாலனத்துக்கு நிதி எதுவும் சேகரித்துவைக்கவில்லை. தனி மனிதன் ஒருவரின் சொந்த சம்பாத்யம் கொண்டு கட்டிஎழுப்பிய பெருமை இக்கோவிலுக்கு மட்டுமே இருந்தது எனத் துணித்து கூறவாம்.

என் தந்தை சிறந்த சக்தி உபாக்கர். தனக்கும் அலர் மனைவியான என் தாயாருக்கும் குழந்தைப்பேறு ஜாதகாரிதியாக முற்றிலும் இல்லை. எனினும் பரிவாரதெய்வங்களுடன் செய்த சிவபிரதிஷ்டை நெந்ததிப்பேற்றை அவருக்குத் தந்தது என்பது அவர் அபிப்பிராயம். அம்பிகை அவருக்கு நேரே பிரத்யக்ஷமாகி வேண்டியதையெல்லாம் வேண்டும்பொழுது தந்து அருள்பாலித் தான் என்பதை வாழ்க்கை வரலாற்றை நன்கு கண்டறிந்த எங்கள் கருத்து.

தந்தையார் ஸ்ரீயோதிஷ சாஸ்திரத்தில் மிகுந்த பயிற்சி உடையவர். அவர் ஜாதகத்தில் இரண்டாம் வீடாகிய மீனராசியில் சுக்ரன் உச்சமாக இருந்ததனால் வாக்கு வல்லபம், வாக்குறுதி அவருக்கு மிகுதியாக இருந்தன. மாந்திரீக சாஸ்திரத்திலும் தேர்ச்சி இருந்தது. இவ்விரு துறைகளிலும் ஒங்கி சிறந்து விளங்கினார்.

மேலும் ஆத்மசக்தியைப் பெரிதும் வளர்த்துக் கொண்டார். யோகநிலையில் அமர்ந்து முக்கு நுனியிலோ புருவ மத்தியிலோ நாட்டத்தைப் பதித்து மனித்தியாலங்களாக அமைதியான தியானத்தில் அமர்ந்து இருப்பார். எப்பொழுதும் நிமிர்ந்த உடல்; கைகால்களை அசைக்காமல் நெடுநேரம் அமர்ந்திருப்பது எங்களுக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரும். ஸ்ரீசக்ரஷ்ண நிகழும் 2, 3 மணி நேரங்களுக்கு இப்படியே இருந்தபின், சுகயீனமுற்று குணமாக்கும் நோக்குடன் தன்னை நோக்கி வந்தவர்களிடம் அவர்கள் பிரமிக்கும் வகையில் அவர்களைப் பற்றிய விபரம், அவர்களின் நோய் விபரம் கூறி திருந்று இட்டு பார்வைபார்க்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது;

மேலும் இவர்பெற்ற அபாரமான சக்தியைக்கண்டு வியக்கும் பொதுமக்கள் ஹிப்பாடிசம், ஓமஸ்மரிசம் என்னும் வசீகரண முறையைப் பயின்று தேர்ச்சி மிக்கவர் எனக்கூறுவார். இவர் ஆத்மசக்தியைப் பெரிதும் வளர்த்தவர் எனக்கூறலாம்.

சோதிடத்தில் நிபுணத்துவம் அவரிடம் மிகுந்து இருந்த விடத்தும் தான் சோதிடன் என்று எங்காவது விளம்பரப்பட்டுத் தியதோ, சோதிடத்தில் குறிப்பு எழுத இவ்வளவு, சாதகம் எழுத இவ்வளவு, விவாகப்பொருத்தம் பார்க்க இவ்வளவு என்று தொகையைக் குறிப்பிட்டு விளம்பரப்பட்டதியதே கிடையாது. ஜாதகம் பார்க்க வந்தவன் என்ன நோக்கத்துடன் பார்க்க வந்தானோ அத்நோக்கத்தை தானே குறிப்பாக உணர்ந்து ஏற்றவாறு பலன் கூறும் திறமை அவருக்கே உரிய திறமை. அமர்ந்து இருக்கும் பொழுதும், படுத்திருக்கும் பொழுதும் உடலை பலகோணங்களில் வளளக்காது நேரே இருக்கவைப்பதை ஏற்பறுத்துவார். தானும் அதைக் கடைப் பிடிப்பார். அமர்ந்து இருக்கும்பொழுது கால்களை ஆட்டி ஆத்மசக்தியை வீணாக்காது இருப்பார். தன்னை நேராக வைத் திருக்கத் தெரியாதவர் எவ்வாறு ஏனையோரைக் கட்டுப் படுத்தி வைத்திருக்க முடியும்? என்பார்: அவர்செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும், அவர் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தை யிலும் நேர்மையையும் முழுமையையுமே காணலாம்.

அவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் பலர் எனினும், இரண் டொருவர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடற்கு உரியவர். கோப்பாய் சுப்பிரமணியக் குருக்கள், மட்டக்களப்பில் இருந்து அங்கிருந்து பயின்ற அகமது வெல்லவை ஆகியோர் சிறந்த முறையில் அவரிடம் பயிற்சி பெற்றனர்.

எந்த நூலை எடுத்தாலும் தொடக்கம் முதல் முடியும்வரை முற்றாக வாசிக்கும் பழக்கம் அவரிடம் இருந்துவந்தது. அது எந்த நூலாக இருந்தாலும் இதே வழமையை எப்பொழுதும் கடைப் பிடிப்பார். அன்றன்றாடு வெளிவரும் புதினப்பத்தினிகை யையும் இவ்வாறே வாசிக்கும் வழக்கமுண்டு. மற்றவர்கள் நெடுநேரமாக தங்கள் கஸ்டங்களைச் சொல்லினும் பொறுமையாகக் கேட்டு ஆறுதல் கூறுவார்.

வீண்வார்த்தைகள் பேசுவதோ மற்றவர்கள் பற்றி புறம் சொல்லி அவர்களைப் பழித்துரைக்கும் வழக்கம் அவரிடம் இல்லை. எப்பொழுதும் இனிமையாகவே பேசுவது அவர் சுபாவம். அழுத்திக் கூறுவேண்டியவற்றை அழுத்திக் கூறுவார்; பேச்சில் ஒரு நிதானம் எப்பொழுதும் உண்டு.

தந்தையார் வெளியில் போவது மிகவும் குறைவு. அவசியமாக தவிர்க்கமுடியாதவாறு போகவேண்டி இருந்தாலோயிய வெளியே போவது மிகவும் அருமையாகவே நிகழும். தன்னைத் தேடி தொலைவிலிருந்து பார்க்கவருபவர்கள் தானில்லாவிடிட்டு பார்க்கமுடியாது திரும்ப நேரிடும் என்ற காரணத்தினால் தான் எப்பொழுதும் வீட்டிலேயே இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

தன்னுடைய நிலையை மற்றவர்க்கு விளக்கிக் கூறுவது மிகவும் அர்த்தபுஷ்டியாக இருக்கும். தான் இருந்த அறையைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூறுவர்: இதோ இங்கே எல்லாவகையான வசதிகள் குழ் நான் இங்கு இருக்கிறேன். குழில் வெளிக் கதவைத்திற்குத்தும் பருத்தித்துறை ரோட். இங்கே பாருங்கள் பட்டினம். சுற்றுத்தவர்கள் அருகே வீடுகளில் குழ் இருப்பது முதல் அம்சம். உள்ளே மற்றக்கதவால் நோக்கும்பொழுது வீடு. அங்கே மணவி, மக்கள் இருக்கின்றார்கள். மற்றக்கத வால் நோக்கின் கவாயி அம்பாள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் அருவமாகச் சூழ அம்மையைப்பன் நிரந்தரமாக இருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாரும் குழ் இருப்பது அரியபேறல்லவா? மேலும் நான் என் ஜாதகத்தை விரிவாக அவதானித்து நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டேன். ஜாதக ரீதியாக தேவைகள் ஏற்பட்டு பட்டினி முதலியவற்றால் வாடாது எப்பொழுதும் கலகலப் பான ஜீலிதம் எனக்கு உண்டு. இதை அறிந்ததும் நான் இங்கே கம்மா கதிரையில் படுத்து இருப்பேன். தலையில்மேல் கூறிய வாறு எழுதிய பிரமதேவன் அன்றன்றாடு தேவைகளைப் பார்த்துப்பார்த்து எனக்குக் கிட்டும்படிசெய்வது மட்டுமல்லா மல் உணவை அன்றன்றாடு ஊட்டி, அந்த அந்த உணவு சாரங்கள் அங்கங்கே பக்குவமாகச் சேருப்படி சேர்ப்பித்து என்னை கக்கேகியாக வைத்திருப்பது அவன் கடமை ஆகி விடுகிறது.

1876-ம் ஆண்டு பிறந்து 1942-ல் இரக்கும்வரையாக வாழ்ந்த என் தந்தை ஆலயத் திருப்பணியைப் பூர்த்தியாக்கி நல்லுரிமேயே நிரந்தரமாக வசித்துக்கொண்டு மிகவும் விரிவான கும்பாயிழேஷ்ட்த்தை விபவ வருடம் செய்து வைத்தார் எமது ஆலயத்தில் வரலாற்றைக் கூறும் தலபுராணமான ஸ்ரீ கௌலாசநாதர் புராணம் எமது ஆலயத்தின் தோற்றங்களை விரிவாகக் கூறுகின்றது. இத்தல புராணத்தை இயற்றியவர் எனது மாமணாரும் என் தந்தையரின் மைத்துஞருமான வரகவி எனப் பேர்பெற்ற வட்டுக்கோட்டை நா. சிவகப்பிரமணிய சிவாச்சார்யார். அவர் எனது தந்தையின் சிறப்புக்களை தல புராணத்தின் இராண்டாவது சருக்கமான கார்த்திகேயச் சருக்கத்தில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார்.

இராமநாதருக்கும் எனது தந்தைக்குமான நெருங்கிய உறவு தனித்துவமானது. இராமநாதருடன் இணைந்து இராமநாதரின் ஷஷ்டியைப்பத பூர்த்தி சாந்தி செய்வதற்கு இந்தியா சென்றபோது இந்தியாவுக்கு தலைமண்ணாரில் இருந்து Ferryமுலை எனது தந்தையாரும் சென்ற வேளை இராமநாதருக்கு வழங்

கப்பட்ட விசேஷ அறையை எனது தந்தையாருக்கு வழங்கிய தோடு அதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்த அதிகாரியை குருமையாகக் கண்டித்த இராமநாதன் குருக்களிடம் மன்னிப்புக்கறும் படி கப்பல் அதிகாரியைப் பணித்தமை அவர் அப்பாமீது கொண்டிருந்த கெளரவத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. 1926-ல் நடேசபிள்ளை - சிவகாமகந்தரி விவாகத்தை கோவிலில் சுப்பிரமணியக் குருக்களின் உதவியுடன் செய்து வைத்துவிட்டு அங்கிருந்து புறப்படும்போது இராமநாதனும் மேடு இராமநாதனும் கூடவே வந்து பல அரசு பிரமுகர்களை வீடு மிகவும் உரிய மரியாதைகளுடன் காரில் வழியனுப்பிவைத்ததும் அவர் என் தந்தைக்கு அளித்த கெளரவங்கள்.

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குச் செல்லாதிருந்த என் தந்தை இராமநாதனுடன் சென்றபோது என் தந்தையும்கூட கெளரவிக்கப்பட்டமை இராமநாதனால் என் தந்தை கெளரவம் பெற்றார் எனலாம்.

இராமநாதர் இறுதிக் காலத்தில் சந்தியாசம் பெற்றார் : இதை ஆபத் சந்தியாசம் என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வாறு சந்தியாசம் பெற்றதனால்தான் அவர் சித்தியடைந்தபின் கடலத்தை நிலத்தில் புதைத்து சமாதி வைத்து மேல் கோவில் கட்டி அதில் இலிங்கப் பிரதிட்டை செய்யும் பேறு கிட்டியது. 1929-ல் இராமநாதன் இவ்வாறு நிலத்தில் கல்லறையில் புதைத்து அதன்மேல் கருங்கல்லால் சிறு கோயில் ஒன்று அமைத்து சிவலிங்கம் பிரதிட்டை நடைபெற்றது. பிரதிட்டை என்னும் கும்பாபிழேக்க கிரியையை தந்தையாரே முன்னின்று நடத்தினார். அந்தக் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றபோது, அவ்வைவபவத்திற்கு கல்லிடைக்குறிச்சியில் இருந்து மஹாபாத்யாயர் சர்வவேஸ் வர சாஸ்திரிகள் வந்திருந்ததும், நான் 10 வயது பிராயத் தினனாக இருந்தும் கும்பாபிழேகக் கிரியைகளுக்கு பத்ததி வாசித்ததும், ஆசீர்வாத வசனங்களைப் பாடமாக்கி தீபாராதனை முடிவில் சொன்னதும் நன்கு நினைவில் இருக்கின்றன.

நெடுங்காலமாக, புத்திரப்பேறு இல்லாது தவங்கிடந்து என்னைப் பெற்றெடுத்ததனால் தாய் தந்தையரிருவரும் என்னை அணைத்து சீராட்டி வளர்த்துவந்தனர். அப்பிராயத்தில் உடல் வளர்ச்சியற்று உடம்பு பருக்காது மெலிந்த நிலையில் இருந்ததும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது:

என் தந்தையை நான் அறிந்த நாள் முதல் நன்கு மனதில் படம்பிடித்து வைத்துள்ளேன். கம்பீரமான அழகு பொலிந்து உயர்ந்த தோற்றுமே கண்முன் நிற்கின்றது. ஆசார்யருக்கு

வேண்டிய வகுக்காங்கள் உடையவராய், எப்போதும் நிமிர்ந்த கீரிம் உடையவராய், நோய் நொடியினால் பாதிக்கப்படாத வராய் அவர் விளங்கியதை நான் எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ள முடிந்தது. என் தாயாரை விவாகம் செய்தபின் சிறிது காலத்திலேயே கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்துவிட்டார்: தாயார் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதும் குணமாவதுமாக தன் கடமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். என்னுடைய பெரியப்பா (தாயாரின் முத்த கோதரி) புதல்வன் நடராஜ ஜூபரை ஸ்வீகாரம் பண்ணி வளர்த்துவந்தமையால் எனக்கு விஷயங்கள் ஞாபகத்துக்கு வரமுந்திய காலம்தொட்டு என் அன்னா நடராஜ ஐயர் எங்களுடன் வசித்துவந்தது ஞாபகத் தில் இருக்கிறது.

தந்தையாரின் பாலபருவம் பற்றிய செய்திகள் பல வற்றை கேள்வியுற்று இருந்தேன். அவற்றினையே இங்கு தந் திருக்கிறேன். இற்றைக்கு 40 வருடங்கள் முன் இதை எழுதி யிருந்தால் விரிவாக இது அமைந்திருக்கும், தெரிந்தவரை கூறி யுன்னேன். அப்பொழுது நவாலியில் வசித்திருந்த விசாலாட்சி அம்மா எங்களுடன் அந்நியோன்யமாகப் பழகியும், விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து என் சரிதத்தை விரிவாகக்கூற ஆரம்பிக்கின்றேன்.

4. பாலப் பருவம் (1921 - 1930)

இந்தப் பருவத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களுள் நினைவுக்கு வரும் நிகழ்ச்சிகள் மிகச்சிலவே.

என்னால் முடிந்தவரை ஞாபகத்தில் கொண்டுவரக் கூடியது நான் 4, 5 வயது பிராயம் எய்தியசமயம் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே. எனது மாமனாரும், எனது பெரியதாயாருமான (தந்தையின் முதல் மணவியரான) கமலாம்பிகையின் சகோதரர் பருத்தித்துறை விநாயகர் கோவில் கும்பாபிஷேகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவருடன் கீரிமலைக்குக் காரில் சென்றதும், அங்கு கீரிமலைக் கேணியில் இறங்கிக் குளிப்பதற்குப் பயப்பட்டதும், என் மாமன் என்னைக் கட்டி அணைத்துத் தண்ணீருள் மூழ்கலைவத்து நான் பயந்து கதற களரயில் படியில் விட்டதும் நன்கு நினைவில் நிற்கின்றன. சங்கரசுப்பையர் எனப் பெயர்வாய்ந்து துறவறம்பூண்ட சச்சி

தர்னந்த யோகிஸ்வரர் கீரிமலை நகுவேஸ்வரர் கோயிலில் சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் உபந்யாசம் செய்துகொண்டிருந்ததும், பெருங்கூட்டத்தினர் அமர்ந்து கேட்டுக்கொண்டு இருந்ததும் நினைவில் பதிந்து இருக்கின்றது.

ஏழு, எட்டு வயதுப் பிராயத்திலேயே எனக்கு அக்கராரம் பம் செய்வித்து தந்தையார் சம்லிகிருத மொழியில் அமைந்த பத்ததிகளை வாசிக்கப் பயிற்சித்தந்ததுடன் தான் செய்துவைத்த கும்பாபிஷேகம், விசேஷ பூஜைகள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்ற வைத்த நிகழ்ச்சிகளும் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றன. ஆரம்ப நிலையிலேயே சம்லிகிருத மொழியை நன்கு வாசிக்கப் பழக்கி, உச்சரிப்பைக் கவனித்து நன்கு பயிற்சித்தந்த தந்தையை அவர் மேற்கொண்ட முயற்சியையிட்டு மிகவும் நன்றிசெலுத்துவது உண்டு.

நான் அம்பிகையின் கருல்ளயின் விளைவாக, நெடுங்காலம் விளைத்த தவத்தின் பயனாக, நெடுங்காலமாக ஆண்மகவு கிடைத்தல்வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளின் விளைவாக ஏங்கி நிற்கும்வேளை தாயாரின் உதரத்தில் உருக்கொண்டு கருநாளொருமேனியும் பொழுதொருவன்னையும் வளர்ந்து, உரிய வேளை வழமையான வேதனையுடன் இன்பழும் துன்பழும் மாறிமாறி வந்து துன்புறுத்தும் இவ்வுலகிற்குள் வந்து புகுந்தேன்.

‘புனரபி ஜநந் ஜடரே சயனம்’ என்ற பொய்யாமொழி வாக்கு மெய்த்தது.

துன்மதி வருஷம் பிறந்தது. ஆடிமாதம் வரை உருண் டோடிற்று. 32-ந் திகதி திங்கட்டிழுமை குரியன் உச்சியிலிருந்து மாலைநோக்கி விரைந்துகொண்டிருந்ததுவேளை 3 மணிப் பொழுது போய் 30 நிமிடங்கள் ஆகிக்கொண்டிருந்தது. மருத்துவப் பெண் ஒரு சிங்களப் பெண். அவள் தயாராக இருக்கிறாள். நல்லூர் சிவன் கோவில் வளவு - அதில் ஒரு சிறு வீடு. அங்கு தான் எங்கள் வீட்டு பிறப்பு இறப்புக்கள் நிகழ்வதற்கு வசதியாக இடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது கோவில் வளவு ஆக இருப்பதால் அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாற் தூய்மைக் குறைவு நிகழாதவாறு காரியங்கள் நிகழும். இதுவரை என் ஞாபகம் என்னை இட்டும்வரை ஆராய்ந்தால், எனக்குமுன் பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளால் ஜநந ஆசௌசமும், எனக்குப் பின் பிறந்த ஜநந். ஆறு பிறப்புத் தீட்டுக்களும்; எங்களுடன் வாழ்ந்து தன் புதல்வருடன் செல்லமாட்டேன் என வைராக்கி யத்துடன் நெடுங்காலம் தன் மணைவியுடைய தம்பியுடன்

வாழ்ந்து உயிரைவிட்ட சிவகப்பிரமணீய விவாச்சாரியார்கள் அந்தியகாலப்பொழுது அங்கேயே கழித்து அவர் தன் உயிரை நீத்தார். புனிதமான கோவில் வளவில் இருந்த காரணத்தால் இதற்கென அமைந்த அந்த வீடு இதற்குப் பயன்பட்டது. இது ஒரு மரணமே அங்கு நிகழ்ந்தது. சமீபத்தில் இருக்கும் செம்மளி மயானத்தில் இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெற்றன. வட்டுக் கோட்டையில் இருந்து பிள்ளைகள் வந்து கிரியைகளை நிகழ்த் தினர். கொழும்பு, முனீஸ்வரம் ஆகிய இடங்களில் இருந்தும் வந்து இருந்தனர். எல்லாம் சிறப்புற நிகழ்ந்தன. அவர் நன்கு படித்து யுலமையிருந்து விளங்கி, புராணநூல்கள் பல யாத்த வித்தகர் அல்லவா? பாடிப்பாடி நாத்தமும்பு ஏறியவர். வாய் திறந்தால் மடைதிறந்தவாறு பாடல்கள் வெள்ளப்பெருக்கு எடுக்கும். சரகவதி நாவில் தாண்டவம் புரிவாள். ஆசௌர முடிவில், துடக்கு நீங்கிய தினத்தன்றே அத்திட்டுடன் நிகழும் கிரியைகள் நடந்து முடிந்தபின் கோயிலோடு இணைந்திருக்கும் வீடு திரும்பிவிடுவது எங்கள் வழக்கம். இந்திகழ்ச்சிகள் மாரி காலம் நிகழநேரிடன், மழை நிரம்பப் பெய்த வளவு முழுவதை மும் நீர்வெள்ளத்தில் முழுக்கவைத்துவிடும்: நீர்வெள்ளத்தில் எங்கள் போக்குவரவு இந்த வீட்டிற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும்.

இவ்வாறு உள்ள குழநிலையில் இரண்டு மிகப்பெரிய சம்பவங்கள் சிவன்கோவில் வளவில் நிகழ்ந்து நடந்தேறின. அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு இந்த வீடுகள் உபயோகப்படவில்லை. கோவிலுக்கு அருகாமையில் மேந்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள கட்டடமே பயன்பட்டது; அந்தக் கட்டடத்தில் தந்தையார் உயிருடன் இருந்தபடியால் தாயார் மரணம் அடைந்தபொழுது மரணச்சடங்குகள் அங்கு நிகழ வழிவகுத்தது. அமரந்திருந்த அமைதி நிலையிலேயே, ஆஸ்தமா நோயின் இறுதிக் கொடுமையால் வாட்டமுற்ற தாயார், கமலாம்பிகே! என்று பெரிதும் ஒளித்து இறுதிமுச்சை அந்த வீட்டில் நீத்தார். அங்குதான் பதினொரு நாட்கள் இறுதிக் கிரியைகள், மரண நிகழ்ச்சிகள், நண்பர், உறவினர் கூடி நிகழ்த்தினர்.

கிக்குறுகிய 5 வருட காலை எல்லைக்குள் தாய்தந்தையர் கிராசாவாக நினைந்து பேணிப்பாதுகாத்து கொஞ்சி சிராட்ட வேண்டிய காலம். என நினைவு இடந்தரும் அளவுக்கு சிற்றித்துப் பார்க்கும்பொழுது அருமைத் தாய்தந்தையர் என்னைத் தடியெடுத்து அடித்ததாக ஞாபகம் இல்லை. முதற்மிள்ளை என்பதன்று. அதுவும் காரணமாக இருக்கக்கூடும், தாய்தந்தை இருவரும் இக்கால மேல்நாட்டு முறைக்கமைய திட்டமிட்டு

வளர்க்க வாய்ப்பு இருந்திருக்காது. இக்காலத்தில் மேண்ட்டு
 நிபுணர்கள் பிறக்கமுன்னரே தாய்த்தையரை அழைத்துப்
 பயிற்சி தருகின்றனர். குழந்தைப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்;
 பிறக்கும்பொழுது ஆஸ்பத்துரியில் தந்தையை சமூகமளிக்கும்
 படி கூறுகிறார்கள். இதன் விளைவு, முறையாக எழுதப்பட்ட
 நூல்களை வாசித்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமலே
 தானே அனுபவர்தியாக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வதை
 ஊல் தந்தைக்கு குழந்தையை எப்படி வளர்க்கவேண்டும்
 என்னும் ஞானம் பிறக்கிறது. அன்று அந்த வாய்ப்பு இல்லை.
 நான் பிறந்தது சிங்கள மருத்துவிச்சியின் உதவியுடன். மருத்து
 விச்சி அனுசரணையாக இருந்து உதவி. தாயின் கருவினிருந்து
 பின்னையை வெளியே கொண்டுவரவேண்டும்; தானே பெறு
 வதற்கு முயற்சிக்கக்கூடாது என்று நகைச்சுவை ததுமப்
 வருணிப்பர். இவ்வாறு கல்விமுறைகூட பிறந்தது முதல் அனு
 சரணையாகக் குழந்தைக்கு புகட்டும் முறையைப் பயிற்றுவித்
 தாலும் அனுபவர்தியாக உணரவாம். பிறந்து குழந்தையாக
 இருந்து, தவண்டு, எழுந்து, நடந்து, விழுந்து, எழும்பி, தள்ளு
 வண்டியைப் பிடித்து நடந்து, பின் உதவி எதுவுமின்றி
 நடக்கும் காலம் ஒரு அளவில் மூன்றாண்டுக்காலம். இக்கால
 எல்லைக்குள் எங்கள் வழக்கம் தாயாரே பயிற்சி தருபவர்.
 இதைத் தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகள் கூட இருந்து குழந்தையைச் சீராட்டி உணவு ஊட்டும் பொழுது பழைய இதிகாச்,
 புராணக்கதைகள் சொல்லி வளர்த்த தாய், உடுக்கத் துணிகள்
 தந்து வளர்த்த தாய், அன்பில் நாங்கள் சிறு குழந்தைகளாக
 என்ன விரும்புகிறோமோ அவற்றினை உணர்ந்து தந்துவந்தாள்.

1921-ம் ஆண்டு பிறந்தேன். 1925வரை சிறு பசுாயம்
 கழிந்தது. 1931வரை பாலபருவம். 1941 வரை கல்லூரி கல்வி
 1943. 1944 நான் தேடிய கல்வி. 1945 முதல் 1947 பல்கலைக்
 கழக கல்வி. இக்கல்வியே பல பேராசிரியரால், விரிவுரையாளர்
 களால் செவ்விதாகப் புகட்டப்பட வாய்ப்பு நிரப்ப இருந்தது.
 திறமைவாய்ந்த விரிவுரையாளரால், சிறந்த பேராசிரியரால்
 செப்பனிடப்பட்ட மாணவர் சிந்தனையைத் தூண்டி மனத்தை
 அகலவிட்டு தன்னை உயர்தரப் படிப்புக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளு
 கிறேன். கருவில் இருந்து 4 வயது ஆனதுமே குழந்தை எல்லாம்
 கற்றுவிடுகிறது என்பது மன்றிசோரி அம்மையாரின் சித்தாந்தம்.
 அதற்குள் கல்வி அடிப்படைகள் எல்லாம் நுழையும் வாய்ப்பு
 உண்டு.

நான் 1942 முதல் 1945 வரை உள்ள இடைக்காலத்தில்
 கல்லூரிக் கல்விபெற்று வளர்ந்து வரலாணேன். என்னைப்

பயிற்றுவித்த ஆரம்பக்கல்வி புகட்டியவர்கள் கந்தையா உபாத் தியாயர், காசிலிங்க உபாத்தியாயர், கடுக்கன் அணிந்த உபாத் தியாயர், இராசம்மா உபாத்தியாயர் ஆவர். இவர்கள் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியர்கள் இல்லை. ஏதோ விஷயங்களை மாண்வர்க்குப் புகட்டக் கூடியவர்கள். ஆரம்பநிலையில் 5 வயது வரை தாய்தந்தையர் வீட்டில் புகட்டிய கல்வியே அடிப்படைக் கல்வி என்பது என் அபிப்பிராயம், இக்கால எல்லையுள் உண்ண, உறங்க, உடுக்க கற்றுக்கொள்ளும் காலம். எனதாய் பள்ளிக்கூடப்படி ஏறாதவர். 36 வருஷம் குறுகிய கால எல்லைக் குள் வாழ்ந்து வாழ்க்கையை ஒருவரினால் இவரனுபவம் வரை யறுக்கப்பட்டது. இருந்தும் அவர் திறமை, அனுபவம் இங்கு கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. அதனால் பயிற்றப்பட்டு 5 வருட கால எல்லைக்குள் நான்பெற்ற, வளர்த்துக்கொண்ட அறிவை பெரிதும் மதிக்கிறேன்.

அந்த வாருஞ்சைக்கு எங்கள் மனத்தில் இருக்கும் அவா வுக்கு மேலதிகமாகவே அறிவையும் உணவையும் புகட்டிய தாயன்பு அளப்பாரிது. இவ்வாறு உணவூட்டி வளர்ப்பது மட்டு மல்ல. வாழ்க்கையிலே பிறந்தபொழுது தானும் பிறந்தது பயம். இவ்விதம் சிசுவாக இருக்கும்பொழுது ஆரம்பநிலையில் குழந்தையிடம் காண்கிறோம். இப்பயம் நேரிடும்பொழுது குழந்தை முகத்தைச் சுருக்கி அழுகிறது. இக்காலத்தில் குழந்தை சிரிக்கவும் அழுவும் செய்வதை நிரிவிரட்டுதல் என்று விளக்கு வார்கள். இதிலிருந்து பயம் கூடவே பிறந்து விடுகிறது. இக் காலத்தில் குழந்தையால் உணரமுடியாது எனினும் பிறப்பில் ஏற்படும் யயம் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து அடிக்கடி ஏற்பட்டு இறக்கும்பொழுது நாம் நன்கு உணரக்கூடிய மரண பயம் ஆகின்றது. இளமையில் இதயநோயாளி மரணபயத்தை உணருகிறான். எப்பொழுது மரணம் நேரலாம் என்ற பயம். இதன் காரணமே சங்கர பயத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு அம்சிகை வல்லவன் என் ஆண்மிகரீதியாக பொருள்பட சௌந் தர்ய வறைரியில் உலக மாதாவுக்கு இக்கருத்தைத்தந்து வருணிக்கிறார். இதேபோன்று தேவர்களும், பிறந்து வெளியே வந்ததும் மூச்சுவிடவேண்டும். சுவாசிக்கும் வன்மை வேண்டும். அடுத்ததேவை பசி; பால்குடிக்க வேண்டும், இப்பால் தாயிடமே பிறந்தது முதல் சுரக்கப்பண்ணி பால் உணவு ஆகும் நிலையை இறைவன் வருவிக்கிறார். மற்றதேவைகள் உடை, வெப்பம். இவை குழந்தையால் குழந்தைக்கு வழங்கப்படுவன். கொடுப்பதும் பயத்தில் இருந்து காப்பாற்றுவதும் ஐகன்மாதாவின் கடமை. இங்கே உலகியல் நிலையில் பெற்றெடுக்கும் தாயின் கடமை.

கடமையாகிவிடுகிறது. எனவே முறையாகப் பயிற்சிபெறாமலே பெற்றதாய் குழந்தை காரணமாக குழந்தைக்கு தந்தும் அரவணைத்துக் காப்பாற்றவும் செய்கிறாள். என்னே தாயன்பு! என்னே தாயின் கடன்!!

இப் பெற்றோர் கடமையில் 5 வயது செல்ல தந்தை பற்றுகிறார். அவர் கடமை ஊட்டுவதைவிட காப்பாற்றும். இதன் காரணமாகவே அவரை பிதா என்கிறோம். இக் காப்பாற்று என்ற வினை அடியிலிருந்து தோன்றிய சொல். இச்சொல் இந்தோ யூரோபிய மொழிகளில் எல்லாம் வெவ்வேறு வகை களில் பரிணமித்து Pater, Father என வழங்கின்றது. சொற் களை ஆழ ஆராய்வதனால் பல உண்மைகளை உணரமுடிகின்றது, சாஸ்திரம் நங்கு தெரியாவிட்டாலும் உணருபவன் ராஜைத் பஞ்ச வர்ஷாணி என்ற உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பவர் ஆவர். தாயும் தந்தையும் என்னைச் சீராட்டி செல்லமாக வளர்த்தார்கள் என்பது என் ஞாபகம்.

5 வயது படிப்புத் தொடங்கும் காலம் என்பதும் சாஸ்திரம். ஐந்து வயதே வித்தியாரம்பம் செய்ய உசந்தது. சமயரீதியாக எழுத்துப் புகட்டப்படுவது. இதைச் செய்பவர் தந்தை எழுத்தறிவிக்கிறான். குழந்தைக்குளமுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும் என்கின்றது முதுரை. இக்குழந்தையைப் புது எழுத்துக்கத்துக்குள் நுழைத்தது. வாழ்க்கை முழுவதும் பயணதரும், பல பலவிதமாக எழுத்துக்களை மாறிமாறி அமைத்தும் திறமையைப் புகட்டும் தந்தை இறைவனே. அவனுக்கு விஞ்சி வேறு எதுவும் இன்றி இந்த எழுத்துக்கள் சம்ஸ்கிருதமாக அமையும்பொழுது உச்சரிப்பு தெளிவு வேண்டும். உயிரெழுத்துக்கள் இன்றியமையாத மொழியில் கசட தப என்னும் மெய்யெழுத்தை உரிய இடங்களில் வாயில் பிறப்பித்து வேறுபாடு காட்டி உச்சரிக்கப் பயிற்றுவன் தந்தையே. இப்பயிற்சியை எனக்கு சிறுபராயம் முதல் முறையே ஊட்டிவளர்த்துவந்தனால்லன்றோ நான் அன்று சம்ஸ்கிருதமொழியை நன்கு உச்சரிக்கக் கற்றுக்கொண்டேன்; தமிழில் இல்லாத, சம்ஸ்கிருத மொழியில் கொல்களும் சப்தங்களெல்லாம் முறைப்படி வாயில் எழ தந்தையே காரணம். இது தொடர்ந்து 5 வயதிற்குப்பின் கிடைக்கிறது. தந்தையே ஆசான் என்பது ஒருநிலை. தந்தைக்குப் பதிலாக வேறொருவன் இதைச் செய்யும்பொழுது அவனும் பிதா எனப்படுகிறான். ஒரு குழந்தைக்கு ஐந்துபேர் பிதாவாக இருக்கிறார்கள். முத்த தமையன் ஒருவர், பயத்தில் இருந்து காப்பவர் இன்னெர்குவர். வளர்த்துப் பருவம் எய்த பெண்ணைக் கொடுப்பவர் மற்றதந்தை, ஆங்கி

லத்தில்கூட இவரை சட்டப்படி - தந்தை - Father-in-Law என் பார்கள். பிறப்புக்குக் காரணமாக தாயின் கருவில் கர்ப்பத்தை உண்டாக்கி பெள்கிக் கூடலைத் தந்து உதவும் தந்தை கேவலம் ஜஸ்ம் ஹேது என்ற காரணப்படி ஒரு தந்தை, கல்வி புகட்டி ஆஸ்மிக வளர்க்கி தருபவனும் தந்தையாவன். இவ்வாறு எனக்கு 5 வயது முதல் வீத்தியாரம்பம் செய்து கல்வியை - உச்சரிப்பை திறம்பட வழங்கிய தந்தை இந்நிலையில் புகட்டி வளர்த்ததை நான் நேரே தெரிந்துகொள்ளாலிடத்தும் அனுபவரீதியாக உணருகிறேன். இதை முறையாகச் செய்ததை என்னால் உணர முடிகின்றது. உச்சரிக்கும் நெறியைப்புகட்டி பயிற்சி தந்து மொழியைச் செல்வனே பழக்கின்தால் 10 வயது காலங்களைக் குள் உச்சரிப்பு புகட்டும் நெறி கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. தந்தையே எனக்கு இந்த பயிற்சி தந்தவர் என்பது ஊக்கத்தி னால் தெளிவு உண்டாகின்றது. இது என் அறிவுத்தந்தைகளான வைக்கம் சிதம்பரசாஸ்திரிகள், கோல்லங்கேறா சிதம்பர சாஸ்திரிகள் மகோபாத்யாய இராமையர் என்றழைக்கப்படும் என் ஆசிரியர்களாலும் விசேஷமாக வியாகரணசிரோமனி என்றழைக்கப்படும் என் அறிவுத் தந்தையாலும் அடிக்கடி தரப்பட்டத னால் இன்று சம்ஸ்கிருதம் பேசும்பொழுது கணீர் என என் குரல் சிறந்து ஒலிக்கின்றது. சம்ஸ்கிருதம் முறையாக ஒலி வேறு பாடுகள் காட்டி உச்சரித்தால் கம்பீரமாக இருக்கும். இதை எனக்கு வழங்கிய பிதாக்கள் போற்றற்கு உரியவர்கள்.

வேதாத்யயனம் செய்யும் முறை என்னவில் நிகழ்ந்த தணால் இன்று நான் கற்ற வேதப்பகுதிகளை முறையாக உச்சரித்து வேதம் ஓத முடிகிறது. ஆசிரியர் பரம்பரையின் எல்லோரும் பெருமதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரியவர். இதுவரை குறிப்பிட்டவர்கள் சிவர் ஒவிக்கும் முறையையும் சிலர் அவ்வத்துறையில் அறிவு வளர்ந்து சாஸ்திரங்களும் என்னால் கிரகிக்கக் கூடியளவு செய்ததணால் நானின்று இவ்வளவு கல்விப்பேறு பெற்று சிறந்து விளங்கமுடிகின்றது.

5. ஆரம்பக் கல்வி

எனக்கு ஏடு தொடக்கி அக்ஷராரம்பம் செய்துவைத்தது ஞாபகம் இல்லை. என் மாமணார் தந்தையின் மூத்த சகோதரி கணவர் இதைச் செய்திருக்கலாம் என ஊகிக்கிறேன். அவர் கவிதா சாமர்த்தியம் மிகுந்தவர், கைலாசநாதர் புராணம் பாடியவர். நெவின்ஸ் என்ற பிரசித்திபெற்ற ஆசிரியரிடத்து

கற்றவர். அவரும் அவர் மனைவியும் தந்தையாருடன் பல காலம் வசித்துவந்தனர். அவருக்கு அனந்தசுப்பிரமணியர், பாலசுப்பிரமணியர் என இரு புதல்வர்கள். முத்தவரான அனந்தசுப்பிரமணியருடன் திருப்தியில்லாது வட்டுக்கோட்டையை விட்டு நல்லூரில் குடிவந்துவிட்டார். ஏகாதசி புராணம் முதலிய பல நூல்களை யாத்தவர். ஆழநாட்டுப் புலவர் சரித்திரத்தில் அவர் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

தந்தை வீட்டிலேயே ஆரம்பக் கல்வியை கற்பித்தார். நாவலருடைய கந்தபுராண வசன நூலை ஆர்வத்துடன் சிறு பிராயத்தில் திருப்பித் திருப்பி சுவைத்து வாசித்தது இன்னும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

சிறு பிராயத்திலேயே சம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களை உச்சரிக்கவும், ரெந்த விபியை எழுதவும் என் தந்தையார் போதியபயிற்சி தந்து என் சம்ஸ்கிருதக் கல்வியை ஆரம்பித்துவைத்தார். சம்ஸ்கிருத மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களை, தமிழில் இல்லாத சிறப்பு ஒனி வாய்ந்த எழுத்துக்களைத் தனித்தனி தெளிவாக உச்சரிக்கும் பயிற்சியை அப்பொழுது எனக்கு தந்தையார் வழங்கினார். தொடர்ந்து சம்ஸ்கிருத மொழியில் இருந்த பத்ததிகளை வாசிக்கும் பயிற்சியும் எனக்கு வழங்கியிருந்ததோடு, எட்டு வயதிலேயே பத்ததிகளை சரளமாக வாசிக்கும் திறமை எனக்கு இருந்தது. தந்தை கும்பாபிஷேகம் முதலிய கிரியைகளுக்குப் போகும்பொழுது என்னையும் அழைத்துச்சென்று பத்ததிகளை வாசிக்கக் கெய்வதுண்டு.

எனக்கு ஒன்பதாம் வயதில் உபநயனம் ஆயிற்று. எங்கள் கோவிலுக்கு முன்னால் இருந்த தியாகராஜக்குருக்கள்தான் உபநயனச் சடங்கை நடத்திவைத்தார். அவர் ஆண்முக ஐயரது கடைசிப் புத்திரன். முத்தவர் சுப்பையாக்குருக்கள், அடுத்தவர் அப்பா ஐயர் என வழங்கிய இராமசாமி ஐயர், தியாகராஜா முன்றாவது புத்திரர். ஆகமங்களில் பயிற்சி இவருக்கு இருந்தது. கும்பாபிஷேகங்கள், துவஜாரோகணங்கள் செய்து வைப்பதில் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார். சம்ஸ்கிருதப் புலமை இருந்தது. நல்ல மணியனியான எழுத்துக்களில் பத்ததிகளை கைப்பிரதிகளாக எழுதும் திறமையும் இருந்தது. வைதிக காரியங்களை, பூர்வ அபர கிரியைகளை நடத்திவைக்கும் திறமையும் இவருக்கு இருந்தது. மிகவும் ஸ்தூலமான சரீரம் உடையவர். இவரிடத் தில் சம்ஸ்கிருத ஆரம்பக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது.

சிறு பிராயத்திலே இந்திராக்ஷி ஸ்தோத்திரம், சிவகவசம் ஆசிய நூல்களை அம்பாள் சந்திதானத்தில் அமர்ந்து தினங்தோறும் பாராயணம் செய்யும் வழக்கம் இருந்துவந்தது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கந்தகவாமி கோவிலின் மேற்கு வீதியில் இருந்த மங்கயத்தாசி வித்யாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வி கற்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டேன். தமிழ்ப் புத்தகங்களை வாசித்து மிகவும் அனுபவம் பெற்ற காரணத்தால் இரண்டாம் வகுப்பிலேயே நேரடியாகச் சேர்க்கப்பட்டேன். பள்ளிக்கூடம் போய்க் சேர்ந்தது நன்கு ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது. அப் பொழுது எனக்கு 7 வயது நடந்துகொண்டு இருந்தது. அவ் வித்யாசாலைக்கு வேதநாயகம் என்ற வயது முதிர்ந்த அம்மையார் தலைமை உபாத்தியாயர் ஆக இருந்தார். ஆரம்பவகுப்பு முதல் வகுப்புகளில் படிக்காது இரண்டாம் வகுப்பில் கற்பித்தவர் கந்தையா உபாத்தியாயர். இரண்டாம் வகுப்பு பரீட்சை நடந்து மூன்றாம் வகுப்புக்கு மாற்றப்பட்டதும் காசினிங்க உபாத்தியாயர் கற்பித்தார். கடுக்கண் அணிந்திருந்த இன்னொரு ஆசிரியரும் அங்கு அவருக்குப்பின் கற்பித்தார். அவர் விரல்களால் கிள்ளித் தண்டனை அடிக்கடி தந்தபடியாலும், தடியால் அடிக்கடி அடித்துப் பயமுறுத்தியதாலும் அவர் பெயர் ஞாபகத்தில் இல்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தலைமை வாத்தியார் வேதநாயகம் ஓய்வுபெற. இராசம்மா என்பவரே தலைமை வாத்தியார் ஆயினர். அவரே எனக்கு 4-ம் வகுப்பில் கற்பித்தார். தமிழ் மிகவும் நன்கு கற்றேன். என்றாலும் அடிப்படைய பயிற்சி தமிழில் போல் இல்லாத காரணத்தால் கணிதத்தில் திறமையுடன் படிக்கமுடியவில்லை. 4-ம் வகுப்பில் சித்தியாகி 5-ம் வகுப்புக்கு போகும்நிலையில் எனக்கு வயது ஒன்பது. 1930-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் மங்கயற்கரசி வித்தியாசாலைப் படிப்பு நிறைவேற்றது.

ஒன்பதாம் ஆண்டில் உபநயனம் நடைபெற்றது. அப் பொழுது இந்தியாவில் வைக்கம் என்னும் இடத்தில் சுப்பிரமணியகனபாடிகள் கிழக்கே நடை என்னும் தெருவில் வசித்துவந்தார். அவர் புத்திரன் சிதம்பர சாஸ்திரிகள் அப்பொழுது பாடசாலையில் ஏற்றுமுடிந்த காலம். யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திருந்த சிலரின் பழக்கத்தால் இவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சிதம்பர சாஸ்திரிகளை யாழ்ப்பாணம் - நல்லாருக்கு தந்தையார் தருவித்தார். எனக்கு வேதாத்தயனப் பயிற்சி ஆரம்பமானது. ஒன்பது, பத்து வயது நடந்துகொண்டிருக்கும்வேளை வேதங்

களில் நல்ல பயிற்சியை சிதம்பர சாஸ்திரிகள் வழங்கிவந்தார். சம்ஸ்கிருதக் கல்வியைப் புகட்டும் நோக்குடன் ஒரு பாட சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணத்திகாசங்கள், சோதிடம் ஆகிய பாடங்கள் பயிற்றுவிப்பதற்கு தந்தையார் ஒழுங்குகள் செய்திருந்தார். மாணவர்க்கு உடை, உணவு, தங்கும் வசதி எல்லாம் தரப்பட்டும், மாணவர்கள் தொடர்ந்து நிற்காது ஒவ்வொருவராகக் குறைந்து நான் மட்டும் மின்சீனேன். நானும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரிக்கு படிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பள்ளிக்கூடம் மூடப்பெற்றது. சிதம்பர சாஸ்திரிகளும் பொன்னம்பலவாணர் ஆலயத்தில் அத்யயன பட்டராக நியமனம்பெற்றுச் சென்றுவிட்டார். அதன் பின் காலிக்கு கதிரேசன் கோவில் பூசகராக நியமனம்பெற்றார்.

ஆரம்ப வேத வகுப்புக்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஸ்பானிய தேசத்தைச் சார்ந்த ஒரு கல்விமாண இலங்கை வந்திருந்தபொழுது, பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் உபஅதிபராக நியமனம் பெற்றார்.

அந்தக் காலத்தில் அடிக்கடி காலிலுக்கு வருவதுண்டு. கோவிலில் வேதாத்யயன வகுப்பு நடப்பதைப் பார்வையிடுவார்: அவருக்குத் தமிழ் தெரியாது. கோவிலில் உள்ளவர் எவரும் ஆங்கிலத்தில் பேசும் ஆற்றல் அற்றவர். எனவே சம்பளிருத்திலேயே மெதுவாக உரையாடல் நிகழ்வது வழக்கம்.

இவ்வாறு வரும் வேளைகளில் ஒருநாள் தந்தையார் ஹிப்பாஷம் செய்துகொண்டிருந்ததைப் பார்வையிட்டார்.

மஸ்க்கோரோவைத் தொடர்ந்து நந்தையா என்பவர் உப அதிபராக நியமனம் பெற்றார். இவர் விஞ்ஞானப்பட்டதாரி. உயர்பட்டமான D.Sc. பட்டம் பெற்றிருந்தார். சில நாட்களே உபஅதிபராக இருந்தார். அவரது தகுதிக்கேற்ப சில மாதங்களில் கொழும்பில் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அக்காலத்தில் இலங்கையில் இவர் ஒருவரே D.Sc. பட்டம் பெற்ற விஞ்ஞான வித்தகர்.

இவரைத் தொடர்ந்து உப அதிபர்களாக நியமனம் பெற்ற வர்கள் துரைசாமிப்பிள்ளை என்னும் பட்டதாரியும், ஆசைப்பிள்ளை என்னும் பட்டதாரியும் ஆவர். முந்தினவர் வத்தின் மொழியில் திறமையுள்ளவர். பிந்தியவர் பொறியியல் வல்லுனர், பெள்ளுக்கம் கற்பித்து வந்தார்.

சிறுகட்டடம் அமையப்பெற்ற மங்கயற்கரசி வித்தியா சாலையில் என் கல்விப்பேறு 4ம் வகுப்புவரை நடைபெற்றது. கல்விகற்க வித்யாசாலையில் சேர்ந்ததினம் மிகவும் ஞாபகத்தில்

யதிந்துள்ளது. என் தமக்கையர், பெரியம்மாளின் புத்திர் கமலாம்பாள் படித்துக்கொண்டு இருந்தாள். எனவே பள்ளிக் கூடத்தில் என்னைத் தன்யே விட்டுச்சென்றும் நான் வீடு திரும்ப வேண்டும் என அழுது தொல்லை கொடுக்கவில்லை.

1930-ம் ஆண்டு என் உபநயனம் நடைபெற்றது. அந்த உபநயன் நிகழ்ச்சியும் நன்கு நினைவில் நிற்கின்றது; என்னுடைய உபநயனச் சடங்கை முன்னில்லை நடத்தினவர் தியாகராஜ குருக்கள் என்பவர்: அவர் எங்கள் கோவிலுக்கு எதிர்வீட்டில் வசித்துவந்தவர். நூல்களைப்படித்து அனுபவம் மிக்கவர். ஸ்தூலமான சரிதம், வைத்திக காரியங்களைச் செய்துவைப்பதில் அனுபவம் மிக்கவர். ஆசமப்பயிற்சியும், கோயில் சிரியைகள் செய்வதிலும் மிகத்தேர்ச்சி பெற்றவர்.

உபநயனச்சடங்கு 4 நாட்கள் நடைபெற்றன: வெது நாள் ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டு கந்தசாமிகோவில் கேண்யடியைச் சார்ந்து உள்ள Temple Road வழியே சென்று கைலாசபிள்ளை யார் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கும் நாவலர் வீதிவழியே சென்று வைமன்றோட் திரும்பி புருத்தித்துறைசியில் சந்தியிலிருக்கும் அரசமரத்தில் தண்டு கட்டி வலமாக வீடுவந்து ஊர்வலம் நிறைவெற்றது. வழியெல்லாம் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைத்து ஆலாத்தி எடுத்துச் சிறப்பித்தார்கள். பூநால் இருவருக்கும் ஒரே பந்தவில் நிகழ்ந்தது. பன்றிக்கோடு இராசா எனப்படும் ஏகாம பரநாத் குருக்கள் மகனுக்கும் எனக்கும் பூநால் ஒரே நேரத்தில் தடைபெற்றது.

6. கல்லூரிக்கல்வி

இராமநாதர் செய்த அறப்பணிகளில் தலையானவைகள் சமயாசாரமுறை வழுவாது கல்விகற்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திய இக் கல்லூரிகளை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியே நிறுவி அவற்றைத் திறம்பட இயங்க வைத்ததேயாகும். இவ்விரு கல்லூரிகள் அமைப்பதற்காக விஸ்தீரணமான காளிகள் பெறப்பட்டன. சுன்னாகத்தில் இராமநாதன் கல்லூரியும் திரு நெல்வேவியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும் நிறுவப்பட்டன. தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்தியா வில் இருந்து, பல பட்டதாரிகளும், கல்விமான்களும் இங்கு நியமனம் பெற்றனர். இவ்விரு கல்லூரிகளிலும் சைவாசார முறைப் பட்டு வந்தன. இக் கல்லூரிகளிலும் விடுதிச் சாலைகள்

இன்னக்கப்பட்டு இருந்தன. பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று படிக்கும்வரை கற்பதற்கு இங்கு வகுப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்பொழுது பல்கலைக்கழகம் இயங்கவில்லை. வண்டன் பல்கலைக்கழகப் பரிட்சைகளுக்கு தயார் செய்து அனுப்புவதற்கு இலங்கை பல்கலைக்கழக கல்லூரி பயணப்பட்டது. அது தலைநகரான கொழும்பில் இயங்கி வந்தது. கல்வித்துறையில் சிறந்து விளங்கும் ஒரு சிலரே முக்கியமாகப் பணம் பகடத்த வர்களே அங்கு பயில் வர்யப்பு இருந்து வந்தது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழக கல்லூரியே நாளடைவில் பல்கலைக்கழக அந்தஸ்து பெற்று University of Ceylon என இலங்கைப் பல்கலைக்கழமாக மாறியது. ஜவர் ஜெனிஸ்கார் என்பவரே இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் உபவேந்தர் ஆயினார்.

அக்காலத்தில் இப்பல்கலைக்கழகம் நுழைவதற்கு விசேடமாக புதுமுகப்பரிட்சையில் சித்தி எய்தியவரே அனுமதியைப் பெற்றனர். பரிட்சை ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வந்தது. பரிட்சையின் பெறுபேறுகள் அறிவித்தபின் ஒரு மாத காலத்தில் பல்கழைக்கழக வகுப்புகள் ஆரம்பமாயியது.

இந் ஆரம்பவகுப்புகள் எனினும் 1-ம் வகுப்பில் இருந்து மற்றிக்குவேண்டும் வகுப்புவரையும் வகுப்புகள் வரிசையாக இருந்தன. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களும், பட்டதாரி ஆசிரியர்களுமே கல்லூரியில் கற்பிப்பதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். கல்லூரி தொடங்குமுன் மேலே உள்ள பெரியமன்றபத்தில் எல்லாரும் குழுமி பிரார்த்தனை செய்வர். வகுப்பு வகுப்பாக அனிவகுத்து நிற்க தேவார திருவாசகங்கள் பாடுவர். கற்பூர ஆராத்தி நிகழ்ந்தபின் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களில் ஒருவரோ தலைமை ஆசிரியரோ சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியபின் வரிசையாகச் சென்று தத்தம் வகுப்பறைகளில் மாணவர் பிரவேசிப்பார்.

First Year என வழங்கிய மூன்றாம் வகுப்பில் என்னச் சேர்த்தனர். தந்தையாருடன் முதனாள் அங்கு சென்றேன். நடேசபிள்ளை என்பவர் பிரின்சிபல் ஆக இருந்தார். என்னை நேர்முகப் பரிட்சை செய்தபின் 1st Year வகுப்பில் சேர்த்தனர். தமிழ், கணக்கு, சமயம் ஆயிய பாடங்கள் படிப்பிக்கப் பட்டன. அங்கு படிப்பிக்கப்பட்டது சௌகர்யம். கொக்கு விவிலிருந்து வரும் தாகுமாரசாமிப் புலவர் சமய வகுப்புக் களை நடத்தினார். இவர் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில் திருமுறைகளையும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் முறையாகக் கற்றவர். இவினமையான குரலில் பரிடும் திறமை பெற்ற வர். சங்கீத கதாப்பிரசங்கங்களும் செய்பவர். First Year வகுப்

பில் 1931-ஆம் ஆண்டு பயின்று சிறப்பாக வகுப்பில் இருந்து முதலாவதாகவோ, இரண்டாவதாகவோ திகழ்ந்து வந்தேன். தமிழராஜா என்னும் ஆசிரியர் வகுப்பில் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். T. N. ரங்கனாத சாஸ்திரிகள் என்பவர் சமயம் படிப்பித்தார். சைவ வினா விடை முதற் புத்தகம் பாடப்புத் தகமாக இருந்தது. தற்பொழுதே சமயம் கட்டாய பாடமாக இருக்கிறது. சமயம் பஸ்விக்கூடங்களில் படிப்பிக்காத அந்தக் காலத்தில் சமயம் எல்லா வகுப்புகளிலும் கற்பிப்பது அவதானத்திற்கு உரியது.

1932-ம் ஆண்டு 2nd year எனப்படும் 4-ம் வகுப்பில் கற்றேன். கப்பையா ராஜா என்பவர் வகுப்புப் பொறுப்பாக இருந்தார். நன்னித்தம்பி முதலியாரின் மகன் எனத் தெரிய வந்தது. ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி மிக்கவர். இராமநாதன் குடும் பத்தைக் சேர்ந்தவர். அந்தக் காலத்தில் மஸ்கோறோ எனபவர் அதிபராக இருந்து கல்லூரியை நடத்தினார். மஸ்கோறோ ஸ்பானிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர். இளமையிலே சமஸ்கிருதம் கற்றார். பின் கேம்பிற்ஜ் சென்று கிழக்கிந்திய மொழிகளான சம்ஸ்கிருதம், பாளி ஆகியவற்றையும் ஆங்கிலத்தையும் கற்றார். சிறிது காலம் Oxfordல் விரிவுரை நிகழ்த்தியபின் இலங்கைக்குச் சென்றார். அங்கு பரமேஸ்வராக கல்லூரி உப அதிபராக சிறிது காலம் இருந்து பின் பார்சிவோ னிய பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியராகக் கடமை புரிந்தார். ஸ்பானிய உள்நாட்டு யுத்தம் முடிந்தபின் இங்கி லாந்தை நிரந்தர வாசம் செய்யும் நாடாகக் கொண்டார். உபநிஷதங்கள் சிலவற்றையும், பகவத்தீதையையும், தம்மபதத்தையும் மொழிபெயர்த்தார். 1987-ம் ஆண்டு இவ்வுலகை நீத்தார். தன்மொழியில்லாத ஆங்கிலத்தில் சம்ஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழியில் உள்ள நூல்களை மொழிபெயர்த்த பெருமை இவருக்கு உண்டு. இவை சிறந்த மொழிபெயர்ப்புகளாக கருதப்படுகின்றன. பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சைவ செய்துவரும் காலத்தில் அங்கு ஷேக்ஸ்பியர் இயற்றிய Midsummer Nights Dream என்ற நாடகத்தைச் சிறுவரைக் கொண்டு நடிப்பித்து மேடை ஏற்றினார். வேஷ்டி சால்வை ஷேட் ஆகிய உடுப்பு கனுடன் நடமாடி மக்களோடு மக்களாக கலந்து வாழ்ந்து வந்தார்.

1933-ம் ஆண்டு ஐந்தாம் வகுப்புக்கு ஏற்றப்பட்டேன். வகுப்பில் முதல் அல்லது இரண்டாவது இடத்தை எப்பொழுதும் வசித்து வந்தேன். குமாரசுவாமி என்ற ஆசிரியர் வகுப்புக்குப் பொறுப்பாக இருந்து வந்தார். அவர் விளையாட்டுத் துறையிலும் தேர்ச்சிபெற்று இருந்தார். நான் அவ்வகுப்பில்

பயின்று கொண்டு இருக்கும் பொழுதே காலம் ஆனார். அக் காலங்களில் சுந்தரராஜ் ஜயங்கார் என்பவர் தமிழ் கற்றுத் தந்தார்: சிறந்த ஆசிரியர். பட்டதாரியாக இருந்த இவர் பல பாடங்களைக் கற்பிக்கக் கூடிய திறமை பெற்று இருந்தார். 5-ம் வகுப்பில் திறமையாகக் கற்றதைத் தொடர்ந்து 6-ம் வகுப்பில் புகாமலே 7-ம் வகுப்புக்கு ஏற்றப்பட்டேன்.

இந்தக் காலங்களில் முன்னாள் விக்டோரிய கல்லூரி அதிபராக இருந்து இளைப்பு ஆறியவரும் பிரபல கைவப்பிரமுக ரும் கைவசித்தாந்தம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் நூல் எழுதியவரும் கைவபோதம் முதலிய நூல்களை பாடப்படுத்தகமாக எழுதிய வருமான புலோவி சிவபாதசுந்தரமவர்கள் இராமநாதன் கல்லூரியில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற C. K. கவாயிநாதன் அவர்களும், வ. குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் புத்திரனும் அக்காலம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலைத் தலைவருமாக இருந்த டாக்டர் சிவப்பிரகாசம் அவர்களும், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை நடத்தும் உபஅதிபர் களாகவும், ஆசிரியர்களாகவும் கடமை செய்தனர். காரணம் தலைமை ஆசிரியர் நடேசபிள்ளை அவர்கள் சட்டசபையில் அங்கத்தவராகத் தெரிவுசெய்து கொழும்பில் தன் கடமைசெய்ய வேண்டி நேர்ந்ததே. அப்பொழுது நல்லூர் த. கைலாசபிள்ளை மருமகன் வி. முத்துக்குமாரு என்பவர் உபதலைவராக நியமிக்கப்பட்டு மூன்று நான்கு வருஷங்கள் கடமை ஆற்றினார்; அவ்வேளை காலவையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் தேசுப்பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறும். ஒரு மணித்தியாலம் கோவிலுக்குச் சென்று அங்கு கற்பித்துவந்த சுன்னாகம் சிதம்பர சாஸ்திரிகளிடம் வேதாத்யயனம் செய்யும் ஒழுங்கை வகுத்து இருந்தார். இது எனக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்தது. தைத்திரீய உபநிஷத், சூக்தங்கள், மந்த்ரபிரச்னம், உதகசாந்தி ஆகிய வேதமந்திரங்களைப் பயிலும் வாய்ப்புக் கிட்டியது என் பேர் திருஷ்டமே.

முத்துச்சாமி ஜயர் என்னும் இள்ளெனாரு பட்டதாரி ஆசிரியர் மகன் என்னுடன் படித்துவந்தவரும் இவ்வாறு 7-ம் வகுப்புக்கு ஏற்றப்பட்டார். கல்வி தொடர்ந்தது. அம்பலவாணர் என்ற இந்தியப் பட்டதாரி ஆசிரியர் 7-ம் வகுப்புக்குப் பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். தவநீதகிருஷ்ணபாரதியார் தமிழ் கற்பித்தார். இவர் கவிதை இயற்றும் சாமர்த்தியம் பெற்றவர். மாவிட்டபுரத்தில் விவாகம் செய்து அங்கேயே வசித்துவந்தார். 7-ம் வகுப்பில் இருந்து 8-ம் வகுப்பிற்குச் சென்ற பொழுது பாலகந்தரம் என்னும் ஆசிரியர் பொறுப்பாசிரியராக

இருந்தார். அந்தக் காலத்தில் V.M. ஆசைப்பிள்ளை என்பவரும் துளைசாமிப்பிள்ளை என்பவரும் உபஅதிபர்களாகக் கடமை செய்துகொண்டு இருந்தார்கள். ஆசைப்பிள்ளை பெளதிகியை பாடம் நடத்தினார். துளைசாமிப்பிள்ளை வத்தின், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகளில் பயிற்சிபெற்று இங்கிலாந்தில் கல்லூரிகற்றி திரும்பியதும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேவைபுரியத் தொடங்கினார். அப்பொழுது Cambridge பல்கலைக்கழகத்திற்கு Junior பரிட்சைக்குத் தோற்றியகாலம். 1936-ம் ஆண்டளவில் என்னாபகம். அப்பொழுது Cambridge Senior வகுப்பு London Matriculation வகுப்பாக அமையப்பட்டது. அவ்வகுப்பில் கற்று வருங்காலை இருவருடங்களுக்குப்பின் Matriculation பரிட்சைக்கு ஆங்கிலம், கணிதம், தமிழ், சரித்திரம், வத்தின் ஆகிய பாடங்களைப் படித்துவந்தேன். 1938-ம் ஆண்டு பரிட்சையில் திறம்படச் செய்யமுடியவில்லை. 1939-ம் ஆண்டு எனது விவாகம் எதிர்பாராத வகையில் நடைபெற்றது.

சோதிடத்தில் பெரும் நிபுணராக விளங்கிய தந்தை, 36 வயது நிறம்பிய என் தாயாரின் ஜாதகத்தை ஒருநாள் கணக்கிட்டு அவர் ஆயுள் 1940-ல் முடிவடையும் நிலை உண்டாகும் என கணக்கிட்டுக் கூறினார். தாயாரும் அதைக்கேட்டதைத் தொடர்ந்து, தான் உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே என் கல்யாணத்தை நடத்துவதை விரும்பி தந்தையாரை அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவ்வேளை என்னுடைய பெரியதாயார் இரண்டாவது புத்திரன் சுப்பிரமணியர்ஜூருக்கு விவாகம் நிச்சயமாகி எல்லோரும் விவாகத்தையிட்டு ஒன்றுகூடினர். அந்தவேளை என் தாயாரும் தன் விருப்பத்தை வற்புறுத்தியதையிட்டு தந்தையார் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். விவாகத்தையிட்டு வந்தவர்களுள் என் தாயமாமனாரான சாம்பசிவக் குருக்களும் தன் தாயையிழந்து பெரியதாயுடன் வளர்ந்துவரும் திரிபுரசுந்தரி அம்மாளும் வந்திருந்தனர். அப்பொழுது தந்தையும் திரீரமாக ஆலோசித்து எனது விபரத்தை அறிந்து ஜாதகப் பொருத்தத்தையும் பரிசீலித்து விவாகத்தை நிச்சயப்படுத்தினார். சுப்பிரமணிய அண்ணன் விவாகம் நிறைவேறி ஒரு கிழமைக்குள் எங்கள் விவாகம் 04-02-1940-ல் நடைபெற்றது. எங்கள் விவாகம் நான்குநாட்கள் நடைபெற்றது. அழகான சோடனைப் பந்தல் போடப்பட்டது. அழைப்பிதழ்கள் பல அனுப்பப்பட்டன. பயர் சமூகமளித்துச் சிறப்பித்தனர். எங்கு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் வேதப்பயிற்சி செய்த சிதம்பர சாஸ்திரிகள் கல்யாணக்கிரியைகளைச் சிறப்புற நிகழ்த்தினார்.

தாயார் 1943-ம் ஆண்டு தை அமாவாசைத் தினத்தன்று தந்தையார் இருக்கும் பொழுதே தன்னைப் பிடித்து வந்த ஆஸ்துமா நோயினால் காலமானார். இவர் இறக்கும்போது வயது 36. தன் கணவரையும், குழந்தைகளாகிய என்னையும் சர்வலோகநாயகி, இரத்தினகலாசநாதன், இந்திராக்ஷி, பாலாபரமேசவரி ஆகிய ஜவஹரையும் தவிக்க விட்டு விட்டு திடீ ரெனக்காலமானா. அமர்ந்து இருந்த நிலையிலே, ‘கமலாம்பிகே’ என்னும் அம்பிகையின் நாம உச்சாரணத்துடன் தன் அபிலா ஷஷ்க்கு அமைய மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பொட்டு ஆகியவற்றுடன் சுமங்கலியாக அம்பிகையின் திருவுடி நிழலை அடைந்தது எல்லோருக்கும் மிக திருப்தியாக இருந்தது. சில மாதங்களுக்கு முன்னார் என் தந்தைக்கு இதயநோய் ஏற்பட்டு கை கால்கள் எல்லாம் குளிர்ந்து உயிர் பிரியும் நிலை ஏற்பட்ட காலை, உறவினர்கள் எல்லாம் கூடி மன வேதனையுடன் இருந்த வேளை, தலைப் பக்கத்தில் நின்று கண்ணீர் பெருக்கி தன்னைத் தனியே விட்டுவிட்டு தந்தையார் பிரிந்துபோவார் என்னும் ஏக்கத்துடன் விம்மி அழுது கொண்டிருந்த பொழுது டாக்டர் சிகிச்சை பலன் தரவே தந்தை உயிர் பிழைத்து ஒராளவு கக்தேகியாக சில மாதங்கள் வாழ்ந்துவரத் தலைப்பட்ட வேளை தயார் நோய்வாய்ந்து இவ்வாறு தாங்கமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு திடீரென் இறுதி முச்சை விட்டா.

கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்கள் ஆயின். ஆடிமாதம் பிறந்தது. ஆடிமாதம் எங்களுக்கு முக்கியமான மாதம். ஏனெனில் இம்மாத சுக்லபக්ஷ ஷஷ்டியை மருவி நல்லூர் கந்தகவாயி சோவில் வருடாந்த உற்சவம் ஆரம்பமாகும். இவ்வுற்சவாரம் பத்துக்கு இருதினங்கள் முந்தியே ஆடிப்பூரம் நிகழ்ந்தது. அப் பொழுது விவாகம் ஆகியும் தொடர்ந்து பரமேஸ்வராக்கல் ஹரியில் பயின்று கொண்டு வந்தேன்.

ஆடிப்பூரத் தினத்தன்று விசேட அபிஷேகமும் ஸ்ரீசக்ரந்தவாரண பூஜையும் நிகழ்வதற்கு ஏற்பாடுகள் ஆகிக்கொண்டிருந்தன. பரமேசவரக் கல்லூரி உப அதிபராகக் கடமை செய்துவந்த சிவபாதசந்தரம் அவர்களையும் அங்கு கற்பித்துக் கொண்டிருந்த ஞானப்பிரகாசம் என்பவரையும் நான் அழைத்திருந்தேன். அபிஷேகம் விமரிசையாக நடைபெற்று ஸ்ரீசக்ரந்தவாரண பூஜை ஆரம்பமாகியது. அன்று நெடுங்கால இடைவெளிக்குப் பின் தந்தையார் மெதுவாக நடந்து கோயிலுக்குட் புகுந்து வழிமையாக அமரும் இடத்தில் அமர்ந்து வழக்கம்போல் அசையாது 2, 3. மணிநேரம் தியானத்தில் அமர்ந்து இருந்தார். அம்பிகைக்கு சந்தனக்காப்பலங்காரம் ஆகி அழகாகக் காட்சித்தந்து

கொண்டிருந்தாள் : பூஜை முடிந்ததும் நந்தி இருக்கும் இடத்தில் பின்னால் வந்து அமரமுடியாது அமர்ந்து அம்பிகையைப் பார்த்து விம்மி விம்மி அழுதார். ஒரு பொழுதும் இவ்வாறு அழுவதைக் கண்டிராத எங்களுக்கு இது புது அநுபவமாகவும் மன வேதனையாகவும் இருந்தது. அதன்பின் இரண்டாக்காலம் ஆயிற்று. ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் ஏழாஸல் நோக்கில் விரைந்தார். சிவபாதசுந்தரமும் பரமேகவரக் கல்லூரியில் தாவரவியல் கற்பிக்கும் சிவராமகிருஷ்ணமேனனும் தகப்பனாருடன் உரையாட வரும் அவரது அறையில் அமர்ந்து காத்தி ருந்தனர். தந்தையாரும் பிரசாதம் சிறிது உட்கொண்டு தம் அறைக்கு விரைந்தார். அதன்பின் உரையாடல் ஆரம்பமாயிற்று. சிவபாதசுந்தரம் முதன் முதலில் தந்தையைச் சந்தித்து மிகவும் உற்சாகமாக இரவு 10, 10½ மணிவரை சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது. இராமநாதர் சம்பந்தமான பல வரலாறுகளை தந்தையார் சிவபாதசுந்தரம் அவர்களுக்கு வழங்கினார். இதுவே தந்தையாரின் வாழ்க்கையில் இறுதியாக நிகழ்ந்த நீண்ட சம்பாஷணை.

மறுநாள் விடிந்தது. மிகவும் சோகத்தைத்தரும் நாளை சமையல்கட்டில் என் மனைவி தந்தையார் வழங்கிய முறைகளை அநுசரித்து சமையல் செய்துகொண்டு இருந்தாள். வீடு மிகவும் அமைதியாக இருந்தது. பத்து மணிபோல் தந்தைக்கு சுகவினை ஏற்பட்டது. டாக்டர் வந்து பார்க்கும்பொழுது 11-30, 12-00 மணி ஆகிவிட்டது. தந்தையார் நினைவு இழந்து இருந்தார். டாக்டரும் தம்மாலான முயற்சிகள் பல செய்தும், ஒன்றும் பலன் தரவில்லை. 2-00, 2-30 மணியளவில் உயிர் பிரிந்துவிட்டது.

எனது மாமனார் சாம்பசிவக்கருக்கள் ஆகவேண்டிய வற்றைக் கவனிக்கத்தொடங்கினார். அன்று ஆயத்தங்கள் பல நிகழ்ந்தன. நவாவியில் இருந்து தந்தையாரின் தமக்கை எல் லோரும் வந்து இருந்தார்கள். மறுநாள் தகளம் செய்வதாக ஏற்பாடு. என் விவாகத்தை நிறைவேற்றியசிதம்பர சாஸ்திரிகளே கிரியைகளை நடத்திவைத்தார். கொழும்பிலிருந்து என் மாமனார் பத்தமநாரபஜையரும் வந்திருந்தார். காலை என் பிறந்ததினம், அக்காலத்தில் 21 வயது நிரம்பினாலேயே சட்டப்படி காரியங்களைக் கவனிக்க உரிமைகள் உண்டு. சுண்ணாகத்தில் இராமநாதன் கல்லூரி பங்களாவில் இருந்து நடேசபிள்ளை வந்து இருந்தார். மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் வீரசிங்கமும் வந்திருந்தார். அரசாங்க அனுமதிப் பத்திரிம் வரத் தாமத மானதில், புறப்பட்டுச் செல்வதில் தரமதம் சற்று ஏற்பட்டிருந்தது. அவ்வமயம் பத்திராதிபர் சரவணமுத்துவின் மனைவி

சிதம்பர சாஸ்திரிகளை அனுகி, அவ்விடைவேளையில் ஏதாவது சொல்லுமாறு பணிவுடன் யேண்டனார். அவரும் பறமேஸ் ஸ்ரீராக் கல்லூரியின் முத்துக்குமார சாஸ்திரிகளின் ஏற்பாட்டின் படி படித்துக்கொண்டிருந்த தைத்திரிய, உபநிஷத், சீக்காவஸ்லி, ஆனந்தவல்லி, பிரகுவல்லி மூன்றையும் சொல்லத்தொடங்கி ஊர். நானும் சேர்ந்து சொன்னேன். இது சந்யாளிகள் சம்ல் காரத்தின்போது சொல்லும் மந்திரம். தந்தையாருக்கும் இம் மந்திரம் சொல்லும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் உயர்ந்த கிணைய அடைந்ததை தெளிவாக உணர்த்தியது.

ஊர்வலம் தொடங்கி கோபுர வாயிலால் செல்லும்வேளை மூன் தந்தை இருந்தபொழுது நடந்தமாதிரி கோவில் உள் விருந்து வாயில்வரை கொண்டுவரப்பட்ட காளாஞ்சி, பட்டு மரியாதை செலுத்தி சுவாமி அம்பாளின் ஆசிகள் பெறப்பட்டன. தந்தையாரின் கிரியைகள் யாவும் நிறைவேறின.

இறுதித் திணத்தள்ளு கோவிலில் விசேஷ அபிஷேக பூஜை கள் நிகழ்ந்து, சுவாமி அம்பாளை வலமாக விதியை வலம்வரச் செய்து தந்தையாரின் புகைப்படம் பொருத்தியுள்ள இடத்தில் காட்சித்தந்து, ‘அஸ்ய தேவாலயஸ்ய ஸ்தாபனாசார்யஸ்ய காசிப கோத்ரஸ்ய காரத்தியே சர்மண: மோக்ஷ சாம்ராஜ்யவித் திப்ரத்தோ பூயாத்’ எனக் கட்டியம் கூறி திருவிழாவுடன் கிரியைகள் நன்கு நிறைவேறின.

அதன்பின் நல்லூர்க்கந்தன் ஆலயத் திருவிழா தொடர்க்கி யாக நிறைவேறிவந்ததனால் நாட்கள் கலைப்பாகப் பறந் தோடின. திருவிழா முடிந்ததும் புரட்டாதி மாதத்தில் நல் ராத்திரி விழா ஆரம்பமாக இருந்தது.

நவராத்திரி விழாவைச் சிறப்பாகச் செய்யும் விருப்பம் அம்பிகையின் அருளால் மனதில் உசித்தது. யிகவும் அலங்கார மாக என் விவாக வைபவத்தில் எழுப்பிய அலங்கார மண்டபம் போல் அழிய மண்டபத்தை அம்பாள் சந்திதானத்தில் எழுப்பி, நவராத்திரி உற்சவத்தை விரிவாகக் கொண்டாடுவது என்றும், பகலில் அம்பிகைக்கு நவோத்திரசத சங்காபிஷேகமும், இரளில் நவாவரண ஸ்ரீசக்ர பூஜையும் விமரிசையாக நடத்துவதெனத் தீர்மானமாயிற்று. மாமணார் சாம்பசிவக்குருக்களின் ஆலோ சணைகளின்படி எல்லா ஒழுங்குகளும் விரிவாக நடைபெற்று, பத்து நாட்களும் விஜயதசமி உட்பட கோலாகலமாக நல் ராத்திரி பூஜை நிகழ்ந்தது. நானே காப்புக்கட்டி பூஜைகளை நடாத்தினேன். கன்னாதீட்டியில் வசித்துவந்த தியாகராஜ

குயர். அவர் தமிழ் இராமச்சந்திர ஜயர் ஆகியோர் அலு சரணையாகப் பெரிதும் துணைபுரிந்தனர். விஜயதசமியன்று அம்பாள் சந்திதான்த்தின் வெளியே வீதியில் வாழைவெட்டி சங்கசலுடன் நவராத்திரி விழா இனிது முடிவுற்றது.

நவராத்திரி முடிந்து ஜப்பசி மாதமும் பிறந்தது. அந்த வருடம் கார்த்திகை மாதம் நிகழ இருக்கும் கார்த்திகை கடைசி கோமவாரத்தின்தன்று சஹஸ்ர சங்காபிஷேகத்தை இறதி யாகக் கொண்டு பெரும் அபிஷேகம் நிகழ்த்துவதாகத் தீர்மானம் ஆயிற்று.

கார்த்திகை கோமவாரத்தினமும் வந்தது. அன்று வாயிலில் இருந்து பருத்தித்துறை வீதி வெகு அழகாக பழத்தோடு கூடிய வாழைமரங்களாலும், கழுகு, மூங்கிள் முதலிய மரங்களாலும் யிக அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டது. கோபுரவாயிலை பெரும் கோபுரத்தை நிகர்க்கும் சிகரம் அலங்கரித்தது. இளநீர் பல பாகங்களில் இருந்தும் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து குவிந்தன. பலாப்பழம், வாழைப்பழம் முதலியங்களும் அப்படியே. இவ்விசேஷ அபிஷேகத்தை விரிவாகச் செய்ய ஏற்றவாறு திரவியங்கள் எல்லாம் ஏற்பாடு ஆகியிருந்தன. விருத்தக் கிரமமாக சங்குகள் அடுக்கப்பட்டு யாகசாலை தயார் ஆயிற்று. பிற்பகல் 2-30 மணியளவில் திரவியங்கள் அபிஷேகம் ஆரம்பமாகி 4. 5 மணியளவில் அபிஷேகம் நிறைவேறி சங்குகள் ஆயிரமும் அபிஷேகமரியின.

பின் விசேஷ பூஜை நிகழ்ந்து இடபவாகனத்தில் மிகவும் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சுவாமி அம்பாளை வரச்செய்து கோவிலைச்சுற்றி இருக்கும் வீதி வழியே வலம்வரச்செய்து திருவிழா இனிது நிறைவேறியது. திருச்செந்தூரில் முருகனுக்கு கடமைகள் செய்துவரும் முக்காண பிராமணர் அன்று வந்து கலந்துகொண்டார். இந்தியா திரும்பியதும் இவ்வபிஷேகச் சிறப்பை அங்கு எடுத்துரைத்தார்.

இவ்வாறு நவராத்திரி விழாவும், கடைசிச் கோமவாரத்தின்தன்று விசேஷ அபிஷேக உற்சவமும் வெகு வியரிசயாக சுவாமி அம்பாளுடைய அனுக்கிரகத்தினால் சிறப்புற நடைபெற்றன.

என் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அதிமுக்கியமான நிசழ்ச்சி தந்தை இறந்தபின் என் குருநாதரைத் தேடிக்கண்டு. அவரிடம் என்னை கல்விப்பேற்றுக்காக ஒப்புவித்ததேயாதும். தந்தை

பெரும்பொருள் சேர்த்து வைத்துவிட்டுப் போகவில்லை. பெரும் கோவில் ஒன்றை எழுப்பி அக்கோவிலுக்கு முதலாக வருமானம் நிரந்தரமாக வரக்கூடிய காணி பூமிகளையோ வைத்துவிட்டுப் போகவில்லை. பொறுப்புகளையும் ஜீவிதத்துக்காக கடுமையாக பாடுபட்டு உழைக்கும் நிலையையே வைத்துவிட்டுப் போனதால் நான் முயன்று முன்னுக்குவர முடிந்தது. ‘தந்தையொடு கல்வி போம்’ என்ற முதுரை பெரும்பாலும் உண்மையானதொரு நிகழ்ச்சியே. குறிப்பிடுவதெனிலும் என்னைப் பொறுத்தாளவில் இம்முதுரை பொற்றத்துப் போயிற்று எனத்துணிந்து கூறலாம். நான் என் குருநாதரிடம் கற்ற அத்திவாரக்கல்வி, சம்லிகிருதக் கல்வி. தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகத்தில் ஈட்டிய கல்வியறிவு அம்பிகையின் அனுக்கிரகத்தாலேயே எங்குக் கிட்டியது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

தந்தை காலமானதுமுதல் விதாசலம்ப்ரநாம ஸ்தோத் திரம், சௌந்தர்யலஹரி, தேவிமாத்மியம் என இயன்றளவு பாராயணம் என்னை என் காவில் நிற்கத் துணைபெற்றுத் தந்தது தேவி. பணம் என்னும் தனவக்ஷமி என் வீட்டு குடிகொண்டிராத நிலையிலும், தைர்யலக்ஷமி முழுவதாக என்னுடன் ஸ்திரமாகத் தொடர்ந்து வாசம்செய்ததனால் எனக்கு ஒரு குறையும் ஏற்படவேயில்லை. தேவைகள் அவ்வப்போது பூர்த்தியாகும்வண்ணம் அம்பிகை துணைபுரிந்து வந்தாள். வேண்டிப் பெறாமலே அவ்வப்பெராட்களை அவ்வப்போது அம்பிகை தந்துகொண்டிருந்தாள்; இன்னும் தந்து கொண்டு இருக்கிறாள். அவ்யாஜகருணாமூர்த்தியான அவள் பெருமை பற்றிப் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாம். தந்தை மறைந்தபின் என் குருநாதரை அடைந்தேன். திருநெல்வேலி கலாசாலையில் ஞாயிறுதோறும் வகுப்பு நடத்திவந்தார். அங்கு சென்று படிப்பது எனத் தீர்மானித்தேன். குருநாதர் அந்த நிலைக்கு என்னை விடவில்லை. தானே என் விட்டுக்கு வந்து பராட்சகள் நடத்தத் தீர்மானித்தார். என்னுடன் சின்னத்தமிழி, நடராஜா என்ற இருவரையும் படிக்க ஒழுங்குசெய்தார். சாயந் திரம் சந்தியாவந்தனத்தின்பின் அமர்ந்தால் இரவு 11-00, 11-30 வரை படிப்பு நடக்கும்.

என் வேதாத்யாயனம் மூன்று நிலைப்பட்டு நிகழ்ந்தது. உபநயன்த்தின்பின் ஆரம்பமான வேதப்பயிற்சி வைக்கம் சிதம்பர சாஸ்திரிகளிடம் நடைபெற்றது. குத்ரம், சமகம், புருஷகுக்தம் புண்யாலை மந்திரங்கள், நவக்ரகபூஜை மந்திரங்கள், தைத்திரீய உபநிஷத், சீக்ஷாவல்லி ஆகியன் ஆரம்பத்தில் 1930, 1931, 1932-ல் நடைபெற்றன. பின் தொடர்ந்து பரமேசவராக

கல்லூரியில் பயினும்போது முத்துக்குமாரு அவர்களின் ஒழுங்கிற்கு அமைய உதகசாந்தி, கோஷாந்தி, பஞ்சகுக்தங்கள், சாந்திகோஷம், மந்தரப்ரசன்ம், பூணால் விவாகாதி கிருஹ்யகர்மாவுக்குரிய மந்திரங்கள், தைத்திரீய உபநிஷத்தில் ஆண்தவஸ்வி, பிரகுவஸ்வி, அம்பஸ்யபாரே ப்ரச்னம் எல்லாம் நடைபெற்றன. பின் 1941-ல் கோப்பாய் ஸீநிவாச காஸ்திரிகளிடம் ருத்ர சமகத்துக்கு பதம், சிரமம் ஆகிய பாடங்கள் நடைபெற்றன. இம் மூவர் தந்த பயிற்சியினால் வேதாத்யயனம் எனக்கு ஓரளவு பலமாக அமைந்துவிட்டது என்னாம்.

கல்லூரிக் கல்வி ஓரளவு பூர்த்தியாகவிவந்தது. பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் விசேஷ ஏற்பாட்டில் Intermediate in Arts என்ற வண்டன் பரிட்சைக்கு ஆயத்தங்கள் நடைபெற்று வந்தன. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் ஆங்கிலம் கற்பித்தார்கள். தமிழ் நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார், வத்தின் ஆறுமுகம் என்பவர், சம்ஸ்கிருதம் மஹோபாத்தியாயர் ராமையர் ஆகியோர் கற்பித்துவந்தனர். 1942-ம் ஆண்டு பரிட்சைக்குத் தோற்று னேன், பரிட்சை எழுதி முடிந்ததும் தந்தையார் காலமானார்.

அப்பொழுது மாமனார் சாம்பசிவக்குருக்கள் தந்தையார் அமர்ந்த வீட்டின் ஜோதிஷுதியாக பலன் சொல்லுவதைத் தொடர்ந்தார். தந்தையார் இருந்த காலத்தில் உள்ள வருமானம் குறைந்தே இருந்தது. நானும் ஏதாவது வேலைகெய்து சம்பாதிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

அப்பொழுது Matriculation மட்டுமே சித்தியடைந்த நிலையில் வேலை தேடினேன். பருத்தித்துறையில் பெண்கள் பாடசாலையொன்றில் சம்ஸ்கிருதம் படிப்பிக்கும் வேலைக்கு விண்ணப்பித்தேன். கிறிஸ்தவப் பாடசாலையாக இருந்தும். சம்ஸ்கிருதக்கல்வி மேல்வகுப்புகளுக்குத் தேவைப்பட்ட காலம். அங்கு நேர்மூகப்பரிட்சைக்குப் போக ஆயத்தமாக இருந்த வேளை, மாணிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் வீரசிங்கம் வீட்டுக்கு வந்து என் கோமங்களைப்பற்றி விசாரித்தார். என் நிலையை விளக்கிக்கூறி, அன்று கிறிஸ்தவப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பிக்கப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பற்றிக் கூறி முடித்தேன். வீரசிங்கமும் எல்லாவற்றையும் செவிமடுத்து திரும்பிவிட்டார். மறுநாள் மாணிப்பாயில் இருந்து தந்தி வந்தது. என்னை வரும்படி அழைத்திருந்தார். சென்று வந்தேன். அப்பொழுது அதிபர் வீரசிங்கம் அவர்கள், தங்கள் கல்லூரியில் கற்பிக்கும் தமிழ்ப் பண்டிதர் நோய்வாய்ப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதனால், அவர் கற்பிக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டதாகவும், நான் அவர்

இடத்தை நிரப்பி அங்கு கற்பிக்க வாய்ப்பு உண்டு என்றும், தொடர்ந்து வந்து கற்பிக்கலாம் என்றும் கூறி என்னை நியமித் தார். அங்கு சேவை தொடரலாயிற்று. இதற்கிடையில் May, June-ல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக Entrance பரீட்சை நடை பெறப்போவதையறிந்து தீவிரமாக பரீட்சைக்குத் தோற்றும் நோக்குடன் படித்தேன். லத்தின், ஆங்கிலம், தமிழ் சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய நான்கு பாடங்கள் படித்தேன். பரீட்சையில் சித்திபெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் கறபதற்கு 1944-ம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டேன்.

7. பல்கலைக்கழகக் கல்வி

பலவிதமான கண்டங்களை எதிர்பார்த்து இருந்த இடத்து தெரியல்க்கூடிய துணைநின்றதாலும் அம்பிகையின் பரிபூர்ணமான அநுக்கிரகம் இருந்ததாலும் துணிவிடுன் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டு கொழும்பு புறப்பட்டேன். கொழும்பில் பன்றவேட் டியூசன் கொடுத்து ஓரளவு தேவைக்கேற்ப வருவாயை ஏற்படுத்திக்கொண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பது என்பதே எனது திட்டம். என் மாமனார் தாயாருக்கு நேரே முத்தவர், செட்டித்தெரு முத்துவிநாயகர் கோயிலில் பூசை செய்துகொண்டிருந்தார். அதே தெருவில் இருந்த சரஸ்வதி புத்தகசாலையை நடாத்தி வந்தார். அவர் ஆதரவு தந்து உதவியதனால் படிப்பிலேயே முழுக்கவணம் செலுத்தவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

என்னுடைய முன்னோர்கள் பேணிவந்த கலை கலாச் சாரங்களைக் கைவிடாமல் படிப்பது என்பதே என் நோக்கம். வேட்டி, ஷேட், சால்லை ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு உடைகளை அணிவதில்லை. வீட்டில் அல்லாது வேறு இடங்களில் உண்ணுவது இல்லை. தலையிலுள்ள குடும்பை அகற்றுவது இல்லை என்பனவே என் அடிப்படை இலட்சியங்கள். துணிந்து யாழிப் பாணத்திலிருந்து படிக்க வந்தேன். துணிவு உறுதியாக இருந்ததனால் எனக்கு படிப்பதில் முழு வெற்றியே கிடைத்தது. படிப்பு தொடரும்பொழுது பணம் கட்டவேண்டி இருந்தது. ஆனால், அப்பொழுது இலவசக்கள், பல்கலைக்கழகப் பயிற்சியுட்பட செய்யன்முறைக்கு வந்ததனால் படிப்புக்காக பணம் செலவுசெய்ய வேண்டியிருக்காத நிலை பிறந்தது பெரும் ஊக்கந்தந்தது. சிவபாதசுந்தரத்தாரிடம் இருந்தும் வேறு பிரமுகர்களிடமிருந்தும் சிபார்சுக்கடிதங்கள் ஒடுடவைக் என்னும் பேராசிரியருக்கும் மலவசேகரா என்ற பேராசிரியருக்கும் கொண்டுவந்தேன்.

அவை தேவைப்படவில்லை. சம்ஸ்கிருதப்பாடத்தில் விசேஷ பயிற்சிபெறும் நோக்கத்துடன் வந்தபடியால் அப்போது பாளி படிக்கும் நோக்கத்துடன் வந்தேன். சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், பாளி ஆகிய மூன்று பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். சரித்திரம், மெய்யியல் ஆகிய பாடங்களை அவ்வத்துறைத் தலைவர்களின் அனுமதியுடன் படித்துவந்தேன். முதல் ஆண்டு பயிற்சி நடை பெற்றுப் பர்ட்டைசையில் தேறி இரண்டாம் ஆண்டு பயில்வதற் காக தயாரானேன்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக சரித்திரத்திலேயே என்னைப் போன்ற குடுமியுடனும், வேட்டிசால்வைகளை உடுத்திக் கொண்டு ஒருவரும் படிக்கவில்லை. இது மிகப்பெரிய சாதனை என்றே சொல்லலாம். மல்லசேகரா, ஹெட்டியாராச்சி போன்ற பிரபல பேராசிரியர்கள் வேட்டி சால்வையுடன் படிப்பித்தது எனக்கு உற்சாகத்தைத் தந்தது. அப்பொழுது மிகவும் செல் வாக்கு உள்ள ஜூவர் ஜெனிங்ஸ் தலைமையில் அவரிடம் இருந்த பயம் மரியாதை காரணமாக Ragging என்ற பயங்கர நிகழ்ச்சிகள் ஏதாவது அசம்பாவிதமாக நிகழவில்லை.

அந்த நாட்களில் Prof. Rodrigo என்பவர் லத்தின், கிரீக் பேராசிரியராகவும், Ludowyke ஆங்கிலப் பேராசிரியராகவும், மலவசேகரா பாளிப் பேராசிரியராகவும், ராய் என்பவர் சரித் திரப் பேராசிரியராகவும், சுவாமி விதுலானந்தர் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், ரத்னகுரியா சிங்களப் பேராசிரியராகவும், எவியசர் என்பவர் கணிதப் பேராசிரியராகவும் இருந்தாலும். இவர்கள் எல்லோரும் சிறந்த கல்விமான்கள். சர் ஜூவர் ஜெனிங்க்ஸ் உபவேந்தராக திறம்பட சேவைசெய்து வந்தார்.

இந்தவேளை 1946-ல் ஒரு எதிர்பாராத நியமனம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்பட்டது. சம்ஸ்கிருதத்துறையில் இது பெரும் நிசழ்ச்சி. வண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றி வந்தவர் Dr. Miss Betty Heiman. கூர்மையாக ஆழந்து சிந்தித்து ஊடுருவி விஷயங்களை ஆராயும் ஆற்றல் மிக்கவர். ஜேர்மனிதேயத்தில் பாராம்பரியமாக சிறந்த சம்ஸ்கிருத கல்வி மான்களிடம் பயின்று பெரும் கல்விமானாகத் திகழ்ந்தவர். ஹிட்லரின் கொடுங்கோலாட்சியின் விளைவால் ஜேர்மனியை விட்டு இங்கிலாந்தில் குடியேறியவர். யூதர்வகுப்பைச் சார்ந்த வர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேஷ அழைப்பில் பேரில் இலங்கையில் நான்கு வருடங்கள் ஒப்பந்தத்தில் நியமிக்கப் பட்டார். இவருடைய தாய்மொழி ஜேர்மனிய மொழியாக இருந்தும் ஆங்கில மொழியிலே விரிவுரையை வண்டன் பல்கலைக்

சழகத்தில் நிகழ்த்திவந்தார். இவர் வருகையால் இவங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதத்துறையின் தரம் உயர்ந்தது. 1946-ம் ஆண்டுமூதல் 1950 வரை முதலாவது சம்ஸ்கிருத பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அவர் பொறுப்பேற்கும்போது ஆறு மாணவர்களே இருந்தனர். இவர் வருகையை அறிந்து இருப்பதைந்து மாணவர்கள் சம்ஸ்கிருதபாடத்தை சிறப்புப் பாடமாக கற்க முன்வந்தனர். ஜேர்மனிய பாரம்பரியம் எதையும் ஒழுங்குக்கு அமைய முறையாகப் படிப்படியாகச் செய்யும் இயல்பு வாய்ந்தது. சம்ஸ்கிருதத்துறை மிகவும் ஒங்கி சிறந்து விளங்கிற்று. சிங்களம், பாளி, சிரித்திரம், மெய்யியல் ஆகிய துறைகளில் கற்கும் மாணவர்களும் சம்ஸ்கிருதத்துறையில் பேராசிரியர் வைறுமன் அவர்கள் நடாத்தும் வகுப்புகளுக்கு ஒழுங்காக வந்து சில விரிவுரைகளைக் கேட்டுப் பயன்டந்தனர். மாணவர்கள் மட்டுமன்றி சில விரிவுரையாளர்களும் பேராசிரியர்களும் இவ்வாறு சிலசில தலைப்பில் நிகழ்த்தும் விரிவுரை வகுப்புகளுக்கு வந்து பயன்டந்தனர். இவர் வருகையைத்தொடர்ந்து M.A., Ph.D. வகுப்புகளும் ஆரம்பமாயின. இவரின் விரிவுரைகள் எல்லாம் புதுமை மிகவையாய் எல்லோரும் கவருபவையாய் அமைந்து வழங்கும் ஈடுஇணையற்ற திறமையிக்க பேராசிரியராகத் திகழ்ந்து வந்தன.

இவர் Galle Face ஹோட்டலில் இலங்கையில் இருந்த காலம் முழுவதும் வசித்துவந்தார். இவரை நான் அங்கு சென்று அடிக்கடி சந்தித்து அளவளாவியது பலதடவைகள் நிகழ்ந்தன. சிக்ஞோ வண்டியிலேயே இவ்விருப்பிடத்திலிருந்து பல்கலைக் கழகத்திற்கு திணந்தோறும் கடமைபுரிய வருவது.

நேரம் தாழ்த்தாது குறிப்பிட்ட நேரத்தில் காரியங்களைச் செய்வதில் மிகவும் கட்டுப்பாடு மிகுந்தவர், ஒருசமயம் கொள்ளுப் பிடியில் இருந்த அமெரிக்கத் தூதுவர் நிலையத்தில் கடமை புரியும் ஒருவர் வீட்டுக்கு 5-00 மணிக்குப் போவதாக நியமனம் ஆகியிருந்தது. அங்கு என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்வதாக இருந்தது. பிரதான வீதியில் இருந்து அவர்கள் இருந்த வீடு சுற்று உள்ளுக்கு இருந்தது. ஐந்து நிமிடங்களுள் நடந்து அவர்கள் வீட்டை அடைந்துவிடலாம். பேராசிரியர் அவர்கள் 4-30 மணிக்கு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்துவிட்டார். நானும் அங்கே அவரைச் சந்தித்து குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் செல்வதாக ஏற்பாடு. 5-00 மணிக்கு சந்திப்பு ஏற்பாடாகி இருந்ததனால், 4-30 மணிக்கே அங்கு சென்று அரைமணி நேரத்துடன் முன் வீட்டையெடந்துவிடலாம். பேராசிரியர் இதை விரும்பவில்லை. எனக்கு தன் கொள்கையை விரித்து விளக்கினார்.

Punctuality எனப்படும் நேரம் தவறாமை, குறிப்பிட்ட நேரத் திற்கு நேரம் தாழ்த்தாது செல்வது மாத்திரமன்று குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன் செல்வதும் முறையள்ளு. எனவே, 25 நிமிடங்கள் வரை நடைபாடையில் மேலும் கீழும் நடந்தபடி சம்பாஷித்து விட்டு சரியாக ஐந்து நிமிடத்திற்கு முன்னர்தான் விட்டுவாயிலை அடைந்து வாயில் மனியை அடிக்கும் பொத்தானை அழுத்தி ணோம். பேராசிரியருடன் ஏற்பட்ட நான்கு வருடப் பழக்கங்களில் இவ்வாறு குறிப்பிட்ட நேரம் தவறாது 5 நிமிட நேரம் முன் எக்காரியம் எங்கு நிகழினும் சென்று நேரத்தைப் பேணும் பழக்கம் என்னிடம் வேருள்ளி இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது.

வழமையாக நடக்கும் பாடங்களைவிட சில பாடங்கள் அதிகப்படியாக நடைபெறுவது வழக்கம். இலக்கணப் பாடம் நடத்தலும்; தத்துவரீதியாக இலக்கணம் பயிலங் என்ற வகுப்பும்; மேலும், இந்திய தத்துவ ஞானம் பற்றித் தொடர்ச்சியான விரிவுரைகள் புது அமிசங்கள் புகுத்தப்பட்டமையால், புது அணுகுமுறை உள்ளதாய் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள இதர துறையில் பயில்பவர்கள் வந்து இவற்றைக் கேட்டுப் பயன்தைய வல்லதாய் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களைத் தன் குழந்தைகளாகக் கருதும் மனப்பாண்மை படைத்த பேராசிரியர்மாணவர்களுடன் அந்தியோன்யமாக அளவளாவும் இயல்பு வர்யந்து விளங்கினார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கும் காலை என்னிடம் விசேட அபிமானம் கொண்டிருந்தார். விரிவுரைகளைக் கேட்டு கூர்மையாக அவதானிக்கும்வேளை என் காதுகளுக்கு வேறு எந்தச் சத்தும் ஏற்படினும் காதில் நுழையாது. என் பார்வை குத்திட்டு அவரை நோக்கியபடியே நிற்கும். சிலவேளைகளில் என்னை விரிவுரைகளை நிகழ்த்தும்படி கட்டளை இட்டுவிட்டு தானும் மாணவர்களோடு மாணவராக அமர்ந்து இருந்துவிடு வார். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரை விரிவுரை நிகழ்த்தும் படி பணித்தாலும் நெந்தர்ப்பங்கள் எனக்கே அதிகமாக அளிக்கப் பட்டு வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. படிக்கும் காலத்திலேயே என்னை விரிவுரையாளராக வைத்துப் பயிற்சி நெந்ததை என்றும் மறக்கமுடியாது.

விரிவுரைகள் நிகழ்த்தும்பொழுது சிகரட் புகைக்கும் பழக்கம் அவரிடம் இருந்தது. சங்கிலித்தொடர் என் தொடர்ந்து புகைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. அமைதியாக கதிரையில் அமர்ந்து விரிவுரைகள் நிகழ்த்துவது அவர் இயல்பு. தேவை ஏற்படும் வேளைகளில் கரும்பல்லையைப் பயன்படுத்தத் தயங்கார். ஒரு

மணி நேரம் அலுக்காது உற்சாகமாக விரிவுரைகள் நிகழும். கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களில் எவராவது சோங்பவ் சிகுதியினால் கொட்டாவிவிடுவது துப்புரவாகப் பிடிக்காது. மனித்தியாலம் முழுவதும் சுறுசுறுப்பாக உற்சாகமாகவே பாடம் நடைபெறும்.

இத்துறையில் பேராசிரியர் Betty Heimanக்கு அடுத்து விளங்கியவர் விஜயசேகரா என்னும் சிங்கள இனத்தைக் கேர்ந்த விரிவுரையாளர். இவர் ணஷ்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற சிறப்புப் பட்டதாரி. பரீட்சைக்கு சம்மலிருதும், பாளி இரண்டு பாடங்களைப் படித்துத் தேரியவர். M.A., Ph.D. முதலிய பட்டங்களையும், Diploma in Oriental Philosophy என்ற பட்டத்தையும் பெற்றார். அமைதியானவர்; நிரமபப் பல விடயங்களைப்பற்றி வாசித்து அறிவை வளர்த்துக்கொண்டவர். எந்த விடயத்தையும் நன்கு கிரகித்திருக்கும் சக்திமிக்கவர். சம்மலிருதுப் பாடத்தைப் பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தும்பொழுது விஷயத்தை விட்டுவில்லை நெடுஞ்சாரம் சென்று பல்வகை விஷயங்களைப் பற்றி இவர் உரை நிகழ்த்துவதனால் இவர் பேச்க்களைக் கேட்ட மாணவர்கள் குறுகிய எல்லைக்குள் நிற்காது விரிந்து பரந்த அறிவுயிக்கவராக ஆகும் தன்மையினர் ஆவர். சிறந்த போதனாசிரியர்; எப்பொழுதும் இன்முகத்துடன் உரையாற்றுவார்.

இவருக்கு அடுத்தாற்போல் விரிவுரை நிகழ்த்தியவர் திலகசிரி என்னும் பெயரினர். சம்லகிருத காவியங்களையோ வியாக்கியானங்களையோ கற்பிப்பதில் திறமை உள்ளவர். வேத மொழியிலும் பார்க்க சம்லகிருத மொழியில் பயிற்சியிக்கவர். பேராசிரியராக சில ஆண்டுகள் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். பொம்மைகளை ஆட்டும் கலையில் தேர்ச்சி மிக்கவராகவும் இருந்தார்.

ஜூயகுரிய என்னும் பெயருள்ள விரிவுரையாளர் மிகத் திறமைவாய்ந்த மாணவர். சிறந்த ஆற்றல் வாய்ந்த விரிவுரையாளராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் போதனைகளில் தெளிவும் கருத்தாழழும் மிகுதியாக இருக்கும். மாணவர்களின் தரம் அறிந்து போதிப்பதிலும் திறமை மிக்கவர். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுன் திறமை வாய்ந்தவர். ஆங்கில மொழியிலும் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்.

1964-ம் ஆண்டளவில் ஆக்கில மூலம் பாடங்கள் படிப்பிக்கும் முறை குறைய தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகள் மூலம் கற்பிக்கும் முறை பல்கலைக்கழகத்தில் கலை, விஞ்ஞானம் ஆகிய

துறைகளில் வளர்த்தொடங்கினும் மருத்துவம், விஞ்ஞானம், விவசாயம், பொறியியல் ஆகிய பெரும்பகுதிகளில் பாடங்கள் இன்னும் ஆங்கிலம் மூலமே போதிக்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழக நூலைக் கிறந்தமுறையில் அமையப்பட்டு விளங்குகிறது. 6, 7 மாடிக் கட்டடம் பேராதனையில் ஆற்றங்கரையில் கம்பீரமாக நிற்கின்றது. சிறந்தமுறையில் புத்தக நூல்நிலையக்கலையில் தேர்ச்சிமிக்குப் பட்டம் பெற்றவர்களின் சேவை நூல்நிலையத்தின் தரத்தை மிகவும் உயர்த்துகிறது.

விளையாட்டு மைதானம் பரந்து அமைந்து மாணவர்க்கு பயிற்சி தருகின்றது. Gymnasium ஒன்றும் பேராதனை வளாகத்தில் அமைந்து உள்ளது.

மாணவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்ட விடுதிச்சாலைகள் 7, 8, பேராதனையில் இருக்கின்றன. சமையல் செய்யும் பகுதியில் நவீன உபகரணங்கள் பொருத்தப்பட்டு சமையலை எளிதாக்குகின்றன. இவ்வளவு விடுதிகள் இருந்தும் மாணவர் எல்லோருக்கும் இடமில்லாததனால் வெளியில் தங்கிப்படிக்கும் மாணவர்களும் உள்ளனர்.

தற்பிக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப வசிப்பதற்கான பங்களாக்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. மிகவும் விசாலமாய் அமைந்த இவ்வீடுகள் ஆரோக்யமாகச் சேவைக்காலம் முழுவதுக்கும் வசிக்கத் தகுதியானவை. ஆசிரியர்குமும் அவ்வப்போது ஆறுதல்பெறும் Senior Common Roomகள் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல் ஆகிய பாடங்கள் கற்பதற்கு வசதியிக்க இடங்களையுடைய கட்டடங்கள் மிகப்பல.

மேலும், பெளத்தம், இந்துமதம், கிறிஸ்தவமதம், இஸ்லாமிய மதங்களுக்குரிய விகாரை, கோவில், சர்ச், மகுதி ஆகியனவை அங்கங்கே அமைந்து எல்லோரும் தத்தமக்குரிய சமய நிகழ்ச்சிகளை, அனுஷ்டானங்களைக் கடைப்பிடிக்க வசதி செய்து தருகின்றன.

உபவேந்தர் வசிக்கும் பெரிய வீடும் நடைப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

தேக்காரோக்கியம் பேணும் வசதிகளை அவ்வப்போது வழங்கிவரும் மருத்துவ நிலையமும் அங்கு சிறுஅளவில் அமைந்து மாணவரதும் ஆசிரியரதும் தேக ஆரோக்கியத்தைக் காத்து வருகின்றன.

பல்கலைக்கழகத்தை நிர்வாகித்து தேவைகளைக் கவனிக்க நிர்வாக அலுவலகமும் தனிக்கட்டமாக அமைந்து மாணவர் ஆசிரியர் பல்கலைக்கழக இதர சிப்பந்திகள் நவைனக் கவனித்து வருகிறது.

சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து பல்கலைக்கழக வளாகமே விரிந்து அமைந்து தனியொரு பட்டணமாக அமைந்து சுறுசுறுப் பாக பகலும் இரவும் இயங்கிவருகிறது.

பிரவேச பரீட்சை சித்தி எய்தி அடுத்தமாதமே பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து கற்கத்தொடங்கும் வாய்ப்பு ஒருங்காலத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது பிரவேசப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் அறிவிக்கப்படும் காலத்திற்கும் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலத் தொடங்கும் காலத்திற்கும் இடையேயுள்ள கால இடையீடு வளர்ந்துகொண்டே போய் வருடக்கணக்கில் நீண்டுகிடைகின்றது. இக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகம் புகுவதற்குக் காத்திருக்கும் மாணவர்க்கு பலவித பயிற்சிகள் தரப்படுகின்றன. விசேஷமான ஆங்கில அறிவு புகட்டப்படுகிறது.

பல்கலைக்கழக பரீட்சைகள் எல்லாம் பாருபட்சமின்றி மதிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பரீட்சைக்கும் இருஶாரார் பரீட் சித்து மதிப்பிடுவார். உள்ளே இருந்து பயிற்றுவிக்கும் பரீட் சகர்களும் வெளியே நியமிக்கப்படும் பரீட்சகர்களும் மதிப்பிடுவார்.

பல்கலைக்கழக அலுவல்களை நடத்த தனிப்பாடங்கள் உண்டு. பீடாதிபதிகள் பீடத்தில் உள்ளே இருக்கும் பாடங்களை அவதானித்து பாடத்திட்டங்களை சீராக்கிச் செயற்படுத்துவார். இப்பாடங்களின் பிரதிநிதிகள் Senate எனப்படும் மேல்சபையின் அங்கத்துவம் வகித்து பாடங்களை முறையாக இயங்கச்செய்வார். பல்கலைக்கழகத்தை விரிவாக முழுமையாக நிர்வாகம் செய்வது பல்கலைக்கழக Court ஆகும். Court தெரிந்தெடுக்கப்படும் நிர்வாக உத்தியோகத்தர் சபை Council எனப்படும். இதுவே அடிக்கடி கூடி நிர்வாகம் சம்பந்தமான தீர்வுகளைச் செயற் படுத்தும். இவ்வாறு செயற்படுத்தும் அதிகாரி உபவேந்தர் எனப்படுவார். இவ்வாறே பல்கலைக்கழகங்கள் தனித்தனி ஸ்தாபனங்களாக இயங்குகின்றன. இப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தனித் தனி வேந்தர்கள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுவார். இவ்வேந்தரே வருஷமொருமுறை கூடி மாணவர்களுக்கும் இதர பிரமுகர் களுக்கும் தகுதிக்கேற்ப பட்டங்களை வழங்கும் அதிகாரி. பட்டங்களைச் சிபார்சு செய்வது, கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்களை

களை முடிவுசெய்வது பல்கலைக்கழக சென்றசபை ஆகும். இதுவே பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கும் முறையாகும்.

6-ம் திகதி October 1953-ம் ஆண்டு கொழும்பில் இருந்த பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு நிரந்தரமாக மாற்றம் பெற்று நிரந்தர இடம் பெற்றுவிட்டது.

பேராதனை வளாகத்தை அழுகுற வடிவு அமைப்பது, கட்டடங்கள் யாவற்றையும் நன்கு அமையும் வண்ணம் ஆலோசனைகள் கூறியவர் Abercombi என்பவர். பேராதனைப் பல்பலைக்கழகம் மிக அழுகுற பல வணப்புகள் மிக்கதாக அமைந்துள்ளது.

பேராசிரியர் தண்டேகார் சில சொற்பொழிவுகள் ஆற்றும்படி பேராதனைக்கு அழைக்கப்பட்டார். இங்கு ஒருவாரத் துக்கு மேல் தங்கியிருந்து வேதங்களைப் பற்றிய சமயத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு சொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

அவர் இங்கு வந்திருக்கும் பொழுது என்னை அவரின் கீழ் ஆராய்ச்சிசெய்ய பூண பல்லைக்கழகத்துக்கு அனுப்புவதை முடிவாயிற்று.

1953-ம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழகத்தில் நிரந்தர நியம னம் பெற்றேன்.

1954-ம் ஆண்டு இறுதியில் Ph. D. பட்டம் பெறுவதற்கு ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக பூணாவுக்கு புறப்படத் தீர்மானமாயிற்று. பேராதனையிலிருந்த என் குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் பயணமாயிற்று. அங்கு சாவேகவரன் விட்டைத் திருத்தி குடும்பத்தினைர குடியிருத்திலிட்டு இந்தியா புறப்படத் தயாரானேன்; அப்பொழுது பலாவி விமான நிலையம் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. பலாவி வழியாக மதறாஸ் பயணமானேன்.

இந்தியாவிற்கு முதன் முதலில் பிரயாணம் 1935, 36 அளவில் நடைபெற்றது. தந்தையுடன் கொடைக்கானல் குறிஞ்சி ஆண்டவர் கும்பாபிஷேகத்துக்காகச் சென்று இருந்தேன். இராமேசவரம் வழியாக மதுரை போய் திண்டுக்கல் வழியே போனதாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

மதறாஸாக்குச் செல்வது 1954-ல் இதுவே முதல்தடவை அங்கு என்னிடம் ஒரு காலம் படித்த சரவணபவன் என்பவர் மதறாஸ் Christian கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் வந்து என்ன அழைத்து அங்கே தங்கவைத்தார். சில

நாட்களில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் ஆவடியில் கூடி மகா நாடு நடத்த இருந்ததனால் தங்குவதற்கு இடம் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. தனியொருவர் வீட்டில் கடற்கரையில் திருவல் விக்கேணியில் இருந்த Pyrcraft வீதியில் தங்க இடம் அமைந்தது. ஒரு நாளைக்கு மூன்று சூபா வாடகை. 1955-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் அங்கு தங்கிக்கொண்டு பூனாவிற்குத் தொடர்ந்து செல்வ ஏற்பாடுகள் செய்யவும் மதறாஸ் பட்டணத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கவும் விரும்பினேன். டிக்கட் பதிவு செய்து புள்ளவண்டி மூலம் பூனாவிற்குப் புறப்பட ஏற்பாடு ஆயிற்று. அதற்கு இடையில் உள்ள இரண்டு வாரம் மதறாஸ் பட்டணத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கலாம் எனத் தீர்மானித்தேன். சரவணபவனுக்கு கல்லூரி நாட்கள் ஆக இருந்தபடியால் என்னுடன் துணைக்கு வரமுடியவில்லை. தனியனாகப் புறப்பட்டு விட்டேன். சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முரளீஸ் கபேயில் காலையுணவு அருந்திவிட்டு சமீபத்தில் உள்ள பஸ்டான்டுக்கு விரைந்தேன். இது புது அனுபவமாக இருந்தது. காலை உணவு அருந்தும் நோக்குடன் ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தேன். மிக ரிசாமாசா பட்டியல் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு கிழமைக்குள் அப்பட்டியவில் கண்ட உணவு வகைகளை சிறிது சிறிதாக உண்ணுவது என முடிவு பண்ணி நான் தங்கியிருந்த வீட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள இந்த பிராமண உணவுக் கடையில் என் ஆகாரங்களை உட்கொள்வது எனத் தீர்மானித்தேன். பல வகையான பலகார வகைகள் சிற்றுண்டிகளும் இதனுள் அடங்கும்.

திருவல்விக்கேணி பஸ் நிலையத்திலிருந்து புறப்படும் பஸ்ஸில் ஏறும்பொழுது அது எந்த இடம் வரைக்கும் போகும் என்பதை பஸ்ஸில் மேலே குறிப்பிடும் பலகையில் இருந்து அவதானித்து பஸ்ஸில் ஏறி அமர்ந்து டிக்கட் கொடுக்கும் பொழுது அந்த இடத்தைக் கூறி டிக்கட் வாங்கிக் கொள்வேன். நெடுந்தூரம் சென்று சில மணிநேரத்தில் குறிப்பிட்ட அந்த இடத்திற்கு பிறகும் வழியிலே உள்ள பொருட்களையும் கட்டடங்களையும் அவதானித்துப் பயணம் செய்வேன். அங்கு இறங்கி வேறு ஒரு இடத்திற்குப் புறப்படும் பஸ்ஸில் தொடர்ந்து பிரயாணம் நிகழும். இவ்வாறு மத்தியாணம் வரை பல பஸ்ஸிலும் பயணம் செய்து பல இடங்களில் ஏறி இறங்கி ஒருவரின் உதவி சற்றும் இல்லாது பட்டணத்தின் முக்கிய பகுதிகளைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டேன். காலை உணவு, மத்தியாணம் உணவு கிடைக்கக்கூடிய நல்ல உணவுச் சாலைகள் அங்கு இருப்பதனாலும் நோய்நொடி இல்லாது உண்ணும் நிலை இருந்தத

ஊலும் உணவு பற்றிய கவனம் சிறிதும் இருக்கவில்லை. இவ்வாறு ஒருவரின் உதவியில் பழக்கம் சிறிதும் இல்லாத மத்ராஸ் பட்டினத்தின் மூலம் முடுக்குகள் எல்லாம் பழக்கம் ஆயின். இரண்டு வாரம் மத்ராஸ் தங்கிய பின் Bombay Express ரயிலில் பூனாவிற்குப் பயணமானேன், பல்கலைக்கழகச் செலவில் என் மேல் படிப்பு நிகழ்ந்தத்தால் வசதியாக Air Conditioned வகுப்பில் மத்ராஸ் Central ஸ்டேஷனில் என் பம்பாய் பயணம் ஆரம்பமாயிற்று. இதற்கிடையில் பூனாவில் எனக்குத் தேவைப் படும் ஆடைகளையும் அத்தியாவசியமான பாத்திரங்களையும் வாங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டேன். பகல் முழுவதும் பிரயாணம் நிகழ்ந்தது. ரயில் வண்டியிலேயே வந்து காலை ஆகாரம், மதிய உணவு ஆகியவற்றுக்கும் ஆர்ட்டரை புக்பண்ணிக் கொண்டு போனார்கள். இவ்வாராரங்களை சிப்பந்திகள் உரிய வேளை களில் ரயில் வண்டியில் கொண்டுவந்து தருவார்கள். உண்டு முடிந்ததும் எடுத்துச் செல்வார்கள். அந்த வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது முன்நாள் அண்ணாமலைப் பல் கலைக் கழகத்தின் உபவேந்தராகக் கடமைபுரிந்த ரங்கநாதன் அவர்களைச் சந்தித்து அளவளாவி சம்பாவிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் மத்ராஸில் இருந்து திருப்பதிவரை என் னோடு பிரயாணம் செய்து திருப்பதியில் இறங்கிவிட்டார்; பிரயாணம் தொடர்ந்தது. ஆந்திராப்பிரதேசத்தில் பிரயாணம் செய்யும்வரை தென்னிந்திய உணவு பெறமுடிந்தது. அதற்கப்பால் மகாராஷ்ட்ரா பிரதேசத்தில் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது அங்கு உண்ணும் உணவு வகைகளை மட்டும் பெற முடிந்தது. காலை 9.30-10.00 மணி அளவில் பூனா ரயில்வே ஸ்டேஷனை அடைந்தேன். அங்கு விவசாயக் கல்லூரியில் பயின்று கொண்டிருந்த சில நண்பர்கள் என்னைச் சந்தித்து Deccan Gymkhana வில் இருந்த பண்டர்கார் ஸ்தாபனத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விடுதிச்சாலையில் சேர்ப்பித்தார்கள். பக்கத்திலிருந்த Law College விடுதிச்சாலையில் இருந்து மத்தியான உணவு தருவிக்கப்பட்டது: அந்த உணவு மகாராஷ்ட்ரா மக்கள் அருந்தும் இனத்தைச் சேர்ந்தது. எனக்கு அதிகம் பிடிக்கவில்லை. ஒரு மாதிரி சமாளித்தேன். விடுதிச்சாலையில் Guests க்காக உள்ள காலையில் எனக்கு ஒரு தனி அறை தரப்பட்டது.

அறை விசாலமானதாப் பிருந்தது. கட்டில் மெத்தை தலையணைகள் கொசுவலை இருந்தன. கவரை அண்டி படிப்பதற்காக ஒரு மேசை, நாற்காலிகள் இரண்டு, புத்தகங்கள் வைக்க ஒரு சிறு அலுமாரி இப்படிப் பல வசதியோடு இருந்த

அனாற்குப் பக்கத்தில் பக்க அறை இரண்டோடு பங்குளிசாள்ள ஒரு ரொய்லெட் குளியல் அறை இப்படி அங்கே தங்குவதற்கு ஏற்ப வசதிகள் அந்த Guests House-ஸ் இருந்தது. குளிப்ப தற்கு வசதியாக வெந்தீர் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தது; அங்கேயே தங்கி இருந்து படிப்பதற்கு ஒழுங்குகள் பேராசிரியர் தண்டோகார் செய்து இருந்தார். அவர் பூனா பல்கலைக் கழக சம்லிகருதப் பேராசிரியர் எனினும் அந்த பண்டர்கார் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை இயக்கும் காரியதறிசியாகவும் இருந்த தனால் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

காலையில் அந்த விடுதிச்சாலைப் பணியாளராக இருந்த நாமதேவி என்பவர் பால் தருவார். காலை ஆகாரம் கிடையாது 9, 9-30 மணிக்கே பக்கத்திலுள்ள Law College இலிருந்து ஒரு பணியாளர் சாப்பாட்டை கொண்டு வந்து வைப்பான். 10 மணிக்குள் சாப்பாடு முடிந்து வேலைத்தளங்கள் எல்லாம் இயங்கத்தொடங்கும்.

சாப்பாடு ஒருவருக்கெனக் கொண்டுவருவதை இரு வேளைக்கும் பங்கிட்டுவைத்துக்கொள்ளலாம். 15,20 சப்பாத்திகள், ஒரு கிண்ணத்தில் சாதம், ஒரு கிண்ணத்தில் பருப்பும் ரசமும் கலந்த ஒரு பதார்த்தம், ஒரு உருளைக்கிழங்குக் கறி, ஒரு பச்சடி, ஒரு கறி, ஒரு தானியம் சமைக்கப்பட்டது. ஒரு கிண்ணத்தில் தயிர் ஆகியன் ஒரு பெரிய தட்டில் வைத்து இன்னொரு பெரிய தட்டத்தினால் மூடி இருந்தது. என் பக்கத்து ரூமில் வசித்துவந்த ஜப்பான்காரர் இதை இருவேளைக்குப் பகிர்ந்து வைத்துக்கொள்வார். ரொட்டி, வெண்ணை, பழ வகைகள் ஆகியவற்றை வாங்கி இத்துடன் கலந்து இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொள்வார். ஞாயிறுதோறும் விடுதியில் விருந்து என்று விஸ்தாரமாய் அமைந்த உணவை மத்தியானம் தருவார்கள். இரவு ஒன்றும் கிடையாது. வெளியே இருவரும் Restaurant-ல் உணவை அமைத்துக் கொள்ளல்வேண்டும். இது அவ்வுர் வழக்கம். ஞாயிறு தினங்களில் விடுகளில் வசிப்பவர் களும் இம்மாதிரி வெளியேதான் உணவு: மாதம் 30 நாட்களுக்கு இல் உணவை வழங்குவதற்கு உரிய பணம் ரூபா 17.50. இதே மாதிரி உணவை இரவும் தனியே வேறுவிதமாகச் சமைத்து வழங்குவதற்கு ரூபா 17.50. எல்லாமாக 35 ரூபா செலவில் யிகவும் விரிவாக சுவையுள்ளதாக சத்துமிக்கதாக உணவுவகை அமைந்துவிடும். இரண்டு வேளைகளிலும் உணவு வகைகளை வேறுபடுத்தி வழங்குவதால் உணவில் அலுப்புத்தட்டாது; மெஸ்லில் போய் சாப்பிட்டால் விரும்பியமட்டும் விரும்பியதைக் கேட்டுப் பெற்றுச் சாப்பிடலாம். அங்கு மோர் பருகுவதற்குக்

கிடைக்கும். உணவு பரிமாறுவதில் கட்டுப்பாடு இல்லை. 9-30 முதல் 12-00 வரை உணவு இங்கே கிடைக்கும். இவ்வுணவு வகைகளில் சிலவற்றில் சர்க்கரை சேர்ப்பதனாலும், அங்கு சமையல்முறை எங்கள் முறையைவிட வேறுபட்டதாலும் வயிறார வழக்கேபோல உண்ணமுடியாது கண்டப்பட்டேன். எங்க ஒட்டி ஊறுகாய், கொத்தமல்லிக்கிரை மட்டும் பரிமாறி உண்ணும் வசதியும் அங்கே இருந்தது. இருந்தும் ஒரு மாதத்தில் எனக்கு ஈரல் கோளாறு தொடங்கி வெயில் கடுமையாலும், உணவு முறையாக அமையாததாலும் மஞ்சள்காமானவை நோய் பிடித்தது.

டாக்டரிடம் காட்டி சிச்சை நடந்து ஒரு மாதங்கள் படுக்கையில் இருந்து ஊசியில் மருந்தேற்றி உடல் நிலையைத் திருத்தி எடுக்க மிகவும் கண்டப்பட்டேன்; மருந்துவ வசதிக்காக டாக்டர் கார்ஜ் மிகவும் குறைவு.

பண்டர்கார் நிறுவனத்திலிருந்து 1 மைல் Dekkan Gymkhana போய் பஸ்ஸில் 4.5 மைல் தூரம் போனால் தமிழர் வசிக்கும் இடம் இருந்தது. தென் இந்தியத் தயிற் மக்களே பெரும்பாலும் வசிக்கும் அந்த இடத்தில் தென்னிந்திய பிராமணர்கள் நடாத்தும் உணவுச்சாலை இருந்தது. அங்கு தமிழர் உணவு வகைகளான தோசை, இட்லி முதலிய பலகாரங்கள், சாதம், கறி முதலிய உணவு வகைகளும் கிடைக்கும். வாரம் ஒருமுறை போய் உண்டு, அதைத் தொடர்ந்து அங்கு சமீபத்தில் இருந்த தியேட்டரில் தயிற்ப் படங்களை ஒன்றொரு ஞாயிறும் பார்க்கும் வழக்கம் இருந்துவந்தது.

மகாராஷ்ட்ர உணவு வகைகள் சிறிது சிறிதாக சுவைக்கத் தொடங்கி ருசி உண்டானதையடுத்து, அவர்கள் உணவையே பெரிதும் பெரிதும் நாடக்கூடிய நிலை பிறந்தது. சுத்து நிரம்பிய உணவு அவர்கள் உணவுப் பொருட்கள்.

Dekkan Gymkhanaவில் பிரபலமான Coffee House ஒன்று பஸ்ஸ்டாண்ட் சமீபத்தில் இருந்தது. அங்கு இட்லி, தோசை, வடை, சாம்பார் எப்போதும் கிடைக்கும். அவற்றின் சுவை தென்னிந்தியாவில் கிடைக்கும். இப்பொருட்களில்நின்றும் வேறுபடினும் ஒரு மாற்றத்துக்காக அங்கே அடிக்கடி செல்வது உண்டு.

நான் தங்கி இருந்த இடத்துக்குப் பின்புறத்தில் பண்டர்கார் இஸ்லட்டூயூட் அமைந்திருந்தது. விசாலமான கட்டடத்தில் நூல் நிலையங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருந்து வேலைசெய்யும்

ஆம்கள் பழைய ஏட்டுச்சவடிகள் பேணி வைத்திருந்த இடம் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் அமர்ந்திருந்து ஆராய்ச்சிசெய்ய வசதி கள் எல்லாம் இருந்தன.

பிரபல கல்விமாணான பெஸ்வலகார், கர்மாகார், கோடே ஆகியோர் அங்கு நிரந்தரமாக வேலை செய்தனர். மிகப்பெரிய கல்விமாணான காணே என்பவர், அய்யங்கர், சாஸ்திரி முதலீ யோர் வந்து போவார்கள். சிறந்த ஆராய்ச்சி நிலையமாக அது இருந்தது. பூனா பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டு பல மாணவர்கள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு இருந்தனர். அங்கிருந்து 7, 8 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்த பூனா பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்துக்கு இடைக்கிடை செல்வதுண்டு.

பிரபல கல்விமாணும், பெரும் தேசியவாதியும், இலங்கையில் High Commisionerஆக இருந்து வந்த ஆணை என்னும் பிரமுகர் பூனா பட்டணத்தில் வசித்துவந்தார்.

பூனாவுக்கு மிகவும் பேரிட்டுத்தந்தது ஸ்ரீகண்ட் என்னும் ஒருவகைச் சிற்றுண்டி. இது தயிரில் சீனி கலந்து பல சிறு சுவையுள்ள பொருட்களைச் சேர்த்து உற்பத்தி செய்வது. Ice Cream போல் இரு மாம்பழங்களையும் சாறாகப் பிழிந்து கிண்ணங்களில் நிறைத்து பருகும் வழக்கமும் இங்கு உண்டு.

சைக்கிள் வண்டியே பெரும்பாலும் ஆயிரக்கணக்காக போக்குவரத்துக்காக ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலரும் பயன் படுத்துவார். அங்கு பயன்படும் கார்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. சைக்கிள் வண்டிகளிலே ஒரு குடும்பமே ஒரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்குச் செல்ல வசதியை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள்.

Deccan Gymkhana வில் இருந்து சிலமைல்களுக்கு அப்பால் திலக் வித்யா பீடம் உண்டு. அது திலகர் பேரில் இயங்கிவரும் பல்கலைக்கழகம்: அங்கு சென்று வேதாந்தம், வியாகரணம் ஆகிய இரு சாஸ்திரங்களையும் விரிவாகப் பயிலும் வாய்ப்பு எணக்குக் கிட்டிற்று. அங்குள்ள விரிவுரையாளரிற்கு ஆங்கில அறிவு அதிகம் இல்லாததாலும் அங்குள்ள வசதிகளை அனுசரித்து கம்ஸ்கிருத மொழியையே பயன்படுத்தி இம்மொழி மூலம் பயிற்சி தந்தார்கள்.

அங்கு சாலை ஓரங்களில் கரும்புத் தடிகளை அடுக்கி வைத்திருப்பார்கள். இவற்றைப் பிழிந்து சாறாகத்தரும் பாத்தி

சங்களும் அங்கு இருந்தன. கரும்பு, எஜிசிஸந்துண்டு, இஞ்சி, கரும்புத்தடி ஆகியவற்றை பாத்திரங்களில் செலுத்தி சாறு :கப் பிற்ந்து விலைக்கு வழங்குவர். இது மிகவும் சத்து மிகுந்த பானம்.

சாலையோரங்களில் தட்டுத்தட்டுக்களாக கொய்யா இவைகளைப் பரப்பி கொய்யாப் பழங்களையும், காய்களையும் பரத்தி விற்பனைக்கு வைத்திருப்பார்கள். இக்காய்கள் மிகவும் கவையுள்ளதாக இருக்கும்.

டெக்கன் ஜிம்கானா சாலைகளில் தொலைவில் ஆறு ஒடுவது பாலத்தின் கீழ் தெளிவாகத் தெரியும். ஆற்றின்கரையே பிணங்களை சிதையில் வைத்து தகண்செய்யும் இடமாக இருந்தது. பிணங்களை சாதாரணமாக வீதிவழியே ஏனை போன்ற படுக்கையில் படுக்கவைத்து நான்குபேர் தூக்கி எடுத்துச் செல்வர். பிணங்களின் முகம் திறந்தபடியே இருக்கும். குழந்தைகள் இல்லாதவர்கள் பிணம் முகம் மூடப்பட்டிருக்கும். எல்யானை ஊர்வலங்களும் சாரளமாக வீதிவழியே செல்லும்.

விவாகம், உபநயனம் ஆகியவைகளிலும் நன்பர்கள் அழைப்பில் சென்று முழுநிகழ்ச்சிகளையும் அவதானித்திருக்கிறேன். நிகழ்ச்சி முடிவில் அவர்கள் அனைவரும் விருந்துகளில் இனிய லட்டு, ஜிலேபி முதலியன் பெருமளவில் வழங்கப்படும். இவ்விருந்துகளில் உண்பவர் பட்டுக்களாலாய் வஸ்திரங்களை அணிந்து விருந்துகளில் பங்குபற்றும் ஷக்கம் அங்கு இருந்தது.

பூஜா பல்களைக்கழகத்துக்கு Ph.D. பட்டத்தை நாடிடச் சமர்ப்பிப்பதற்காக நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் இதிகாசங்களான இராமாயணம், பாரதம் இரண்டிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் காணப்படும் சைவமதம் பற்றியதே. இவ்வாய்வு தெள்ளிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நிலவும் கோவில்களில் நிகழும் ஆகமரீதியான வழிபாட்டு முறைகளுடன் தொடர்பு படுத்தி ஆய்வதாக இருந்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் 1955-1956 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகள் இரவு பகலாக ஆராய்ந்து சைவ சம்பந்தமான பகுதிகளைப் பார்த்து எடுத்து கோவைப்படுத்தி ஆராயும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பண்டர்கார் நிறுவன நூல்நிலையத்தில் எல்லா நூல்களும் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. விரிவாக பேராசிரியர் தண்டேகார் வழிகாட்டவில் ஆராய்ச்சி நடந்து வந்தது.

அவ்வேளை இந்தியாவில் சம்லகிருதமொழியின் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக விரிவாக ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் படி இந்திய மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தமிழனை நியமித்தது.

முன்று பிரமுகர்களை நியமித்து பேராசிரியர் தண்டேகரை காரியதறியாக எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு செய்யும் பொறுப்பை ஒப்புவித்ததை அடுத்து பேராசிரியரின் ஆராய்ச்சி வழிகாட்டும் நிலை பாதிப்படைந்தது. இருந்தும் பேராசிரியர் ஆராய்ச்சி நுலூக்க வழிகளை எடுத்துக் கூறி இரண்டாண்டு எல்லா முடிவில் இலங்கை சென்றபின் ஒவ்வொரு அத்தியாயமாக எழுதி அனுப்பும்படி என்னைப் பணித்தனர். இலங்கை பங்களைக் கழகம் எனக்கு வழங்கிய லீவு இரண்டாண்டு காலத்துடன் முடிவடைவதனால் 1956-ம் ஆண்டு முடிவில் இலங்கை திரும்பினான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சில நாட்கள் தங்கிவிட்டு 1957-ம் ஆண்டு பேராதனை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். அங்கு கடமையாற்றிக் கொண்டு அத்தியாயங்களை வரிசையாக விரிவாக எழுதி ஒவ்வொன்றாக பூணாவுக்கு அனுப்பிக்கொண்டு இருந்தன. இவ்வாறு இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன.

பூணாவில் தண்டோர் அவர்கள் கமிஷன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க இரண்டு முழு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன. இந்தியாவில் பல பாகங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கேவிசாரனை நிகழ்த்தி காஞ்சிமீல் வைத்து கமிஷன் அங்கத்தினர் அறிக்கையைத் தயாரித்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்ததும் என் ஆராய்ச்சி விளைவாக அனுப்பிய அத்தியாயங்களை முறையாகப் பார்வையிட்டு வேண்டிய திருத்தங்கள் செய்து முழுக் கட்டுரையையும் அனுப்பிவைத்திருந்தார். கட்டுரை முழு வதும் நிறைவான வடிவில் என்னைக்கு வந்ததும் கிட்டத்தட்ட 3035 பக்கங்கள் நிரம்பிய நூல்களை (முதற் பாகம் 1-428, இரண்டாவது பாகம் 429-1035) இரு புத்தகங்களை உருவாக்கி புகைப்படங்கள், வரைபடங்கள் உள்ளடங்கும் பெரிய கட்டுரையை 1960-ம் ஆண்டே சமர்ப்பிக்க முடிந்தது. பினியோசா. புகல்கார், தண்டோர் ஆசிய பேராசிரியர்கள் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை மதிப்பிட்டு Ph.D. பட்டத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த நாக சிபார்சு செய்ததின் பேரில் எனக்கு Ph.D. பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1945-ல் இலங்கைப் பங்களைக்கழகத்தில் ஆரம்பித்து என் பங்களைக்கழக கல்லீ, B.A., M.A., Ph.D.: ஆசிய விருது களைப் பெற்றுத்தந்தது. 1960-ல் உருவாறு நிறைவேறியது.

8. பல்கலைக்கழக உத்யோகம்

கொழும்பில் 1942இல் கல்விகற்பதற்காக கொழும்பு சென்ற எனக்கு 1947 அக்டோபர் 2-ம் திங்கி வரை பாடத் திட்டங்கள் நிறைவேறி பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வெளிவந்தன. வழக்கமொல் தூரதிஷ்டவசமான எணக்குக் கிடைத்த பெறுபேறுகள் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை.

முன்னேஸ்வரத்தில் கொண்டு சென்று அங்கிருக்க விட்ட என் மனைவி, என்தங்கை பாலாபரமேஸ்வரி இருவரும் தங்கை ஒரளவு குணம் கண்டதால் அவ்விடமிருந்து கூட்டிக்கொண்டு கொழும்பு வந்தேன். செட்டியார் தெருவில் இருந்த வீட்டில் குடிபுகுந்தோம். அங்கு மனைவி சமையல் பொறுப்பேற்றால் பரீட்சை வில்லங்கம் எதுவுமில்லாது ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பது என்னம். பரீட்சை தொடங்க இரண்டொரு நாட்கள் முன்னர் பழைய பாடங்கள் எல்லாவற்றையும் திருப்பிப்பார்க்க வாணேன். முதல் நாளுக்குரிய விளாப்பத்திரம் சம்பந்தமான விஷயங்களை அவதானித்தேன். இரவு எல்லாம் அவதானித்த வேளை விஷயங்கள் தெளிவாகின. அன்று முதல்நாள் எல்லாம் நிறைவாகவும், முறையாகவும் கேள்விகளுக்கு உரிய விடை நிம்மதியாக எழுத முடிந்தது. இரண்டாவது தினம் முதனான் இரவு நித்திரை இல்லை. தங்கைக்கு மீண்டும் ஹிஸ்டரியா தாக்கமேற்பட்டு இரவு திரும்பத்திரும்ப நோய்த்தாக்கம் சமா ஸிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இரவு முழுவதும் கண்விழிப்பு என்று கூறலாம். 2-வது பேப்பர் அன்று எழுதும்போது ஒரே கண்விழிப்புத் தூக்கக் கலக்கத்துடனேயே எழுத முடிந்தது. நிறைவாக திருப்புதியாக எழுத முடியவில்லை. இப்படியே 3-வது 4-வது, 5-வது தினங்களில் கஷ்டப்பட்டு நித்திரை நேரம் முழுவதும் தங்கையின் நோயில் கழிய மறுநாள் பரீட்சை விளாத்தாள்களுக்குப் பதில் எழுத நேரிட்டது. இவ்வாறு எழுதியதன் காரணமாக நான் நினைத்திருந்த அளவிற்கு பரீட்சை எழுத முடியவில்லை:

பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் இரண்டாம் பிரிவில் உயர் நிலைச் சித்தியே எணக்குக் கிட்டிற்று. அவ்வருடம் முதல்பிரிவில் சித்தி ஒருவருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அவ்வருடம் Betty Heiman பேராசிரியராகப் பதவி ஏற்ற முதல்வருஷம், தங்கை நோயின் காரணமாக என் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் பாதிக்கப் பட்டன என்பதை நன்கு தெரித்துகொண்ட பேராசிரியர் பரீட்சகர் கூட்டத்தில் எண்காக வாதாடி வந்த சுகவீனம் என் தங்

கைக்கே ஒழிய எனக்கு இல்லை என்பதை பரீட்சகர் சபை அங்கத்தவர் உணர்ந்து கொண்டனர். ஈற்றில் எனக்கு பரீட்சையில் கிடைக்க வேண்டியது கிடைத்தது.

October 6-ம் திகதி [என் வாழ்க்கையில் பொன்னாள் என்னாம். தற்காலிகமாக உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றேன். விரிவுரைகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே நிகழ்த்தும் காலம் அக்காலம்.]

கொழும்பில் கற்பிக்கும் காலை பேராசிரியர் மயில்வாக னம் அவர்களுடைய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவர் விஞ்ஞானப் பகுதியில் அறிவும் செல்வாக்கும் மிகுந்த ஆசிரியராக விளங்கி னார். அவருடைய குடும்பத்தினரையே யாழ்ப்பாணத்தில் பழக்கம். என் தந்தையார் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்த என் னுடைய பழக்கம் நான் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்தபிறகே ஏற்பட்டு வருப்பெற்றது.

பல்கலைக் கழகத்தில் குடுமியுடன் வேட்டி சால்லை, ஷேட்டுடனும் படிக்கும்பொழுது என் சக மாணவர்கள் என் னிடம் பெரும் மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள். குடுமியுடன் பல்கலைக் கழகத்தில் எனக்கு முன் ஒருவரும் இருந்தில்லை. என் வகுப்பிலும் ஒருவரும் இருக்கவில்லை.

சேர் ஜூவர் ஜூனில்கர் என்னை கொழும்பு பட்டண வீதி வழியே செல்லும் பொழுதுகளில் தாண்டிச் செல்லும் வேளைகளில் கையை அசைத்து வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கத் தவற மாட்டார். ஏனைய பல்கலைக்கழக சிப்பந்திகளும் அப்படியே.

பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் பொழுது காலை 7-30 மணிக்கே சென்றுவிடுவது வழக்கம். 8-00 மணிக்கு விரிவுரைகள் ஆரம்பமாகும். இப்பழக்கம் ஆசிரியராகக் கடமைசெய்யும் பொழுதும் தொடர்ந்தது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் விரிவுரை நிகழ்த்தும் மனித்தியாலங்களிலேயே அங்கு தோற்றப்படுவர். ஏனைய நேரங்களில் அங்கு தோற்றவேண்டிய அவசியமில்லை. நூல்நிலையம் எப்பொழுதும் திறந்திருப்பதனால் நூல்களை வாசித்து அறிவை விருத்தி செய்யும் என்போன்ற ஒருசிலர் விரிவுரைகள் செய்யாத வேளைகளினை நூல்நிலையத்தில் கழிப்பது உண்டு. நூல்நிலையம் அப்பொழுது அமைதியாக எப்பொழுதும் இருக்கும். En Right என்ற நூல்திபர் மிகவும் கட்டுப்பாட்டைப் பேணுவார். அமைதி நிலவும் நூல்நிலையத்தில் ஏதாவது சத்தம் ஏற்பட்டு மாணவர்கள் ஒழுங்

கினமாக நடந்தால் பொறுக்கமாட்டார். உடனே வைப்பரரியில் தோன்றுவார். மாணவர் கலகலப்பு அப்பொழுது அடங்கி விடும். இவ்விதமாகத் தோன்றியவுடன் மாணவர்கள் அடங்கி அமைதியாக இருப்பது சர் ஜூவர் ஜெனிஸ்கர், En Right ஆகிய இருவருக்கும் மட்டுமே.

அப்பொழுது இன்னொரு வழக்கம் என்னிடமிருந்து வந்தது. படிக்கும் காலத்தில் இந்தியசரித விரிவுரைகளை பாளி, சம்ஸ்கிருதம் பயிலும் மாணவர்கள் கேட்டுப் பயல்பட அனுமதியிருந்தது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றவினா மெய்யியல், பாளி ஆகிய பாடங்கள் நடக்கும் வேளைகளில் ஏற்கனவே பெற்ற அவ்வத் துறைத் தலைவர் அனுமதியுடன் சென்று பெரும்பயன் அடைந்து வந்தேன்.

1947-ல் பதவி ஏற்ற எனக்கு முதல் இரண்டு வருடங்கள் திலகசிறி வண்டன் சென்றதற்காக இரண்டு வருடங்கள் முடிய மீண்டும் இத் தற்காலிகப் பதவி இரண்டு வருஷம் ஜயகுரியா பிரான்ஸ் சென்றதையிட்டுக் கிடைத்தது. மேலும் இரண்டு வருஷம் கற்பித்தேன். இரண்டு வருஷ முடின்ஸ் குணசிங்கா என்பவர் நிரந்தர நியமனம்பெற்று பிரான்ஸ் தேசத்தில் Scurborus யூனிவர்சிடிட்டிக்குக் சென்றதன் விளைவாக மேலும் இரண்டு வருடங்கள் அதே நியமனம் தொடர்ந்தது. எல்லாமாக இடைவிடாது தொடர்ச்சியாக ஆறு வருடங்கள் தற்காலிக விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினேன். சம்ஸ்கிருதப் புலமை இருந்தத்தனால் மாணவர் மத்தியில் நல்ல அபிப்பிராயத்துடன் விரிவுரைகள் நடந்துவந்தன.

கொழும்பு நூல்திலையத்தில் ஒய்வுநேரங்களில் வாசித்து என் அறிவை வளர்த்துவதுநேதேன். மேலும் எனக்கு உபயோக மான பாடங்களில் தத்துவம், இந்தியசரிதம், பாளி ஆகிய பாடங்களில் நிகழ்ந்த விரிவுரைகளை ஒழுங்காக அவ்வவ் விரிவுரையாளர் அனுமதியுடன் பெற்றுவந்ததனால் அவ்வத்துறையில் அறிவு மேலும் வளர்ந்தது. இவ்வாறு வருடப் பகுதியில் பேராசிரியர் மூர்த்தியின் வரவு எனக்கு மிகவும் பயன்தந்து, சம்ஸ்கிருத அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பாலமாயமைந்த பேராசிரியர் மூர்த்தி வியாகரணம், வேதாந்தம் இரண்டும் காசி பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று சிறந்துவிளங்கினார். அவர் சில சம்ஸ்கிருதப் பாடங்களை நடத்த விழைந்தாலும் அவர் என்னியவாறு நிகழ்த்தவிடவில்லை. ஆறு வருட முடினில் பேராதனைக்கு துறை சென்றது. எனக்கு அங்கே துறையில் நிரந்தரமாக விரிவுரையாளராகப் பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டு வருட ஆராய்ச்சி

மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டேன். பூங்காலில் இரண்டு வருடங்களை ஆராய்ச்சிசெய்ய நேர்த்தது. 1955, 1956 ஆகிய இரண்டாண்டுகள் ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டேன். இதிகாக புராணங்களில் ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்தது. எனவே பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய நூல்களிலும், பதினெண்புராணங்களிலும் பரந்து கிடக்கும் சைவம் பற்றியதே. இவ்வாய்வு தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நிலவும் கோவில்களில் நிகழும் ஆசமரீதியான வழிபாட்டு முறைகளுடன் தொடர்புபட்டதாக அமைந்தது. 1960-ல் Ph.D. பெறுபேறு கிடைத்ததும் எனது தகுதி நிலையில் இரண்டாந்தர விரிவுரையாளராகப் பதவிநிலை உயர்வு கிடைத்தது. இந்திலையினின்று 1961-ல் சம்லிகிருதத்துறையின் பொதுச் சிறப்புப் பட்டங்கள் தாய்மொழிமூலமாகக் கற்கக்கூடிய நிலையில் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிமூலங்களாகக் கற்பிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆங்கிலமொழி மூலமான கற்பித் தல் நிலையிலிருந்து மாற்றப் பட்டத்தும் சம்லிகிருதத்துறை இரண்டாகப் பிரிந்தது. சிங்கள மாணவர் சிங்களம்மூலம் கற்க உள்ள பரிசீல் பேராசிரியர் விஜயசேகரா, டாக்டர் திலகசிறி, டாக்டர் ஜயகுருயா, டாக்டர் குணசிங்கா கடமை செய்தனர். தமிழ்மூலம் கற்பிக்கும் பிரிவுக்கு டாக்டர் பட்டம் பெற்ற என்னுடன், M.A. பட்டம் பெற்ற சுந்தரமூர்த்தி அனுசரணையாக இருந்தார்.

பேராதனையில் கல்வி வாழ்க்கை 1960 முதல் 70 வரை நடந்துவந்தது. இதுவரை பல அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன. கிட்டத்தட்ட 1970 இல் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் தனித்தனி வளர்க்கங்கள் பல்கலைக்கழகமாகப் பரிணமிக்க இலங்கையிலுரு வான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், மொறத்துவப் பல்கலைக்கழகம், ருகுணப் பல்கலைக்கழகம், மொறத்துவப் பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்புப் பல்கலைக்கழகம் என்பன உருவாயின: 1972-ம் ஆண்டு என் ஆராய்ச்சி அறிவை வளர்க்கும் நோக்குடன் விசேட வீவு பெற்று இந்தியா சென்றேன். 1973, 1974-ம் ஆண்டுகளில் கலைத் துறையிலுள்ள எல்லாப் பிரிவுகளும் பேராதனையிலிருந்து அகற்றப்பட்டுவிட்டன. அவை கொழும்புக்கு பேராதனையில் உருவான துறைகளும் மாற்றப்பட்டன. சுந்தரமூர்த்தி கொழும்பு செல்ல விரும்பி அநுமதிபெற்று கொழும்பில் இயங்கிவந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சம்லிகிருதத்துறைக்கு நியமிக்கப்பட்டார். இரண்டாண்டு நிறைவில் சம்லிகிருதத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். இவ்வேளை அவருக்கு மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவிப் பேராசிரியராக நியமனம் கிடைத்

தது. சிறிது காலத்தின்பின் மலேவியாவில் இருந்த சம்ஸ்கிருதத் துறை அவரை நியமித்தது. அங்கே இருந்தபொழுது அகிள உலக இந்து மாநாடு இரண்டாவது முறையாகக் கூடிற்று. நான் இலங்கைக்குத் தலைமைதாங்கி பிரதிநிதிகளுடன் சென் றிருந்தேன். விமரிசையாக நடந்த இந்து மாநாட்டிற்கு பேராசிரியர் தலைமைதாங்கினார். சந்தரமூர்த்தி உட்பட இலங்கையில் இருந்து வந்த நாங்கள் எல்லோரும் கலந்துகொண்டோம், பல இடங்களில் நிகழ்ந்த கூட்டங்களிற்கு சந்தரமூர்த்தி தலைமை வகிக்க. நான் பேசினேன். இந்து மாநாடு சிறப்புற நிறை வெய்தியது. சந்தரமூர்த்தியும் பழையபடி மதுரை திரும்பினார்.

பல்கலைக்கழக உத்யோகம் நிகழும்பொழுது வேலைகள் செய்யும் நேரம் விரிவுரையாளர்களுக்கு மிகவும் குறைவு. வருடம் 12 மாதங்களில் இடைக்கிடையே ஒய்வு தினங்கள் உண்டு. ஆறுமாதமே பல்கலைக்கழகம் இயங்கும். இக்காலத்திலும் சில தினங்களே விரிவுரைகள் நிகழும். ஒவ்வொரு மாதமும் சராசரி 50 மணித்தியாவங்களே மாணவர்க்கு உரைகள் நடைபெறும். நன்கு கற்று அப்பியாசித்து பாடங்களைத் தயார் செய்து நிகழ்த்தும் விரிவுரைகள் மிகவும் தரம் மிக்கவையாக இருப்பன.

1960-ம் ஆண்டுவரை ஆங்கிலத்தில் பாடங்களைப் போதித்து வரும்பொழுது சிங்கள மாணவர்களும் தமிழ் மாணவர்களும் என்னிடம் கற்று வந்தனர். அதன்பின் பத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் மாணவர்களுக்கே தமிழ் மூலம் விரிவுரை நிகழ்த்தும் வாய்ப்பு இருந்து வந்தது. நூல் நிலையம் மிகவும் தரமுள்ளதாக அமைந்ததனால் அங்கு பெரும் பொழுதைக் கழித்து அறிவை மிகவும் விருத்தி செய்யும் சந்தர்ப்பம் இருந்தது. எங்கள் துறை சம்பந்தமாக வாசிப்பதை விடானென்றால் சம்பந்தமான நூல்கள் பலவற்றை வாசித்து அறிவை வளர்த்ததனால் இவ்வறிவுப் பின்னணியில் போதிக்கும் எல்லை மிகவும் வளர்ந்து பலமான பின்னணிகளுக்காயிற்று.

இந்தியாவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று யீர்ப்பட்டம் பெற்ற சந்தரமூர்த்தி எனக்குத் துணையாக விரிவுரையாளராக அமர்த்தப்பட்டார். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெரும் சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர்களிடம் கல்விகற்று சிறந்த அறிவு நிரம்பப்பெற்ற ஆசிரியராகத் திகழ்ந்ததனால் எங்கள் துறை மிகவும் ஓங்கி வளர்ந்தது.

இவ்வாறு விரிவுரையாளராக பேராதனையில் இயங்கி வந்த பதினைந்து ஆண்டுகாலம் ஒய்வு நேரங்களில் போதிய அளவு நேரத்தை வேத அத்யாபனத்திற்காகப் பயன்படுத்தி

வந்தேன். பால்யத்திலேயே பெற்ற வேத பாடங்களை அடிக்கடி சொல்வதனால் அது ரூடியாக பதிந்தது மட்டும் அல்லாது புது பகுதிகளையும் கற்று பயிற்சி பெற்று வந்தேன். தேவி மகாத்மியம் இக்காலத்தில் நன்கு செய்த பயிற்சியினால் சரளமாக படிக்க முடிந்தது. சில பகுதிகள் பாடம் ஆயிற்று.

இக்காலப் பகுதியில் பேராதனையே பெரும்பாலும் உறைவிடமாகக் கொண்டதனால் யாழ்ப்பாணம் சென்று கோவில் விசேஷங்களான நவராத்திரி, சிவராத்திரி, சங்காசி ஷேகம் முதலிய வைவங்களில் மட்டும் லீவு கிடைக்கும் பொழுது பயன்படுத்த முடிந்தது.

சம்ஸ்கிருதத் துறையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சுந்தரரூபரத்தி அவர்கள் உதவி விரிவுறையாளராக நியமனம் பெற்றார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பிக்கும் காலை மாணவர்களை வீட்டுக்கு அழைத்து விசேஷ பாடங்கள் நடத்தும் வழக்கம் எனக்கு இருந்து வந்தது. இது சிங்கள மாணவர்களும் என்னிடம் பயிலும் காலத்தில் அவர்கள் அபிமானத்தைப் பெரிதும் பெற்றுமிகுந்தது. பொதுவாகப் பயிலும் மாணவர்களைக் காட்டிலும் சிறப்பாக சம்ஸ்கிருதம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இவ்வாறு நடத்தும் பாடங்கள் சம்ஸ்கிருதப் புலமையை பெரிதும் வளர்க்கத் துணைநின்றது. பாடத்திட்டத்தில் இராத, ஆனால் மிகவும் உயர்ந்த அறிவைப் பெருக்கவல்ல பாடங்களால் இவ்வாறு நடக்கும் பொழுது மாணவர்கள் மிகவும் பயன்படுத்தனர். இவ்வாறு நிகழும்வேளை செவிக்கு விருந்தாக பாடங்கள் அமைவதுடன் வாய்க்கு ருசியான உணவு வகையையும் மாணவர்களுக்கு அளித்து வகுப்புகளை நிறைவேலைக்கும் வழக்கம். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்னிடம் மிகவும் பிரியமாக இருந்தனர்.

நான் முதலில் பல்கலைக்கழகம் வருமுன் சம்ஸ்கிருதம் பயின்றது குருநாதர் சீதாராம சாஸ்திரிகளிடமே. அவர் பாடம் நடத்தும் முறை முழுவதும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக பயிற்சியின் போது விரிவுறை நிகழ்த்திய தலைசிறந்த ஆசிரியர்களிடம் கற்றதால் அவர்கள் அனுகுமுறை, பயிற்சிகளை வழங்கும் முறை, விரித்து விஷயங்களை உரைக்கும் முறை சிறப்புற அமையும். என்னிடம் சம்பாஷித்த பலர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் பயின்றேனோ என ஜயருவர்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுள் Betty Heiman, விஜயசேகரா இருவர் என் விரிவுரை வழங்கும் முறைகளை வளம்படுத்தினார். சரித்திறப் பேராசிரியர் H. C. Ray, பாளிப் பேராசிரியர் மலைசேகரா, சிங்களப் பேராசிரியர் ஹெட்டி யாராய்ச்சி, தமிழ்ப்பேராசிரியர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள், பேராசிரியர் கணபதிப்பிளை, மெய்யியல் பேராசிரியர் மூர்த்தி இவர்கள் விரிவுரைகளுக்கு ஒழுங்காகச் சென்ற காலங்களில் அவர்கள் கையாளும் முறையை அவதானித்து பயின்று விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியதால் என் விரிவுரைகள் பல சிறந்த அம்சங்களைக் கொண்டு சிறப்புற எப்போதும் அமைந்து விளங்கின.

பேராசிரியர் விஜயசேகரா விரிவுரையாற்றும் பொழுது படிப்பிக்கும் பாடங்களின்று விலகி பரந்த எல்லைக்குள் சென்று பலவகையறிவு புகட்ட சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கி விரிவுரைகள் விரிந்தமைந்து அவருக்கு இருந்த பல்வகை அறிவு வளர்ந்ததைச் சிறக்கக் காட்டும், சில வேளாகளில் பாடங்கள் குறைவாகவும் விலகிச் சென்று போதிக்கும் அறிவு பெருமளவிலும் ஏற்படுத்திவிடும்.

பேராசிரியர் பெற்றி வைத்து விரிவுரைகள் நிகழ்த்தும் முறையே தனிப்பட்டது. ஓரிடத்தில் அமர்ந்தபடியோ, நின்ற படியோ விரிவுரைகள் நிகழ்த்தாது மேடையில் சுற்றிவந்த படியே உரைகள் நிகழ்த்துவது இவர் வழக்கம். உரைகளுக்குத் துணையாக பலவித வரைபடங்கள் தயாரித்து, அவற்றின் குறையுடன் உரைநிகழ்த்துப்பொழுது விஷயங்கள் மாணவர் மனதில் பசுமரத்தாணியெனப் பதிந்துவிடும்.

இப் பேராசிரியர் போதிக்கும் விஷயங்கள் மாணவர் வாயிலிருந்தே தன் திறமையால் வரவைக்கும் ஆற்றல் இவருக்கு நிரம்ப இருந்தது. மாணவர்களுக்கு விஷயங்களைப் போதிக்கும் பொழுது துணைநின்று பெரிதும் உதவுவது அவசியம். ஆசிரியர் மாணவர்க்கு மருத்துவம் செய்து பிரசவிக்கும் Nurse போன்று பிரசவிப்பதற்கு உதவிசெய்து தன் கடமையை நிறைவேற்றுவதே ஒழிய, தானே பிரசவித்துவிடக்கூடாது என நகைச்சுவை மிகுந்த இவ்வொடுத்துக்காட்டைக் கூறி தாம் கற்பிக்கும் முறையை விளக்குவார்.

இவ்வாறு 1945-ம் ஆண்டு முதல் 1986-ம் ஆண்டு ஒய்வு பெறும் காலம்வரை எண்ணிடம் மூன்று பல்கலைக்கழகங்களில் கற்ற மாணவர்கள் பலர். இதில் பெரும்பாலானோர் பெரும் பதவிகள் வசித்துவருகின்றனர். பெருமளவினர் வெளிநாடுகளில் சென்று பெரும் புகழுடன் வசித்துவருகின்றனர்.

பல்கலைக்கழகங்களில் சுற்பிக்கும் பேராசிரியர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் பெரிய வரப்பிரசாதம், ஏழு வருடங்களுக்கு ஒருமுறை ஒரு வருட லீவில் தூரதேசங்களுக்குச் சென்று நற்றுலா மேற்கொண்டு அவ்வத்தேசத்துக் கல்விமான்களுடன் அளவளாவித் தம் அறிவையும் திறமையையும் அனுபவத்தையும் வளர்த்துக்கொண்டு பல்கலைக்கழகச் சேவையை மீண்டும் தொடருதல் பேராதனையில் கடமையாற்றும்வேளை 1972-ல் ஒரு முறையும், யாழ்ப்பாணத்தில் கடமைபுரியும்வேளையில் ஒரு முறையும் இவ்வகை லீவைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. இவ்வாறு லீவில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு வருட காலம் சம்பளத்துடன் லீவு கிடைக்கும். எங்கு போக ஏற்பாடு கள் செய்துள்ளாரோ அங்கு போய்த் திரும்ப பயணச் செலவுகள் (பயணச்சிட்டுகள்) கிடைக்கும். இவ்வாறு செல்வார்கள் தூரதேசங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் தமக்குத் தொடர புடைய துறைகளில் ஆராய்ச்சிசெய்யவோ, விரிவுரைகள் நடத்தவோ ஏற்பாடுசெய்து அதனால் பெரும் பயனை அடைவர். இப்பரந்த உலகத்தில் பல நாடுகள் இவ்வகையில் பயன்படுகின்றன. பல கல்விமான்கள் ஒருநில் இருந்து இன்னொரு ஜருக்குச் சென்று அங்குள்ள கலை கலாச்சாரங்கள், அங்கு பரவியுள்ள சிறந்த அறிவு ஆயியவற்றைப் பெற்று பெரிதும் பயன்வட்டிகின்றனர். இவ்வாறு பல இடங்களுக்குச் செல்வத ணால் வளரும் அனுபவம் அளப்பரியது: உலகம் மிகவும் பரந்தது; தேசங்கள், பிரதேசங்கள் ஆங்காங்கு தொலைவில் இருக்கின்றன. ஆயினும் விஞ்ஞானித்யாக உருவான நவீன கருவிகள் Telex, Telephone, Fax முதலியன் தூர இருக்கும் இப்பிரதேசங்களை கிட்ட கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றன. தொலைவில் மற்ற உலகில் ஒரு கோடியில் இருக்கும் ஒருவருடன் மற்றக் கோடியிலிருக்கும் ஒருவருடன் டெவிபோனில் பக்கத்திலிருந்து பேசும்பொழுது ஏற்படும் தெளிவு உண்டாகும் வகையில் சரணமாக உரையாடலாம். செய்தியை எழுதி Fax மூலம் பேசும் இம்முறையையே கையாண்டு அனுப்பிவைக்கலாம். விமானங்கள் மூலம் சில மணி நேரங்களில் ஒருபக்கம் இருந்து மற்றப் பக்கம் சேரலாம். என்ன விஞ்ஞானத்தின் விந்தை! ஒவ்வொரு துறை பிழும் முன்னேறி நாடுகள் அறிவு பரப்பச் சிறந்த கருவிகளாக இவை பயன்படுகின்றன.

1972-ல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றும் வேளை, முதன்முறையான சேவைக்கால விழுமுறையில் இந்தியா சென்றுவரத் தீர்மானித்து தனியாகப் பலாவியிலிருந்து பிளேஸில் சென்றேன். அங்கு சிறப்பாக, தென்னிந்தியத் திருக்கு

கோவில்களையும், கோவிற் கணலகளையும், சம்ஸ்கிருதமொழிப் புலமையார்களையும், ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள் விளங்கும் நிறுவனங்களையும் மற்றும் சிறப்பம்சங்களையும் பார்க்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் ஆழப்பதிந்துகொண்டது. முதலில் காஞ்சிபுரம் சென்றேன். அங்கு காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயம், காமாக்ஷி அம்பாள் கோவில், மற்றும் விஷ்ணு, முருகன் கோவில்களையும், காஞ்சிபுரத்தின் சிறப்புக் களையும் நோக்க முடிந்தது. அவற்றுள் எனக்கு ஆர்வம் மிகக் காமாக்ஷி அம்பாளின் தரிசனமும், காஞ்சிகாமகோடிபீடாதிபதி யாக அப்பொழுது விளங்கிய ஜகத்கரு சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி கவாமிகளைச் சந்தித்து அவர்களுடன் சம்ஸ்கிருதத் தில் சரளமாக உரையாடும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டிற்று: அப்பொழுது காஞ்சிகாமகோடிபீடாதிபர் குறித்து எனது எண்ணத்தில் தோண்றியபடி கலிதையாக ஒரு பஞ்சரத்னம் பாடிச் சமர்ப்பித்தேன். எனது சம்ஸ்கிருதப் புலமையைக்கண்டு பாராட்டிய கவாமிகள், தமக்கு அளிக்கப்பட்ட, பட்டாடையை எனக்கு போர்த்திக் கொரவித்தார். இதை அம்பிகையின் அனுக்கிரகத்தால் கிடைத்த உயர்பேராகவே கருதுகின்றேன்.

தொடர்ந்து கன்யாகுமரி முதல் தெண்ணிந்தியத் திருத் தலங்கள் பலவற்றையும் உற்றுநோக்கும் பெரும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வேளை கன்யாகுமரி அம்பிகையின் தரிசனத்தால் அவ்வம்பிகைக்கு ‘கன்யாகுமரி பஞ்சரத்னம்’ பாடி மகிழ்ந்தேன். அம்பிகையும் எனக்கு அருள்புரிந்தாள். தெண்ணிந்தியாவை ஆட்சிசெய்த மன்னர்களின் அரிய திருப்பணி களையும் கலையார்வங்களையும் பார்த்து ரசித்து வந்தேன். அவை எனது மனதை உருகவைப்பதோடு வியப்புறவைக்கும் சிறப்புப்பெறுவன். நகரங்கள் போன்றே திட்டமிடப்பட்ட மதுரை மீனாக்ஷி அம்பாள் கோவில் இதற்குத் தனியான இடம் பெற்று விளங்குகின்றதை மிகவும் அவதானித்தேன். இத்தகைய பெருமைகளை இலங்கையிலும், இந்தியாவின் வேறு இடங்களிலும்கூட காண இயலாது என்றே கூறலாம். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றிற்கும் அரிய தனித்துவத்தினைப் பேணிந்திர்கின்றது என்பதே உண்மை. முருகனின் ஆறு படைவீடுகள், சிவனின் அட்டவீரட்டத்தலங்கள், சிவனின் பாடல்பெற்ற தலங்கள், பஞ்சபூதத் தலங்கள் எனப் பல அம்சங்களை நன்கு அவதானித்து வந்தேன். அவற்றுள் சிதம்பரத்தில் நடைபெறும் சிறந்த பூஜை முறைகளையும் சிறப்புக்களையும் நன்கு அறிந்துகொண்டேன். அவ்வேளை எனது தந்தையின் வளர்ப்புமகனான நடராஜன்னாவின் மகன் மகாதேவன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்

தில் சாலித்ய சிரோமணி படித்துவந்தான். அவனின் உதவி
 யுடன் தீக்ஷிதர் அவர்களின் உதவியுடன் நடராஜர் அபிஷேகன்
 கள், ரஹஸ்யங்கள், திருவாபரணங்கள், வரலாற்று ஆதாரங்கள்,
 ஸ்ரீசக்ர பூஜைமுறைகள் என்பவற்றையும் சிதம்பாகேஷ்டர
 விசேஷங்களையும் நன்கு அவதானித்தேன். அப்பொழுது
 அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் சென்று பார்க்கும்
 சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இவ்விடுமுறைப் பயணத்தில் திட்ட
 மிட்டபடியான எனது சுற்றுப்பயணத்தில் முகவியமானது
 தஞ்சாவூர் விஜயம். தஞ்சாவூரில் சுற்று நடந்தபோகக்கூடிய
 தொலைவில் வசிக்கும் சரஸ்வதிமகாலைச் சேர்ந்த ஸ்ரீநிவாச
 விடம் அடிக்கடி போவது உண்டு. அவர் தேவீ சம்பந்தமான
 நூல்கள் பலவற்றுடன் நவாவரணபூஜை - வீஸ்தாரமானது -
 சண்மூலாமவிதானம் முதலிய பல நூல்களைக் கைப்பிரதி
 வடிவில் வைத்திருந்தார். அவைகளை வாங்கிச்சென்று என்
 ஒய்வுநேரங்களில் பிரதிபண்ணிவிட்டு நூல்களை அவர்களிடம்
 கொடுத்துவிடுவேன். தஞ்சாவூரில் காலைப்பொழுது இவ்விதம்
 போக மாலைவேளைகளில் எனது குமிவிருந்து நடைதூரத்தில்
 இருக்கும் பெரியகோவிலுக்குப் புறப்படுவேன். அப் பெரிய
 கோவிலைக் கட்டியெழுப்பிய சோழமன்னர் கலை உணர்ச்சியை
 வியந்து குறிப்புக்கள் எடுத்துக்கொள்வேன். பொழுது இருண்ட
 தும் குமில் 2 மணிநேரம் கட்டாயமாக நூல்களை வாசித்து
 கிரகித்துக்கொள்வேன். 6 மணிநேர உறக்கத்தின்பின் விடியற்
 காலை எழுந்து ஷேவ் எடுத்து குளித்து உடுப்புத்தோய்த்து
 முடிந்ததும் எனது பாராயண தியான ஜப மாண்பிக் பூஜைகளை
 முடித்துக்கொள்வது எனது கிரமமான ஒழுங்கு. அதன்பின்னரே
 காப்பி மற்றும் ஆகாரங்கள். இவ்விதம் தஞ்சாவூரில் 5, 6
 மாதங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன; தஞ்சைக்கும் திருச்சிக்கும்
 இடையில் அடிக்கடி பிரயாணம்செய்வேன். திருச்சியில் எனது
 மார்மணாரின் மகனான பாலம் குடும்பம் பாலக்கரையில் வசித்து
 வந்தனர். அவர்களிடம் சென்றுவருவேன்; தஞ்சையில் தங்கி
 யிருக்கும்பொழுது கிடைத்தற்கரிய சாக்தரூல் கைப்பிரதிகளை
 யெல்லாம் ஸ்ரீநிவாசவிடமிருந்து பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.
 அங்கு பலருடைய பரிச்சயமும் ஏற்பட்டது. பின் புறப்பட்டு
 மதறாஸ் சென்று அங்கு உறவினர்களுடன் சிறிதுகாலம் தங்கி
 விட்டு, பாண்டிச்சேரிக்குப் புறப்பட்டேன். மதறாஸில் இருக்கும்
 பொழுது தங்கசாமி தீக்ஷிதர் பழக்கம் ஏற்பட்டது: பாண்டிச்
 சேரியில் Filiozatன் தலைமையில் இயங்கிவரும் French Institute-ல் சிறிதுகாலம் ஆராய்ச்சிசெய்தேன். N.R. பட் என்பவரின்
 பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஒழுங்கான தெருக்கள் நேராக அமைத்
 திருக்கும் பாண்டிச்சேரிக்கு இரண்டு. முன்று தடவைகள்

சென்றுவந்தேன். அரவிந்தர் ஆச்சிரமம் அங்கு இருக்கின்றது. அங்கும் சென்றுவருவேன். பாண்டிச்சேரியில் பிரெஞ்சுச் சூராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இரண்டு கிளைகள் இருக்கின்றன. ஒன்றில் கிடைத்தற்காரிய நூல்கள், எட்டுச்சுவடிகள் ஆகியன இருந்தனது அதுதான் ஆராய்ச்சிக்குரிய பெரிய நிலையம். அங்கு மிகவும் ஆர்வத்துடன் சிவர்கமங்கள் பற்றிய ஆய்வு நடைபெற்று வந்தது. அங்கிருந்து 8, 10 மைல்களுக்கு அப்பால் அதன் கிளையாக ஒரு கட்டடம் உண்டு. அங்கு புகைப்படங்கள், ஓலியங்கள் முதலியவற்றைக் கண்காட்சிக்காக வைத்திருந்த துடன், எல்லாவற்றின் வீபரங்களும் கார்டுகளில் குறிக்கப்பட்டு அவை சேமித்துவைக்கப்பட்டன. இவ்வாறான சிறப்புக்களுடன் எனது இந்திய விஜயம் சிறப்பாக அமைந்தது.

9. பல்கலைக்கழக உத்யோகம் (யாழ்ப்பாணம்)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நியமனம் நிகழ்ந்த பின் அங்கு நிகழ்ந்த உத்யோகத்தின் தரம் மிகவும் உயர்ந்ததாக ஆயிற்று.

பேராசிரியராக நியமனம் தரத்தை மிகவும் உயர்த்திற்று. சிறிதுகாலம் செல்ல இந்துநாளிகத் துறைக்கு மட்டுமேன்றி இராமநாதன் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் தலைவராகக் கடமை செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது.

1974-ம் ஆண்டு முதன்முதலாக பேராசிரியராய் நிய மிக்கப்பட்டதை அடுத்துப் பெரும் பொறுப்புகள் அதிகரித்தன. இப்பொழுது தான் இங்கு இப்பாடம் கற்பிக்கத் தொடங்கியது. எனவே, பாடத்திட்டங்களை உருவாக்கும் பொறுப்பும் என்மீது சுமத்தப்பட்டது. இந்து நாகரிகம் இலங்கையில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் கற்பிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்ததுபற்றி சிறிது நோக்குவோம். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெளத்த நாகரிகம் ஒரு பாடமாக இடம்பெற்றது. இதை அவதானித்து இந்து நாகரிகத் துறையும் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற வேண்டும் என்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சர்ச்சை நடைபெற்றது. பல சிங்களப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் இதை அனுமதிக்க முன்வந்தும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களிடையே ஒற்றுமை நிலவாததனால் கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாது போயிற்று. திட்டம் அங்கு கை விடப்பட்டது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழக நிலையில் இதை

இடம்பெறச் செய்தும் தகுதிவாய்ந்த பேராசிரியர், விரிவுரை யாளர் இன்மையால் அங்கு இது வேறுந்றி நிலைத்து நிற்க வில்லை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆரய்பித்து சிறிது காலத்தில் இதை பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெறச் செய்யும் சூழ்நிலை உருவாயிற்று. முதல் பேராசிரியராக நான் நியமனம் பெற்றேன்: முதல் தொடக்கவகுப்பு; அதை அடுத்து பொதுவாக B. A. பாடத்தில் 2-ம் 3-ம் ஆண்டுகள் பயிற்று விப்பதற்கு பாடத்திட்டமும் விசேஷ (Special) பயிற்சிக்கு மூன்று ஆண்டுகள் தனித்தனியே நிகழ்த்த பாடத்திட்டமும் வகுக்கும் பொறுப்பு என்மீது சுமத்தப்பட்டது. சாதாரணமான பாடங்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிற்றப்படுவதால் 5, 6 பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டங்கள் கைக்குக் கிடைத்ததால் 7-வது பாடத்திட்டத்தை உருவாக்குவது எனிது. இந்தியாவில்கூட பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெறாத இந்து நாகரிகத்தை இலங்கையில் புகுத்த பாடத்திட்டத்தை சுயமாக அமைக்கும் முழு ஆற்றல் வேண்டப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் பாடத்திட்டம் மற்றப் பாடங்களுடன் இணைந்து செயற்படுவரையில் தரம் அமைய வேண்டியிருந்தது. பாடத்திட்டமும் உருவாயிற்று. இதை அடுத்து M. A பாடத்திட்டமும் உருவாகியது. இந்துநாகரிகம் ஒருபாடமாக படிக்கும் மாணவர்களின் தொகை பெரிதாக இராதது கருதி பள்ளிக்கூடங்களில் இதைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் விசேஷ பயிற்சியுடையவராக இருந்தல் வேண்டி Diploma என்னும் பயிற்சி இடம்பெற்றது. அதற்கும் தகுதியான பாடத்திட்டம் உருவாயிற்று. இவ்வாறு முழுமை பெற்ற பாடத்திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இந்துநாகரிகம் ஏணைய பாடங்களிற்கு இணையாக கற்பிக்கும் நிலையை வருவீக்கும் பொறுப்பு மிகப்பெரிய பொறுப்பு ஆயிற்று. உரியவாறு விரிவுரையாளர்களையும் நியமித்து பாடம் கற்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதில் பெரும் சிரமம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துநாகரிகம் சிறப்பு மாணவரை முதல் உருவாக்க முடிந்தது. M. A. மாணவரும் அப்படியே ஆராய்ச்சியின் விளைவாக இப்பாடத்தில் முதன்முதல் மாணவரும் Ph. D. விருது பெற்றார்.

இவ்வாறு முதல் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்று பல வகை முயன்று துறையை உருவாக்கி மற்றத்துறைகளுடன் சுடினை நிற்குமாறு செய்ய பலவகைச் சிரமங்களை எதிர்நோக்கவேண்டி இருந்தது.

இவ்வேளை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்ற இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவுக்கும்

தலைமை தாங்கி நடத்தும் பொறுப்பு எனக்கு வழங்கப்பெட்டது. பல்கலைக்கழக சரித்திரத்திலேயே இருதுறைகளை ஒருவர் நடத்தும் நிலை ஏற்பட்டதில்லை: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான் கடமைபுரியத்தொடங்கியது முதல் கிட்டத் தட்ட ஒய்வு பெறும்வரை இரண்டு துறைகளுக்கும் தலைமை தாங்கி வந்தேன். இராமநாதன் பல்கலைக் கழகத்தை நடத்துவது கஸ்டமரன்து. 300, 400 மாணவர், 20, 30 விரிவுறை யாளர்கள். இவர்கள் நுண்கலைக்கழக பட்டங்களையோ, பயிற்சிகளையோ பெறாதவர்கள். அதனால் விரிவுறை அனுபவம் இல்லாதவர்கள். தங்களுக்குள்ளே அபிப்பிராயபேதம், விரோதம் வளர்த்துக்கொள்ளும் இயல்பு காரணமாக இவர்களைச் சமாளிப்பது சிரமம். இரு துறைகளையும் நன்கு இயங்க வைத்தது பெரிய சாதனை என்னாம்.

மேலும், யாழ்ப்பாணத்தில் என் சேவைக் காலத்தில் பெறும்பாலும் பீடாதிபதியாக இருந்து பொறுப்புக்கள் பல வகிக்க நேரிட்டது. மனிதப் பண்பியல், கலை ஆகிய இரு பீடங்களுக்கும் அதிபதியாக நெடுஞ்காலம் கடமைசெய்ய நேரிட்டது. பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய காலம் முழுவதும் பெறும்பாலும் மற்றவர்கள் போற்றத்தக்கவாறு திறம்படக் கடமைகளை ஆற்றினேன். ஒரு காலத்தில் சிங்கள மாணவர் கணும் திருநெல்வேலி பல்கலைக்கழகப் பிரிவில் படிக்க நேரிட்டது. அரசியல் பிரச்சினைகளால் சிறிது காலத்திற்குப்பின் இங்கு சிங்கள மாணவர்கள் படிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாத போய்விட்டது.

யாழ்ப்பாண வளாகம் உருவாகியபோது அதன் தலைவராக பேராசிரியர் க. கௌலாசபதி இருந்தார். அப்போது முதலில் 1974 நான் மொழிகள் மற்றும் கலாச்சாரக் கற்கை நெறியின் பதிற் தலைவராகவே விளங்கினேன். அதன்பின்னரே இந்து நாகரிகத்துறை உருவாகியது.

இவ்வாறு 1945-ம் ஆண்டுமுதல், 1986-ம் ஆண்டு ஒய்வு பெறும் காலம்வரை என்னிடம் முன்று பல்கலைக்கழகங்களில் கற்ற மாணவர்கள் பலர். இதில் பெறும்பாலானோர் பெறும் பதவிகள் வகித்துவருகின்றனர். பெறும்பளவினர் வெளிநாடுகளில் சென்று பேரும் புகழுடன் வசித்துவருகின்றனர்.

என்னிடம் கற்ற மாணவர்கள் பலர் நல்லநிலையில் நிற்கிறார்கள். குருகே என்பவர் விசேடமாகக் குறிப்பிடவேண்டியவர்; குணசிங்க எனும் சம்ஸ்கிருத விரிவுறையாளரும் என்னிடம்

கற்றவரே, பிரேமவர்த்தனா, சிரிவர்த்தனா, ரிட்ஜ்வே திலகரத்னா ஆகியோர் என்னிடம் கற்று அரசாங்கத்தில் பெரும் உத்மோகம் வகித்து வருபவர்களேயாவர். அவர்கள் எல்லோரின் பெயர் கணும் ஞாபகத்திற்கு வருவது இல்லை. கெக்குலாவலை என்பவர் இம்மாணவர்களுள் தலை சிறந்தவர். குருபக்தி மிக்கவர். இவர் வித்யாலகங்கார பல்கலைக்கழகத்தில் உபவேந்தராகக் கடமையாற்றிவரும் வேளை இளம்பிராயத்திலேயே காலமானார். பல பிக்குகளும் என்னிடம் கற்று அபிமானம் மிகுந்தவராக இருந்தனர்.

என்னுடன் கல்லூரியில் மற்றிக்குலேஷன் வகுப்பில் பயின்று, பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் கென்று வித்வான் பயிற்சி நான்கு ஆண்டுகள் பெற்று இலங்கை திரும்பிய வட்டுக்கோட்டை R.பாலசுப்பிரமணியபும் அவர்களும். இதன்பின் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் புகுந்து நான்கு ஆண்டுகள் பயின்று B.A. சம்ஸ்கிருதச் சிறப்புப்பயிற்சி பெற்றபொழுது, பெற்றின்றும் பேராசிரியராகவும், துறைத்தலைவராகவும் இருந்தார். அவ்வகையம் நான் விரிவுரையாளராகக் கடமை ஆற்றிக்கொண்டிருந்தேன். பல்கலைக்கழகப் பயிற்சி நிறைவேறியபின் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தமிழும் சம்ஸ்கிருதமும் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து ஓய்வுபெற்றார்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்று பல்கலைக்கழகம் புகுந்த மகேஸ்வரி அருட்செல்வம் என்னிடம் பயின்ற மாணவி. நான் அக்காலத்தில் பூஜாவில் ஆராய்ந்து பட்டம்பெறச் சென்றிருந்தமையால் தொடர்பு குறைந்தே இருந்தது.

என்மாணவர்களுள் பேராசிரியர் சிவசாமி அவர்கள் அபிமானம் உடையவர். அவர்கள் M.D. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களால் விசேட பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சரித்திரும், தயிழ், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய பாடங்களைப் பயின்றவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதத்தைச் சிறப்புப்பாடமாகக் கொண்டு விசேட சித்திபெற்றவர்; யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியராக விளங்கி, இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றவர்.

பேராசிரியர் பத்மநாதன், பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் ஆகிய வரலாற்றுத்துறை கார்ந்தவர்கள் பேராதணையில் என்னிடம் கற்று சிறந்த மாணவர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள்.

என் தலைசிறந்த மாணவரும் பக்தியும் அபிமானமும் உடையவர் இப்பொழுது இந்துநாகரிகப் பேராசிரியராக விளங்கி வரும் கோபாலகிருஷ்ணன் என்னிடம் முழுதும் பயின்றவர். சம்ஸ்கிருத ஆரம்ப ஏழுத்து பயின்றது முதல் சம்ஸ்கிருதத் துறையில் Ph. D. செய்த காலம்வரை அவரின் கல்வியை வழிநடத்தி வந்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. நான் நினைத்தது போன்றே என் வழிநின்று எனது வாரிசாக நான்வகித்த பதவியை அலங்கரிக்கும் அவர் நான் பேராசிரியராக யாழ்ப்பாணத்தில் திகழ்ந்த காலத்தில் பல வகையில் அனுசரணையாக நின்று துணைபுரிந்தவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் என்னிடம் பயின்ற மாணவர். நான் பேராசிரியராக இருக்கும்போதே இந்துநாகரிகத்துறைத் தலைவராக இருந்தவர். இயரே நான் இருக்கும்போது வழிநடத்தப்பட்டவரும் தற்பொழுது சம்ஸ்கிருதத்துறைத் தலைவராக நீயமனம் பெற்றவரும் என்கிழ் M.A. ஆய்வுசெய்தவருமான் திருமதி கலைவாணி இராமநாதன். தற்பொழுது நுண்கலைத்துறைத் தலைவராக இருப்பவரும் என் வழிகாட்டவில் M. A. செய்தவருமான் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம், மற்றும் திருமதி வாமதேவா, இதேபோல் எனது வழிகாட்டவில் M. A. செய்தவரான வெதநாதன் ஆகியோரையும் என்னிடம் பயின்ற கணேசலிங்கத்தையும் உள்ளடக்கிய இந்துநாகரிகத்துறையைக் கட்டுக்கோப்புடன் நடாத்தி வருகிறார். அத்துடன் பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு பதவிகளிலும் வகித்து வருகிறார். சமூக மேம்பாட்டிலும் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

சேர் என மரியாதையுடன் பழகும் கோபாலகிருஷ்ணன் பேராசிரியர் எனும் பதவியுடன் சேர் பொன். இராமநாதன் வெதாகம ஆய்வு நிறுவனத்தை பேராசிரியர் ஆ. துரைராஜா வைக் கொண்டு ஆரம்பித்து - ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் கோவிலில் தலைவராக இருந்து வெதாகமப் பாடசாலையை நடாத்தி வருகிறான். எமது சிவன் கோவிலில் அந்தண சமூக மேம்பாட்டை முன்னெடுக்கும் நியத்தரியின் தலைவராகவும் இருப்ப தோடு என்னைப் போஷகராக்கி எனது அன்புக்குப் பாத்திரமாக எனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றிவருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்களும் என்னிடம் பயின்று தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் திகழ்கிறார். இப்பொழுது உயர்பட்டப் பீடாதிபதியாகவும் இருக்கிறார். இவர் என்மீது பக்தியும் அபிமானமும் உடையவர். தற்பொழுது தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருக்கும் கப்பிரமணியனும் என்னிடம் பயின்ற மாணவனே ஆவார்.

சம்ஸ்கிருதத் துறையில் விரிவுரையாளராக இருக்கும் வியஜலக்ஷ்மி சிவச்சந்திரனும் எனது மாணவி. இவர் பேராதனையில் என்னிடம் பயின்றவர். சம்ஸ்கிருதத்தில் எனது வழி காட்டில் M.A: ஆய்வுசெய்தவர்.

இதைவிட என்னிடம் பயின்றவர்களுள் பத்தினியம்மா என்பவர் அரசு பதவியில் இருக்கின்றார். திருமதி யோகேஸ்வரி விவப்பிரகாசம் எனும் மாணவி என்னிடம் பேராதனையில் பயின்றவர்; தற்பொழுது வங்கி ஒன்றின் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

இதேபோல் பல ஆசிரியர்கள் என்னிடம் பயின்று நல்ல நிலையில் உள்ளனர். வேறு நல்ல பதவிகளில் எனது மாணவர் கள் எங்கும் பரந்து காணப்படுகின்றனர். அவர்களுள் எனது மருமகன் சர்வேஸ்வரன் வண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதத்தை சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டு வருகிறார். நான் பேராதனையில் கற்பிக்கும்போது ஓரிரு வருடங்கள் விரிவுரையாளராக இருந்தவர். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சம்ஸ்கிருதத்தையும் வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியில் இந்துநாகரிகம், சம்ஸ்கிருதம், இந்துசமயம் ஆகிய பாடங்களைப் பயிற்றுவித்து ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து ஓய்வு பெற்றார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதப் பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற வாழ்நாட் பேராசிரியர் திருமதி இரத்னா ஜந்துருகந்த என்பவரும் பேராதனையில் என்னிடம் பயின்ற மாணவி. இவர் உலகளாவிய ரீதியில் தமது துறை சார்ந்த தொடர்புகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளார்.

நான் பதவியிலிருக்கும் காலத்தில் Council மற்றும் Senate உறுப்பினராகவும் இருந்து பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்திற்கு எனது ஒத்துழைப்புகளை வழங்கியுள்ளேன். பல்கலைக்கழக உத்யோகம் சிறந்தமுறையில் அமைந்தது.

10. சமய ஈடுபாடு

சிறு வயதினாக ஒன்பதாம் ஆண்டுப் பருவத்திலேயே உபநயனைக் கிரியையுடன் எனது சமய வாழ்க்கை ஆரம்பமா யிற்று. தந்தை அக்காலத்தில் கும்பாபிஷேகங்களில் பொறுப் பேற்றுச் செல்லும்பொழுது என்னையும் அழைத்துச் செல்வதுண்டு. வீடுகளில் நோயுற்று கிரக தோலும் இருப்பவர்கள் வீடுகளில் சாந்தி பூஜை, ஹோமாம் ஆகியவற்றிற்கு என்னையும் அழைத்துச் செல்வதுண்டு. இவ்வாறு என் வாழ்க்கை ஆரம்ப

நிலை அமைந்தது; பின்னர் மங்கயற்கரசி வித்தியாசாலையில் இருந்து பரமேஸ்வரக்கல்லூரி சென்றபின்னும் சில நிகழ்ச்சிகள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. 1933-ம் ஆண்டளவில் திருகோணமலையில் காளிகொயிலில் நடந்த கும்பாபிஷேகம், அதன் பின் 1935-ம் ஆண்டளவில் மதுஸரயை அடுத்த தின்டுக்கல் வைச் சார்ந்த கொடைக்கானல் குன்றின் மலையுச்சியில் இராம நாதர் மனைவி லீலாவதி அம்மையாரால் அமைக்கப்பட்ட ஆழகிய முருகன் கோவில் கும்பாபிஷேகம் ஆகியன தந்தையோடு பங்குபற்றிக் கிரியைகளின் சாதக ஆச்சாரியாராகக் கடமையாற்றியது நன்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

இராமநாதன் கல்லூரியிலும் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி யிலும் நிகழும் விசேஷங்களில் அவ்வப்போது கலந்து கிரியை களில் அடிக்கடி சம்பந்தப்பட்டு பெரும் அனுபவங்களை ஈட்டி வந்தேன.

வேதாத்யயனம் அதைத்தொடர்ந்து பரமேஸ்வரக் கல்லூரி யில், சண்ணாகம் சிதம்பர சாஸ்திரிகளிடம் தொடர்ச்சியான வேதாத்யயனம். அங்கு அதே ஆசிரியரால் ஈட்டிய சம்ஸ்கிருதக் கல்வி, திருவனந்தபுரம், மகோபாத்யாயர் இராமையர் என்பவரிடம் ஈட்டிய கல்வி, தந்தையாரிடம் ஈட்டிய ஆகமக் கிரியைகள் பற்றிய அறிவுசெய் முறைகளில் ஏற்படும் அனுபவம் எல்லாம் எனக்கு அடிப்படை அறிவையும் கிரியைகள் செய்வதில் திறமையையும் வளர்த்தன. கல்யாணவீடுகளில் கிரியைகளை நடாத்தி வைக்கும் திறமையும் இருந்தது.

என் தந்தை 1942-ம் ஆண்டு தவறியதில் இருந்து கோவில் விசேஷங்களில் கிரியைபற்றிய விளக்கங்களையும் அனுபவங்களையும் வளர்த்தவர் என் மனைவியின் தந்தையாரான சாம்ப சிவக்குருக்கள், அவர் என் தாயாருடன் கூடப்பிறந்தவர். இவர் சிலாபத்தில் முன்னேஸ்வரத்தில் பிறந்தவர். இலம் பிராயத்தில் சென். மேரில் கல்லூரியிலும் ஆங்கிலக்கல்வி கற்றார். சம்ஸ்கிருத அறிவை வளர்த்துக்கொண்டவர். சோமாஸ்கந்தக் குருக்களுடன் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு இவரது சம்ஸ்கிருத அறிவை, ஆகமங்களிற் புலமையை, தமிழில் பயிற்சியை, கிரியைகளை அழகாகச் செய்யும் திறமையை படிப்படியாக வளர்த்தது. இவருக்கு இருந்த ஆங்கில ஞானம், சம்ஸ்கிருத அறிவு, கற்பணத் திறமை, அனுசரணையாக சோமாஸ்கந்தக் குருக்களுடன் கும்பாபிஷேகங்களுக்குச் செல்லும் பழக்கம் சிறந்த முன்னேற்றத்தைத் தந்தது. நாற்பது வயதிலேயே மனைவியை இழந்தார். சிறிதுகாலம் இந்தியாவில் காசிவரை சென்று சிலகாலம் வாழ்ந்து

வந்தார். பின்னர் அவர் தங்கையுடன் சிலகாலம் வசித்து நாள் டைவில் தாயாரையும் இழந்த என்மனைவியை எனக்கு விவாகம் செய்துவைத்தார். தந்தையாரோடு இருந்த காலத்தில் இவரீ சோதிட்சாஸ்திரத்திற் கொண்டிருந்த புலமை அதிகரித்தது. தந்தை இறந்தபின் சிலகாலம் நல்லூரில் சிவன்கோவிலில் இருந்து காரியங்களைக் கவனித்து வந்தவர். என்தம்பி இரத்தினா கைலாசநாதனுக்கும் சோதிட்சாஸ்திரப் புலமையையும் அனுபவத்தையும் அறிவையும் வளர்க்கக் காரணமாகி இருந்தார். இதன்பின் என்னுடன் பேராதனையில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்தார். பல்கலைக்கழகத்தில் நூலகத்தில் தேவி சம்பந்தமான சாக்த கிரந்தங்கள் சம்ஸ்கிருதத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் இருந்தன. அவர் ஆங்கில அறிவு இந்நூல்களைப் படிக்கப் பெரிதும் உதவிற்று; தந்தர சாஸ்திரங்களில் புலமை நிரம்ப இருந்தது. இவரது தொடர்பு எனது சமயஅறிவை, கிரியைகளின் நிறுக்கங்களை வளர்க்கப் பெரிதும் உதவிற்று.

என் தந்தையார் காலமானதும் உடனே ஆரம்பித்து ஆண்டுதோறும் சிறப்பாக நடாத்திவைவத்த வைபவங்களில் நவராத்திரியின்போதும் சோமவாரம், சிவராத்திரி காலங்களில் நடந்த சங்காபிஷேக வைபவங்களிலும் கூட இருந்து வழிகாட்டி இவ்விசேஷங்களைச் சிறப்புற அமைத்துவைத்த பெருமை இவருக்கு உண்டு:

1962-ம் ஆண்டளவில் எட்டுக்கிரகங்களும் ஒன்றுகூடும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதாக இருந்தது. அக்காலத்தில் இலங்கை யுட்பட எல்லா நாடுகளிலும் பெரும் கஷ்டங்களும் அனர்த்தங்களும் நடைபெறலாம் என்னும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அதற்காக எல்லா இடங்களிலும் விசேஷங்மாகக் கோவில்களில் அபிஷேக ஆராதனை, பூஜை, மோமம் ஏற்பாடாகி இருந்தது.

மேறும், 1963-ல் முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தில் கும்பாபிஷேகத்தை வகுப்பமாகக் கொண்டு கோவில் திருப்பணி நெடுங்காலத்துக்குப்பின் நன்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இது தொடங்குவதற்கு முன்னோடியாக 23-10-63 முதல் 5-2-62 வரையாக 100 நாட்கள் நாளொன்றுக்கு ஒரு வகுப்பிதம் வடிவாம்பிகைக்கு கோடியர்ச்சனைகள் நடைபெறுவதாக ஏற்பாடு நடந்தது. கோடி அர்ச்சனை நடைபெறும் வேளை முடிந்தவரை ஓய்வு தினங்களில் எனது காரில் எல்லோரும் சென்று கிரியைகளில் பங்கு பற்றினோம்.

திரிகோண வடிவமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையின் நடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகைக்கு தினந்தோறும் சுற்றி

பத்துப்பேர் அமர்ந்து குங்கும் அரச்சனை நிகழும் இது 60,000 நாமாவளிகளால் ஆறுதடவைகள் நிகழும் அரச்சனை. அதன் பின் ஹோமம், மாலை இதேமுறையில் பத்துப்பேர் அமர்ந்து 4 அரச்சனைகள் நிகழ் 40,000 ஆகும். இதைத்தொடர்ந்து சாயங்காலம் அம்பாளுக்கு நவாவரணபூஜை நடைபெறும். இவ்வாறு தினாந்தோறும் ஒருவகைம் வீதம் 100 லக்ஷம் நிறை வேறிய பூர்த்தியன்று எட்டுக் கிரகங்கள் கூடும் தினம் வந்தது. அன்று விசேஷ அபிஷேக பூஜாதிகள் நடந்து கோடி அரச்சனை பூர்த்தியாயிற்று. அதுவரை கோடியார்ச்சனை நிகழ்த்திவந்த கப்பிரமணியக்குருக்களுக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்ததன் காரணமாக பூர்த்தி நிகழ்ச்சிகளை நானே ஆச்சார்யத்துவம் வகித்து செய்துமுடிக்க அம்பாள் திருவருள்கூட்டியிருந்தாள். இவ்வைப் பத்தையடுத்து திருப்பணி முடிவில் கும்பாபிஷேக ஏற்பாடு ஆயிற்று.

இக்காலத்தில் 1963-ம் ஆண்டு அளவில் முன்னேஸ்வரத் தில் நிகழ்ந்த மகாகும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்புற நடைபெற்றது. கோவிலைப் பரிபாலித்துவந்த பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள் (தந்தையாரின் மூத்த சகோதரி புத்திரன்), அவரது மனைவியார் தந்தை சோமாஸ்கந்தக்குருக்களின் பின்கோவிலைப் பரிபாலித்து வரும்பொழுது நடந்த மகாகும்பாபிஷேகம் இயர் மேற்பார்வையின்போது மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவர் இந்தியாவில் இருந்து சிறந்த சிவாச்சார்யார்களை வருவித்து அவர்களிடமே கும்பாபிஷேகப் பொறுப்பை ஒப்புவிக்க விரும்பி னார். ஆனால் அப்பொழுதுள்ள அரசாங்கம் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு மக்கள் வருவதை மிகவும் கட்டுப்படுத்தியிருந்தது. என்னை அனுப்பி அவர்களை ஒழுங்கு செய்து அழைத்துவருமாறு பணித்தார். நான் பல்கலைக்கழகத்தில் சம்லிகிருதத்துறையில் விரிவுறையாளராகக் கடமைசெய்துவந்த காலம். சிரியைகள் பலநாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. பல்கலைக்கழகத்தில் அவ்வளவு நாட்களும் வீவுபெறுவது முடியாது. July மாதமே பல்கலைக்கழகம் விடுமுறைக்குப்பின் ஆரம்பிப்பது வழக்கம்; நான் சிரியைகள் தொடங்கியபின் அடிக்கடி வந்து மாலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து காலை பேராதனை திரும்புவதாகத் திட்டம் இருந்தது. அப்பொழுது விரிவுறையாளர் சுந்தரரூர்த்தி என்னுடன் இருந்தார். அவர் இந்தியா சென்று வேத அத்யாய னம் செய்வதற்காக சாஸ்திரிகள் பலரை ஒழுங்கு செய்தார். இலங்கை அரசாங்கக் கெடுபிடியினால் சிவாச்சார்யர்கள், சாஸ்திரிகள் ஒருவரேனும் வரமுடியாது போயிற்று.

இதற்கிடையில் ஒரு பெரிய அதிசயம் நிகழ்ந்தது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அபூர்வமாக அவ்வேளை

நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி. July மாதத்தில் தொடங்க இருந்த பல்களைக் கழக ஆரம்பத்தைப் பின்போட்டு September-ல் தொடங்குவதாக பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் தீர்மானித்தது. இத்தீர்மானம் கும் பாபிஷேக வைபவத்திற்கு அனுஸ்வரமாக அமைந்தது. அதுவரை பல்கலைக்கழகம் முடப்பட்டு வீவிட்டிருந்ததனால் நான் சிறிதும் கவலைப்படாமல் கும்பாபிஷேகத்தில் முழுமையாகப் பங்குகொள்ளும் அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கோவில் பரிபாலித்து கும்பாபிஷேக ஒழுங்குகளைக் கவனித்துவந்த பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள் என்னை அழைத்து, ‘தமிழ் நீதான் கும்பாபிஷேக வைபவத்தில் தலைமைக் குருத்துவம் வகித்து நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வைக்கவேண்டும் என்னும் அபிப்பிராயம் கவாயி அம்பாளுக்கு ஏற்பட்டபடியால் உனக்கு பல்கலைக்கழக விடுமுறை நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. நீயே கும்பாபிஷேகக் கிரியை களைத் தலைமைதாங்கிச் செய்யவேண்டும்’ என்று கூறி முழுப் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்புவித்தார்.

கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் வீரிசையாக நடந்துகொண்டிருந்தன. கோயில் திருப்பணி தங்கவேல் ஸ்தபதியின் தலைமையில் சிறப்பாக நடைபெற்று முடிவு அடைத்துகொண்டிருந்தது. கும்பாபிஷேகத்துக்கு பெருங்கூட்டம் திரண்டுவரலாம். அதைச் சமாளிப்பது கண்டம் என்ற காரணத் தினால் அதைப் பெரிதும் வீளம்பரப்படுத்தவில்லை. பதினாந்து, இருபது நாட்களாக பூர்வாங்கக்கிரியைகள் நடைபெற ஏற்பாடு ஆயிற்று. தேர் நிலையத்தை அடுத்து கோயில் கோபுரவாசல் வரை நீண்ட கொட்டகை அமைக்கப்பட்டது. சவாயி யாக சாலை 33 குண்டங்கள் குழி வேதி அமைக்கப்பட்டு 4 மேடைகள் சதுரவடிவாக ஒன்றங்மேல் ஒன்றுடைய ஒவ்வொரு மேடையிலும் 8 குண்டங்கள். மேலே நடுவே வேதி 108 ஸ்தம்பங்கள் முறையாக அமைக்கப்பட்டன. அம்பாள் யாகத்திற்கு 3 மேடைகள் சதுரவடிவில் அமைக்கப்பட்டு மேலே 8, 9 குண்டங்களாக எல்லாமாக 25 குண்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இது வடிவமுகியின் யாகம், வடிவமுகியில் சிலாவடிவில் இருக்கும் அம்பிகைக்கு 2 மேடைகள் (8+9) என 17 குண்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

ஸ்தாபிக்கு நவகுண்டங்கள் குழ்ந்த வேதி அமைந்தது. வீநாயகருக்கும் சுப்பிரமணியருக்கும் பஞ்சகுண்டங்கள். ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு ஒவ்வொரு குண்டம் அமைந்த யாக சாலை. எல்லாமாக 108 குண்டங்களுக்கு மேலாக கோவில் உள்ளீதியிலும் அமைக்கப்பட்டது. கும்பாபிஷேகக் கிரியை தொடங்குவதற்கு முதனாள் களத்துப் பின்னொயாருக்கு அபிஷேக ஆராதனை 1008 மேரதக நிவேதனம் முதலியவற்றுடன்

ஆரம்பமாயிற்று. அன்று கோவிலுக்கு ஒரு அன்பளிப்புச் செய்த பெரும் பசுவும் களிரும் விநாயக ஆராதனை முடிந்து திரும்பியதும் ஏந்து இறங்கிறது. மேலும், இரு யானைகளை அவ்வழியே குருநாகலுக்கு ஓட்டிச்சென்ற ஒரு அடியவர் கும்பாயி ஷேகம் நடைபெறுவதை அவதானித்து, அவ்வைபவும் முடியும் வரை அங்கேயே தங்கவைத்து வைபவத்தில் பங்குபற்றவைப் பது என்று தீர்மானித்தார். கிரியைகள் தொடங்கி விமரிசையாக காலை, மாலைகளில் தனித்தனி அட்டவணையிற் குறிப் பிட்டிருந்தபிரகாரம் நடைபெற்றது. இதனை கும்பாயிஷேகமலரில் பாலசுப்பிரமணியக்குருக்கள் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

எனது தலைமைத்துவத்தின்கீழ் நடந்த கும்பாயிஷேகத் திற்கு எனது மாமார்களான சாம்பசிவக்குருக்கள், பத்மநாபக் குருக்கள் ஆகியோரே வழிகாட்டிகளாக விளங்கினர். இவர்களுடன் இ. கு. பூரணானந்தேஸ்வரக்குருக்கள், குப்பையர் எனும் வேங்கடகப்பிரமணிய ஆயர், ச. இராமநாதக்குருக்கள் ஆகியோர் சர்வசாதகர்களாக விளங்கினர். கணபதிஸ்வரக்குருக்கள், ஜி. கெலாசநாதக்குருக்கள் ஆகியோரும் அங்கு கும்பாயிஷேகத்திற்கு மிகவும் ஒத்தாசைபுரிந்தனர். எமது பாரம் பரியத்தில் வந்தவர்கள் அவைவருமே கும்பாயிஷேகக் கிரியைகளின் ஆசார்யார்கள். இவ்விதமாகக் கும்பாயிஷேகம் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று முடிந்தது. அன்று மாலையே எனது ‘சைவத் திருக்கோயிற் கிரியைநெறி’ புத்தக வெளியீடும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தொடர்ச்சியான நிலையில் கிரியைகள் செய்யும் பயிற்சி எனக்கு தந்தையினால் ஊட்டப்பட்டதே. இதனை நான் தொடர்ந்து செய்துவந்தேன். ஸ்ரீவித்யோபாசணனையில் சிறு வயது முதல் அதிக நாட்டம் இருந்ததால் அதனைப்பற்றி அதிகம் அறியும் ஆவலும் இருந்தது. நான் தினமும் அதிகாலையில் 1957-ம் ஆண்டுமுதல் 1985-ம் ஆண்டுவரையாக ஸ்ரீசக்ராண்டுஜை செய்துவந்தேன்.

1972-ல் கால சேவைக் கற்கை விடுமுறையில் இந்தியா சென்றிருந்த காலத்தில் கொயம்முத்தார், கிருச்சி என்று அவையை நேரிட்டது. இச்சந்தரப்பத்தில் இராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரிகளின் நட்பு ஏற்பட்டது. இவர் சிறந்த வைத்யர். திருச்சியில் மலைக் கோட்டைக்கு அண்மையில் ஒரு இடம் அமைத்து அங்கிருந்து வைத்தியம் செய்துவந்தார். நல்ல கௌராகிஞ்சாரர் நோய்களைக் குணமாக்குவதில் நிபுணர். அவர் சிறந்த கம்ஸ்கிருதப்

பயிற்சியிக்கவர்; பல நூல்களை வெளியிட்டவர். வீண்ணும் சஹஸ்ரநாமம், லிதா ஸஹஸ்ரநாமம் மொழிபெயர்ப்புகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு. சௌந்தர்யலஹரி எனும் நூலை கியாக்கியானங்களுடன் பதிப்பித்தவர். சிறந்த சக்தி உபாசகர். கல்லூரியில் மாணவர்களுக்கு சம்லிகிருதத்திலேயே உரையாற்ற வல்லவர். தன் மருமகளை இழந்து தவித்தவர். ஸ்ரீரங்கம் Appraet Road-ல் வசித்துவருபவர். எப்பொழுது திருச்சி சென்றாலும் அவரைப் பார்க்காது திரும்பும் வழக்கம் இல்லை. மேலும், அவர் வீட்டில் என்னைக்கொண்டு ஸ்ரீசக்ரஷ்ணஜே செய்வித்தவர். இன்றும் என்னுடன் தொடர்புகொள்பவர். அவரைக் காஞ்சி ஆத்சார்யகவாழிகள் ஞாபகமாக நிறுவிய பல்கலைக் கழகத்தில் பெரும்பங்கு வகிப்பவர். நூல் நிலையத்திற்குத் தலைமைதாங்கி சுமார் ஒருலக்ஷம் கிரந்தங்களை வரிசைப்படுத்தி நிறுவிய இவருக்கு ஒரு அண்ணன் தஞ்சாவூரில் உண்டு. இராமாயணப்பிரியர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிரோமணிப் பட்டம் பெற்றவர். இவர்களிருவரின் முத்த அண்ணனும் வேதாந்த சிரோமணி, வியாகநண சிரோமணி. நன்கு சம்லிகிருத கல்வி பெற்ற சிறந்த குடும்பம். இக்குடும்பத்தின் சேர்க்கை எண்க்கு புதிய விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மீனாக்ஷி அம்மாளைக் குநிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் விதவை. அவருக்கு ஒரு மைந்தர். அவரும் ஸ்ரீவித்யா உபாசலையில் ஈடுபாடு உண்டு. என்னுடைய ரூபில் நான் தங்கியிருந்த வேளை மீனாக்ஷி அம்மாள் அடிக்கடி எண்ணிடம் வருவதுண்டு; தனவிட்டிலூம் எண்ணைக் கொண்டு பூஜைகள் பல நிகழ்த்தியுள்ளார்.

மீனாக்ஷி அம்மாள் தொடர்பால் ஸ்ரீவித்யை உபாசலை நடைபெறும் பல இடங்கள் தெரியவந்தன. நவராத்திரியின் போது பல தினங்கள் பூஜை நடந்தது. புதுக்கோட்டை சாந்தாந்தரது ஆஸ்ரமத்தில் நடைபெற்ற பூஜை மனதுக்கு இதமாக இருந்தது. லிதா ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை, தீபாராதனை முதலியன மனதைக் கவரும் அம்சம். அதர்வண பத்திரகாளி ஹோமம் விமரிசையாக நடைபெற்றது. 10 ஆயிரம் நாமம் ஹோமம் ஆணவுடன் மஹாகுதி, இறுதியில் பூர்ணாகுதி ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் கண்ணைக் கவர்ந்ததுடன் பக்தியை வளர்க்கும் முகமாக அமைந்திருந்தன. பெரிய பெரிய அளவில் வருஷந்தோறும் பெரும் பெரும் ஹோமம் நடைபெற்ற வந்தன. சாந்தாந்தர அவதாத சந்யாளிகள் ஆஸ்ரமத்துள் புகுந்தால் ஆடைகிடையாது. வெளியே வரும்பொழுது ஆடையைச் சுற்றிக் கொண்டு புறப்படுவார். ஒவ்வொரு யாகத்துக்கும் 25, 30

ஆயிரம் செவ்வாரும்: கணபதி ஹோமம் வெகுவிமரிசையாக நடத்தினார். அறுகம்புல் கட்டுக்கள் மதுரை முதலிய இடங்களிலிருந்து TVS பஸ் மூலம் ஆயிரக்கணக்காக வந்திறங்கும். ஒவ்வொரு மஹாநாட்டிக்கும் ஒரு பட்டுப் புடவை, மாஸல முதலிய உபசாரனிகள். புதுக்கோட்டை சாந்தானந்தர் அதிஷ்டானத்தில் நடக்கும் யாகமே தனிப்பட்டது. வைத்திகர்களுக்கு வாரிவழங்குவார். திரவிய லோபம் மந்திரலோகம் சிகிட்யாது. யாகத்தில் பொதுமக்களும் திரண்டுவந்து பங்குபற்றுபவர். மந்திரங்களைக்கூடச் சொல்லுவர். மீணாக்கி அம்மாள் தூர்க்கை சித்தர், தீக்கிதர், ஆதிபராசக்தி ஸ்ரீசக்ர பிரதிஷ்டை ஆகியுள்ள ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வருவார். மீணாக்கி அம்மாளுக்கு மிக நெருக்கிய நண்பர் தங்கசாமி தீக்கிதர். தீக்கிதர் வீட்டுக்கு சென்னை அடிக்கடி போவார். அவரை வீட்டுக்கு அழைத்து ஸ்ரீசக்ர பூஜை செய்விப்பார். தீக்கிதர் சென்னையில் பல பிசுமுகர்கள் வீட்டில் ஸ்ரீவித்யா ஹோமம் செய்வார், தீக்கிதர் பூஜை செய்யும்பொழுது அம்மாள் பிரத்யக்ஷமாக இருப்பதைப் பலர் உணர்வர். தீக்கிதர் பூஜை இறுதியில் ஸ்ரீமுத்துசாமி தீக்கிதர் கிருதியான மந்த்ர சீர்த்தன்னையைப் பாடுவது வழக்கம். இது பூஜையை உச்சக்கட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்லும். வலிதா சலைஸ்ரநாமத்தை 10 ராகங்களில் பாடவும், தரிசத்தியை 4 ராகங்களில் பாடவும் ஆச்சார்ய அஷ்டோத்தரத்தை ஒன்றுக்கப்பிரியா இராகத்திலும், ஸ்தவ ஸ்லோகன்களை சூருட்டி ராகத்திலும், பஜான்னைய ஸ்ரீ ராகத்திலும், சீர்த்தன்னையை மத்தியமாவதியிலும் பாடும் சிரமத்தை உருவாக்கி இந்த நான்கு ஸ்தோத்திர வடிவமான பாடல் ஸ்ரீவித்யா உபாசனையை நாதோபாசனை ஆக்கும் சிறப்பை தீக்கிதர் எனக்கு ஆழப்பதிக்க வைத்தார்.

இவ்வேளை பங்களூர் போக நேர்ந்தது. அங்கு நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சந்திக்க நேரிட்டது. அங்கு இருந்த சயன்ஸ் பட்டதாரி நாகராஜனுடன் தங்கியிருக்கும் வேளையில் மல்லேகவரத்தில் ஒரு பெரிய சண்டி ஹோமம் நிகழ்ந்தது. புதுக்கோட்டையிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகள் மற்றவர்களனுசரணையுடன் இதை நிறைவேற்றினர். அங்கேயே முதல் முதல் சண்டி ஹோமத்தைப்பார்க்க நேரிட்டது. மிக ஸ்மரிசையாக நடந்த ஹோமத்தில் நானும் பங்குபற்றினேன். யாகம் நடைபெறும் வேளை எல்லா அம்சங்களையும் அவதானித்துக்கொண்டேன்.

இவ்விதம் இந்தியா சென்று இத்தனை சிறப்புக்களையெல்லாம் உணரவும் அணுபவிக்கவும் முடிந்தது. கொழுங்பில்

கப்பித்தாவத்தை வீராயகர் ஆலயத்தில் ஸ்குலி பிரதிஷ்டையும் சண்டி ஹோமமும் விமரிசையாக நடந்தன. தீக்ஷிதர் அவர் மருமகன், அவர் மகன் யஞ்சூரத்தினை வந்து இதைச் சிறப்பாக நிகழ்த்தினார். அன்று பூர்த்தி. நானும் மதறாளி விருந்து திரும்பிவந்து கப்பித்தாவத்தை சென்று பங்குபற்றி வேண்: நயினை ஐ. கைலாசநாதக் குருக்களும் உடனிருந்தார்.

அங்கு கப்பித்தாவத்தையில் தங்கியிருக்கத்தேவனை தீக்ஷிதர் மறுக்காமல் புறப்பட்டு பேராதனைவந்து நான் பூஜை செய்து வந்த மேரு சக்ரத்தைக் கண்டார். பூஜையை யிக அழகாகச் சருக்கி ஒருமணி நேரத்தில் முடித்தார். தீக்ஷிதர் சந்யாசம் வாங்கினார். கபாலீஸ்வரர் குளத்தில் வைபவம் நிகழ்ந்தது. அதன்பின்னர் மதறாளில் ராஜா அண்ணாபுரம் வீட்டில் மஹா ஸ்குலி மந்திரத்தில் பின்னால் பெரிய கொட்டகையின் கீழ் ஒருசிறு ஆலயம் அமைத்து ஸ்ரீசக்ர பிரதிஷ்டை செய்து ஆலயத் தின் அருகாமையில் வாழ்ந்துவந்தார். வருடம்தோறும் வியாஜ பூஜை நடைபெறும். நவராத்திரியின் பொழுது அவர் மக்கள் பல பாகங்களிலும் இருந்துவந்து குழுமுவர். அவர் உடன்பிறந் தோன் பின்னளை மதுரையிலிருந்து வருவார். தஞ்சாவூரில் தீக்ஷிதர் உடன்பிறந்தோன் வருவார். நவராத்திரியின்போது வீடு ஜே ஜே என இருக்கும். சண்டி ஹோமம் பாராயணத்தையுடுத்து நிகழும். சந்யாசம் வாங்கிய அவர் ஸ்ரீசக்ர பூஜை செய்வார். அகனிக்கு அதிகாரம் இல்லாதபடியால் மகன் யஞ்சூரத்திலே ஹோமாதி களை நிகழ்த்துவார். ஸ்ரீசக்ர பூஜையில் அவருக்கு நிகர் அவரே, தீக்ஷிதர் அவர்கள் டெல்லிக்கு அடிக்கடி போய்வருவார். அவரைக்கொண்டு பூஜை செய்விப்பதிலும் அவருக்கு பிள்ளை இடுவதிலும் பல அன்பர்களுக்கு விருப்பம். தீக்ஷிதரின் தந்தையின் சந்யாசத்தையே இவரும் பின்பற்றினார். இவர் பரம்பரையில் வந்த குழந்தைகள் சஹஸ்ரநாமம், சப்தசதி முதலியவற்றை அவரது பாணியிலேயே பின்பற்றிவருகின்றனர்:

இவ்வாறான நிகழ்வுகள் எல்லாம் அழமாகப் பதியவே என் மனத்துள்ளிருக்கும் முனீஸ்வரம் வடிவழகிக்கு சண்டி ஹோமம் நடத்தவேண்டும் என்பது என் அப்போதைய விருப்பம். அவ்வாறே செய்ய வசந்த நவராத்திரியை அங்கு தொடங்க யோசித்து செயற்பட்டுதேன்.

யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்று அங்கு பதவியேற்கப் போன காலம். அம்பாள் சந்திதியில் 1976 சித்திரை மாதம் நடைபெற இருந்த நவராத்திரியை விமரிசையாக முறைப்படி நடத்தவேண்டும் என்ற

என்னைம் பிறந்தது முனிஸ்வரத்தில் தமிழி இரத்தினசௌகநாதன் நிர்வாகத்தில் குமாரசவாயி (கண்ணன்), கார்த்திகேயன் ஆகிய இரு புத்திரர்களும் தீவிரமாகச் செயற்படும் காலம்; கார்த்திகேயன் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தான். இவ்வசந்த நவராத்திரியின்பொழுது சண்டிஹோமமும் நிகழ்த்தத் திருவருள்பாலித்தது. கணபதிஹோமத்துடன் ஆரம்பிக்கும் இப்பெரிய நிகழ்ச்சி மாலை நவக்ரஹஹோமம் அமாவாசையன்று கருவறையில் கவாயியுடன் இணைந்திருக்கும் கோலத்திலேயே சம்மேளனமாக நடைபெறும். அதையடுத்து சுதர்சனஹோமம், வாஸ்துசாந்தி முதலியன நடைபெறும். சண்டிஹோமம் விதிய 2-00 மணியளவில் பூர்ச்சுரப்புஜையுடன் ஆரம்பமாகும். அதி காலை 4-00 மணிக்கு ஹோமம் ஆரம்பிக்கும். நானே பிரதான ஆச்சார்யார், யாகசாலையின் உள் வியஷ்டியாக நவகுண்டங்கள் அமைத்து இருக்க, சமஷ்டியாக வெளி சுதர வடிவில் அமைத்து அவங்கரிக்கப்பட்ட குண்டத்தில் நானே அமர்ந்திருந்தேன், மந்திரங்கள் ஹோமமானபின் ஆரோகண, அவரோகணக் கிரமமாக ஶ்ரீவித்யாஹோமம் மந்திர மஹோத்திவில் உள்ள பல மந்திரங்களை ஷடாம்நாயமாகவுட்கொண்டு நடைபெறும் சுப்தசதியில் வரும் 700 மந்திரங்களால் ஹோமம் நடந்து பூர்த்தியற காலை 8-00 மணி ஆகிவிடும். காலை சந்திப்புஜையின்பின் 8-30 மணிக்கு விசேட யாகசாலையில் மேடையில் அமைக்கப்பட்ட 9 குண்டங்களில் 9 சிவாச்சார்யார்களும் அமர்ந்து மேலே குறிப்பிட்ட ஹோமம் நிகழ்த்தியபின் பூர்ணாகுதி நடைபெற்று வெளியே அமைக்கப்பட்ட சுதரஸ்ர குண்டத்தில் மூர்த்தி ஹோம சங்கியா சம்யோஜனம் ஆணபின் குண்டத்தில் வலோர தாரா நிகழ்த்து முடிந்து ஜ்வாலை வடிவில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பாளிற்கு சதுஷ்ஷஷ்டிசுபசாரங்கள், வஸ்திரம் மாலையுடன் நடைபெற்று பூர்ணாகுதி இடம்பெறும். தொடர்ந்து பலி தாங்கள் நடைபெற்று அக்னியில் இருக்கும் அம்பாளைக் கும்பத்தில் சம்யோஜனமாக்க 9-00 மணி ஆகிவிடும். காலை 9-00 மணிமுதல் 10-30 மணிவரை திரவியங்களால் அம்பாளுக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும் நிரவீய அபிஷேகத்தின் முடிவில் சண்டிஹோமத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட கும்பம் அபிஷேகிக்கப்படும். தொடர்ந்து அவங்காரம் நடைபெறும்வேளை மறுநாள் அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய கும்பங்கள் மேடையில் வைத்து விஸ்தாரமாக பூஜை நடைபெறும். அவங்காரம் முடிந்தபின் அம்பாள் இராஜ சுபசாரத்துடன் அபிஷேக மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு வசந்தமண்டபத்திற்குப் போய்ச்சேருவாள். பின்னேரம் யாகசாலையில் சுப்தசதி பாராயணம் 10 பேர் நடத்துவர். அவ்வேளை வசந்தமண்டபத்தில் நவாவரணபூஜை விரிவாய் நடக்கும்.

விவங்கோவிலில் காரதா நவராத்திரி தினங்களில் நானே காப்புக்கட்டி அபிஷேகத்தினைப் பகலிலும், ஸ்ரீசக்ரஷணாஜனா இரவிலும் செய்துவந்தேன். பல்கலைக்கழக சேவை காரணமாக இவ்வாறு செய்யமுடியாத காலங்களில் வேறு தகுதிவாய்ந்தவர் கள் காப்புக்கட்டி கிரியைகளை நிகழ்த்துவது வழக்கம்.

இரு முறை நவராத்திரியின் பேரது பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் Betty Haimanஜ யாழ்ப்பானம் கூட்டிக்கொண்டு போயிருந்தேன். அபிஷேக ஷஜாதிகளை பேராசிரியர் அவதானித்து தரிசித்தார்.

யாழ்ப்பானத்தில் கடமையாற்றும் 10, 12 வருடங்கள் அங்கு கோவில்களுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்வதுண்டு. அங்கு கோயில் கட்டட அமைப்பு, கோவில் மூர்த்திகளின் அமைப்பு முறை ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆலோசனை பெறுவதே அவர்கள் நோக்கம். அவ்வாறு ஆகமம் பிரமாணங்கள் காட்டி அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறிவருவது என் வழக்கம். இச் சேவையை நாம் எப்பொழுதும் இலவசமாகவே செய்து வந்தேன். அவர்களிடமிருந்து ஒன்றையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. பல இடங்களில் இச் சேவைக்காகப் பணம் தந்தபோது மறுக்காமல் அதை ஏற்று திரும்ப அக் கோயில் கட்டட நிதிக்கு அதைச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு கோயில் அதிகாரிகளிடம் கேட்டுக்கொள்வேன்.

யாழ்ப்பானம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் கும்பாடி ஷேகம் நிகழம்போது உரைவழங்குவதற்காக என்னை விரும்பி அழைப்பதுண்டு. அப்போது அங்கு கும்பாடிஷேக நிகழ்ச்சியில் கலந்து உரையாற்றுவதும் உண்டு. யாகசாலை கும்பம் வலம் வரும்முன் எனக்கு மற்றக் குருமாருடன் செய்யும் உபசாரங்கள், தட்சிணை ஆகியவற்றை மறுக்காது ஏற்றுக்கொள்வது என் வழக்கம். கொடுத்தல், ஏற்றல், ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல் என்னும் ஆறு தொழிலோர் பிராமணர்கள் என்று மரபு கூறுவதன்றோ!

யாழ்ப்பானம் வந்து கடமை ஏற்றபின்னர் சிறு அளவிலும், ஒய்வுபெற்றபின் பெரும் அளவிலும் யாழ்ப்பானக் கோவில் களில் தவறுள்ள இடத்தில் திருத்தி அமைக்க ஆலோசனை கூறும்குமாக அடிக்கடி வந்து அழைத்துச் செல்வார். இலவசமாகவே ஆலோசனை வழங்கிவந்தேன். ஒரு தடவை பிரபலமான ஒரு குருக்களும் உடன் வர நேர்ந்தது. ஆலோசனை நாங்கள் வழங்கியின் இருவருக்கும் வெற்றிலை பாக்கில் தட-

கிணை வழங்கினர்: நான் வாங்கும் வழக்கம் இல்லாவிட்டும் வாங்கிக்கொண்டேன். என்னுடன் வந்த குருக்கள் போன்றோ ருக்கு இப்படி வரும்படி இல்லையேல் இல்லை. எனவே, அவர் முன் மறுக்காது வாங்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. வீடு திரும் பின்தும் என் வீட்டு ஒழுங்கையில் வேலை நடந்துகொண்டிருப்பதனால் என்னுடன் கோயில் காரியதரிசி வந்தார். வீடு நெருங்கியதும் எனக்குத் தந்த தட்சிணையை அவர் கையில் கொடுத்து, நான் கோயில் ஆலோசனைக்காக எதுவும் வாங்குவது தில்லை என்பதையும், நான் உடனே திருப்பித்தந்தால் அவரும் தந்திருப்பார் என்றும். அவரை வில்லங்கமான நிலையில் வைக்காது ஏற்றுக்கொண்டதையும் கொல்லி திருப்பிக் கொடுத்து விட்டேன்.

இப்படிப் பல தடவைகள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. எனக்குத் தந்த பணத்தையே கோவில் திருப்பணி நிதிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு அவர்களை வேண்டிக்கொள்வேன்.

இவ்வாறு ஆண்டுகள் உருண்டோடின. இக்காலத்தில் மதறாஸ் சென்று சிலகாலம் நாங்கள் தங்கி இருக்கத் தீர்மானித்தோம். யுத்தபீதி அதிகமாயிற்று. வீட்டை பாப்பாக்குருக்கள் வசம் ஒப்புவித்து மதறாஸ் புறப்பட்டோம். கண்டராக்ட் புதுப்பிக்கப்படாததே காரணம். மதறாசில் காலம் கழிந்தது. அங்கு என்னுடைய தாமதம் வத்ஸவாயின் படிப்பும், கௌரியின் விணை வாசிப்பும் காரணமாயின. ஏதோ அங்கு வாழ்க்கையை ஓட்டிவந்தோம்.

இவ்வேளை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதியற்ற சூழ்நிலை, 1984-ல் சிவன்கோவிலில் பாலஸ்தாபனமாகி திருப்பணிகள் நடைபெற்று வந்தன. நாகவிங்கம் ஸ்தபதியே திருப்பணிகளைச் செய்தார். தமிழ் இரத்தினகலா சுநாதன் கொழும்பில் இருந்த தால் கோவில் திருப்பணிகள் அனைத்தையும் கிருஷ்ணான் நதனை கவனித்து செய்துவந்தான். அவனுக்கு வைத்யநாதன், கோமர் ஷல் பாங்கில் மனேஜராக இருந்தவர் உதவியாக இருந்தார். நாட்டின் சூழ்நிலையில் நீண்டகாலம் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது தடைப்பட்டேபோயிற்று. என்னைத் தலைமை தாங்கி கும்பாபிஷேகத்தை எப்படியாவது முடிக்கவேண்டும் எனும் தமிழின் என்னத்தை கிருஷ்ணானந்தன் வற்புறுத்த நானும் ஏற்றுக்கொண்டேன். மிகவும் திவிரமாக கும்பாபிஷேக ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. பல ஈசும் ரூபா செலவில் திருப்பணிகள் நடைபெற்றன. கோவிலே புதிய நிலையில் மிகவும் பிரகாசமாகக் காட்சியளித்தது. இது எனது தந்தையார் கும்பாபிஷேகம் செய்து 60 வருடங்களின்பின் நிகழ்வது என்பது முக்கியமான விடயம்.

பத்துப்பன்னிரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே கிரியைகள் ஆரம்பமாகி விரிவாக நடைபெற்றன. எனது தமிழிலீன் மனைவிப் பரமேஸ்வரி காலமானதால் தொடக்கத்தில் என்னால் பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் எல்லா விடயத்தையும் வழி நடத்தி வந்தேன். கோப்பாய் சுப்பிரமணியக்குருக்கள், சீதா ராம சாலதிரிகள், சுப்ரமணிய சாஸ்திரிகள், தியாகராஜத்தான், நாயன்மார்கட்டு சாம்பசிவக்குருக்கள் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். சிவனுக்கு பாப்பாக்குருக்கள் எனும் தென், இந்தியா வைத்தில் வரன் கோயில் பூஜை பரம்பரையிலிருந்து வண்ணை வைத்தில் வரன் கோயிலுக்கு வந்த பரம்பரையில் வந்த கைலாசநாதக் குருக்களே இருந்தார். இவர் என்னுடனேயே இருந்கார். நான் அம்பாளுக்கு பிரதான ஆசாரியராக இருந்தேன். மந்தரம், கிரியை லோபமேதும் இல்லாமல் நிகழ்ந்தன. இதற்கு பெரும் பங்கு கிருஷ்ணானந்தனுக்கேயுரியது. அவனுக்கு உதவிய வைத் தியணாதனுக்கும்தான். கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து 48 நாட்களும் மண்டலாபிஷேகம் விமரிசையாக நடைபெற்றது. மாலையில் நானே ஸ்ரீ சக்ரபூஜைகளாச் செய்து வந்தேன்; அவ்வேளை முனீஸ்வரத்தில் வடிவழகிக்கு இருப்பது போன்ற பெரிய மேருயந்ரம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும் எனும் எண்ணம் மனதில் தோன்ற அதை கிருஷ்ணானந்தன் முன் வெடுத்தான். எனது மைத்துனன் இரத்தினம் என அழைக்கும் கோதரியின் கணவர் ஜகன்நாதசர்மா கலைகளில் மிகுந்த ஆற்றல் உள்ளவர். நன்றாக படம் வரையவும் சிலைகள் வடிக் கவும் வல்லவர். முன்பு அச்சுக்கூடம் வைத்திருந்தவர். இவரே உரிய அளவுப் பிரமாணத்தின்படி மேரு ஸ்ரீசக்ரத்தை பஞ்ச லோகத்தில் செய்துமுடித்தார். ஆடிப்பூரமான மண்டலபூர்த்தி நாளில் சிவனுக்கு மகாருத்ராஜபங்கள் நிறைந்த கும்பங்களும், அம்பாளுக்கு சண்மஹோமமும் நிகழ்ந்தது; பூர்த்தியாகும் தினத்தில் ஸ்ரீசக்ரத்தை பிரதிஷ்டை செய்தேன். முன்பு கைலா சப்ரஸ்த யந்திரம் தொன்றுதொட்டே இருந்தது. அன்றே மாலை இரதம் வெள்ளோட்டமாகி திருவிழாவும் நடைபெற்றது.

சிவன்கோவிலில் கும்பாபிஷேகம் எனக்கு தனித்துவமான உற்சாகத்தைத் தந்தது. அங்கு சிவன் அம்பாளுக்கு தனித் தனியே நவகுண்டங்கள், ஏனைய பரிவாரரூர்த்திகள் 13க்கு தனி யாகங்கள் என விரிந்து காணப்பட்டன. எனது மாணவர்களே வேதபாராயனம் செய்தாலென்ன, உதவினாலென்ன, பத்ததி வாசித்தாலென்ன, மிகவும் உற்சாகமாக உதவிவந்தது பெரும் திருப்பதியை எனக்குத் தந்தது.

இக்காலம் முதல் சாரதா நவராத்திரிக் காலங்களில் அஷ்டலக்ஷ்மிகள் தாங்க மகாலக்ஷ்மி தூர்க்கா பரமேஸ்வரி வீற் திருக்கும் முன்மண்டபத்தின் மத்தியில் சதுரங்கமாகக் குண்டம் அமைத்து முனீஸ்வரத்தைப்போல் இங்கும் சண்டிஹோமத்தை ஆரம்பித்து நானே ஆச்சார்யராக இருந்து செய்துவந்தேன். கதற்கு கிருஷ்ணானந்தவின் ஒத்துழைப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. அவன் பலவழிகளிலும் ஒத்துழைத்துவந்தான். எனது விருப்பங்களை நினைவேற்றிவைப்பதில் அவனும் பெருஷ்ருப்புக் கொண்டிருந்தான். எனக்கீலன் வகுத்த பாணியையே முனீஸ்வரத்தி லும் நல்லூரிலும் நடைமுறைப்படுத்தி வருபவர்கள் கிருஷ்ணானந்த லும் மோகனும். கிருஷ்ணானந்தன் தந்போது தனது முயற்சியால் பல்கலைக்கழக அனுமதிபெற்று, சம்ஸ்கிருதத்தைச்சொய்து முதற்காத்தில் சித்தியெய்தி நிரந்தர விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றிருக்கிறான். இவன் எண்ணிடம் சிறுவயதில் இருந்து படித்துவந்தவன்; இவனே எனது தமிழ் இரத்தினம் பார்த்து வந்த சிவன்கோவில் நிர்வாகத்தை மிகுந்த அக்கறையுடன் பார்த்துவருகிறான். மோகன் எனது அக்கா கமலாம்பிளகயின் பேரன். இவனும் சிறுவயதிலிருந்தே மிகவும் அக்கறையுடன் எண்ணிடம் படித்த மாணவன். நன்கு வேதங்களையும், சப்தசதியையும் பாடமாக்கினாவத்துள்ளான். அவனும் பல்கலைக்கழக அனுமதிபெற்று சம்ஸ்கிருதத்தைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளான். இறுதிவருடப் பெறுபேற்றை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நிற்கின்றான். கிருவரும் என் எண்ணங்களையும் எனது மரபுகளையும் பேணிவருவது எனக்குப் பெரும் திருப்தியைத் தருவிறது.

நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தவேளை கோயிற் கிரியை கள் பலவற்றில் பங்குபற்றி நடாத்திவைக்க அழைக்கும் நிலை இருந்தது சிறப்பாக அளவெட்டடி கும்பிளாவளைப் பிள்ளையாரி கோவில், புங்குடுதீவு சிவன்கோவில், வண்ணனை வீரமாகாளி ஆம்மன் கோவில் ஆகிய இடங்களில் பூர்ச்சர பிரதிஷ்டையைச் செய்துவைத்துள்ளேன். சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போது பூர்வக் கிரியைகள் பலவற்றில் பங்குகொண்டும் நானே நடாத்தியும் உள்ளேன். இதில் எனக்கு அதிக விருப்பம் இருந்தது. எனினும் அதிகம் வீருப்பம் கொள்வதில்லை. அபரக்கிரியைகளில் எவரும் இல்லாவிடில் செய்துவைப்பதற்கு மறுப்பதில்லை. இது ஒரு மேலாண தர்மம் என ஆச்சார்யகவாயிகள் தெய்வத்தின் குரவில் கூறியுள்ளார்.

சொற்பொழிவுகளுக்காக எண்ணை அழைப்பதுண்டு. அதைவிட சமயச் சொற்பொழிவுகள் பல வற்றில், பல சமயப் புத்தக வெளியீடுகளுக்கும் சென்று உரை

வாற்றி வருவேன். இதனால் எனது ஆளுகை நன்கு உணரப் பட்டது; பலரையும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக்களும் ஏற்பட்டது. பல சமய அரங்குகளில் தலைமைதாங்கியும் உள்ளேன்.

அம்பிகையின் ஆராதணையால் புத்திரப்பேறு, செல்வம், எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேற்றும் என்பது எனது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகவே கிடைத்தது கண்கூடு.

அம்பாளுக்கு அபிஷேகம் செய்தபொழுது - தேன் அடி ஷேகம் - அடுத்த பிறப்பில் சங்கிதத்தைத் தரும் என சாஸ்திரங்கள் கொல்லுகின்றன. எனக்கு இந்தப் பிறப்பிலேயே அம்பாள் சிறிது சங்கிதத்தைத் தந்து, வலிதா சுறைஞாமம், பஞ்சரத்தை கீர்த்தனை, மந்தரமாத்ருகாஸ்தலவம் ஆகியவற்றை அதிகம் நீட்டாமலும் - ஓரளவு இராகத்துடன் - 15, 20 இராகங்களில் ராகம் பாடல்களில் பிரதிபலிப்பாகும் வகையில் சொல்லமுடிகிறது. ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி எனும் தீசுதீர் மந்தரகீர்த்தனை மத்யமாவதி ராகத்தில் ரூபகதாளத்தில் பாட அம்பாள் அனுக்கிரகித்துள்ளாள். இதில் ஒவ்வொரு ஆவரண மூலமந்திரங்களும் சங்கிரங்களின் பெயர்களும் வருகின்றன. இக்கீர்த்தனை படித்தால் ஸ்ரீசக்ரபூஜை செய்த பலன் கிடைக்கும்; இதை நான் கணவிலும் நினைக்காதிருந்த அரிச பேறு.

11. ஒய்வு (யாழ்ப்பாணத்தில்)

யாழ்ப்பாணத்தில் திருநெல்வேலி பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து 1986-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 15-ம் திகதியன்று பேராசிரியர் சு. வித்யானந்தன் உபவேந்தராகக் கடமையாற்றும் காலம் திங்க என ஒய்வு பெற்றேன். வழமைப் பிரகாரம் ஒய்வுபெற மாதம் முன்னரே ஒய்வு கிடைத்துவிட்டது.

திங்கரென ஒய்வு எண்ணம் உண்டாயிற்று. முன்று மாதத்திற்கு முன்னரே இது கிடைக்கும் எனத் தெரியும். எல்லோரையும் பெரும் ஆலவில் ஆழ்த்தும் நோக்கத்துடன் ஒரு நான்காலை உபவேந்தர் அலுவலகத்திற்கு விரைந்தேன். அவருடன் சம்பாஷணை ஆரம்பமாயிற்று. எனக்கு ஒய்வு காலம் அண்மீத்துவிட்டது. நான் விண்ணப்பிக்கலாமோ என வினாவி சென். பூனிவசிடி ஒழுங்கின்படி 65 வயது ரிட்டயர்மஸ்ட் வயது. அக்கால 3 மாதம் முன் ஒய்வு பெற்றமுடியுமா? என வினாவினேன். அவர் ஆம் பெற்றமுடி

யும் என்றார் : மறுநாள் இம் மூன்று மாத எல்லை தொடக்குவதனால் நான் ஒய்வுபெறப் போகிறேன், மூன்று மாதம் முன் என்றேன். அதற்காக தயாராகி கையில் இருந்த தாளில் கையெழுத்திட்டுச் சமர்ப்பித்தேன் ; ஏற்றுக்கொண்டார். இது விஷயம் என் துறையில் வேலை செய்யபவர் எவருக்கும் தெரியாது. எல்லோக்காரரும் ஒன்று கூட்டினேன் ; நானை தொடக்கம் இங்குவேலை செய்யாது ஒய்வு எடுக்கப்போகிறேன் 'பொட்டமென்றன்றும் கருதி செய்யவிருக்கும் நந்தர்மங்களுக்கெல்லாம் என்றும் ஆகரவு உண்டு நான் பொறுப்பேற்று நானே துறைக்கு உரியவர்களை நியமித்து உருவாக்கிய டிபாட்டமென்ட் நலனில் அக்கரை இருப்பது நியாயம் நானே, எனக்கு ஒரு பிரியானிடை வேண்டாம் என மறுத்துவிட்டேன். விர் என்று கிளம்பி என் உற்சாகத்துடனும் வேகத்துடனும் விடு சென்றேன். வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு பெரும் ஆச்சரியம். கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டு காலாகக் கடமையாற்றிய பேராசிரியர் Dean Arts, Dean Humanities ஆக இருந்தவர். இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவர் கிட்டத்தட்ட 10 வருஷங்கள் இராமநாதன் நுண்களைத் தலைவர் இவ்வாறு ஒய்வாமர் என்று கவலை உற்றனர். என் ஒய்வையிட்டு என் College ஒன்றும் செலவு செய்யக் கூடாது : நந்தோழுமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே என் அவா.

என் பேராசிரியப் பதவி 65 வயதில் முடிந்தது தகுத்து ஒருவர் கிடைக்காவிட்டால் ஒப்பந்தத்தின் பெயரில் என்னை வில் வரையளவுகளுடன் நியமிக்கலாம் அவ்வாறு நியமிப்பதற்கு ஏற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இது தொடரும் வேலை பலவகையான சமயசேவை செய்ய வாய்ப்புகள் உருவாயின.

முக்கியமான சேவை குருகுலம் ஒன்றை நிறுவி அதைச் செவ்வனே நடத்துவது. இக் கட்டத்தில் இரண்டு மூன்று குருகுலங்களைப் பற்றிச் சொல்ல நேரிடுகிறது. முதன்முதல் யாழிப் பாணத்தில் குருகுலம் நிறுவியது இன்னைப்பக்டர் சதாசிவையர். அவரிடம் தமிழ்ப் புலஸம் சம்ஸ்கிருதப் புலஸமை இரண்டும் மிகுந்து விளங்கின. தாழே சம்ஸ்கிருத கல்வியை வளர்த்துக்கொண்டார். சுன்னாகத்தில் பிரானின் பாடசாலையை நிறுவினார். அதில் கந்திக்கொல்லுக்கோடு சிதம்பர சாலத்திரிகளை சம்ஸ்கிருதக் கல்வி புட்டிடவும், சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவரை தமிழ் கல்வி கற்பிக்கவும் பிரதான ஆசிரியர்கள் ஆக்கினார். அவர் மாட்டு சிறந்த சம்ஸ்கிருத நூல்களும் தமிழ் நூல்களும் இருந்தன. அவரும் ஒய்வு பெற்றபின் குருகுலம் பிரானினக் கல்வியிலே பொழுதாற்றினார். என்னுடைய தந்தையும் எனக்கு வேத அத்யா

வணம் புகட்ட வைக்கம் என்ற ஊரில் இருந்து சுப்பிரமணிய கணபாடிகள் மகன் சிதம்பரநாத சாஸ்திரிகளை வரவழைத்து ஏற்பாடுகள் செய்தார். வேதாத்யயைத்தில் ஆரம்பித்த இச் சேவை விரிந்து ஒரு கல்விச்சாலையை உருவாக்கியது ஒரு விடுதி நியமிக்கப்பட்டு வேதம், ஆகமம், புராணம், சாஸ்திரம் விசேஷமாக ஓயோதிஷம் ஆகியன கற்பிக்கும் நிலையமாக மாறியது. ஆகமங்களில் காரணாதி பிரதிட்டாந்தம் பிரதிஷ்டாதி உற்சவாந்தம், உற்சவாதி பிராயச்சித்தாந்தம் கற்பிக்கும் முறையில் பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. விடுதி அமைத்து மாணவர்களை இதற்குச் சேர்க்கும் நோக்குடன் படிவங்கள் ஆசிடப்பட்டன. மாணவர்களிற்கு உண்டு, உறை ஆகியன வழங்கி கற்பிக்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த திட்டம் சில இடங்களை நோக்க நேரிட்டது. தீவுப் பகுதியினின்றும் ஏனைய பகுதிகளில் நின்றும் சிறுவர்கள் படிக்க விழைந்து முன்வந்தனர்.

அவர்கள் பெற்றோருடன் வசிக்காமல் இக்கல்வி சிவன் கோவிலில் நிறுவிய குருகுலத்தில் இருந்து மாணவர் கற்றனர். வீட்டில் குழந்தைகள் உபநயனமாகி வளர்ந்துவருபவர், கல்விக் காக குருகுலவாசம் செய்துவேண சிரார்த்தம், வீட்டுக்கிருத் யம் முதலிய விசேஷங்களுக்குச் செல்லும் பெற்றோர் தனியவே செல்ல நேரிட்டது. இதன்னின்னவாகப் பின்னைகள் செல்ல தொழிய வருவாய் மிகவும் குறைந்தது. தாங்கமுடியாத பெற்றோர் சிறிது சிறிதாகக் கல்விச்சாலையில் கற்கும் மாணவரை தமியிடம் அழைத்துக்கொண்டதன் விளைவாக கல்விப்பெருக்கு ஏற்படவில்லை. செல்வம், தானியம் பெருகிறது. இதனாலே பிராமண சமுதாயமே அறிவுப்பஞ்சாந்தில் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டது. காசாலையும் செழித்துவராது மூடப்பட்டது. இது தந்தையாரின் கொடிய அனுபவம். குருகுலம் என்பது உண்டு, உணவு முதலியன பெற்று மாணவர் ஆசிரியருடன் வாழ்ந்து கற்பது. ஆனால், பழைய பிரம்மச்சாரிய நெறிநின்று உணவை இரந்துபெற்று (பிச்சை எடுத்து) உண்ணும் நெறி கடைப்பிடிக்க வில்லை. இது குருகுலக் கல்வியில் இரண்டாவது முயற்சி. அதி காலை & மணிக்கு எழுதல், ஈசவரதியானம், காலைக்கடன் தீர்த்தல், ஸநானம், சந்தியாவந்தன ஜூபம், வேதங்களை அப்பி யாசித்தல் இக்கல்வியின் அமைப்பு. இக்கல்வி ஒரு நுணுகிய முறையில் ஆங்காங்கு தனிப்பட்ட இரண்டு, மூன்று பேரைக் கொண்டு நடந்துவந்தாலும் பெரியளவு திட்டத்தில் தொடங்கி நிறைவேறாது அவதிப்பட்ட வகையில் நடந்தது என் தந்தை யார் முயற்சி என்றே சொல்லவேண்டும். இத்தனைக்கும் தந்தைக்குப் புரோதிதம் வருவாய் ஒரு வீடாவது இல்லை;

இந்தியச் சிவாச்கார்யரை நிகர்ந்து மூலில்வரம் குமாரசாமிக் குருக்கள் பரம்பரையினர்க்கும் நல்லூர் தந்தையார் பரம்பரையினர்க்கும் புரோகிதம் இருக்கவில்லை.

3-வதாக நிறுவிய நிறுவனம் பேராதனையில் கற்பிக்கும் காலை மகா கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியபின் ஒரு குருகுலம் ஸ்தாபிக்கவேண்டிய அவசியத்தை மேலே உணர்ந்து பிராமணர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுகூடி மூலில்வரத்தில் குருகுலத்தை ஆரம் பித்தனர். இது ஒழுங்காக தினம் செயற்படாவிட்டாலும் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் நடைபெற்று வந்தது. பேராதனையில் இருந்து பஸ் மூலம் 3 மணிநேரம் பிரயாணம் செய்து 2 நாட்கள் வந்து திங்கட்கிழமை திரும்ப நேரிட்டது. இதுவும் பல வில்லங்கங்கள் காரணமாக நிறுத்த நேர்ந்தது.

அடுத்த முயற்சி, தமிழை புதல்வி சிவாநந்தம் அவர்கள் நிறுவிய குருகுலம். அதுவும் நெடுநாட்கள் செயற்படவில்லை. மண்ணார் கேதீச்சரம் கோவில் அமைப்புடன் குருகுலத்தை சேர கந்தையா வைத்தியநாதர் அவர்கள் பெருமளவில் நிறுவினார். தனிமையாகப் பாடுபட்ட இவர் மாணவர்கள் அங்கு கற்பிக்கப்படுவர். முறையாகக் கற்கும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இந்தியாவிலிருந்து சுப்பிரமணியிபக்குருக்கள் தலைமை ஆசிரியராகக் கொண்டு நடந்த இந்திறுவனத்தில் குமாரசாமிக்குருக்கள் விசேட ஆகம வகுப்புகளையும், நாராயணசாஸ்திரிகள் வேதப் பயிற்சியையும், தேவாரம் பண்ணுடன் ஒதும் பயிற்சியை ஒரு ஆசிரியரும், சைவ சித்தாந்த காஸ்திரங்களை குமாரசாமிப் பிள்ளையும் நடத்தினர். அவர் 10, 15 மாணவர்களைத் தெரிந்து உண்டு. உறையுள் வழங்கி நடாத்தியும் இதுவும் தொடராது போயிற்று.

இச்சூழ்நிலையில் திருநெல்வேலி வீட்டில் ஒரு குருகுலம் ஸ்தாபிதம் ஆயிற்று. அங்கு வேதாகம வகுப்புகளையே ஓய்வின் பின் நானே நடத்தினேன். ஆகமப் பயிற்சிகளையும், வைத்திகக் கிரியைப் பயிற்சியையும் ஆரம்பநிலையில் தரப்பட்டன. இந்திறுவனத்தில் ஒரு விசேடம் 8, 10 மாணவர் தெரிந்து எடுக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி ஸ்ரீவீத்யா வீட்டில் கீழே அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் அலுவல்களைத் தாமே பரார்த்துக் கொண்டனர். விடிய 4 மணிக்கு ஏழந்துவிடுவர். பிராதன் மரணம் மூடிந்து ஸ்நாநம் செய்து விடியும்பொழுது சந்தியா வந்தனம் செய்வர். அதன்பின் ஒன்றுகூடி வேதம் அப்யாசிப்பர். காலை வளவைப் பங்குபோட்டு கூட்டித் துப்பரவாக வைத்திருப்

பர், 7-30 மணிக்கு காலை ஆசாரம் தயாரானதும் உண்ட பின்மத்தியானத்திற்கான உணவைத் தனித்தனியே கட்டி எடுத்துக்கொண்டு பாடகாலைக்குப் புறப்படுவர். பாடகாலையில் 8-00 மணிமுதல் 3-00 மணிவரை கற்பர். 3-30 வரை வீடு திரும்பிய நேரம் உடற்பயிற்சி செய்வர். 3-00 மணிமுதல் இரவு 7-30, 8-00 வரை பள்ளிப்பாடங்கள் இருக்கும். இதற்கு விசேஷமாக யூனிவர்சிடி மாணவர் உதவுவர். இரவு நித்திரை செய்வர். கட்டுப்பாட்டுடன் இக்குருகுலம் இயங்கிவந்தது. மாணவர்களுடன் ஒன்றாய்வளவுவதால் பல நன்மைகள் பெருகின.

என் குருகுலம் பல புதிய அமிசங்களைக் கொண்டனா மாணவர் வசிப்பதனால் வசதியான வீட்டுப் பெற்றோர்கள் தத்தம் வீட்டிலிருந்து வந்து பார்ப்பதற்கு தனி கராஜ்ஜூ ஒழுங்கு செய்திருந்தேன். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இவ்வொழுங்கு அமைந்தது. பெற்றோர்கள் அனுசரணையாக இருந்தனர். தெல்லிப்பழை அம்மன் கோவில், இனுவில் பிள்ளையார் கோவில், புங்குடுதீவு இவ்வாறு இடங்களில் இருந்து வந்து பயின்றனர். வேதவகுப்புகளை நானே நடத்தி பல பகுதிகளைப் படிக்கவேத்தேன். விண்ணு சக்ரரநாமத்தைச் சுந்தரேசன், ஆகம வகுப்புகளை நான், ஸ்தோத்திர வகுப்புகளை கிருஷ்ணாநந்தன், மோகனும் இலவச வகுப்புகளை நடத்தினர்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணாநந்தன், சதுமலை பாலைகளைச் நாதன், சதுமலை ராஜூராஜேஸ்வரன், சந்தரேஸ்வரன் ஆகியோர் உதகாந்தி தைத்திரிய உபநிஷத் அம்பஸ்யபாரே உட்பட படித்து வந்தனர். இதைவிட மனிவண்ணன், இராஜௌநாயன்மார்க்கட்டு இராஜேஸ்வரன், கந்தசவாமி கோயில் மகா கணபதியின் இரு குழந்தைகள் (10 வயது), இப்பொழுது Swiss-ல் வசித்துவரும் மோகன், ஸ்கவில்ஸன்டில் வசித்துவரும் சங்கரன், துளசி ஆகியோருக்கு தனி வேதவகுப்பு விடிய 4-30 மணிக்கு நடைபெற்று வந்தது. எல்லாமே இப்பொழுது நடந்து வரும் போராட்டத்தால் குழப்பமுற்று விடுபட்டது.

மாணவர்களுக்குத் தந்த பயிற்சி, தேவாலயங்களிலும் வீடு களிலும் நடந்துவந்த ஹோமம் பூஜைகளில் மாணவர்களைப் பங்குபற்றும் திறமையைத்தந்தது, எல்லோரும் விரும்பி இதை வரவேற்றார்கள்.

இவ்வாறு குருகுலம் நல்லமுறையில் நிறுவப்பட்டு நடை பெறத் தொடர்ச்சியது. இங்கு கடமையாற்றிய சில பள்ளிக்

கூட பாடங்களைப் படிக்கவும், சமையலில் என் மணவிக்கு உதவி செய்விப்பதற்காகவும் ஒரு அம்மையார் நியமிக்கப்பட்டார். மாணவர்களிடம் இருந்து ஒரு பொருளும் வாங்காமலே இது நல்லபெற்று வந்தது. அங்பளிப்புச் செய்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நிராகரிக்கவில்லை, அதிகம் அங்பளிப்பு களும் இல்லை. இவர்களுக்கு கிரியைகள் செய்யும் வகையில் பயிற்சியை அங்கங்கே பெற்றதுடன் நல்லூர் சிவன்கோயிலில் விசேடபயிற்சி தரப்பட்டது.

இதுவே எனக்கு யாழிப்பாணத்தில் கிடைத்த ஒருவகை மாண வெற்றி என்று கூறலாம். அது காலத்தின் குழந்தையால் பயன்தராது போய்விட்டது.

நான் யாழிப்பாணம் வந்தது முதலே 1979-ல் இருந்து அதிகாலை 4-30 மணிமுதல் 6, 6-30 மணிவரையும், மாலை 8-30 - 5-00 வரையும் வேத வகுப்புக்களை எடுத்துவந்தேன்; அதில் படித்தவர்கள் பலர். அப்போது நான் வேதமந்திரங்களையே மிகவும் கவனிப்புடன் ஸ்வரகத்தத்துடன் சொல்லு வதற்குப் பயிற்சியளித்துவந்தேன். விதிதா சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத் திரமும் அதனுடன்கூட சொல்லிக்கொடுத்தேன். தொடக்கத் தில் கிருஷ்ணானந்தன், மோகன், சுந்தரம், சுந்தரம், ஜெகதீசன், அம்பி, யசோ, பாலா, நதி, மணிவண்ணன், ரமணன், மோகன், குணா, சங்கர், ராஜா, துளசி, சங்கர், ஆகிலாண்டேஸ் என பலவேறு வருடங்களில் வந்து சேர்ந்தவர்கள் படித்துவந்தனர். அவர்களுள் மோகன், சுந்தரம், சுந்தர ரேஸ்வரன் ஆகியோர் அதிகம் படித்துவந்தனர். இவர்கள் அதிக குக்தங்கள், தைத்திய ப்ரக்ருகுவல்லி, ஆண்தலவல்லி, சிங்காவல்லி ஆகியவற்றினையும், தீபாராதனை மந்திரங்கள் என்பவற்றினையும் கற்றிருந்தனர். என்னிடம் படித்தவர்களுக்கு சண்மூலாமத்தில் சொல்வதற்காக ஸ்ரீருத்ரம், பஞ்சதசாக்ரி, சம்புதிதமாக புருஷகுக்தம், ஸ்ரீகுக்தம் ஆகியவற்றினைப் பயிற்று வித்து முனிஸ்வரம் அழைத்துச் செல்லேன். அங்கும் அதிக பயிற்சி கிடைக்கும், சுந்தரம் பிள்ளையார்பட்டியில் படிக்கச் செல்ல மோகனும், சுந்தரேஸ்வரனும் ஒழுங்காக வந்தனர். சுந்தரேஸ்வரன் பெருமாள்கோவிலை ஏற்றிருந்தகாலம், அவனின் வரவும் ஒழுங்கீஸ்மாக இருந்தது. மோகன் ஒழுங்கு தவறாமல் வந்தான். அவனுக்கு உதகசாந்தி, மந்திரப்ரஸ்ஸம், மஹாந்யாசம், தைத்திரீய நாராயணவல்லி எனும் அப்பஸ்ய பாரே ப்ரஸ்ஸம் என்பவைகளையும், விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம் மற்றும் தலைத்தலியான வேதமந்திரங்கள் என்பனவற்றையும் சொல்லிக்கொடுத்தேன். தேவீ மஹாத்மியத்தையும் சிறு வய

தாக இருந்த அவனுக்கு சொல்லிக்கொடுத்தேன். அவன் மீசவும் கிரகித்தற் சக்தியுடன் என்னைக் கவரும் வகையில் படித்து வந்தான். பின் இந்திய இராணுவப் பிரச்சினைகள். இவங்கை இராணுவப் பிரச்சினைகளின்போது எனக்கு ஒய்வு அதிகம். அவ்வேளை புதியபுதிய பிரிவுகளைத் தொடங்கி நீண்டநேரத் திற்கு வகுப்புக்களை எடுத்துவந்தேன். அதனால் நிறைய மாண்பார்கள் பயன்பெற்றனர். இவ்வாறான மாண்பார்களுக்குக் கற்பித்தலின் வளர்ச்சியே தனியாகக் குருகுலம் வீட்டிலேயே எனது தந்தையின் முயற்சிபோல் பாடசாலைக் கல்லியுடன் தொடங்கவேண்டும் எனும் அவாவினால் எனது ஒய்வைப் பயன்படுத்தி பொன்னான காலமரக மாற்றுவதற்கு முயற்சித் தேன். நாட்டின் குழநிலையால் அது பயன்தராததாகப் போய் விட்டது.

நாட்டின் குழநிலைகள் மற்றும் உறவினர்களின் வற்புறுத் தல்ளளால் யாழ்ப்பானத்திலிருந்து புறப்பட்டு கொழும்பு போகவேண்டிய குழநிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

யாழ்ப்பானம் சற்று சமுகமாக மாறி ஒரு நிரந்தரமற்ற அமைதிபோன்ற குழநிலை உருவாகும்பொழுது கொழும்பு முத்துவிநாயகர் ஆலயக் கும்பாபிஷேகம் நிகழ இருந்தது. அப் பொழுது நிர்வாகத்தினர் என்னை அழைத்திருந்தனர்.

ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் ஆலயம் கொழும்பில் புராதன ஆலயங்களில் ஒன்று, சிறந்த அறங்காவலரால் பரிபாவித்துவரப்பட்ட கோவில். செட்டியார் தெருவில் நகரத்துச் செட்டிவேளாளர் தொழில்நடத்திவந்த தெரு. அவர்கள் சிக்கணமாகவும் சிறப்பாகவும் தொழில் நடத்திப் பெயர்பெற்றவர்கள். வட்டிக்கடைகள், கொடுக்கல் வாங்கல் சிறு அளவில் வாங்குவர். வெளியூர் களுக்கு உண்டியல்வழி பணம் கொடுக்கல் வாங்கல், இப்படி இவர் தொழில் விரிந்து அமைந்து அந்தத் தெருவுக்கே செட்டியார் தெரு எனப் பெயர் உண்டாயிற்று. இந்தத் தெருவுக்கே அணிசெய்வது போன்று முத்துவிநாயகர் ஆலயம் அமைந்து விட்டது. இரத்தினசபாபதி முதலியார், அவரையுடெத்து துரைசாமி, அதன் பின் தியாகராஜர், இப்படி பரம்பரையாக கோவிலை நிர்வகித்து வருகின்றனர். இவர்கள் மேற்பார்வையில் யாழ்ப்பானம் ஆணைக்கோட்டை முத்தநயினார் கோவை மூம் இருந்து வருகிறது. இக்கோவை மூக்கு தரும் சாதனம் செய்யப்பட்ட காணிபூயிகளில் வரும் வருவாயைச் சிதறவிட்டாது சேமித்து இக்கோவை நித்திய நெமித்தியங்களை நடத்தி வருகின்றனர். கோவை மூக்கு வரும் நிரந்தர வருமானங்களும் இதைச் சிறப்புறச் செய்ய அனுசரணையாக இருக்கிறது.

இக்கோவில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுக் கோவில் சிறப்புற இயங்விவந்தது. துரைசாமி அவர்கள் மகன் தியாக ராஜா, அவரது மனைவி கௌரி இருவரும் தங்கள் புத்திரன் இரத்தினசபாபதி அவர்கட்டு பயிற்சி அதன் விவாகம் இரத்தினசபாபதி அவர்களின் மேற்பார்வையில் கோவில் திறம் பட இயங்கி வந்தது. அந்தவேளை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைதி குலைந்து மிலிட்டரி ஆட்சி நடந்து கொண்டு இருந்தது. நான் ஒய்வு பெற்ற மிறகும் ஒப்பந்தத்தில் பேரில் கடமையைத் தொடர்ந்து பல்களைக்கழகத்தில் ஆற்றிவந்த காலம். அக் காலத்தில் என் புதல்வி கெளரியின் விவாகத்தை கொழும்பில் நிகழ்த்த என்னாங்கொண்டு கொழும்பு வந்திருந்தேன். அப் பொழுது என்னிடம் மாணவியாகப் பயின்று பாடங்கேட்ட மாணவி கெளரியைச் சந்திக்க நேரிட்டது. கெளரி யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பொழுது உள்ள சூழ்நிலையில் தொடர்ந்து இருப்பது விவேகமான செயல் இல்லை என்பதை வற்புறுத்தி கொழும்புக்குவரும்படி என்னை வலிந்து அழைத்தார்.

அப்பொழுது என் மைத்துனர் தியாகராஜக் குருக்களும் தங்கையும் ஜிந்துப்பிடிடி விவகப்பிரீரமணிய சுவாமி கோவிலில் அர்ச்சகர்களிலொருவராகக் கடமை புரிந்து வந்தனர். ஆலயம் V. T. V. தெய்வநாயகம்பிள்ளை அவர்களின் மேற்பார்வையில் இருந்துவந்த காலம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை, விசுவநாதபிள்ளை முதலியவர்கள் கோவில் நிர்வாக சபையில் இருந்து சேவைசெய்துவந்த காலம்.

இக்காலத்திலேயே கெளரியின் விவாகம் எதிர்பாராத படி தியரென நிச்சயமாக அங்கு நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்ய நேர்ந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வந்து சேர்ந்தேன். அவ்வேளை யாழ்ப்பாணத்துக்கும் கொழும்புக்கும் இடையில் தனியார் பஸ்சேவை ஒழுங்காக ஒடிப்பிரயாணிகளை அங்குமிகும் கொண்டு சேர்ப்பித்துக்கொண்டு இருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு வந்து இரண்டொரு தினங்களில் அங்கு விவாக முகர்த்தத்தை நடத்துவதற்காகத் தீர்மானித்து ஒழுங்குகள் நடைபெறத் தொடக்கன. இரண்டொரு நாட்களில் விவாகம் நடைபெற வேண்டியிருந்ததால் ஆயத்தங்கள் விரைவாக நிகழ்ந்தன. ஜிந்துப்பிடிடி விவகப்பிரீரமணியகவாமி கோவிலில் இருந்த கல்யாணமஸ்டபத் திலேயே விவாகம் நிகழ ஏற்பாடாயிற்று. கோவில் நிர்வாகத்தினர் இதற்கு அனுசரணையாகப் பல ஏற்பாடுகள் செய்து உதவினர். பல சலுகைகளைப் பெற்று விவாகஸவயவத்தைச் சிறப்பாக நடத்த முடிந்தது.

நண்பர்கள் உறவினர்கள் எல்லாரையும் டெலிபோன் ரூம்மாகவே அழைக்க நேரிட்டது. வேறுவழியில்லை. எல்லோரும் மண்புகோணாது வந்து விவாகத்தைச் சிறப்பித்தனர். வைத்தநாதனும் அவர் மணவி வசந்தாவும் சிகிசும் ஒத்துழைத்துச் சிறப்பாக நடத்தினர்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நாசராயனவாத்யார் வந்து விவாகக் கிரியைகளைச் சிறப்புற நிகழ்த்தி வைத்தார். என்மாணவர்களான கிருஷ்ணானந்தராமா, கந்தரேசுவரன் இருவரது ஒத்துழைப்பு விவரக் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்புற நடத்தப் பெறினும் உதவினது.

யாழ்ப்பாணப் பஸ்கலைக்கழக முன்னாள் வேந்தர் மாணிக்கவாசகர், அப்பொழுது வேந்தராக இருந்த பேராசிரியர் நடராஜா, உபவேந்தர் பேராசிரியர் ச. வித்யானந்தன் ஆகிய பிரமுகர்கள் உட்பட 300, 400 பேருக்குமேல் குழுமி விமரிசையாக வைபவத்தைச் சிறப்பித்தனர். விவாகக் கிரியைகள் முடிந்ததும் எல்லோருக்கும் மதியபோசனம் அளிக்கப்பட்டது. நிகழ்ச்சிகள் முழுவதும் வீடியோபடம், புகைப்படங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டன. ஆறுமுகம்பிள்ளை வேறு கோவில் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து மங்களவாத்திய இசையை கிரியையின் போது நிகழ்த்திச் சிறப்பித்தனர்.

சாயந்தரம் விவாகப்பதிவு நிகழ்ந்தது; விவாகப்பதிவுப் பத்திரங்களில் அம்பிகாபதி, வெங்கட்ராமன் இருவரும் கைச் சாத்திட்டு சாங்கி பகர்ந்தனர்.

விவாகம் வெகு விமரிசையாக நிறைவேறியது.

கெளரியின் விவாகத்தில் கலந்து சிறப்பித்த திருமதி கௌனி தியாகராஜாவும் என்னைக் கொழும்புக்கு வந்து இருக்கும்படி மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தியிருந்தும் பஸ்கலைக்கழக ஒப்பந்தத்தை மீறி வரமுடியவில்லை. படிப்படியாக ஒப்பந்தம் நிறைவேறியதும், யாழ்ப்பாணச் சேவையைப் புதுப்பித்துத் தொடர முடியாத நிலையில், திருநெல்வேலியில் நாங்கள் வசித்துவந்த வீட்டை புளிதியக்கம் கல்வித்துக்கொள்ள அவர்களிடம் வீட்டை ஒப்புவித்துவிட்டு எங்கள் கோவில் - நல்லூர் சிவன்கோவில் - வந்து ஒதுங்க நேரிட்டது. அப்பொழுது நல்லூர்க் கிவன்கோவில், கந்தசுவாமி கோவில் ஆகிய வழிபாட்டுத் தலங்கள் அகதிகள் குழுமி ஆறுதல்பெறும் முகாம்களாக மாறின. பொது இடங்களான கோவில்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகிய இடங்கள் பாதுகாப்பான இடங்கள். குண்டுவீச்சுகளால்

பாதிக்கப்படாதனை என்ற எண்ணம் ஒங்கி நிறைந்ததனால் மக்கள் நிம்மதியாக இவ்விடய்களில் குறுமி பலநாட்கள் தங்கி இருந்தனர்.

இருந்தும் ஒருஞாள் எதிர்பாராதவிதமாக கோவில் கோபுர வாயில்கள் ஒரு பலமான குண்டு விழுந்து மிகவும் சேதம் விளைவித்துவிட்டது. இரத்தம் பிரவாசிக்கும் நிலை கோவில் மண்டபத்தில் ஏற்பட்டது. சிலர் வெடித்து சிதறிய குண்டுகள் ஏற்படுத்திய காய்களால் வருத்தப்பட்டனர். இரவு பகலாக குண்டுப் பயங்கருடன் சிலநாட்கள் கழிந்தன.

இந்த நிலையில் நூரெனியூடாக மிகவும் நீண்டதூரம் நடைவழியாக எனது தம்பிமகன் கண்ணனின் மனைவி சௌராஜா வின் தந்தையான ராமநாதக்குருக்கள் தம்பதியினரும் பாலுவிள் உதவியுடன் வந்தனர். சேறுகள் சக்திகளுக்கு மத்தியில் வவுனியாவந்து அங்கிருந்து ரயிலில் கொழும்புக்கு வந்தோம்; நானும் எனது மனைவியும் மிகவும் களைப்படைந்த பிரயாணம் இது. இதற்கு எனக்கு சிருஷ்ணானந்தன் மிகவும் உதவிசெய் தான். அவளின் உதவியுடனேயே கொழும்பு வந்துசேர்ந்தோம்; இத்தோடு யாழிப்பாண வாழ்க்கை முடிந்து கொழும்பில் வசிக்கும் நிலை உண்டாயிற்று.

12. ஓய்வு

(கொழும்பில்)

யாழிப்பாணத்திலிருந்து மிகுந்த சிரமத்தின்மத்தியில் பூநகரி ஊடாகவும் மன்னார்ப்பாதை ஊடாகவும் மிகுந்த சிரமத் தின் மத்தியில் சிருஷ்ணானந்தன் உதவியுடன் புறப்பட்டு அப்பிளையின் துணையைக்கொண்டு சேறு சக்திகளின் மத்தியில் மிகுந்ததூரம் நடந்து வந்தோம். அவ்வேளை உடலில் ஒருவித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. எங்களுடன் காலி விவங்கோவிலில் பூஜை செய்துவரும் கண்ணன் மனைவி சௌராஜாவின் நந்தையான இராமநாதக்குருக்கள் அவர் மனைவியுடன் மகன் பாலுவின் உதவியோடு வந்தார். வவுனியாவில் இருந்து ரயில்மூலமாக கொழும்பு ஜிந்துபிடிட்டியை அடைந்தோம்.

அங்கு சிலகாலம் இருக்கும்போது தங்கை பாலாவின் மகன் வத்ஸலாவிற்கும், மருமகன் சர்வேஸ்வரன் மகன் கோபனாவிற்கும் விவாகம் நடைபெற்றன. இடையிடையே சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும்போது பூச்சர்பூஜைகளும் செய்துவந்தேன்.

1991 ஜூவரி 20 - 27 வரை சிங்கப்பூர் சிவன்கோவிலில் கும்பாபிஷேகத்திற்கென கிருஷ்ணன் அழைத்திருந்தான். அதற்கு முன்னதாகவே Visa எடுத்து அவுஸ்திரேவியா போய் கெளரி சர்மாவைப் பார்த்துவிட்டு வருவதாக இருந்தது. சிங்கப்பூர் போய் அங்கிருந்து அவுஸ்திரேவியா போக ஏற்பாடாயியது. சிங்கப்பூர் கும்பாபிஷேகத்தினை நான் தலைமைதாங்கினேன்: சர்வபோதகராக என்னை அமர்த்தி Airportஇனிருந்து வந்து கொரவம் நிகழ்ந்தது. அங்கு இலங்கையிலிருந்துதான் பல சிவாச்சார்யார்கள், சர்வசாதகமாக தருமபுரம் ஆதினத்து சவாயிநாத சிவாச்சார்யார் மகன் சாம்பசிவ சிவாச்சார்யார் வந்திருந்தார். அத்யயணம், பத்ததி பாராமலே சொல்லும் இளம் பையன்கள். இவர்கள் அனுசரணையால் சிறப்பாக குழப்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேகத்தின் இடையே தமிழ், இங்கிலிஸில் இடையிடையே பேசுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர்கள் ஒரு மடல் போட்டு நிறைந்த தகவிளை யும் தந்தனர். சிறப்பாக கும்பாபிஷேகத்தை முடித்துக்கொண்டு அவுஸ்திரேவியா போகமுன் Airport போகும் வழியில் மழையால் கார் சறுக்கி கார் அங்குமிகிஞ்சும் திரும்பித் திரும்பி சமூன்று பக்கத்தில் உள்ள பாலத்தில் மோதி நின்றதால் மிகவும் அதிர்ச்சி. ஊமைக்காயங்களுடன் நெஞ்சு, இடதுபக்க உள்ளங்கை, வலது கால் பெருவிரல் எல்லாம் வீக்கம், நோ, வளி இதனை மறக்க முடியாது.

அவுஸ்திரேவியாவிற்குச் சென்று சந்தோஷமாக இருந்தோம். கெளரிசர்மா காணி வாங்கி April முதற்கிழமை குடிபுகுந்ததும் நான் இலங்கை திரும்புவதாக இருந்தது. அங்கு வந்து கொழும்பில் குருகுலம் தொடங்குவதாக இருந்தது. வகுப்புக்கள் நடத்தவும் உத்தேசித்திருந்தேன்.

அவுஸ்திரேவியா அழகான ஊர்: ஒழுங்காக நோட்டுகள் நேராக அமைந்திருந்தன. நல்ல சிறு வீடுகள்: மேல்வீடுகள் குறைவு. மிக அருமை; ஒவ்வொரு வீட்டுவாசலிலும் அழகான பூந்தோட்டங்கள். இதனைப் பார்த்ததும் பேராதனையின் தோட்டமும், அங்குள்ள பூக்களின் நினைவுகளுமே வந்தன.

கொழும்பிலிருந்து அவுஸ்திரேவியா போகமுன் ஹோங் கொங் வந்துபோகும்படி கமலா கேட்டிருந்தாள். பணம் போதியது இல்லாததால் சம்மதிக்கவில்லை.

கெளரி, சர்மாவின் விக்டோரியாவிலிருக்கும் வீட்டில் தங்கி விருந்து 6 மாத விசா கிடைத்தும், புதுவீடு குடிபுகுந்ததும்

இலங்கை திரும்பத் தீர்மானித்து ஆயத்தங்கள் செய்தேன், புதுவீடு குடிபுகுந்ததும் சர்மாவும் கௌரியும் எங்களைத் தங்களுடன் இருக்கும்படி வற்புறுத்தினர். எனது கருகுலத் திட்டம் இருந்ததால் நான் சம்மதிக்கவில்லை. அவர்களிடமிருந்து சிட்னி போய் வரதராஜன் சந்திராவைப் பார்த்துவிட்டு கொழும்பு வந்தோம். கொழும்பில் தனிவீடு எடுத்து அங்கு தங்கிக்கொண்டு வகுப்புகள் நடத்துவதாகத் திட்டம் இருந்தது.

கொழும்பு திரும்பியயின் ஜிந்துப்பிட்டியில் வாழ்ந்துவரும் வேளை ஒருநாள் நெஞ்சு வலித்தது. முதனாள் சபாரத்தினம் வீட்டுக்கு கொறூவாவைக்குப் போய்வந்தேன்று வந்து இரவு வளி தொடங்கியது. இரவு முழுவதும் நித்திரையின்றிக் கஷ்டப்பட்டு விடிய சுலைமான் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டதேன். இருதய நோய் கண்டு இருந்தது. டாக்டர் இராஜரத்தினம் வந்து சிகிச்சை செய்தார். சிகிச்சை திவிரமாக நிகழ்ந்தது. சில நாட்கள் Intensive care Section-ல் தங்கி பூரண சிகிச்சை நடை பெற்றது. பூரண சிகிச்சை நடைபெற்று சாதாரண Ward-க்கு வந்து சிலநாட்களில் விடுதலைசெய்தார்கள். ஜிந்துப்பிட்டி திரும்பினேன்.

ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் வேளையிலேயே முனீஸ்வரம் கும்பாடிஷேகத்திற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. தொடர்ந்து கார்த்திகேசனை வரவழைத்து ஆலோசனைகளைக் கூறினேன்; மாத்தளைத் தமிழியும் கார்த்திகேசனும் உரிய ஆயத்தங்களைச் செய்தனர். திருப்பணிகளும் பெரும் செலவில் நடைபெற்றன. துரிதமான வேலைகளுடன் கும்பாடிஷேகம் 04-07-91 அன்று நடைபெறுவதாக இருந்தது. அதற்குமுன் பாலஸ்தாபனம் நடைபெற்றது. கும்பாடிஷேகத்திற்கு தலைமைப்பொறுப்பு எனக்கு இருந்தது. யாழிப்பானத்திலிருந்து குருக்கள்மார்க்கள் அழைத்துவர ஏற்பாடாகியது. போக்குவரவும் சீரில்லாதபோதும் அம்பாள் அருளால் எல்லாம் ஒன்றுகூடின.

தேரோடும் வீதியில் வெளியே பெரியமேடை அழைத்து விவருக்கு 33 குண்டங்களும், இரு அம்பாள்களுக்கும் நவகுண்டங்கள் தனித்தனியாகவும், பிள்ளையார், சுப்பிரமண்யருக்கு பஞ்சகுண்டங்களும், ஏவன்ய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு ஏக்குண்டமாகவும் அழைந்தன. யாகம் அழைக்கும் வேலைகளை சேகரிக்கவித்தான். உள் ஆயத்தங்களைச் சரவணை கவனித்தான்.

தியாகராஜன் கொஞ்சமதாங்க பெரியம்பாளுக்கு ஸ்ரீவிவாசனும், சின்ன அம்பாளுக்கு சரவணனும் இருந்தனர்.

ஏனையவைகளுக்கு தகுந்தவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இரியைகளில் தீர்த்தங்கிரகணம், ஸ்தலவிருஷ் ஸ்தாபணம் என்பன சிறப்பாக நடைபெற்றன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எனது மாணவர்களான கிருஷ்ணானந்தன், மோகன், சுந்தரேஸ்வரன், சுந்தரம், ஜெகதீசன், வாமன், ரமணன், குணா, துளி, சங்கர், பாலன், கொழும்பிலிருந்த ராசு மற்றும் மணிவண்ணன், வசந்தன் ஆகியோர் வந்ததால் எனக்கு பெரும் சுந்தோஷமாக இருந்தது. தெவிப்பறை நாராயணனும் வந்திருந்தான்.

தினமும் காலை, மாலை இருவேளையும் சிவனுக்கு ஏகாதசருத்ர அபிஷேகம், மஹாருத்ர பாராயணங்களைச் செய்ய மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்தது. யாகசாலையில் ஏகாதச ருத்ராபிஷேகம் நடைபெற்றது; பாராயணங்களும் கூடியஅளவு செய்ய மாணவர் ஒத்துழைத்தனர். காலை வடிவழகி யாகசாலையில் ஸ்ரீசக்ரஷ்ணதை செய்துவந்தேன். இவை களுக்கு மோகன் உதவிவந்தான்.

இரியைகள் ஹோமங்கள் விஸ்தாரமாக நடைபெற்று விமரிசையான முறையில் மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து மண்டலாபி ஷேகம் நடைபெற்றது. நானும் உடலைத் தேர்த்திக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் ஜிந்துப்பிடிட்டிக் குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்துவந்தேன்.

அங்கு ஜிந்துப்பிடிடி வாழ்க்கையை முடித்து கொறுவதை போய் வசிக்கும் திட்டம் உருவாயிற்று. ஜிந்துப்பிடிடி கோவில் சேவையைப் பூர்த்திசெய்து சாமான்களையெல்லாம் பாலுயின் உதவியுடன் ஒதுக்கி கொறுவதை சேர்த்துவிட்டு நாங்கள் அனைவரும் இந்தியா போவதாகத்திட்டம். ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றன. திட்டமிட்டபடி இந்தியா புறப்பட்டோம். ஸ்ரீயின் கல்யாணத்துக்காக, லீலா நகைமாளிகை சிவராமன் கட்டியெழுப்பிய ஹோட்டல் குடிபுகு வைபவத்திற்காக, அழகான கட்டிடம் மதறாசில் எழுப்பி இறுதிவேலைகள் நடைபெற்று இருந்தன. அப்பொழுது சிலமாதங்களுக்குமுன் ராஜீவ் காந்தி கொலையுண்டதனால் மதறாசில் இலங்கையாக தலைகாட்டாதவேளை. எப்படியோ சிவராமன் உதவியுடன் போய்ச் சேர்ந்தோம்: கல்யாண ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றன. ஹோட்டலில் தங்கினோம். ஒருவாறு எங்காவது ஆறுதலாகத் தங்க இடம்தேடி அனைந்தோம். அவ்வமயம் ஞானசேகரக் குருக்கள் மனைவி மதறால் பெசன்ட் நகரில் இருந்தா, அங்குசென்று சந்தித்தோம். எங்களுக்கு அண்ணாநகரில் நடுப்பகுதியில் ஹோட்டல் ஒன்றையுடுத்து மாடிவிட்டில் தங்க இடம் கிடைத்

தது. 2000/- ரூபா வாடகை. முழுக்க எல்லாத்தேவைகளை யும் நிறைவுசெய்த quarters Palm Inn Hotel பக்கம் இருந்தது.

மகனும் வீவுபெற்று விவாகத்திற்காக மதறாஸ் வந்து வீட்டான் மதறாஸில் அண்ணாநகரில் இடம்கிடைத்த வீட்டிடு கலவசதிகளும் இருந்தன. 3000/- ரூபா ஒருமாத வாடகை. தனி விப்ட், மேலேபோக வசதி. கார் ஒன்று வாடகைக்கு அமர்த்தினோம். அங்கு டெவிபோன், வசிக்க 3 அறைகள், வீட்டுத் தேவைக்குரிய பாத்திர, பண்டங்கள் வசதிகள் இருந்தும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு. காலையில் குறிப்பிட்ட நேரம் தண்ணீர் பிடித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதவிக்கு ஒரு வேலைக் காரியும் ஏற்பாடாகி இருந்தது. டெவிபோன், T.V. வசதி. எனவே வசதியாக கல்யாணம் நிறைவேற ஒருமாசம் முன் அங்கு சென்று வாழமுடிந்தது. எல்லா வசதிகளும் இருந்தன. பிறை வேற் கார்வைத்து திருப்பதி போனோம். பெசன்ட் நகரில் ஞானசேகரக் குருக்கள் வீடுபோனோம். இடியப்பம் செய்ய தேவையான உரல், மா கிடைத்தது. பெசன்ட் நகரில் R.P. சர்மா மகனைச் சந்திக்க முடிந்தது. எல்லாப் பிரயாணங்களும் வாடகைக் காஶில் நடந்தது. அங்கு வங்கியிலிருந்து வேண்டிய தொகைப் பணத்தை எடுத்துச் செலவுசெய்ய முடிந்தது. கல்யாண வீட்டிற்காக எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கிவிட்டு பாலு வத்ஸலா வந்தனர். அப்பி மனைவி வந்தனர். கார்த்திகேயன் குடும்பம் வந்தது. வீட்டிடு பெரிய சமையல். அப்பொழுது இவர்களுடன் கிருஷ்ணானந்தனும் வந்திருந்தான்.

ஸ்ரீயிங் கல்யாண தினமாக Sep. 7 நிச்சயமாக இருந்தது. ஸ்ரீயும் திருப்பதி போய்வந்தான். கோபாலன் கல்யாணி, சந்தரமுர்த்தி, வகுமி ஆகியோர் விவாகத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனர். நாய்கள் இருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்து எல்லையில் மதிற்சவரை அடுத்தாற்போல் Palm Grove ஹோட்டலில் விவாகம் நடைபெற ஏற்பாடுகள் நடந்தது. சாஸ்திரிகளும் ஏற்பாடாயிற்று. சம்பந்தி குடும்பம் வந்து அண்ணாமலை மெயின் தெருவில் அவர் அண்ணன் சாஸ்தாவுடன் இருந்தார். மாமன் சந்திரசேகரர் குடும்பமும் வந்திருந்தது. ஸ்ரீதரணன் அழைத்து விருந்து தந்தனர். சம்பந்திமாருக்கு எதுவித கஷ்டமும் இல்லாமல் வசதிகள் எல்லாம் அமைந்தன. கல்யாண மண்டபத்தையடுத்து இருந்த சிறு கோலிலில் மாப்பிள்ளை அழைப்பு நன்றாக நடந்தது. விடிய ஸ்னானமான பின்னர் எல்லோரும் அவரவர்க்குரிய புத்தாடை புணைந்தோம்: எனது தேவிட்டுவை நிகழ்ந்தது. என் கடமைகள் முடிந்ததும் கீழே

இறங்கி கதிரையில் அமர்ந்தேன். கிரியைகள் ஆரம்பமாயின. மாப்பிள்ளையின் சமிதாதானம் நடந்தது. முதனாள் என்னென்பர் னமனரை விசேடமாக அனுப்பி காளிகாம்பாள் கோவில் காம்பழுர்த்தி விவாச்சார்யாருக்கு விசேட அழைப்பு. கல்யாண நேரத்தில் சமூகம் அளிக்கும்படி. புரோதிர்கள் தனித்தனிக் கடமை ஆற்றினர். எல்லாக் கிரியைகளும் விரிவாக நிச்நித்தன. உரியவேளையில் வெளியேசன்று மாப்பிள்ளை - பெண் மாலை மாற்றினர். ஊஞ்சல் நிகழ்ந்தது. உள்ளே சென்று அமர புரோ கிதர் கிரியைகளைத் தொடர்ந்தனர். இராஜா அன்னாமலை புரத்திலிருந்து டாக்டர் கனகரட்ஜனம் சகோதரி தன் புது மரு மகனுடன் வந்திருந்தார். V.T.V. முதலாளியும், பாலசுப்பிரமணியமும், பங்கனுரிவிருந்து, திருநெல்வேலியினிருந்து பெண் னின் மாமா ஹரனின் மகனும் வந்திருந்தனர். எல்லாரும் குழுமி இருந்த அந்நேரம் இராமதாஸ் ஸ்வாமியுடன் சாம்பழுர்த்தி சிவாச்சார்யார் பிரசாதம், மாலை மரியாதையுடன் வந்து ஆசீர்வதித்தார். சுபமுகர்த்தத்தில் திருமாங்கல்யதாரனைம் ஆயிற்று. எல்லோரும் மனநிறைவுடன் மனமக்களை ஆசீர்வதித்தனர். எல்லோருக்கும் முதலில் காலையணவும் முன் மாலையணவும் விரிவாக ஏற்பாடாகி இருந்தது. மதிய விருந்துடன் கல்யாண வைபவம் நிறைவுற்றது. பெண்னின் அப்பா குருநாதன் மகன் பிரியப்போவதை உணர்ந்து புரண்டு புரண்டு விழுமி அழுதார். நாங்கள் எங்கள் விடுதிக்குத் திரும்பினோம். ஸ்ரீதரனும் மனவி வகுமியும் அங்கிருந்து புறப்பட்டனர்.

அன்று விடுதி திரும்பியதும் மாலினியிடமிருந்து ஒரு பெண் முந்தை பிறந்த செய்தி வந்தது. திடீரென வந்த செய்தி அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் தந்தது. சுந்தரமூர்த்தி தம்பதியினர் மதுரை திரும்பினர். இவ்விதம் ஒன்றொருவராகக் கலைந்தனர். நான் விடுதியில் தொடர்ந்து அமைதியை அனுபவித்து இருந்தேன். ஸ்ரீதரனும் திட்டமிடப்படி அங்கங்கு போய், இறுதியாக நேபாளம் போய் கண்டா திரும்பினோன்.

இதற்கிடையில் Indo Ceylon விடுதிச்சாலையை சிவராமனே நேரே வந்து அழைத்து திறக்கும் வைபவம் நிகழ்ந்தது. புஜை விமரிசையாக நடைபெற்றது.

கல்யாண வைபவத்தின் பின் V.T.V-ஐ முதலாளியின் அழைப்பின்பேரில் திருநெல்வேலி புறப்பட்டோம். சுந்தரமூர்த்தி யின் ஸ்ரீவித்யாவைச் சேர்ந்த Station-ல் சென்று தங்கினோம். பின் V.T.V. முதலாளியின் திருநெல்வேலி சென்றதும் திருச்செந்தரருக்குச் சென்றோம். நானும் மனவியும் தனி அவற்

வாடகைக்கு கோவில் அண்மையில் இருந்தோம். திருச்செந்தூர் கோவில் அண்மையில் இடமெடுத்து முதலாளியின் சதாபிஷேக வைபவம் நடந்தது. திருநெல்வேலி கோவிலுக்கு அருகாமையில் வசிக்கும் தீழிதர் சதாபிஷேகக் கிரியைகளை நிகழ்த்திவைத்தார். தாலி ஏறி மாஸல மாற்றி வைபவம் நிறைவேடந்தது. மங்கள இசை காதிற்கு இனிமையாக இருந்தது. இவங்கையிலிருந்து வந்தவர்களும், ஒன்னேயோரும் வாழ்த்தினர். விருந்தும் வழங்கப்பட்டது.

அன்று இரவு திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு என்முகார்ச்சனை ஏற்பாடாகி இருந்தது. ரோஜாமலர்கள் பெருமாளில் இருந்தன. அர்ச்சனை விரிவாக நடைபெற்றது. முருகனுக்கு மலர் தூவி அர்ச்சித்தனர். நிவேதனம் விசேஷமாக நிகழ்ந்தது. முருகனுக்கு கற்பூர பஞ்சாராத்தி மே முகங்களுக்கும் நடைபெறும் பொழுது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. நாம் விடுதி திரும்பினோம். V.T.V.யின் நண்பர் தீவைதி பழையபத்திராசிரியர் சிவநாயகம் வந்திருந்தார். மறுநாள் ஊர் திரும்பும் என்னை பிறந்தது. அதன்மூலம் தீழிதர் வீடுசென்று விருந்துண்டோம். கோவில் தலைவரைச் சந்திக்கமுடிந்தது. எல்லோரிடமும் பிரியாவிடைபெற்று சென்னை வந்தோம்.

அங்கிருந்து விமானநிலையம் புறப்பட்டோம். விமானம் கொழும்பை வந்தடைந்தது. ஜிந்துப்பிடிட்டியில் எஸ்லாம் ஒதுக்கி புறப்பட்டனால் அங்கு போகாது கொலூாவலை அம்பிவிட்டிற்குப் போய் அங்கு தங்கினோப். ஜிந்துப்பிட்டி கோவில் தியாக ராஜக் குருக்களுக்கு ஒருதொகைப் பணம் கொடுத்து சந்தோஷமாக அனுப்பிவைத்தனர்.

கொலூாவலை வாழ்க்கை ஆரம்பமாயிற்று. அங்கிருந்து ஜிந்துப்பிடிக்கு அடிக்கடி போய்வருவேன். தேரடிபாவன் வீட்டிற்கு நேரே மேலே முத்துவிநாயகர் கோவிலில் கெளரி தியாக ராஜா எனக்கென ஒரு ஹோல் ஒதுக்கியிருந்தார். அது ஒரு சந்திக்கும் அறை, ஒரு படுக்கையறை, ஒரு மலசல கூடம், ஒரு குளியலறை என வகுக்கப்பட்டது. இதில் இருவரும் வசதியாக இருக்க ஒழுங்கு செய்துந்தனர்.

நான் இதுவரை முக்கியமாக பேராதனையில் இருக்கும் வரை எல்லாரும் என்னுடன் தங்க வசதிகள் முதலியன் ஆகையுடன் செய்து கொடுத்தேன் இப்பொழுது கடைசிக் காலத்தில் மனைவிக்கும் முடியாத நிலையில் அழமதியாக நாங்கள் ஒரும் இருக்க விரும்பும் நிலையில் அதைத் தொடர்ந்து

செய்ய முடியாதுபோனது மனதுக்குக் கண்டமாக இருந்தது. 1991 டிசம்பரில் இவ்வேற்பாடுகள் நடைபெற இயக்குனராக இருந்து ஶ්‍රீ முத்துவிநாயகர் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம், ஶ්‍රீ முத்துவிநாயகர் குருகுலம், வேதாகம பாடசாலைகள் என்பன வற்றை நடத்தி வந்தேன். 2,3 உதவியாளர்களைத்தந்து எனது ஆராய்ச்சிக்கு கோவில் பெரிதும் உதவிபுரிந்தது.

வேத வகுப்புக்களையும் 8 மாணவர்களுக்கு வழங்கிவந்தேன். அவர்களுக்கு வகுப்புகள் போக Tution, பள்ளிக்கூடம் எல்லாம் ஏற்பாடாகி இருந்தது. பையன்கள் ஒழுங்கீணமாக இரவு நித்திரை கொள்ளாது படம் பார்த்து, வேதம் படிக்கும் போது நித்திரை கொள்ளவர். வேதம் படிப்பவர்களுக்கு பிரம்பு தேவையில்லை. இங்கு புறநடை அவர்கள் உணருப்படி பிரம்படி கொடுக்கும் நிரப்பந்தமும் ஏற்பட்டது.

இலங்கை இந்துகலாக்ஷார திணைக்களம் சிவாச்சாரியார் களின் சேவைகளைப்பாராட்டி இராமகிருஷ்ண மிஷனில் ஒரு வைபலம் ஒழுங்கு செய்தது. அதற்கு சிறப்பாக திருமுருக கிருபானந்தபாரியார் வந்திருந்தார். அவர்களும் எனக்கு ‘வேதாகம மாமணி’ எனும் பட்டத்தைத்தந்து கெளரவித்த வர். நான் சென்று பட்டம் பெற்றுவந்தேன். பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவித்தவர்.

இருவரும் தனிமையில் இருந்துவரும் சமயம் எனக்கு ஈரலுக்குகிட்ட பித்தப்பை(Gall bladder)யில் வீங்கி உபத்திரவும் கொடுத்து அதனை ஆப்பிரேஷன் செய்வதாக ஆஸ்பதி திரிக்குச் சென்றேன். எனது உடல்நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு அந்த ஆப்பிரேஷன் நடைபெறவில்லை.

பின்னையார்பட்டி கும்பாபிஷேத்திற்காக இந்தியா சென்றேன். மட்ராஸிலிருந்து காஞ்சிபுரம் போய் பின் பின்னையார் பட்டிக்கு நேரே போனேன்.

பின்னையார் பட்டி கற்பகவிநாயகர் கோவில் அற்புத மானது; பிரசித்தமானது; செட்டிநாட்டு வனிகர் பெருஞ் செலவில் ஆலயத்திருப்பவனி செய்துள்ளார்கள். கருங்கல்லால் அமைந்த திருப்பணி. மூவ்ஸ்தானம் குகையில் குடைந்து அமைக்கப்பட்டது. விநாயகர் விக்ரகம் அழகானது. இங்கு மட்டும் விநாயகருக்கு இரண்டு கைகள், அருள்பாவிக்கும் அழகிய தோற்றும். கோயில் கோட்டுரவாயிலுக்கு முன் பெரும் நீர்நிலையம்; நான்கு புறங்களிலும் படிக்கட்டுக்கள்; அழகான காட்சி.

அங்கு என் பழைய நண்பர் விருஷ்ணலூர் தத்திக் குருக்கள் அர்ச்ச கராக இருந்தார். அவர் காலமாகியதைத் தொடர்ந்து பிச் சைக் குருக்கள் இப்பொழுது கடமை ஆற்றுகிறார். ஆலயத்தை மருவி ஒரு வேதாகம பாடசாலையை நிறுவியுள்ளார். பாட சாலை கிரமமாக நடைபெற்று வருகிறது. வேதாப்யாசமும் ஆகமக் கல்வியும் புகட்டப்படுகின்றன. சிரியைகளின் விளக்கங்களும் பயிற்சியும் அங்கு வழங்கப்படுவதால், அப்பயிற்சி மிகவும் சிறந்தோங்கி விளங்குகின்றது.

அக்கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் காட்டியது. அக்கும்பாபிஷேகத்திற்கு இலங்கையில் இருந்து என்ன அழைக்கும் என்னமும் பிச்சைக் குருக்கள் மனதில் எழுந்தது. சுதிதம் எழுதி அழைப்புவிடுத்தார். போவதாக நிச்சயித்து புறப்பட்டேன். என் நண்பர் சுந்தரபூர்த்தியும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளில் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். ஆப்பொழுது திமர் என் நோய்வாய்ப்பட்ட காரணமாக கோவில் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்ற முடியாததானாலார்.

கும்பாபிஷேகத்துக்கு பிரமாதமான ஏற்பாடுகள். கிலங்கம் ரூபா செலவில் யாகசாலை அமைத்து நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற ஏற்பாடுகள் ஆகியிருந்தன. மிக அழகாக யாகசாலை அமைத்திருந்தது. சிவாச்சாரியார்கள் பலர் கும்பாபிஷேகத்தில் பங்குபற்ற நியமிக்கப்பட்டனர். முப்பத்து மூன்று குண்டங்களும் 33 சிவாச்சாரியார்கள் தென்னிந்தியாவில் பலபாகங்களில் இருந்தும் பல சிவாச்சாரியார்கள் மேலதிகமாக வரவழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் ஆகமப்புலமை மிக்கவர்கள். சாஸ்திரங்களைக் கற்று உணர்ந்தவர்கள். இவர்களும் 50, 60க்கு அதிகமான எண்ணிக்கையினர். தின்நீதோறும் சதுரவேத பாராயணம், திருமுறை பாராயணம் விரிவாக நடைபெற்றன. யாக ழஜை காலையில் ஆரம்பித்து நிகழ்ந்தது. மத்தியாணப் ழஜை, ஹோமங்கள் நிறைவேறிய பிறகு தீபாராதனை விரிவாக நடைபெற்றது. வேதங்கள் நான்கும் ஒதுப்பட்டு திருமுறை பாராயணம் விரிவாக நிகழ்ந்தது. பின் சமாராதனை, பொது மக்களுக்கு அண்ணதானம். பிறபகல் 2-30, 3மணிக்கு வேதாகமவிற்பள்ளர்களின் சதல் ஒவ்வொருநாளும் கூடி எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் பற்றி விசேஷ சர்ச்சைகள் நடைபெற்றன. இச்சர்ச்சைகளுக்கு அநுபவம் வாய்ந்த பெரிய சிவாச்சாரியார்கள் தலைமை தாங்கினர். மாலை 5.30 வரை சர்ச்சைகள் நீண்டுகொண்டு போவது வழக்கம். இறுதி கும்பாபிஷேக நினைத்துக்கு முதனாள் சதல் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அந்திகழ்ச்சியில் இரு

சிவாச்சார்யர்கள் பட்டமளித்து பொன்னாட்ட போர்த்திப் பரிராட்டப்பட்டனர். இந் நிகழ்ச்சிக்கு சிவநெறிக்கழகமே பொறுப்பாய் இருந்தது. அழகப்பா பல்கலைக்கழக உபவேந் தார் நாகப்பன் அவர்கள் தலைமைதாங்கி பட்டங்களை வழங்கி னார். அவ்லூர் விஸ்வநாத சிவாச்சாரியாரும், இலங்கையிலி ருந்து சென்ற அடியேன் கைவாசநாதக் குருக்களும் பெரிதும் கௌரவிக்கப்பட்டோம். “சித்தாந்த சரபம்” என்னும் பட்டம் விஸ்வநாத சிவாச்சாரியாருக்கு வழங்கப்பட்டது. எனக்கு “சிவாகம ஞான பானு” என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித் தனர்.

மகாகும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பெருங்கூட்டம் மகாகும்பாபிஷேக வைபவத்தைச் சிறப்பித்தது. இதனை முடித்துக்கொண்டு கொழும்பு விரைந்தேன்.

இவ்வேளை கௌரி தனது பிரசவத்திற்காக (2ஆவது) இங்கு வந்திருந்தாள். பெண் குழந்தை பிறந்தது. ராமா என் பெயர் வைத்தனர்.

தினம் காலை மாலை 3 மணிநேரமாக 6 மணிநேர ஆராய்ச்சிகள் ஒழுங்காக நடைபெற்றுவந்தன. என்னுடைய சைவத்திருக்கோவில் சிரியை நெறியில் கோவில் என்ற அத்தியாயம், சிரியை பற்றிய அத்தியாயம், 15, 15 பக்கங்கள் அதி கநித்தும், முன்பு முடிவுறாத Glossary, Index, Bibliography எல்லாம் தயாராகியது. அதன்படி கோவிலார் 1992-ல் பிற பகுதியை இணைக்காது சைவத்தின் கோவிற்கிரியை நெறியை பதிப்பிக்க முயற்சித்தனர்.

இவ்வேளையிலேயே எனக்கு யாழ், பல்கலைக்கழகம் வாழ் நாட் பேராசிரியர். (Emeritus Professor University of Jaffna) என வழங்கியது பெரும் சந்தோஸ்த்தையும் உற்சாக்த்தையும் ஊட்டியது.

இந்திரவனத்தினுடோக என்னுடைய சைவத்தின்கோவிற் கிரியை நெறி ஜுன்மாதம் Off set Printing முறையில் எனது மாமணார் இந்து கலாவிகுறுத்திச் சங்கம் மூலமாக வெளியிட்டதை மறுபதிப்புச் செய்தனர்; அதற்கு 2 லக்ஷம் ரூபாவைச் செலவாகியது.

கோவில்களில் அரச்சனைப் புத்தகங்களுக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு. இதனை நிவர்த்திசெய்ய முக்கியமாக பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், சிவன், தேவி, விஷ்ணு, வைரவர் ஆகிய

மூர்த்திகளுக்கு அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனைகள் தெரிசத் தாமாவளி கள் சலூஸ்ரநாம அர்ச்சனைகள் தொடர்ந்து இம் மூர்த்திகளுக்குத் தனித்தனியாகவே தொகுதியாக கும்பழுஜை கள், மண்டப பூஜைகள், அக்கினிகார்யம் (பொதுவானது) பிரதிஷ்டாபத்திகள், தவழூரோஹணம் முதலான மஹோத்சவ பத்தகிளை தயாராகின். அவற்றுள் பூர்வாங்கமான கிரியை களைப் பொதுவான ஒரு நாலாக்கி ஏனையவைகளைத் தொகுதியாக்கி குண்டங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்ற பூஜாவிதி களுடன் பிரதிஷ்டாபத்திகளை ஒழுங்கு செய்தேன். இவை களுள் முனீஸ்வரத்தில் சோமஸ்கந்தக்குருக்கள் சேகரித்தும் பிரயோகித்தும் வந்த பத்தகிளை பெரிதும் உதவின. ஆனால், அவை மற்றுப் பெறாதிருந்தன. அவற்றினை மூலமாகக் கொண்டு ஒரு நிரற்படுத்தி ஒழுங்கு செய்தேன். இந்றினவில் எனது ஆராய்ச்சி பயன்தந்த அளவிற்கு குருகு மாணவர்களின் பங்களிப்பு திருப்தியளிக்கவில்லை.

இவற்றினை கிரந்தவிபியில் வெளியிடும் எண்ணம் ஏற்படும்போது அச்சிடும் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. குஞ்சிதபாதக குருக்களின் மகன் பெரிதும் முயன்று இந்தியாவிலிருந்து கிரந்த எழுத்துக்கள் கண்ணி மூலம் உருவாக்கும் முறையை அறிய ஆவல் கொண்டான். அதற்காக கண்ணித்துறையில் ஆர்வம் யிக்கவர்களான கூப்பையரின் மகன் குமார், கண்பதி ராஜா ஆகியோருக்கு கிரந்தவிபி கற்பித்தேன். அதன் பலனாக குஞ்சிதபாதம் எனும் பெயருடன் கண்ணியில் கிரந்தவிபி உருவாக பெரிதும் வழிவகுத்தது. இதில் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாயனர். இதற்கு குஞ்சிதபாதக குருக்களின் மகன் நன்கு முயற்சி செய்தார்.

1993 ஜூன் மாதம் நடைபகுதியில் சுந்தரமூர்த்தி மறைந்த செய்திகேட்டு மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்தேன். அது எனக்கு மிகவும் வேதனையைத்தந்தது. இவ்வேளை கண்டா விற்கு ஒரு Conference செப்பெட்டம்பர் மாதம் நடைபெற இருந்தது. அதற்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தனர். எனக்கும் மனைவிக்கும் விசா தந்தால் வருவதாக சம்மதம் தெரிவித்திருந்தேன். பதில் ஏதும் வரவில்லை.

இந்தக் காலகட்டத்திலேயே எனது மனைவிக்கு சுகயீனம் கடுமையாகத்தாக்கி Intensive care Unitல் அதிக கவனமான திகிச்சைபெற்று கமாக உடல் தேறிவரும் நிலையில் வேலைகள் செய்வது சிரமநானது. எனக்கும் எதிர்பார்த்த அளவு குருகுலத் தில் முன்னேற்றம் கிடைக்கவில்லை. ஆராய்ச்சியும் பலன்தந்தது.

ஆனால் எதிர்பார்த்தது போன்று பலன்களையும் நோக்கங்களையும் வெளிக்கொணர முடியாது போய்விட்டது. இந்திலையில் நாம் இருவரும் வயதுமுதிர்ந்த நிலையில் தனிமையான வர்களானோம்.

கடைசிக்காலத்தில் நாங்கள் இருவரும் தனியே இருந்தால் ஒருவருக்கு ஒன்று நேர்ந்தால் மற்றவர் தனித்துஷிடப்பட நேரிடும். யாழ்ப்பாணத்தில் பரவாயில்லை. துணைக்குப் பலர் இருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணம் போகமுடியவில்லை. வைத்தியம், மருந்துதான் நான் அங்கு போகாமல் விட்டதற்கு முதற்காரணம். ஆனால் எனக்கு அங்கு மனதியிமதி அதிகம். கொழும்பில் தங்கை பாலா, தியாகராஜத்தான் கண்டா போய்விட்டனர். தனியே இருப்பது புத்தியில்லை. மகன் ஸ்ரீயுடன் இருக்க கால நிலை உடலுக்கு ஒத்துவரவில்லை. எனவேதான் நன்கு யோசித்து அவுஸ்திரேவியா சென்று கெளரியுடன் இருப்பதாகத் தீர்மானித்தேன். அங்கும் எவருக்கும் கைமையாக இல்லாமல் நான் என்காலில் நின்று ஜீவிப்பதை வகுப்பமாகக் கொண்டே அவுஸ்திரேவியா புறப்பட திடம் பூண்டேன்.

எனது உடல்நல நேர்த்திக்காக 29-1-94 அன்று இந்தியா மெட்ராஸ்கு கார்த்திகேயனுடன் போனேன். எக்மோர் பகண்டியனில் தங்கி அங்கு விருந்தினாரச் சந்திக்க ஏற்பாடுகள் செய்து ஒருநாள் அதில் செலவுசெய்தேன். தனியான காரில் குருவாயூர் போனேன். அங்கு போகும்வழியில் கார் பழுதடைந்து சிரமம் ஏற்பட்டது. எனிலும் அதிகாலை தர்சனத்திற்குப் போய் குருவாயூர் தர்சனம், பிரார்த்தனைகளை முடித்துக் கொண்டு மதுரைபோய் சுந்தரமூர்த்தியின் மறைவையொட்டி வகுக்கிக்கு ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு, திருச்சியில் பாலம், கோபாலன், கல்யாணியைப் பார்த்துக்கொண்டு மதறாஸ் திரும்பி அங்கிருந்து 4-2-94 அன்று கொழும்பு திரும்பினேன்.

துலாபாரம் கொடுத்து குருவாயூரானின் பிரார்த்தனையாலும் அம்பாளின் அலுக்கிரகத்தாலும் வயிற்றில் ஒப்பரேவன் செய்யவேண்டிய இடத்தில் இதுவரை வலி, வேதனை இல்லை.

இதனைத் தொடர்ந்து நாங்கள் மூன்றுமாத வீசிற் விசாவில் அவுஸ்திரேவியா செல்ல ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றன. எனது இடத்தையும் ஒதுக்கி வரலானேன். ஆராய்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து அவுஸ்திரேவியாவில் செய்யலாம் எனத் தீர்மானித்தேன்.

கொழும்பில் இருக்கும்பொழுது எனக்குரிய நேர அட்டவணைப்படியே எனது நேரத்தை ஒதுக்கி வாழ்ந்துவந்தேன். ஆராய்ச்சியில் அதிக கவனம் இருந்தது. விருந்தினர் வருவது குறைக்கப்பட்டது. இதனால் தேவையின்றி அதிக நேரத்தைச் செலவிடும் கோவில் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளும் வருவது குறைந்தது. ஆலோசனைகள் கேட்டால் செய்துவந்தேன். வைபவங்களுக்கும் போவதும் வருவதுமாக வந்துவிடுவேன். மின்கடவுது கிடையாது. இதனால் பலர் என்னைச் சந்தித்துக் கொள்ளயிட்டியாத நிலையும் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறான நிலையிலிருந்து 14-2-94 அன்று அவுஸ்திரே வியா புறப்பட்டேன். அதன்பின் உலகநாடுகள் பல சென்றிருந்தும் இலங்கைக்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படவில்லை. அச்சந்தர்ப்பத்தினை அப்பாள் வழங்குவாள் என ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன். இத்துடன் எனது கொழும்புவாழ்க்கை முடிவடைந்து அவுஸ்திரேவியாவில் அமைத்திவாழ்க்கை ஆரம்பிக்கின்றது.

13. ஓய்வு (அவுஸ்திரேவியாவில்)

நானும் மனைவியும் 14-02-94 அன்று திங்கள் காலை 9-30 மணிக்குப் புறப்பட்டு பாங்கொக் போணோம். கட்டுநாயக்காவில் வீல்கதிரையில் தள்ளிப்போக கார்த்திகேசன் ஒழுங்குசெய்திருந்தான். இது எனக்கு களைப்புத் தெரியாதிருந்தது. மனைவியும் பாரம் சுமை ஏதுமின்றி வந்தா. நாங்கள் அன்று மாலை 5-30 மணியளவில் பாங்கொக்கிலிருந்து புறப்பட்டு அவுஸ்திரேவியாவின் மெல்போனுக்கு 15-02-94 அதி காலை 5-55 மணியளவில் போய்க்கோர்ந்தோம். கௌரி யும் சர்மாவும் எம்மை வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றனர்.

வீட்டில் நாம் சென்றது ஒரே கலகசப்பாக இருந்தது. மனைவிக்கும் பேரப்பின்னள்களுடனும் சமையலிலுமே பொழுது போய்க்கொண்டிருந்தது. மருமகன் சர்மா எனது ஆராய்வுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தனி ரூமும் தந்திருந்தார். அது எனக்கு யிகவும் சந்தோஷகரமாக இருந்தது.

அவுஸ்திரேவியாவில் நான் கொண்டுவந்த பணம் இருந்தது. மேற்கொள்ளு கடுமையாக உழைத்தால்தான் கெள்கி, சர்மாவைப் பாதிக்காது சீவியம்விடலாம், மருந்து, ஆஸ்பத்திரிச்

செலவுகளும் அதிகம். அங்கு டியூஷன்கள் கொடுக்கலாம் எனத் தீர்மானித்தேன். ஏதோ வருவாயைத்தந்து அம்பாள் காப் பாற்றுவாள் என்பது எனது மனத்துணிவு அதனை அம்பாள் காப்பாற்றினாள்.

நான் 1991-ல் ஆவஸ்திரேலியா வந்திருந்தபோது திட்டமிட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிவாலிழ்னு கோவில் May மாதம் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற இருந்தது. எனது உடல்நிலையை மனத்திற்கொண்டு மிகப்பெரிய கும்பாபிஷேகத்தைப் பொறுப் பேற்று நடத்திவைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதை ஏற்றுக் கொண்டு தலைமைதாங்கினேன். பெரும்பாலும் இந்தியாவிலிருந்து விஷ்ணுகோவிலுக்கு பட்டர்மாரும், சிவன்கோவிலுக்கு சிவாச்சாரியார்களும் வந்திருந்தனர். சிறப்பாக கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறி நித்திய, நந்மித்திகங்களும் நடைபெறுகின்றன. இலங்கையின் அந்த முயற்சியை மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். கும்பாபிஷேகத்தின் முடிவில் இங்கிலிஷில் பேசினேன். பல பிரமுகர்களும் வந்திருந்தனர்.

இங்கு கும்பாபிஷேகம் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. பெரியகோவில் விஷ்ணுகோவில் 15, 20 வீக்ரகங்கள், சிவன்கோவில் 20, 30 வீக்ரகங்கள் என்று ஏராளமான சுவாமிகள், அழகான வீக்ரகங்கள், கோவில் அமைப்பு மிகவும் நல்லாய் இருக்கிறது. கும்பாபிஷேகக் கிரியை இந்தியாவில் நடக்கும் முறையை இங்கு அவதானித்தேன், என் தலைமையில் இக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றதும் என்னை மிகவும் கௌரவமாக நடத்தினார்கள். இந்துப் பண்பாடு பரவிவருவதைக் கண்டு மிகவும் பூரிப்படைந்தேன். இக்கோவில் கும்பாபிஷேகம் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இதுவே சிட்டியிலும், Queensland என்ற ஊரிலும், Perth என்ற இடத்திலும் கோவில்கள் கட்டுவதற்கு என்னையே வழிகாட்டும்படி கேட்டிருந்தார்கள். இவற்றிற்கு நான் வழிகாட்டிவந்தேன். இதனால் பொழுது, வாழ்க்கைக்கெலவு என்பன் அமைதியாகப் போனது. சிட்டியோன்பொழுது அங்கிருந்து 1000கி.மீ. தொலைவில் Brisbane எனும் இடத்திலும் பின்னையார்கோவில் கட்ட கட்டிட அமைப்புப்பற்றி விளக்கம் கூறிவந்தேன்.

எனது உடலில் பித்தப்பை மிகவும் கரைச்சல் கொடுத்த வண்ணம் இருந்தது. இருதயம் பலவீனமாக இருந்ததால் ஒப்பரேஷன் செய்யவும் டாக்டர் முன்வரவில்லை. சிறுகற்களில் வாமல் ஒரு பெரிய கல் இருப்பதால் அது சுற்றித்திரிந்து கரைச்சல் கொடுக்காது இருந்தது. ஹேர்னியா தொந்தரவு என்னை வாட்டியது.

எமது 3 மாத விசா முடிவடைய இருந்தவேளை எம்மை அவஸ்திரேவியாவில் நிரந்தரவாசம் செய்ய விண்ணப்பிக்கும்படி கோகிலம், வரதராஜன் வற்புறுத்தினர். சர்மாவும் விரும்பி ஜார். நானும் விண்ணப்பத்தைப் பெற்று அதில் கேட்கப்பட டிருந்த அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் விடையளித்து சமர்ப்பித் தேன். அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர். விண்ணப்பம் என் மகனுடைய Aged parents பிரிவுக்குள் தான் உரிய ஆவணங்களைத் தயாராக்கவைத்து விண்ணப்பித்தபடியால் தடங்கல் இல்லாமல் 11-03-95 அன்று எங்களுக்கு திரந்தரவாசம் அனுமதிக்கப்பட்டது.

அவஸ்திரேவியா வசதியாக வாழுவதற்குரிய இடம், சார ணம் அமைதி. அரசியல் கொந்தனிப்புகள் இல்லை. பல சாதி மக்கள் வாழ்கின்றனர்; எல்லாம் குடியேறியவர்கள்தான். எல்லாருக்கும் சலுகைகள் உண்டு. பல இனத்தவர்களும் ஒற்றுமையாக வாழும் இடம். இங்கு எல்லோரும் ஒரளவு ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். இது பெரிய நாடு. ஆனால், சனத்தொகை இலங்கையளவுதான். சாமான்கள் எல்லாம் கிடைக்கும். பிச்சைக் காரர்கள் கிடையாது. எல்லோரும் சீவிக்க சிறிய வழிகள் கொடுக்கிறார்கள். வயதுபோனவர்களுக்கு மரியாதை, சலுகை அதிகம் போதிய அளவு Pension கிடைக்கும். இது சீவிக்கப் போதுமானது. 60 வயதுக்குமேல் பஸ், ரயிலில் கட்டளை மிகக்குறைவு. மருந்துகளும் மிகக்குறைந்த செலவில் பெறவாம். டக்ஸி, ஆஸ்பத்திரி எல்லாம் மிகக்குறைந்த சார்ஜ். ஆனால் வரி அதிகம் சராசரி 3000 டாலர் சம்பளம் கிடைக்கும். 35% வரி கொடுக்கவேண்டியவரும். தனியாக இருப்பவர்களுக்கு அரசு காக கொடுக்கும். வேலைக்காரர் என்ற இனமே இங்கு கிடையாது. எல்லா வேலைகளையும் அவரவரே செய்ய வேண்டும். டாக்டர் என்றாலும் அப்படித்தான். எல்லோருக்கும் இலவச வைத்தியம். ஆனால், அரசு உரிய காலை அறவிட்டுளிடும்.

இங்கு இடத்திற்கு இடம் காலநிலை வித்தியாசம். கால நிலைகள் Summer, Autumn, Winter, Spring என 4 Seasons உண்டு.

தண்ணீர், ஆறுகள், Gas, மின்சாரம், டெலிபோன் எல்லாம் எல்லோருக்கும் உரிய கட்டாய வசதிகள். இவ்விதமாக முன்னேறிய நாடு.

இங்கு எனது பாராயணங்களுடன் எனது பொழுது திட்ட மிட்டபடி இருந்தது. கடிதம் எழுதுவதே பொழுதுபோக்கு.

மக்கால நூலிலிருந்து பட்டாயைப் பாடி காட்டி வாய் மற்றும் வேளைகளில் கெளரிக்கு பாடம் நடத்தியும் ஆராய்ச்சி குடும்பத்து பொழுது அமைந்தது. சில கோவில்களின் விசேஷங்கள், வீட்டு விசேஷங்கள் என்பவற்றிற்கு அழைப்ப துண்டு. அதற்கு எனது உடல்நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு போய்வருவேன்.

பத்திகளை ஒழுங்குபடுத்தி எழுதுவது முக்கியமானதாக இருந்தது. இதில் கேளி பிரதிஷ்டாவிதி, குப்தரம்மண்ண பிரதிஷ்டாவிதி, விக்னேஸ்வரப் பிரதிஷ்டாவிதிகள் பூரணமான நிலையில் தயார்செய்யப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியிலேயே சுது மலை மகேஸ்வரக்குருக்களின் மணிலிழாவையொட்டி இவ்வச மாக வெளியிடுவதற்கு ஸ்ரீசக்ரஷ்ணத்தைய எழுதித்தரும்படி கேட்டிருந்து, எனது பூஜை முறையை கருக்கமாக எழுதிக் கொடுத்திருந்தேன். அவர்களும் வெளியிட்டிருந்தனர்.

இவ்வாறான காலகட்டத்திலேயே நான் பேராதனையில் வளர்த்த பிள்ளைகள் தங்களிடம் வருப்படி எல்லோரும் அழைத்தனர். அதன்படி முதலாவது உலகச்சுற்றுலாவாகப் புறப்படத் தயாரானேன். 1994-03-24 நியூசிலாங்ட் புறப்படுவதோடு உலகச் சுற்றுலா ஆரம்பமாயிற்று.

14. அவுஸ்திரேலியா நிரந்தரவாசம் (முதலாவது உலகச் சுற்றுலா)

அவுஸ்திரேலியாவில் நிரந்தரவாசம் கிடைத்ததும் பிள்ளைகளின் அழைப்பின் பேரில் உலகம் சுற்றாத் தீர்மானித்தோம். முதலில் 1996-3-3 இல் புறப்பட்டு நியூசிலாங்ட் ஒச்லாண்ட்டில் வத்சலாவுடன் 20 நாட்கள் தங்கினோம்; பின் கண்டாபோய் டொரோன்டோ 1 மாதம் வரை மகன் ஸ்ரீதரன், மருகள் கோரு, பேர்த்தி அநுத்தமாவுடன் தங்கி பின் ஓட்டாவோ எலும் தலைநகர் போய் எனது குருநாதர் தீராராம சால்தினி களின் மகன் பாலகப்பிரமணியம் அஞ்சணாவுடன் ஒருமாதம் தங்கினோம். பின் மொன்றியலில் எனது சிங்யன் மட்டக்களப்படி தியாகராஜாவுடன் 2 கிழமைகள் இருந்துவிட்டு ரொரோன்டோ போய் நல்லூர் கந்தகவாயிகோவிலில் முன்பு பூஜைசெய்த வரதராஜன் வீட்டில் ஒருமாதம் தங்கி பின் ஸ்ரீயுடன் 3 நாட்கள் தங்கி புறப்பட்டு டென்மார்க் கொண்டேன்.

கண்டாவில் Toronto லில் எங்களுக்கு பெரிய பிரியாவினைக் கூட்டம் வைத்து கொரவித்தனர் எனது மாணவர்கள்.

அவர்கள் சம்ஸ்திருதக் கிரந்த எழுத்து அரிச்சுவடியான கிரந்தா கூர வகுபோதம் புத்தகத்தையும் இலவசமாக வெளியிட்டு வைத்தனர்.

மூன்று மாதம் வரை தங்கி ஓகஸ்ட் மாதம் டென்மார்க் போய்ச்சோந்தேன். அங்கு முதலில் என் சகோதரி கமலாம்பாள் மகன் பரமேஸ்வரனின் மகன் கல்யாணி கணேசசர்மா வீட்டில் தங்கி, பின் நளினி, சாமிநாதன், கிதாவுடனும், ராகவன், கலா, கிருஷ்ணா, ராதாவுடனும் தங்கினோம். எனது தமிழ் பிள்ளை களான நளினி, கலாவுடன் சந்தோஷமாக பொழுதுபோனது.

இவ்வளவுதாரம் பிரயாணம் செய்துவந்தும் Canada போன்போது அடுத்து உள்ள அமெரிக்காவையோ, டென்மார்க் போன்போது அடுத்த ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், இத்தாலி, கிரீஸ், ஸ்லீன், சவில் ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பார்க் கவோ வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. அந்தந்த நாடுகளில் அந்தந்த மொழிகளும் கலாச்சாரங்களும் பரவியிருப்பதனால் அந்நாட்டை விளங்க அந்நாட்டு மொழி தேவை. தமிழர்கள் பலர் அந்நாடு களில் நிரந்தரவாசிகளாக வாழுகின்றனர். தமிழர்கள் குடியேறி யுள்ள நாடுகளில் குறைந்தது ஒன்றிரண்டு கோவில்களாவது இருக்கும். தமிழ்க் கோவில்வைட் ஐரோப்பிருஷ்னா இயக்கத் தினரும் ஆங்காங்கே சைவ உணவு கொள்பவர்களாக எங்கள் பண்பாடுகளைப் பரப்பி உசிக்குடுமியிப் பஞ்சக்சத்துடன் டவுண் களிலும் சுதந்திரமாக உலாவி இந்துப்பண்பாட்டை பரப்பி வருகிறார்கள். இங்கு போகாததற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் விசா எடுக்கவேண்டும் என்பதா வேயே.

23-10-96 புதன் டென்மார்க்கிலிருந்து புறப்பட்டு இங்கி வாந்து வந்து சேர்ந்தோம். அங்கு கமலா சுவாமிநாதனுடன் நின்றுவிட்டு என்தமிழ் மகன் கணேணன் சரோஜாவுக்கு சீமந்தத் திற்காக போய்வந்தேன்.

1996 நவம்பர் 9-ல் சர்மாவின் அழைப்பின் பேரில் சுவிட்சலாண்ட் வந்தேன். அங்கு முருகன்கோவிலில் கந்தஷ்டியில் பங்குகொண்டேன். காலை அபிஷேகம், மாலை ஷன்ஸ் முகார்ச்சனை. அங்கு துளசி, சங்கராயும் சந்தித்தேன். இங்கிருந்து டிசம்பர் முதலாம் திகதி புறப்பட்டு U.K. போனேன்.

U.K. யில் அம்பிகாபதி, கோபாலன், கிரி, மதி, ராஜா சோபனா, சுதா எல்லாரும் வந்து பார்த்துப்போனார்கள். சரல்வதி பாக்யராஜாவின் பேரஸ் மீறுதங்க அரங்கேற்றத் திற்கு அழைத்திருந்தார்கள். அங்கு பேசினேன்.

தென்மார்க்கிலும் நவராத்திரி காலத்தில் எம் இருவரையும் பாராட்டினர். இங்கு கூடுதலிதா வீடுகளுக்குப் போனேன்; சில பூணால்களும் செய்து வைத்தேன். மார்ச் மாதம் செஸ்டாரில் இருக்கும் கண்ணானுக்கு குழந்தை கிடைத்ததும் அவுஸ்திரேவியா திரும்புவதாக ஏற்பாடாகியிருந்தது.

எனக்கு UKஇல் East Ham கோவிலும் Archway முருகன் கோவிலும் பாராட்டுக்கூட்டம் நிச்சயத்து கொரவித்தார்கள். எனக்குக் கிடைத்த எல்லாக் கொரவங்களையும் அம்பாராகுக்கே சமர்ப்பித்துவிட்டேன். அவ்வேளை தமிழிலும், இங்கிலிலும் பேச வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

14-02-92-ல் கண்ணானுக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அங்கு குழந்தை ஜீவனைப் பார்த்துக்கொண்டு வண்டனிலி ருந்து மார்ச் 22-ல் புறப்பட்டு நியுசிலாண்ட் போய் அங்கிருந்து மார்ச் 29-ல் அவுஸ்திரேவியா திரும்பினேன்;

என்னை ஆவலுடன் கெளரி சர்மா பேரக்குழந்தைகளான கபிலன், ரமா ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்றனர். இத்துடன் எனது முதலாவது உலக சுற்றுலா குடும்ப உறவினைப் பலப்படுத்தும் நிலையிலும், எனக்கு அனுபவத்தை வளர்க்கும் நிலையிலுமே அமைந்தது. இதற்கு பணவசதிகளை பிள்ளைகளே பொறுப்பேற்றனர். பல பாராட்டு விழாக்களும் பலருடன் அளவளவும் வாய்ப்பையும் பெற்றது மனதுக்கு மிகவும் நிறைவாக இருந்தது.

15. அவுஸ்திரேவியா குடியுரிமை

(முதலாவது ஐரோப்பிய சுற்றுலா, மனனாி மறைவு)

நாங்கள் வந்தது கபிலன், ரமா, கெளரி, சர்மா ஆகி போருக்கு யிருந்த சந்தோஷம். சர்மாவும் 40 ஆயிரம் டோலர் செலவு செய்து வீட்டுடன் இணைந்தாற்போல் இரண்டு அறைகள், ஒரு Sitting Room, ஒரு Dining Room, ஒரு Toilet என்பன வசதியாக அமைந்திருந்தன. மே மாதத்தின் பின்னர் தனியாக இருந்து Systematic ஆக வேலைகள் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இராஜ்கோபுரம் கட்டப்பட்டு முடிவுற்ற மெஹிபோர்ஸ் சிவாவிட்டனு ஆலய கும்பாபிஷேகம் மே 25-ல் என் தலைவரையில் நடைபெற்றன;

இங்கு தொடச்சியாக மூன்று வருடங்கள் இருந்தால் தான் Australian Citizenshipக்கு விண்ணப்பிக்க முடியும் அதனால் பொறுத்திருந்தேன்.

இக்காலப்பகுதியிலேயே ஈக்ஷமணஜியர் மணவிப் பாலம் என்னுடைய சரித்தை நூல் வடிவில் Auto Biography யாக எழுதினால் பல நகவுக்கள், எனக்குப்பிறகு மறைந்து போகக் கூடிய கருத்துக்களை நூல்வடிவம் தந்து எழுதினால் பெரிதும் பயன்படும் என வற்புறுத்தியதன்படி சிந்தித்து செயற்படத் தொடங்கினேன். விஷயமும் நிரம்ப இருக்கிறது. இவற்றை எவ்விதம் கோவைப்படுத்துவது எனத் தீர்மானித்தேன்.

எனக்கு ஹெர்ணீயா Operation 17-10-97-ல் நடைபெற்றது. சுகமாக எனது வேலைகளைப்பார்த்து வரும்போது எம்மைப் பலரும் அழைப்பார். சிட்னிக்குச் சென்று சந்திரா, சகன்யா, வரதராஜன் ஆகியோரையும் பேராதனையில் வெள்ளிக்கிழமை வீட்டுக்குவரும் ராஜா (இராமகிருஷ்ணன்) ஞானசேகரம், கமலா ஆகியோரைச் சந்தித்தேன். நவாலி தங்கராஜாவின் மகனுக்கு பூணோலும் போட்டுவைத்தேன். பிறில் பேணக்குப்போய் மகாதேவன் பிருந்தாவடன் சில நாட்கள் தங்கிவந்தேன்.

அவ்வேளை சுகு, வலிதாவும், கமலாவும் வந்துபோயினர். எனக்கு சுயசரிதம் எழுதுவதிலேயே பொழுதுபோனது. கருக்கமாக எழுதி மெருகிட்டுவந்தேன். இவ்வேளை என்னுடன் படித்த நாநேற்றிரத்தைச் சந்தித்தேன்.

டாக்டர்கள் கூடற்கயீஸ்த்தைக் கொண்டு பிரயாணங்கள் செய்ய வேண்டாம் என வற்புறுத்தியிருந்தனர். நாம் 1940-ல் நடந்த கல்யாணம் முதலாக சந்தோஷமாகவே இருந்து வந்தோம்.

நாம் விண்ணப்பித்ததை அடுத்து 27-7-98 அன்று சத்தியப்பிரமாணம் எடுக்கும் வைபவம் Werribee நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மேயர் தலைமை தாங்கிளார். உயர்தர உத்தியோகத்தர் 8, 9 பேர் மேடையில் இருந்தனர். அதற்குமுன் வட்டவடிவான பெரும் அமைப்புக்குள் எல்லா தேசக்கொட்டகூடும் சிறு கம்புகளில் பொருத்தப்பட்டிருந்தன;

மேயர் பேசியபிறகு அந்த வட்டத்துள் யுகுந்து 5, 8 பேராக சத்தியப்பிரமாணம் செய்யவைத்தார். பின் கைகுலுக்கி

Citizenship Certificate தந்தார். அவர் சொல்லச் சொல்ல ஐந்துபேரும் திரும்பச் சொல்லி நாட்டுக்கு விசுவாசியாக இருப் பதாக சத்யம் செய்தோம். பிரமுகர்களும் கை குறுக்கினர். நடுவதற்கு ஒரு சிறு கண்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்டது. எல்லாமாக 50 பேருக்கு இவ்விதம் ஒரு மணிநேரம் நடைபெற்றது. அதன்பின் சிற்றுண்டி, தேனீர் வழங்கப்பட்டது. அதற்கு நாங்கள் நிற்கவில்லை. வெளியேறினோம்.

அடுத்தநாள் Passport க்காக Post Officeஇல் Interview போயிருந்தோம். Passport ம் கிடைத்தது. உதவிப்பணம். மருத்துவ வசதிகள் எல்லாம் கிடைத்தன.

நானும் காப்புறுதி செய்து பணம் கட்டிவந்தேன். இது மருத்துவ வசதிக்கு பெரிதும் உதவி செய்யும் என்பதே எனது முக்கிய குறிக்கோள்.

சர்மா கவிட்சலாண்ட் அழைத்து தமது மகன் இருவர் களுக்கும் பூணுால் போட அழைத்தது, இரண்டாம் உலகச் சுற்றுலாவிற்கு வழிவகுத்தது.

அதன்படி தியாகராஜத்தானின் கக்ததை அறிந்து கொண்டு போவதை உத்தேசித்து முதலில் நியூசிலாண்ட் போவதாக தீர்மானமாயிற்று.

ஏசெம்பர் 6 நியூசிலாண்ட் போய் பாலா தியாகராஜத் தானுடன் நின்றுவிட்டு 26-2-99 அன்று புறப்பட்டு ரவியிடம் பெல்ஜியம் போனோம். அங்கு ஒருமாதம் தங்கிவிட்டு கவிடன் போய் மாவினியின் மகன் தீபனுக்கு பூணுால் செய்து வைத்தேன். இங்கு சாமர், கமலா, தம்பி இரத்தின கைலாச நாதன், ராஜா, கல்வியங்காட்டு மோகன் ஆகியோர் வந்தி ருந்தனர். கலகலப்பாக இருந்தது. அங்கிருந்து கவிட்ச லாண்ட் போனோம். அங்கு வெகு விமரிசையாக சர்மா என அழைக்கப்படுவர் கீரிமலை நகுவேல்வரக் குருக்கள் தமிழ தண்டாயுதபாணிக் குருக்களின் மகன் மஞ்சத்தடி ஐகன்நாதனின் மகளை விவாகம் செய்த அவரின் இரு பிள்ளைகளுக்கும் பெரிய அளவில் ஏற்பாடாகியிருந்த பூணுாலை நடாத்திவைத் தேன். இதற்காகத்தான் ஐரோப்பா சுற்றுலாவே உருவாகி யது. அங்கு ஒருவாரம் தங்கி மே மாதம் பெண்மார்க் வந்தேன். 18-6-99 அன்று கல்யாணி கணேசசர்மா மகன் ஸு சுதனுக்கு பூணுால் செய்து வைத்தேன். கலா, நளினியிடம் சந்தோஷமாக இருக்க முடிந்தது. இங்கிருந்து ஒரு பிள்ளையார்

கோவில்கட்ட ஆலோசனை வழங்குவதற்காக 5-7-99 Holland போப்பங்கேள். ஜமைல் 24-ல் விமானம் மூலம் இங்கிலாந்து வந்து சேர்ந்தோம்.

06-07-99 அன்று எனது ஜஸ்மநகாத் திரம், சிறுவயதில் ஆயுஷ்ய ஹோமம் செய்தது உண்டு. எனக்கு அப்பா இறந்த தினமும் அதுவே, பின் எனது ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி 1981-ல் நல்லூர் சிவன்கோவிலில் விரிவாக நடைபெற்றது. அதற்குமுதல் மகாருத்ரபாராயணம் செய்து அபிஷேகமும், ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி சாந்தி வைபவமும் கிரமமாக நடைபெற்றன. பின் சிலகாலங்களில் எனது மாணவர்களைக்கொண்டே ருத்ரராகாத சினீ செய்து மகிழ்வதுண்டு. எனக்கு மிக நீண்டகாலத்தின் பின் கமலாவீட்டில் கண்ணன், தம்பி இரத்தினம், கந்தரேஸ்வரன் ஆகியோரின் உகவியுடன் நவக்கிரக ஹோமம், மிருத்யுஞ்ஜய ஹோமம் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

எனக்கு Liver Enlargement காரணமாக கவனமாக இருந்தேன். சாமாலின் ஏற்பாட்டில் எங்கள் இருவரது உடல் நிலைகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டன. பரிசோதனையில் பித்தப் பையில் கல் இல்லை எனும் ஆச்சரியமான செய்தி Ultra Sound Scanning மூலம் தெளிவாகக்கப்பட்டது.

முதல்முறை U. K. வந்திருந்தபோதும் அவுஸ்திரேலியா திரும்பிய உடனும் பல் வளி காரணமாக பிடிக்கவுட். அடைக்கவும் நேரிட்டது. அவ்வேளைகளில் உடற்பல வீணங்கள் எனக்கு நன்கு புலப்பட்டது. டாக்டர்களும் பின்னின்றனர்.

எனக்கு மணிவிழா நடைபெற்றபோது என்மனதில் உருவான இந்துக் கலைக்கடம் பற்றிய வெளிப்பாடு இங்கிலாந்தில் செயல்படுவதும் பெறவேக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் கோபாலன், சுகு, ராஜா மற்றும் ஆர்வமுன்ளவர்கள் ஒன்றுகூடி கூட்டங்களும் அடிக்கடி நடைபெற்றன. நானும் எனது உட்கிடக்கைகளைச் சொல்லி தெளிவுபடுத்தினேன்.

எனது சுயசரிதம் ஒருவாறு எழுதும் நிலையும் ஏற்பட்டது. அதிலும் எனது ஆர்வவர்கள் ஆர்வம் கொண்டனர். எனது வயது முதிர்ச்சி சிந்தனைக்கு ஏற்ற செயற்பாட்டைச் செய்ய இடம்தரவில்லை.

இரு பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்திற்குச் சென்று இங்கிலிஷில் பேசினேன். சில நிகழ்வுகளில் உடனடியாக பேச அழைத் தவைகளைப் புறக்கணிக்கும் நிலையும் ஏற்பட்டதுண்டு.

02-10-99 அன்று East Ham சோவிலில் சுகு ஒருப்பள்ளி ஹோமம் ஒழுங்கு செய்திருந்தான். நாகநாதக் குருக்களே விரி வாகப் பூஜைகளைச் செய்தார். நான் அபிஷேகவேளையில் வேதமந்திரங்களைப் பாராய்னே செய்தேன். என்மனைவி இயலாமையோடு மிகவும் கவனமாக எல்லாக்கிரியைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தா.

நாகநாதக்குருக்கள் வீட்டில் சாப்பறூர்த்தி சிவாச்சாரியாரின் மனைவியும் கூடியிருக்க விருந்து தொடங்கியது. மனைவியும் ரசித்துப்பேசியும், கதைத்தும் மகிழ்ந்தார். அவரின் மறைவுக்குமுன் கடைசி விருந்து இது என நான் நினைக்கவேயில்லை. இரவுவரையிருந்து வீடு சென்றோம்.

நான் 03-10-97 அன்று தமிழ் யூனியனில் பகவத்கிகை வகுப்பு எடுக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது. மனைவிக்கு மூச்சவிட சிறிது சிரமம் இருந்தாலும் அஸ்மா இழப்பு உபத்திரவமாக கியது. நான் முன்னுரையாக 2 அத்தியாயங்களைச் சுருக்கி வேண். “பிறந்தவன் ஒவ்வொருவனுக்கும் இறப்பு நிச்சயம்” என்பதையும், கர்மம், பக்தி, ஞானம், முக்குனத் தொழிற் பாடுகள் பற்றியும் அழுத்தி வளக்கம் கூறிவேண். மனைவியும் முடியாமல் அடுத்த அறையில் ஒய்வெடுக்கச் சென்றுவிட்டா.

அன்றிரவு சுந்தரேசுவரன் குடும்பம், அவனின் தாய்க்கு விருந்து எங்கள் வீட்டில் இருந்தது. மனைவியும் இன்முகத்துடன் அவர்களை உபசரித்தான்.

மனைவிக்கு அன்றிரவு ஆஸ்தமா அதிகமாகியது. அவ்வேளை மூச்சவிட மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டா. கமலா ஆஸ்பத்திரிக்கு அம்புலன்ஸ் மூலம் கூட்டிப்போகமுன் நான் வீபூதிபூசி விட்டேன். என்கால்களை இறுகப்பற்றி கண்ணீர் சொரிய ஒற்றிக்கொண்டு ‘நாராயணா நாராயணா ராமா’ என அவச்சத்தம் ஏதுமின்றி புறப்பட்டுச் சென்றா. 04-10-99 காலை சிகிச்சை பலனழிக்காதுபோக என்மனைவி இன்முகத்துடன் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

இறுதி சிலமரதங்களாக தெய்வசிந்தனை மட்டுமே மனைவியின் இருதயத்தில் குடிகொண்டது. வீஷ்ணு, வலிதா ஸஹஸ்ரநாமங்களையும், பஜகோவிந்தத்தையும் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்பதோடு நித்திரை குறைந்து கண்பார்வை மங்கிவரும் வேளையிலும் தேவீபாகவதம், வீஷ்ணுபாகவதம், தெய்வத்தின் குரல் ஆகியவைகளையே வாசித்துவந்தா.

எனது அம்மா 36 வயதில் தீர்க்கசுமங்கவியாகப் போக எனது மனைவி 72 வயதில் அவ்விதமே ஆணாள்.

இறுதிக்கிரியைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற்றன. ஸ்ரீ மிகவும் சிரத்தையுடன் செய்தான். என்மனைவியின் இறுதிக் கிரியைகளைச் சுரேஸ் மிகவும் அழகாக எழுதியிருக்கிறான். அதற்கு பல இடங்களிலும் இருந்து பலரும் வந்திருந்தனர்.

என்மனைவியின் ஆத்ம சாந்திக்காக 24-10-99 அன்று சுந்தரேஸ்வரன் ஏற்பாட்டில் ஒரு சண்மூலோமம் நடைபெற்றது. அன்று நல்லார் சிவன்கோவிலிலும் கவாமி அம்பானுக்கு அபிஷேகம், கூட்டம் ஆகியன நடைபெற்றன 04-11-99 அன்று நாங்கள் நினைவு அஞ்சலிமலர் ஒன்றைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தோம்.

எப்பொழுதும் பிரியான் கமலாவின் வீட்டிலேயே மனைவியின் எல்லாக்காரியங்களும் ஒரு குறைவுமின்றி மனதிறை வோடு நடைபெற்றன.

பலர் குறிப்பாக சாமா, கமலா, கண்ணன் வற்புறுத்தி யும் கபிலலூக்கு பூனூல் போட்டுவைக்கும் ஒரே குறிக்கோண்டன் செல்வதெனத் தீர்மானித்தேன். இது எனது மனைவியின் நெடுநாள் ஆசை. அதை நிறைவேற்றி வைப்பதே எனது குறிக்கோளாக இருந்தது.

நவம்பர் 27-ாம் திகதி அவுஸ்திரேலியா திரும்ப ஏற்றவாறு பிரயாண ஒருங்குகள் செய்தேன். சர்மா, கெளரி, குழந்தைகள் என்வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

பிரயாணம் ஆரம்பிக்க சில நாட்களுக்குமுன் என்மனைவியின் Passport ஜக் திருப்பி அனுப்பும்படியும், அதை Cancel பண்ணி திருப்பி அனுப்புவதாகவும் கடிதம் வந்தது. U. K. High Commission க்கு அனுப்பியிருந்தேன். அது திரும்பிவந்து காத்திருந்தது. அதை எடுத்துக்கொண்டு U. K. Airport விரைந்தோம்.

எனது மனைவியை Ph.D. ஆய்வு இருவருடங்களும், 1971-ல் இந்தியாப் பயணங்களின் போது மட்டுமே பிரித்ததுண்டு. வேறு எப்பொழுதும் பிரிந்தது கிடையாது.

இதுகால பரியந்தம் நானும் மனைவியும் இணைப்பியாது எங்கும் எப்பவும் போய்வந்த நிலைபோய், மனைவியை இழந்த நான், தனியே பிரயாணம் செய்வ நேரிட்டதால் மனவருத்த

முற்று கஷ்டப்படும் வேளையில் Passportல் இருந்த மனைவியின் புகைப்படம் துணைநிற்க என் அவுஸ்திரேலியா பிரயாணம் ஆற்பொயிற்று.

16. அவுஸ்திரேலியா -

அமைதி வாழ்க்கை

நான் அன்றிரவு மெல்பேர்னுக்கு வந்து வீட்டிட வந்தடைந்தேன். களைப்பும் வயிற்றில் சிறிது ஒட்டமும் இருந்தது. தம்பி இரத்தினகௌசநாதனும், Appendicitis ஒப்பரேஷன் கெட்டிட்டதன்மான முறையில் நடைபெற்று ஆற்தல் எடுத்து வந்தான்.

அவன் வீட்டில் கடச்கட கரப்பிபானத்தைப் பற்மாறிய போது, தடுக்கி கழுத்து, மார்பில் சிந்தி சுடுபட்டு வேதனைப் பட்டுக்கொள்ள நேரிட்டது.

மனைவியின் பிரிவு வெறுமையாக இருந்தாலும், எனது மகன் ஸ்ரீயின் கல்யாணத்திற்கு மிகவும் உதவிய ஞானசேகரத் தின் பிள்ளை கல்யாணத்திற்காக Sydney முறப்பட்டேன்; விமானப் பயணமானாலும் களைப்பு, உணவு உட்கொள்ளாது மருந்தை எடுத்தது எல்லாம் சேர்ந்து மயக்கம்வந்து விழுந்து விட்டேன். வீட்டிலேயே இது நிகழ்ந்தது. தம்பி, கெளரி எல் லோருக்கும் புது அனுபவம். சீனி குறைந்துவிட்டது. உடனே சொல்லட வாய்ட்தினித்து உணர்ச்சிவரப்பண்ணி வழமைக்குத் திருப்பினேன். அங்கு பலரையும் சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

வீட்டில் தனிமை என்னை ஓட்டியது. சுயசரிதத்தை மெருகிடுவதிலேயே எனது பொறுது முக்கிய கவனம் செலுத்த பட்டது. களைப்பு, இயலானம், கண்பார்வை குறைவு எல்லாம் இதற்கு தடைசெய்யுமோ எனும் அச்சமும் ஏற்படுகிறது.

கபிலனுக்கு Feb. 11-ம் திகதி பூஜூஸ் நடைபெற்றது; சகோதரி பாலா, தியாகராஜத்தான், ஞானசேகரம் என் 20 பேர்களுக்குக்குடிட்ட வந்திருந்தனர். அவனும் பெங்களூர் மைகுரிலிருந்து சம்ஸ்கிருதத்தில் Ph.D. செய்ய வந்திருக்கும் ஒரு குடும்பத்தினரின் பையனும் என்னிடம் வேதம் படிக்கின்றனர். சந்தியாவந்தன மந்திரங்கள், தேவதார்ச்சன மந்திரங்கள், புருஷகுக்தம், ப்ரகுவல்லி எல்லாம் பாடமாக்கி நன்றாகச் சொல்கிறார்கள்; இவர்களுள் கபிலனுக்கு இது கிடைக்கழுட்யாத பேறு.

பெங்களுரைச் சேர்ந்தவர்கள் குடும்பத்தில் தாய் காயத்தீ என்னிடம் படிக்க விரும்பினாள். அவர் Ph. D. சம்ஸ்கிருதத்தில் செய்ய மெல்போர்ஸ் யூனிவர்சிட்டியில் பதிவுசெய்துள்ளார். அவர்கள் வீட்டில் சம்ஸ்கிருதத்திலேயே உரையாடுவார். இது எனக்கு புதுமெருங்கையும் உற்சாகத்தையும் தந்தது. அவனுக்கு நான் சித்தாந்தகௌமுதி, மேகதுாதம், சந்திராபீடசரிதம் என்பவைகளைப் படிப்பித்துவருகிறேன். அவனும் மிகவும் இனிமையாகப் பாடக்கூடியவள். அவளைக்கொண்டு வடிவாம் பிகா பஞ்சரத்தையும், தேவீமானசிக பூஜா ஸ்தோத் திரத்தைப் பாடச்சொல்லி (பல ராகங்களில்) Tape பண்ணி கேட்டுவருகிறேன்.

தமிழ் இரத்தினம் U.K. போய்விட்டான். பூஜூலுக்கு அவனால் வரமுடியவில்லை. அவனும் எனது சூயசரிதத்திற்காக பழைய கதைகளை ஞாபகப்படுத்துவதும், வாசித்து திருத்து வதுமாக இருந்தான்.

நான் சிட்டிக்கு சிவராத்திரி பூஜைக்காக வரதராஜனால் அழைக்கப்பட்டு, சிவாவில்லை கோவிலில் சிவனுக்கு நடைபெற்ற ஏகாதசருத்ர அபிஷேகத்தைப் பார்த்து மனத்துள் சந்தோஷமடைந்தேன். அங்கு என்னைப் பேசும்படி அழைத்தனர். ஆனால், அன்று Fluentஆக பேசுமுடியவில்லை. திக்கித்திக்கியே பேசினேன்.

எனது சூயசரிதம் எழுதும் காலத்தில் என்னை முன்னெடுக்கும் நிலைபற்றிச் சிந்தித்தேன்று யாழிப்பாணத்தில் வைத்தில் வராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற மணிவிழா, பின் கொழுப்பில் பத்திரிகை நண்பர் சிவராஜா தலைமையில் ஒழுக்குசெய்த மணிவிழா எல்லாம் பாராட்டாகவே அமைந்தன. பல வாழ்த்து மடல்களையும் பலர் வழங்கினர். அவற்றினை நான் எனது மனத்துள் இருக்கும் அம்பிகைக்கே சார்த்தினேன்.

தொடர்ந்து யாழ். பல்கலைக்கழகச் சமூகமும், மாணவர்களும் உயர்த்தியே வைத்திருந்ததை உணர்கிறேன். நான் யாழிப்பாணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டதும் எனக்கு வாழ்ந்தாடப்போகிரியர் எனத் தந்ததும், நான் அவன்திரேவியாவில் வசித்து வரும் காலத்தில் 04-10-98 பொதுப் பட்டமளிப்புவிழாவில் "கெளரவ இலக்கிய கலாநிதி"ப் பட்டம் தந்ததும் எனக்களுக்குப் பட்ட பெருமையாகக் கருதுகின்றேன். நான் ஒதுங்கி வாழ்ந்த போதும் கல்விச்சமூகம் என்னை உயர்த்திவைத்ததை உணர்கின்றேன்.

எனது யாழ். பல்கலைக்கழக சேவையை மறக்காது அல்லது நினைவுகளர்ந்து இக்கொரவப் பட்டத்தை அளிப்பதில் மனமுவந்து செயற்பட்ட யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களையும், பீடாதி பதிகளையும், பேராசிரியர்கள் உள்ளிட்ட கல்விமாண்களையும் நான் நன்றியுடன் நினைவு கூருவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தென் இலங்கையில் பெளத்தத்தில் உயர்கல்வி பெறுவதற்கு அச்சமயம் சார்ந்தவர்களுக்கு பெளத்தகல்வி நிறுவனமும், மற்றும் பேருவளையில் இஸ்லாமியர் தம் சமயத்தில் உயர்கல்வியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக இஸ்லாமிய உயர்கல்வி நிறுவனமும் இயங்குவதுபோன்று யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துசமயம், கலை, பண்பாடு, தத்துவம் போன்ற வற்றில் உயர்கல்வி பெறுவதற்கு தனியாக ஒரு இந்துபீடம் இந்துநாகரிகம், சம்ஸ்கிருதத்துறை போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக மலரவேண்டுமென்பது எனது நீண்டகால கணவாக இருந்தது மெய். ஆனால், அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல்வேறு சாதக சூழ்நிலை உருவாகவேண்டி இருந்ததாலும், வடக்கில் யுத்தம் காரணமாக இருந்துவரும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் சாத்தியப்படாதவிடத்தும் பல்கலைக்கழக தொடக்காலம் முதல் இருந்துவருகின்ற இந்துநாகரிகம், சம்ஸ்கிருதம், மெய்யீயல் போன்ற பாடநெறிகளுக்கு மறுதலையாக இந்து தத்துவத்தையும் ஒருபாடு நெறியாக அறிமுகம் செய்து நான்கண்ட கணவிற்கு ஆக்கபூர்வமான முன்முயற்சியை எடுப்பதில் செயற்பட்டதை அறிந்து துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களையும் கலைப்பீடாதிபதியையும் ஏனைய துறைத்தலைவர்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டி மனதிறைவு கொள்கின்றேன். இந்துபீடம் முழுமையான தொன்றாக உருவாகும் என்பது என் அளவற்ற நம்பிக்கை.

எனது மரணவச் சமூகம் இணைந்து எனக்கு ஒரு Felicitation Volume வெளியிட என்னியது மற்றொன்று. இதற்கு Prof. கோபாலகிருஷ்ணன், Prof. சண்முகதாஸ், முன்னாள் Prof. சிவசாமி, கிருஷ்ணானந்தன், வெதநாதன், சுந்தரேஸ் வரன், மோகன் உள்ளிட்ட எனது தலைசிறந்த மாணாக்கர்கள் எடுத்த குருபக்தியை மெக்கிரேன். அதில் எனது விருப்பத்தை யும், அதில் Hindu Art Gallery அமையவேண்டிய திட்டம் பற்றியும் கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு எழுதியிருந்தேன். அது கூடிய விரைவில் வெளிவரும் என்றே என் ஜூகிரேன்.

யாழிப்பாணத்தில் உள்ளவர்களின் உணர்வுகளையும், பாசங்களையும் அம்மாவின் மறைவின் போது உணர்ந்துகொண்டேன். அவர்கள் செய்த அஞ்சலிக்கூட்டம், Prof. கோபால் கிருஷ்ணன் பழைய பேராதனை ஞாபகங்களைச் சித்தரித்த ‘தாய்க்குலத்துக்குப் பெருமை சேர்த்த கண்டியம்மா’ வீரமணி ஜூயரின் பாடல், மற்றும் தொடர்ந்துவரும் கடிதங்கள் தெளி வாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இதுவே விசுவாசம் என்பதை நன்கு உணருகிறேன்.

எனது சுயநலத்தினைக் கொண்டு நான் ஒதுக்கி வசதி யாக வாழும் நிலையில், கிருஷ்ணானந்தன் பல பொறுப்புக் களின் நடுவிலும் எனது கோவிலைக் கண்ணும்கருத்துமாகப் பார்ப்பது இன்னொன்று.

இதையீட என் தமிழ் மகன் கண்ணன் கிரமமாக எனக் கெண்டே ஒரு தொகைப் பணத்தை தொடர்ந்து அனுப்பிவருகிறான். எனது ஒய்விற்குப்பின் வைத்தியத்திற்கெண்டே பெருமளவு பணம் செலவாகிவிட்டது. பின் பிள்ளைகளின் உதவியால் பிரயாணங்கள், அரசாங்கத்தின் உதவியால் எல்லாம் கிடைத்தாலும், இன்னொருவர் கையை ஏந்திநிற்காதிருப்பதற்கு அவ்வாவ்வேளைகளில் தகவிண்ணகள் வந்தாலும் கண்ணனின் உதவியை பெரிதும் ஞாபகப்படுத்துகின்றேன்.

கமலா செய்த உதவிகள் எண்ணிறந்துவை, அவள் எனக் காகவே யாழிப்பாணத்தில் வீடுகட்டி வசதிசெய்து தந்தவள், சிறுவயது முதலே பாசமாக இருக்கும் அவள், தொடர்ந்து செய்துவரும் உதவிகளை மெச்சுகிறேன்.

வைத்தியத்துறையில் Specialist ஆக இருக்கும் யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்த Dr. மரியதாஸ் FRCP என்பவரும் Family Doctor ஆக எனது தேகாரோக்கியத்தில் கவனம் செலுத்தி எனக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிவருகிறார்.

எனது உடல்நிலை மிக மிக மேரசமாகிக்கொண்டே போகின்றது. உடல்நிலையிலும் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறது. Pressure அதிகமாகி மூக்கால் இரத்தப்பெருக்கு வந்து 14 நாட்கள் Vaclause Hospital-ல் சிகிச்சைபெற்று தற்பொழுது ஒரு நேரத்திற்கு 13 குளிசை வீதம் மருந்துமூலமே உடலைக் கட்டுப்படுத்திவருகிறேன். இப்பொழுது நோ, வேதனைகள் இல்லாமல் சுகமாக இருக்கின்றேன். கண்பார்வையும் மிகவும் குறைந்துவருகிறது. இந்த வருத்தம் கட்டுப்பட்டபின்னர்தான் கண் ஒப்பரேஷன் செய்யவேண்டும் என டாக்டர் கூறுகிறார்.

கெளரி, சர்மா என்னைக் கவனமாகப் பார்க்கின்றனர்: அவர்களின் உதவியை மறந்துவிடவோ மறுத்துவிடவோ முடியாது.

ஏதோ உயிர்வாழும் காலம் இன்னும் கொஞ்சமே, எனினும் அம்மாவின் பிரிவுதான் கானும் எல்லாவற்றிலும் தென்படுகிறது. இனி எனது மனவியை நினைத்து நினைத்துக் கவலைப்படாது தெய்வநிலையடைந்த அவ, அம்பாளின் பாதங்களில் நிரந்தரமாக வசித்து எங்களே, எங்களின் நலன் களை வாழும்பொழுது கவனித்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கவனித்து வருவா என்ற நம்பிக்கையுடன் தினமும் அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

உயிருடன் வாழும்வரை எனக்கென வாழாது மற்றவர்க்கு
பயண்படக்கூடிய வகையில் வாழ இனி ஆசைப்படுகிறேன்;
எனக்கு பணம், புகழ் இரண்டிலும் ஆசைபோய் நெடுநாட்கள்
ஆகிவிட்டது. என் மனம் அம்பானுடைய அனுக்கிரகத்தையே
நாடுநிற்கிறது; ❸

பின்னினைப்பு 1

வாழ்நாட் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி
கலாநிதி சிவபூரி கா. கௌசநாதக்குருக்கள் அவர்களின்

ஆக்கங்களின் விபரப்பட்டியல்

1959

சிறப்புப்பாயிரம் - (சம்ஸ்கிருதம்) - காராகணபதி
சஹஸ்ரநாமாவளி.

1960

A Study of Saivism of the Epic and Puranic Periods
together with its ancillary Cult, with Special refer-
rance to the Saiva Religious Practices Prevalent in
South India and Ceylon. (கலாநிதி-Doctor of Philosophy
(Ph.D) - பட்டத்திற்காக பூனை பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமரப்
பித்த ஆய்வுக்கட்டுரை, பதிப்பிக்கப்படாதது.)

சம்ஸ்கிருத இலகுபோதம் - முதற்பாகம் - கலாநிலையம்,
கொழும்பு.

பூராணங்கள் தென்னாட்டின் சமயக்கருவுலம் (கட்டுரை)
அச்சுவேலி சிவபூரி குமாரகவாமிக்குருக்கள் பாராட்டுவிழாமனி.

1961

கோள்களால் விளையும் துயர்களைய கோடியரிச்சனை (கட்டுரை)
தினாகரன் 25-10-1961.

A Study of Karthikeya Cult as Reflected in the Epics
and Puranas - University Review-Vol xix. No 2. Oct-
1961

1962

வடமொழி இலக்கிய வரலாறு (வைதிக இலக்கியம்)-முதற்பாகம்
கலாநிலையம், கொழும்பு.

சம்ஸ்கிருத இலகுபோதம் - இரண்டாம்பாகம்-கலாநிலையம்,
கொழும்பு.

கோள்ளினா தீர்க்கும் கோடியர்ச்சனை (கட்டுரை) முன்னேல் வரம் தேவஸ்தான் கோடியர்ச்சனையிலர்.

நன்றியுரை - நல்லெலக் கமலாம்பிளை ஊஞ்சல், எச்சரீக்ளை, பராக்கு, லாலி, மங்களம். ஸ்ரீ கமலாம்பிளை சமேத ஸ்ரீ கௌலாச நாத சுவாமி தேவஸ்தான் இவைச் செவ்வீயீடு.

1963

ஈசவத்திருக்கோவிற் கிரியைநெறி. இந்து கலாபினிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு.

எல்லோரும் செல்லும் ஆலயத்தின் கும்பாபிழேகச் சிறப்பு (கட்டுரை) தினகரன் 01-07-1963.

1964

முன்னுமூரை - விநாயக மஹாத்சவ விளக்கம்-பிராமண சமூக சேவா சங்கம், குரோதி வருடம் ஆணி மாதம்.

1965

அனிந்தநுரை - கோவில் அல்லது சிதம்பரச்சிறப்பு-திருநெல்வேலி, மாழ்ப்பாணம்.

1967

வேதங்கள் காரைநகர் ஈசவமகாசபை பொன்னிமா மலர்.

அந்தஸ்ரி திலகம் - ஆத்மதர்சனம்-காரைநகர் கணபதில்வரக் குருக்கள் நினைவு வெள்ளீடு.

1968

கும்பாபிழேகம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இந்துதர்மம்- குறிஞ் சிக்குமரன் ஆலய கும்பாபிழேகச் சிறப்புமலர். பேராதனை.

ஆசியுரை ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர வரலாறு-முன்னேஸ்வரம், சிலாபம், 08-08-1968.

1970

The Vedic Yajna and Puranic Tapas-Anjali. Prof. O.H. De A. Wijayasekara Felicitation Volume.

கும்பாபிழேகம் ஸமூத்துச் சிதம்பரம் கும்பாபிழேகமலர், காஷா அபினிருத்திச் சங்கம், கொழும்பு. 10-07-1970;

1971

ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா பஞ்சரத்னம் (சம்ஸ்கிருதம்) முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா தேவீமீது பாடப்பட்டது. 1971-மஹாநவமி: அனிந்துரை ஈழத்துச் சிதம்பரபுராணம், காரைநகர்.

இந்துமதத்தில் கடவுள், இந்துதர்மம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

1972

இந்துமதத்தில் கடவுள் - மஞ்சரி, ஜூலை 1972.

கன்யாகுமரி பஞ்சரத்னம் (சம்ஸ்கிருதம்)-பிரசரிக்கப்படாதது.

ஆசார்ய பஞ்சரத்னம் - காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள்மீது அருளப்பெற்றது. பிரசரிக்கப்படாதது.

குருல்தோத்திரம் - குருநாதர் வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ திடுகி. சீதாராம சாஸ்திரிகளின் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி விழாவில் ஆசிவேஷ்டி சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பிரசரிக்கப்படாதது.

1973

எங்கள் குருநாதர் வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ திடுகி. சீதாராம சாஸ்திரிகள், வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ திடுகி. சீதாராம சாஸ்திரிகள் மணிவிழா மலர், மணிவிழாச் சபை, யாழ்ப்பாணம்.

குருஸ்தோத்திரம் (சம்ஸ்கிருதத்தில்) தமிழ் அரித்தத்துடன். சாஸ்திரிகள் மணிவிழாமலர், கல்லச்சுப்பதிப்பு.

1977

முன்னுரை - ஸ்ரீ முன்னேஸ்வர சேஷத்திர ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா தேவி அந்தாதி. முன்னநாத சுவாமி பதிகம், நல்லூர், யாழ்ப்பாணம். 25-03-1977.

கைவழும் வைஷ்ணவமும் - ஸ்ரீ வல்விபுர ஆழ்வார் தேவஸ்தான மகா கும்பாபிஷேக மலர்.

1978

அனிந்துரை - ஸ்ரீ விக்னேஸ்வர ஸ்நபன கும்பழூர்விதி, சோதி டப்பிரகாச யந்திரசாலை, கொக்குவில்.

வாழ்த்துரை - வண்ணன ஸ்ரீ வேங்கடேச வரதராஜப்பெருமான் தேவஸ்தான இராஜகோபுர கும்பாபிஷேக மலர். 23-04-1978.

இந்து நாகரிகம் பேரிய சைவப்பெரியார் (கட்டுரை) புலோவியூர் சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார் நூற்றாண்டுவிழாமலர்.

அ.வி.நித்துரை - சித்தாந்தச் செழும் புதையல்கள், சமுத்துச் சித்தாந்த சைவ வித்யாபிடம், யாழ்ப்பாணம்.

மதிப்புரை - பண்ணிருமாத நினைவுகள், நா. முத்தையாடி

1979

வாழ்த்துரை - சரஸ்வதி ஸ்தோத்திர மாஸலூயம், சகலகலாவல்லி மாஸலூயம். இந்து மாணவர் மன்றம், வட்டு. இந்துக்கல்லூரி. சித்தன்கேணி.

நாவலர்பணியின் வைதீக அடிப்படைகள் - நாவலர் நூற்றாண்டு விழா மலர், யாழ்ப்பாணம்.

உண்ணலின் அருளுங் கோலங்கள் - சிவராத்திரி சிறப்புமலர், முன்னேஸ்வரம், சிவாபம்.

1980

வசந்த நவராத்திரி விழா - மில்க்ஷவற் நிறுவனம், யாழ்ப்பாணம். 19-03-1980.

ஆசியுரை - வண்ணன சாந்தையர்மடம் ஸ்ரீ கற்பகவிநாயகர் கோவில் சைவசமய அபிவிருத்திக் கழகம், வெள்ளிவிழாச் சிறப்பு மலர்.

1981

வராழ்த்து - புங்குடுதெவு பெருங்காடு கிராஞ்சியம்பதி ஸ்ரீ மீனாக்ஷி யம்பாள் சமேத ஸ்ரீ சோமசுந்தரேஸ்வரகவாயி இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர், புங்குடுதெவு, 26-03-1981.

வடமோழி இலக்கிய வரலாறு - (வைதீக, இலக்கியம்) முதற் பாகம், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, டிசம்பர்-1981 (இரண்டாம் பதிப்பு);

அ.வி.நித்துரை - புராதன நயினை நரகபூஷணி ஆலய வரலாறும், அருட்பாமாஸலூயம், நா.க. சண்முகநாதபிள்ளை.

1982

வாழ்த்துரை - தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தடாகப்பிரதிஷ்டை விழா சிறப்பு மலர்.

ஆசியுரை - ஆவரங்கால் ஸ்ரீ பர்வதவர்த்தனி சமேத ஸ்ரீ நடராஜ ராமலிங்கசவாமி ஆலய கும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர்.

1983

Temple and Rituals (paper) Seminar on Siva Temples and Rituals, Organized by the Kuppuswami Sastri Research Institute, Madras.

A Study of the Epic and Puranic Ritual Tradition s
Seminar-Kuppuswami Sastri Research Institute,
Madras, 19-06-1983.

ஆசியுரை - நவராத்திரிப் பாடல்கள், இந்து இளைஞர் மன்றம், யாழ்ற்றன் கல்லூரி, காரைநகர்.

தேர்த்திருவிழா இறைவனுக்குரிய இராஜோபசாரம் - கொக்குவில் கிருபாகர சிவசப்பிரமணியசவாமி கோவில் தேர்த்திருப்பணி மலர்.

1985

வேதங்களில் இந்துப் பண்பாடு - சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், மணிவிழாச் சபை வெளியீடு.

Agamic Rituals (paper) - Kuppuswami Sastri Research Institute, Madras.

இந்துப்பண்பாடு - சில சிந்தனைகள்-திருவாட்டி லீலாவதி இராம நாதன் நினைவுப் பேருரை, யாழ். பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 09-08-1985.

ஆசியுரை - இந்துநெறி, இந்துமன்றம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்; மீமாங்கா தரிசனம் - பிரமாணங்கள் - இந்துநெறி, இந்துமன்றம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

நான் கண்ட பெருந்தகை - அஞ்சலிச் செய்தி.

1986

2801

இந்துப் பண்பாடு - சில சிந்தனைகள் - வெளியீடு. தமிழியல், சென்னை, செப்டெம்பர், 1986. (இரண்டாம் பதிப்பு)

ஆசியுரை - சௌவாலயக் கிரியைகள், ஆவரங்கால், புத்தூர். ஜூலை 1986.

1988

2801

கணபதி - திருநெல்வேலி தலங்காவல் பிள்ளையர் கோவில் கும்பாபிஷேக மலர்.

விசேஷ திருப்பு ஹோமமந்திரங்கள் தீபாராதனை வேதமந்திரங்கள் (தொகுப்பு) அமரர் பிரம்மழீ வ. இராதாகிருஷ்ணக் குருக்கள் நினைவாக வெளியீடு. (கல்லச்சுப்பதிப்பு)

வியாகரண சிரோமணி கி. சிதாராமசாஸ்திரிகள் - குருநாதன் வியாகரண சிரோமணி அமரர் பிரம்மழீ தி.கி. சிதாராம சாஸ்திரிகள் அவர்களின் நினைவுச் சிந்தனைகள். 27-11-1988
வாழ்த்துரை - ஆலயமணி - 2, 10-11-1988.

அஞ்சலிச்செய்தி - ப. சுவாமிநாதசர்மா நினைவுமலர்.

அஞ்சலிச்செய்தி - கி. வா. ஐ. நினைவு அஞ்சலி, நீர்வேலி.

அனிந்துரை - ஆண்மீகமரபு, ஊற்றுக்களும் ஒட்டங்களும். ப.கோபாலகிருஷ்ணன், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணாலயம், திருநெல்வேலி.

1989

2801

ஆசியுரை - வண். வடகிழக்கு ஸ்ரீ ஜெயவீரகத்தி விநாயகர் மகா கும்பாபிஷேக மலர்.

பூஜையில் உபசாரம் - சித்தன்கேணி ஸ்ரீ மகாகணபதிப்பிள்ளையார் கோவில், மகா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர். 2801-30-09

பண்டிதமணியின் தத்துவங்கள் - நினைவு மலர், இலக்கிய கலா நிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை நூல் வெளியீட்டுச் சபை.

ஆசியுரை - சிவார்ச்சனா சந்திரிகா தீபிகை, திருக்கணித நிலையம், மட்டுவில்.

அன்றாவுமலர், நவாவி சிவபூரீ சோமகந்தரக்குருக்கள், நினைவுமலர், நவாவி.

ஆசியுர, இந்து வழிபாட்டு முறைகள்: வைதிக மரபும் ஆகம மரபும் - புங்குடுதீவு மேற்கு, இறுப்பிட்டி, அரியநாயகன்புலம் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலர், மண்டலாபிஷேக டூர்த்தி வெளியீடு. 10-02-1989.

இந்து என்றால் சைவமே - இந்து இளைஞர், இலங்கை இந்து இளைஞர் பேரவையின் 10-வது ஆண்டு மகாநாட்டு சிறப்பு மலர். 21-05-1989.

1990

அன்றாவுமலர் - கோண்டாவில் பிரம்மஹீ கி. நாராயண சாஸ்திரி கள் அவர்கள் நினைவஞ்சலி.

சைவ மரபுகளைப் பேணிக்காத்த பெருந்தகை - இராமநாதன் கல்லூரி பவளவிழா மலர், 1913 - 1988.

ஆசியுர - தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம், வெள்ளி விழாச் சிறப்பு மலர்.

ஆசியுர - வேலனை மேற்கு பெரியபுலம் மகா கணபதிப் பிள்ளையரர் ஆலய கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர்டு.

1991

வாழ்த்துச் செய்தி - பரமேஸ்வரம் - ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலர், யாழ். பல்கலைக்கழகம், 02-06-1991.

1992

சைவத் திருக்கோயிற் கிரியைநெறி - ஸ்ரீமுத்துவிநாயகர் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம், ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் ஆலய நிர்வாகம், கொழும்பு. (இரண்டாம் பதிப்பு).

அனிந்துர - யசுரவேத த்ரிகால சந்தியாவந்தனம், தொகுப்பு சிவபூரீ சு. கைலாசநாகக் குருக்கள்.

1993

ஆசியுர - காரைநகர் மணிவாசகர் சபை பொன்னிழா மலர், காரைநகர்.

1994

ஆசியுர - திரிசதி அர்ச்சனைகள் - தொகுத்து வெளியிட்டவர் சிவபூர் சாமி, சுந்தரேசக் குருக்கள், தாவடி - கொக்குவில், அக்டோபர் - 1994.

Benedictory Discourse - Sri Siva Vishnu Temple Maha Kumbabhishekam, Melborne, Australia.

1995

ஸ்ரீக்ர பூஜை - ஸ்ரீவீத்யா சபர்யா பத்ததி - (தொகுப்பு-கிரந்த லிபி) சிவபூர் ஜ. மகேஸ்வரக் குருக்கள் ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி இலவச வெளியீடு.

வேதம் - இந்துமத குருபீடாதிபதி பீடாரோஹணவிழா மலர் : (மறுபதிப்பு 04-01-1995).

ஆசியுர - Abhijnanamala, A Felicitation Volume presented by Vinayagamoorthy Sivasamy - University of Jaffna.

பரிசோதகர் - சஹஸ்ரநாமமஞ்ஜரி, நயினை சிவபூர் ச. பால தரக் குருக்கள் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி வெளியீடு, ஸாயிநாதம், ஜேர்மனி.

1996

வாழ்த்துரை - பிரம்மபூர் பா. சண்முகரட்னசர்மா ராஜலக்ஷ்மி தம்பதிகளின் சதாயுஷ்ய மலர், கொழும்பு, 02-05-1996.

வாழ்த்துரை - மண்தளரா மறையோன், சிவபூர் சதா. சுப்ரம மண்ய பட்டர் சதாயுஷ்ய மலர், கொழும்பு, 12-02-1996;

பரிசோதகர் - யஜார்வேத சந்தியாவந்தனம், ஸாயிநாதம் வெளியீடு, ஜேர்மனி 25-03-1996.

ஆசியுர - அம்பிகை வழிபாடு - கோப்பாய்.

கிரந்தாகாரலகுபோதம் - தமிழ்மொழி மூலம் கிரந்தவிபி ஆரம்ப நூல், முதற்பதிப்பு, இலவச வெளியீடு, டெராண்டோ, கனடா.

பரிசோதகர் - அமாவாஸ்யாதர்ப்பணம், ஸாயிநாதம், ஜேர்மனி.

1997

நிருக்கோவில் வழிபாடு - கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ கந்தகவாயி கோவில் மகா கும்பாபிஷேக மலர், 24-03-1997.

ஆசியுர & Message - கோலாலம்பூர் கந்தகவாயி கோவில் மகா கும்பாபிஷேக மலர், 24-03-1997.

பரிசோதகர் - விக்னேஸ்வர பிரதிஷ்டானிதி, சிவஸ்ரீ கா. சாம்ப சிவக் குருக்கள் அவர்களின் எழுபதாவது வயதுப் பூர்த்தி வெளியீடு, ஸ்ரீ அரசக்கேசரிப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம், நீர்வேலி, இலங்கை, 15-10-1997.

1998

யாழ்ப்பாணம் தலைசிறந்த கல்விமாணனை இழந்து தவிக்கின்றது - நியாய சிரோமணி கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் நினைவுத் துளிகள், யாழ்ப்பாணம், 25-08-1998.

ஆசியுர - தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்கள், யாழ்ப்பாணம்: அனுதாப அஞ்சலி - ஊரெழு அமரர் சிவஸ்ரீ ச. பால. வைத்திய நாத சிவாச்சாரியார் அவர்களின் நினைவு மலர்.

கிரந்தாக்ஷரலகுபோதம் - (மறு பதிப்பு) வெளியீடும் பதிப்பும்: ஸாயிநாதம், ஜூர்மனி, வெகுதானிய வருடம்.

1999

முன்னுரை - முனீச்சரத்து ஸ்ரீ வடிவாம்பிகை பிள்ளைத்தயிழ், முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம், சிலாபம், 31-01-1999.

ஸ்ரீமதி திரிபுரங்நதி அம்மாள் கைவாசநாதக் குருக்களின் நினைவு மலர் - இங்கிலாந்து, 04-11-1999.

பரிசோதகர் - ஸ்ரீ சிவ மஹோத்சவ பத்ததி, நியாய சிரோமணி பிரயமஸ்ரீ கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளால் தொடுக்கப்பட்டது. ஸாயிநாதம், ஜூர்மனி.

ஆசியுர - ஸ்ரீ மஹோத்சவ பத்ததி, ஊரெழு அமரர் சிவஸ்ரீ பால. வைத்தியநாத சிவாச்சாரியார் அவர்களின் வருஷாப்திக ஞாபகார்த்த வெளியீடு.

Message - A Millennium Production Violin Trico & Dance, Drama, Pancha Ishwaram of Lanka, London. (U.K.) 16th of Oct. 1999.

2000

ஆசியுர - நியந்தர், செய்திமடல் நான்கு, சிவண்கேரவீல், நல்லூர், யாழ்ப்பரணம், 09-01-2000.

**The Significance of Kumbhabishekam - Maha Ganapathy
Temple Kumbhabishekam Souvenir Malar - Alberta,
Canada. 7th of July 2000.**

என் சரிதம் - Autobiography of Prof. Dr. K. Kailasannatha Kurukkal; சிவஞ்சோவில், நல்லூர். 22-10-2000
(நினைவு வெளியீடு - 3).

ஸ்வர ஸஹித வேத மக்ஞலி - ஸாயிநாதம், ஜூர்மனி In press.

ஸ்ரீ கண்ணயங்கு பத்தநி - தொகுப்பு - சிவங்கோவில், நல்லூர். 06-10-2000 (நினைவு வெளியீடு . 2).

‘ମିକ୍ରିଗୋଟି ଲେପିଯାନା ଫୁଲ ଛାଡ଼ିବାକିଲେ ଏହାଙ୍କୁଳିଲୁ
. ୧୯୭୧-୧୦-୧୬ , ପାନୀ ଜିଲ୍ଲା କାନ୍ଦିଆର୍ଥୀରେ ମଧୁତରିଶୀଖ
ମାତ୍ରାରୁ ପାନୀରେ କାନ୍ଦିଆର୍ଥୀ ପାନୀରୁ ଦିଲ୍ଲିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲିରୁ
୧୯୭୧-୧୧-୩୦ , ଛାଡ଼ିବାକିଲେ ଏହାଙ୍କୁଳିଲୁ - ପାନୀ

**பேராசிரியர் கலாநிதி சிவழுநி கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அங்கம் வகித்த அமைப்புக்கள் / நிறுவனங்கள்**

- * அகில இலங்கை சிவப்பிராமண சங்கத்தின் சிவாச்சாரிய பரீட்சாதிகாரியும், ஆயுட்கால உறுப்பினரும்.
- * திருக்கேதிஸ்வரம் - சிவானந்த குருகுலத்தின் பரீட்சாதிகாரி.
- * Secretary and Treasurer, ANJALI, Professor O.H.De A. Wjesekara Felicitation Volume Editorial Committee.
- * யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் முதலை மற்றும் பேரவை உறுப்பினர்;
- * இலங்கை அரசின் கீழ் இந்து சமய கலாச்சார உதவிகள் ஆலோசனைக் குழுவின் அங்கத்தவர்.
- * இலங்கை அரசின் கல்வி அமைச்சின் கீழ் இந்து ஆலோசனைக் குழுவின் தலைவராக இருந்து, சைவ நெறி பாடங்களுக்கான பாடப்புத்தகங்கள் தரம் 6 - தரம் 10 வரை அமைப்பதற்கான ஆலோசகர்.
- * இலங்கை அரசின் பரீட்சைத் தினைக்களத்து க.பொ.த. சாதாரண பரீட்சையின் இந்து சமய / சைவ சமய கட்டுப் பாட்டுப் பிரதம பரீட்சகர்.
- * இலங்கை அரசின் பரீட்சைத் தினைக்களத்து க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சையின் இந்து நாகரிக / இந்து சமய கட்டுப் பாட்டு சிரேஷ்ட பிரதம பரீட்சகர்.
- * முனீஸ்வரம் வில்வ வித்யா பீடத்தின் செயலாளர்,
- * உலக இந்து மாநாட்டின் இலங்கைக்கான செயலாளர் (1978).
- * Sri Lanka Administrative Service (S.L.A.S.) இந்து நாகரிகம், சமஸ்கிருத பாட பிரதம பரீட்சகர்.
- * யாழ்ப்பாண அகில பிராமண குரு சமூக சேவா சங்கத் தலைவர்.

- * திருநெல்வேலி ஸ்ரீ பரமேஸ்வராக் கல்லூரி இயக்குனர் சபை உறுப்பினர்.
- * யாழ். பல்கலைக்கழக இந்து மன்றத்தின் காப்பாளர்.
- * போஷகர் - சேர் பொன் இராமநாதன் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம், சிவாச்சார்ய குரு குலம், ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் ஆலயம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.
- * இயக்குனர், ஸ்ரீ முத்துவீநாயகர் வேதாகம ஆய்வு நிறுவனம், வேதாகம பாடசாலை, குருகுலம், செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.
- * போஷகர், நியந்தர், சிவன் கோவில், நல்லூர்.
- * போஷகர், வேதாகம சபா, வண்டன், ஐக்கியராச்சியம்.
- * போஷகர், வேதாகம சபா, டென்மாரக்.
- * அமரபாரதி பரீஷா சமிதியின் இலங்கைக்கான பரீட்சகர்.

வம்சாவளி

காச்யபகோத்திரம் - ஆபஸ்தம்பகுத்ரம்

மாயவரம் கிருஷ்ணஜயர்

(1696 - 1741)

கார்த்திகேய ஜயர்
(1696 - 1764)

கிருஷ்ண ஜயர்
(- 1793)

கணபதி ஜயர்
(1787 - 1800)

வெங்கடேச ஜயர் சந்தரம்மா
(1762 - 1884)

கார்த்திகேயக்குருக்கள் - சந்தரம்பாள்
(1876 - 1942)

சிவராமகிருஷ்ண ஜயர் - சப்புலங்கி

சாம்பசிவ ஜயர் - கவலாம்பிளை

ஷக்லாசநாதக்குருக்கள் - திரிபுரசுந்தரி

பூதரன் - வீரலங்கி

கௌரி - விநாயக சர்மா

அனுத்தமா

கபிலன்

புமப

କାନ୍ତିରୂପ ଏ ହେଉ ଯାଏନ୍ତି କାହାରେ

କାନ୍ତିରୂପ ଏ ହେଉ ଯାଏନ୍ତି

